BIBLIOTECA VITT. EMANUELE
42
1 I
14
FONDO EBORENSE

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

COMPENDIARIA GRÆCÆ GRAMMATICES INSTITUTIO

IN USUM

SEMINARII PATAVINI

Multo, quam antea, emendatior atque auctior, ut indicat ſequens Epiſtola.

ad uso del P. Francesco Maria da Verzorio Relig. Prof. M.O. Rif. Fr.

PATAVII, Typis Seminarii. MDCCLVI.
Apud Joannem Manfrè.
SUPERIORUM PERMISSU.

Digitized by Google

TYPOGRAPHUS
LECTORI.

GRammaticam Græcam tibi do; veterem quidem illam meam, ſed nonnullis locis emendatam, pluribus auctam. Additamenta, quæ appoſita ſunt, Verba Anomala præſertim ſpectant, Adverbia, Conjunctiones, Præpoſitiones, Syntaxim, & Proſodiam; quibus partibus, neceſſariæ cum ſint, multa tamen deerant neceſſaria. In Præpoſitionibus amplificandis illud maxime ſpectatum eſt, ut majoribus præſidiis deſtituti Pueri quoddam quaſi Lexicon *haberent, in quo varias illarum ſignificationes & conſtructiones exiguo labore, minimaque impenſa intuerentur. Plura darem, ſi re vera* Lexicon, *non Grammaticam inſtituerem. Quantumcumque hoc, & qualecumque eſt, æqui bonique fac; ejuſque induſtriam, qui aſſiduis Scholarum diſtentus curis & cum Operis incœpit opus, & cum iiſdem feſtinavit, proba; illudque ſcias, te in hac Gram-*

GRÆCORUM
LITERÆ
VIGINTI QUATUOR.

Nomen.	*Figura.*		*Poteſtas.*
Alpha	Α	α	a
Bita	Β	β	b
Gamma	Γ	γ	g
Delta	Δ	δ	d
E pſilon	Ε	ε	e
Zita	Ζ	ζ	z
Ita	Η	η	i
Thita	Θ	ϑ	th
Iota	Ι	ι	i
Cappa	Κ	κ	c, k
Lamda	Λ	λ	l
My	Μ	μ	m
Ny	Ν	ν	n
Xi	Ξ	ξ	x, cs
O micron	Ο	ο	o parvum
Pi	Π	π	p
Rho	Ρ	ρ	r
Sigma	Σ	σ ς	ſ
Tau	Τ	τ	t
Y pſilon	Υ	υ	y
Phi	Φ	φ	ph
Chi	Χ	χ	ch
Pſi	Ψ	ψ	pſ
O mega	Ω	ω	o magnum

De quarumdam literarum pronuntiatione.

β pronuntiatur ut *b* latinum, tametſi quidam malint pronuntiare ut *v* conſonans.

δ pronuntiatur ut *d* latinum, ſed aliquanto bleſius.

η a Græcis noſtris pronuntiatur ut *i* latinum; ſed revera magis accedere debet ad ſonum literæ *e*; & quidem in *e* convertitur, quoties a Græcis ad Latinos migrat.

ο, & ω hodie pronunciatione non diſtinguuntur; ſed tamen credibile eſt, ω apud veteres Græcos aliquanto ſonantius, ac plenius fuiſſe.

υ pronuntiari deberet ut *u* Gallicum, labris tanquam ad ſibilum preſſis; ſed Græci noſtri ita pronuntiant, quemadmodum *y* in vocibus latinis.

Diphthongi, ut ex ipſo nomine patet, duplici ſono pronuntiari deberent; ſed jam uſus obtinuit in Italia, & in Græcia, ut αι, ει, οι, ου tamquam ſimplices vocales proferantur. Itaque αι, valet ε; ει & οι valent ι; ου valet *u*.

γ ante γ ſonat perinde ut ν, ut ἄγγελος, *nuncius*: item ante κ, ut πέφαγκα, *apparui*; ante ξ, ut λύγξ, *ſingultus*; & ante χ, ut ἔγχος, *haſta*. Imo antiquæ monumenta in his locis habent modo γ, modo ν.

NE

NEXUS LITERARUM.

αι valet	αι.	ϑρ valet	ϑρ.	σπ valet	σπ.
ἀπο	ἀπο.	και	και.	σσ	σσ.
αν	αν.	καὶ	καὶ.	στ	στ.
αφ	αφ.	καὶ	καὶ	σχ	σχ.
ας	ας.	κατὰ	κατὰ.	τα	τα.
αυ	αυ.	κῶν	κῶν.	ταῖς	ταῖς.
αυτοῦ	αυτοῦ.	λλ	λλ.	τε	τε.
ἀυτοῦ	ἀυτοῦ.	μα	μα.	ται	ται.
γάρ	γάρ.	μεθ	μεθ,	τη	τη.
γεν	γεν.	μεν	μεν.	τῆς	τῆς.
γρ	γρ.	μετὰ	μετὰ,	τὴν	τὴν.
δε	δε.	μῶν	μῶν.	το	το.
δια	δια.	ου	ου.	τοι	τοι.
ει	ει.	οὐδ	οὐδ	τῶν	τῶν.
ει	ει.	οὐκ	οὐκ.	τῶν	τῶν.
εἶναι	εἶναι.	παρα	παρα.	τοῦ	τοῦ.
ἐκ	ἐκ.	περ	περ.	ῦ	ῦ.
ἐν	ἐν.	περι	περι.	υι	υι.
ἐξ	ἐξ.	πρ	πρ.	υν	υν.
επι	επι.	ρι	ρι.	ὑπ	ὑπ.
ἐστι	ἐστι.	σϑ	σϑ.	χρ	χρ.
ευ	ευ.	σϑαι	σϑαι.	ῶ	ῶ.
ην	ην.	σι	σι.	ῷ	ῷ.

De Diviſione Literarum.

Septem ſunt Vocales, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.
Reliquæ omnes ſunt Conſonantes.

De Diviſione Vocalium.

Vocales {
Longe, η, ω.
Breves, ε, ο.
Ancipites, α, ι, υ.
Mutabiles, α, ε, ο.
Immutabiles, η, ι, υ, ω.
Præpoſitivæ, α, ε, η, ο, ω.
Subjunctivæ, ι, υ.

Dicuntur longæ, quia ſuapte natura producuntur: Breves, quia corripiuntur: Ancipites, quia alicubi producuntur, alicubi corripiuntur: Mutabiles, quia in quibuſdam temporibus Verborum mutantur: Immutabiles, quia non mutantur: Præpoſitivæ, quia precedunt in componendis diphthongis; Subjunctivæ, quia in componendis diphthongis ſubſequuntur.

De Diphthongis.

Diphthongi {
Propriæ, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου.
valent, æ, av, i, ev, i, u.
Impropriæ, ᾳ, ῃ, ῳ, ηυ, υι, ωυ.
valent, a, i, o, iv, yi, ou.
Mutabiles, αι, αυ, οι.
Immutabiles, ει, ευ, ου.

Appellantur Propriæ, quia, ſi recte pronuntientur, ut veteres pronuntiabant, duplicem ſonum reddunt: Impropriæ, quia ſimplicem efficiunt ſonum: Mutabiles, quia in quibuſdam temporibus Verborum mutantur: Immutabiles, quia non mutantur.

De Diviſione Conſonantium.

Conſonantes {
Mutæ.
Semivocales.

Mutæ {
Tenues, π, κ, τ.
Mediæ, β, γ, δ.
Aſpiratæ, φ, χ, θ.

Dicuntur Tenues, quia proferuntur minima ſpiritus copia; Mediæ, quia mediocri; Aſpiratæ, quia maxima. Quoniam vero ſola ſpiritus intenſione differunt, facile una Tenuis migrat ad Mediam, vel Aſpiratam ſibi affinem.

Mutæ

Mutæ inter ſe affines { π, β, φ. propter idem instrumentum Labiorum. κ, γ, χ, Palati. τ, δ, θ, Dentium.

Semivocales { Liquidæ, ſeu Immutabiles. Duplices.

Liquidæ, λ, μ, ν, ρ.

Nuncupantur Liquidæ, quia poſt Mutam poſitæ quaſi liqueſcunt: Immutabiles, quia non facile mutantur, ut aliæ conſonantes in inflexionibus Nominum, & Verborum.

Duplices { ζ valent, σδ, vel δσ. ξ κσ, γσ, χσ. ψ πσ, βσ, φσ.

σ, Semivocalis eſt ſuæ poteſtatis: *nec Liquida, nec Duplex; credita non vera litera, ſed potius ſibilus.*

De Accentibus.

Accentus ſunt tres: Acutus ´: Θεὸς, *Deus*: Gravis ` : τιμὴ, *honor*: Circumflexus ῀: ποιῶ, *facio*. Acutus habet locum in ultima ſyllaba, penultima, & antepenultima: Circumflexus in ultima, & penultima: Gravis tantum in ultima ſignatur, ſed in omni ſyllaba intelligitur, in qua nullus eſt Accentus. Acutus, & Circumflexus attollunt ſyllabam: Gravis deprimit.

Omnis Acutus finalis in orationis contextu vertitur in Gravem: ut Θεὸς ἡμῶν: ſed τίς interrogativum ſemper Acutum retinet.

De Spiritibus.

Spiritus duo ſunt: Lenis, ſive Tenuis, ᾿ : ut εἰς: Aſper, ſive Denſus, ῾: ut ὁ:

Omnis dictio incipiens a vocali, vel diphthongo ſpiritum Lenem, vel Aſperum accipit in principio: ut ὄρος, *mons*: ἑκατὸν, *centum*. Omnes dictiones incipientes ab ὑ, vel ῥ aſpirantur. Sed in medio ρ geminetur, prius Leni ſpiritu, alterum Aſpero notatur, ut ἔῤῥωσο, *vale*.

De Apoſtropho.

Apoſtrophus ᾿ eſt nota rejectæ vocalis ob vocalem ſequentem.

Rejiciuntur per Apoſtrophum vocales, α, ε, ι, ο, di-

diphthongi αι, ει: ut κατ᾽ αὐτὸν, pro κατὰ αὐτόν: βέλομ᾽ ἐγὼ, pro βέλομαι ἐγώ.

Si poſt Apoſtrophum ſequitur vocalis, aut diphthongus Aſpirata, tunc præcedens Tenuis, vel una, vel duæ, mutantur in ſuas Aſpiratas: ut ἀφ᾽ οὗ, pro ἀπὸ ὗ: νύχθ᾽ ὅλην, pro, νύκτα ὅλην.

De Partibus Orationis.

Octo ſunt partes Orationis: Articulus, Nomen, Pronomen, Verbum, Participium, Adverbium, Conjunctio, Præpoſitio.

Numeri ſunt tres: Singularis, Dualis, Pluralis.

Caſus ſunt quinque: Nominativus, Genitivus, Dativus, Accuſativus, Vocativus.

Genera ſunt tria: Maſculinum, Fæmininum, Neutrum.

De Articulo.

Articulus duplex eſt: Præpoſitivus, ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc: *apud Italos*, *il*, *la*, *lo*: Subjunctivus, ὃς, ἣ, ὃ, qui, quæ, quod.

Articulus Præpoſitivus.

	Singular.	Dual.	Plural.
	N. G. D. A.	N. A. G. D.	N. G. Da. A.
Maſc.	ὁ, τοῦ, τῷ, τὸν.	τὼ, τοῖν.	οἱ, τῶν, τοῖς, τοὺς.
Fœm.	ἡ, τῆς, τῇ, τὴν.	τὰ, ταῖν.	αἱ, τῶν, ταῖς, τὰς.
Neut.	τὸ, τοῦ, τῷ, τὸ.	τὼ, τοῖν.	τὰ, τῶν, τοῖς, τὰ.

Articulus Subjunctivus.

	Singular.	Dual.	Plural.
	N. G. D. A.	N. A. G. D.	N. G. Da. A.
Maſc.	ὃς, οὗ, ᾧ, ὃν.	ὥ, οἷν.	οἳ, ὧν, οἷς, οὓς.
Fœm.	ἣ, ἧς, ᾗ, ἣν.	ἅ, αἷν.	αἳ, ὧν, αἷς, ἃς.
Neut.	ὃ, οὗ, ᾧ, ὃ.	ὥ, οἷν.	ἃ, ὧν, οἷς, ἃ.

De Nomine.

Nominum Declinationes ſunt decem: Quinque nominum Simplicium: Quinque nominum Contractorum. Quatuor priores Declinationes Simplicium ſunt pariſyllabæ, ideſt non creſcentes in genitivo. Quinta vero eſt impariſyllaba, in genitivo creſcens; ex qua oriuntur omnes Declinationes Contractorum.

SIM-

SIMPLICIUM.

Declinatio Prima.

Duas habet terminationes, ας, & ης, generis tantum maſculini, ut, ὁ αἰνέας, Æneas, ὁ χρύσης, Chryſes: ſed ὁ, καὶ ἡ, λῃςὴς, latro, communis generis, ut aliqui volunt.

Sing. Nom. ὁ αἰνέας, Gen. τοῦ αἰνέου, Dat. τῷ αἰνέᾳ, Acc. τὸν αἰνέαν, Voc. ὦ αἰνέα.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ αἰνέα, Genit. & Dat. τοῖν αἰνέαιν.

Plur. Nom. οἱ αἰνέαι, Gen. τῶν αἰνεῶν, Dat. τοῖς αἰνέαις, Acc. τοὺς αἰνέας. Voc. ὦ αἰνέαι.

Sing. Nom. ὁ χρύσης, Voc. τοῦ χρύσου. Dat. τῷ χρύσῃ, Acc. τὸν χρύσην, Voc. ὦ χρύση.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ χρύσα, Gen. & Dat. τοῖν χρύσαιν.

Plural. Nom. οἱ χρύσαι, Gen. τῶν χρυσῶν, Dat. τοῖς χρύσαις, Acc. τοὺς χρύσας, Voc. ὦ χρύσαι.

Omnis Genitivus pluralis deſinit perpetuo in ων.

In prima autem, & ſecunda Declinatione ſemper circumflectitur in ultima. Excipe tamen fœminea a maſculinis tertiæ ducta, ut ἡ ἁγία, τῶν ἁγίων.

Dativus ſingularis in quatuor primis Declinationibus habet ι ſemper ſubſcriptum, ſcilicet, ᾳ, ῃ, ῳ, punctulo ſubjecto.

Quædam nomina in ας Dorice declinata formant Gen. *in* α, *ut* ὁ θωμᾶς, τοῦ θωμᾶ.

Attice Vocativus eſt idem cum nominativo in omni declinatione: in hac autem prima Vocativi quidem in α, Attice, & poetice pro nominativis uſurpantur.

Exceptio.

Nomina in της, ut προφήτης, propheta; Gentilia, ut Σκύθης, Scytha; Poetica in πης, ut κυνώπης, impudens; Compoſita a πωλῶ vendo, ut βιβλιοπώλης, librorum venditor; a μετρῶ metior, ut γεωμέτρης, terræ menſor, a τρίβω tero, ut παιδοτρίβης, puerorum

præ-

præceptor, formant Vocativum in α breve, ut ὦ προφῆτα, ὦ σκύθα, &c.

Sing. Nom. ὁ κριτὴς, judex, Gen. τοῦ κριτοῦ, Dat. τῷ κριτῇ, Acc. τὸν κριτὴν. Voc. ὦ κριτὰ.

Dual. Nom. Acc. Vocat. τὼ κριτὰ, Gen. Dat. τοῖν κριταῖν.

Plural. Nom. οἱ κριταὶ, Gen. τῶν κριτῶν, Dat. τοῖς κριταῖς, Acc. τοὺς κριτὰς, Voc. ὦ κριταί.

Declinatio Secunda.

Duas compleƈtitur terminationes, α, & η, generis fœminini, ut ἡ μοῦσα, muſa, ἡ τιμὴ, honos.

Sing. Nom. ἡ μοῦσα, Gen. τῆς μούσης, Dat. τῇ μούσῃ, Acc. τὴν μοῦσαν, Vocat. ὦ μοῦσα.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ μούσα, Gen. & Dat. ταῖν μούσαιν.

Plur. Nom. αἱ μοῦσαι, Gen. τῶν μουσῶν, Dat. ταῖς μούσαις, Acc. τὰς μούσας, Voc. ὦ μοῦσαι.

Sing. Nom. ἡ τιμὴ, Gen. τῆς τιμῆς, Dat. τῇ τιμῇ, Acc. τὴν τιμὴν, Voc. ὦ τιμή.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ τιμὰ, Gen. & Dat. ταῖν τιμαῖν.

Plural. Nom. αἱ τιμαὶ, Gen. τῶν τιμῶν, Dat. ταῖς τιμαῖς, Acc. τὰς τιμὰς, Voc. ὦ τιμαί.

Sing. Nom. ἡ λύπη, dolor. Gen. τῆς λύπης, Dat. τῇ λύπῃ, Acc. τὴν λύπην, Voc. ὦ λύπη.

Dual. Nom. Accuſ. Voc. τὰ λύπα, Gen. & Dat. ταῖν λύπαιν.

Plur. Nom. αἱ λύπαι, Gen. τῶν λυπῶν, Dat. ταῖς λύπαις, Acc. τὰς λύπας, Voc. ὦ λύπαι.

Exceptio.

Finita in δα, θα, ρα, & α purum, retinent in toto ſingulari α. Itaque Genitivus eſt in ας; Dativus in ᾳ: Sic Ἀθηνᾶ, Minerva, Ναυσικᾶ, Nauſica, μνᾶ, mina, contraƈta ex Ἀθηνάα, Ναυσικάα μνάα. His adde Θέκλα, Thecla, Genit. ας, Dat. ᾳ. Dicitur α purum, cum vocalis, vel diphthongus præcedit α.

Sing. Nom. ἡ φιλία, amicitia, Gen. τῆς φιλίας, Dat. τῇ φιλίᾳ, Acc. τὴν φιλίαν, Voc. ὦ φιλία.

Dual.

Dual. Nom. Acc. Vocat. τὰ φιλία, Gen. & Dat. ταῖν φιλίαιν.

Plural. Nom. αἱ φιλίαι, Gen. τῶν φιλιῶν, Dat. ταῖς φιλίαις, Acc. τὰς φιλίας. Voc. ὦ φιλίαι.

Sing. Nom. ἡ γέφυρα, pons, Gen. τῆς γεφύρας, Dat. τῇ γεφύρᾳ, Acc. τὴν γέφυραν, Voc. ὦ γέφυρα.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ γεφύρα, Gen. & Dat. ταῖν γεφύραιν.

Plur. Nom. αἱ γέφυραι, Gen. τῶν γεφυρῶν, Dat. ταῖς γεφύραις, Acc. τὰς γεφύρας, Voc. ὦ γέφυραι.

Quædam nomina ſecundæ Declinationis in Dativo, & Accuſativo ſingulari patiuntur Metaplaſmum, ut ἀλκὶ, pro ἀλκῇ robori, & plurima augentur ſyllabis φι, & φιν, ut θύρᾳ, janua, θύρηφι.

Declinatio Tertia.

Duas continet terminationes: ος, & ον. ος maſculini, fœminini, & communis generis; ον neutrius: ut ὁ καρπὸς, fructus; τὸ ξύλον, lignum, &c.

Sing. Nom. ὁ καρπὸς, fructus Gen. τοῦ καρποῦ, Dat. τῷ καρπῷ, Acc. τὸν καρπὸν; Voc. ὦ καρπέ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ καρπὼ, Gen. & Dat. τοῖν καρποῖν.

Plur. Nom. οἱ καρποὶ, Gen. τῶν καρπῶν, Dat. τοῖς καρποῖς, Acc. τοὺς καρποὺς, Voc. ὦ καρποί.

Sing. Nom. ὁ λόγος, ſermo, Gen. τοῦ λόγου, Dat. τῷ λόγῳ, Acc. τὸν λόγον, Voc. ὦ λόγε.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ λόγω, Gen. & Dat. τοῖν λόγοιν.

Plur. Nom. οἱ λόγοι, Gen. τῶν λόγων, Dat. τοῖς λόγοις, Acc. τοὺς λόγους, Voc. ὦ λόγοι.

Sing. Nom. ἡ ἄμπελος, vitis, Gen. τῆς ἀμπέλου, Dat. τῇ ἀμπέλῳ, Acc. τὴν ἄμπελον. Voc. ὦ ἄμπελε.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ ἀμπέλω, Gen. & Dat. ταῖν ἀμπέλοιν.

Plur. Nom. αἱ ἄμπελοι, Gen. τῶν ἀμπέλων, Dat. ταῖς ἀμπέλοις, Acc. τὰς ἀμπέλους, Voc. ὦ ἄμπελοι.

Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ ἄνθρωπος, hic, & hæc homo, Gen. τοῦ, καὶ τῆς ἀνθρώπου, Dat. τῷ, καὶ τῇ ἀνθρώπῳ, Acc. τὸν, καὶ τὴν ἄνθρωπον, Voc. ὦ ἄνθρωπε.

Dual.

Dual. Nom. Accuſ. Voc. τὼ, καὶ τὰ ἀνθρώπω, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν ἀνθρώποιν.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ ἄνθρωποι, Gen. τῶν ἀνθρώπων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς ἀνθρώποις, Acc. τοὺς, καὶ τὰς ἀνθρώπους. Voc. ὦ ἄνθρωποι.

Sing. Nom. τὸ ξύλον, Gen. τοῦ ξύλου, Dat. τῷ ξύλῳ, Acc. τὸ ξύλον, Voc. ὦ ξύλον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ξύλω, Gen. & Dat. τοῖν ξύλοιν.

Plur. Nom. τὰ ξύλα, Gen. τῶν ξύλων, Dat. τοῖς ξύλοις, Accuſ. τὰ ξύλα, Voc. ὦ ξύλα.

Poetice Dativus, & Accuſativus ſingularis, & Dativus pluralis mutantur per Metaplaſmum, ut παρθένι *pro* παρθένῳ, ἄστρασι, *pro* ἄστροις, σάββασι *pro* σαββάτοις. *Pauca patiuntur Apocopen, ut* ἔρι *pro* ἔριον, *lana: & nonnullis* φι, *&* φιν *adjungitur, ut* στρατόφι, *pro* στρατὸς, *exercitus.*

Quarta Declinatio Atticorum propria.

Duas habet terminationes, ως & ων: ως maſculini, fœminini, & communis generis, & ων neutrius: ut ὁ μενέλεως, Menelaus, τὸ ἄγεων fertile.

Sing. Nom. ὁ μενέλεως, Gen. τοῦ μενέλεω, Dat. τῷ μενέλεῳ, Acc. τὸν μενέλεων, Voc. ὦ μενέλεως.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ μενέλεω, Gen. & Dat. τοῖν μενέλεῳν.

Plur. Nom. οἱ μενέλεῳ, Gen. τῶν μενέλεων, Dat. τοῖς μονέλεῳς, Acc. τοὺς μενέλεως, Voc. ὦ μενέλεῳ.

Singul. Nom. τὸ ἄγεων. Gen. τοῦ ἄγεω, Dat. τῷ ἄγεῳ. Accuſ. τὸ ἄγεων, Voc. ὦ ἄγεων.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ἄγεω, Gen. & Dat. τοῖν ἄγεων.

Plural. Nom. τὰ ἄγεω. Gen. τῶν ἄγεων, Dat. τοῖς ἄγεῳς, Acc. τὰ ἄγεω, Voc. ὦ ἄγεω.

Quinque nomina hujus Declinationis formant Accuſativum in ω: *uti* ἄθως, ἄθω, *Atho mons*, ἕως, ἕω, *aurora*, κέως, κέω, *Ceos inſula*, κῶς, κῶ, *Cos inſula*, λαγὼς, λαγὼ, *lepus.*

Veteres Attici ν *finalem ex accuſativo removerunt, ut*

ἀγήρω

ἀγήρω pro ἀγήρων. Unicum eſt nomen hujus Declinationis in ως neutrius generis: τὸ χρέως, debitum.

Quinta Declinatio impariſyllaba.

Novem habet terminationes, quatuor vocales, α, ι, υ, ω, & quinque conſonantes, ν, ρ, σ, ξ, ψ: genera vero comprehendit omnia.

Sing. Nom. ὁ τιτὰν, Titan. Gen. τοῦ τιτᾶνος, Dat. τῷ τιτᾶνι, Acc. τὸν τιτᾶνα, Voc. ὦ τιτάν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ τιτᾶνε, Gen. & Dat. τοῖν τιτάνοιν.

Plural. Nom. οἱ τιτᾶνες, Gen. τῶν τιτάνων, Dat. τοῖς τιτᾶσι, Acc. τοὺς τιτᾶνας, Voc. ὦ τιτᾶνες.

Sing. Nom. ἡ λαμπὰς, lucerna, Gen. τῆς λαμπάδος, Dat. τῇ λαμπάδι, Acc. τὴν λαμπάδα, Voc. ὦ λαμπάς.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λαμπάδε, Gen. & Dat. ταῖν λαμπάδοιν.

Plural. Nom. αἱ λαμπάδες, Gen. τῶν λαμπάδων, Dat. ταῖς λαμπάσι, Acc. τὰς λαμπάδας. Voc. ὦ λαμπάδες.

Sing. Nom. τὸ σῶμα, Gen. τοῦ σώματος, Dat. τῷ σώματι, Acc. τὸ σῶμα, Voc. ὦ σῶμα.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ σώματε, Gen. & Dat. τοῖν σωμάτοιν.

Plur. Nom. τὰ σώματα, Gen. τῶν σωμάτων, Dat. τοῖς σώμασι, Acc. τὰ σώματα, Voc. ὦ σώματα.

Accuſativus deſinit in α.

Exceptiones.

Nomina in ις, & υς, pura in genitivo, formant Accuſativum in ιν, & υν: ut ὁ ὄφις ſerpens, τὸν ὄφιν, ὁ βότρυς, racemus, τὸν βότρυν.

Gravitona in ις, & υς, non pure declinata, utramque retinent terminationem, α, & ν ut ἡ ἔρις, contentio, τὴν ἔριδα, & ἔριν. ὁ νέηλυς, advena, τὸν νεήλυδα, & νέηλυν.

Nomina in αυς, & ους, formant accuſativum in αυν, & ουν, ut γραῦς anus, γραῦν. βοῦς, bos, βοῦν, poetice βόα. Sed ποῦς, pes, habet πόδα, & ὀδοὺς, dens, ὀδόντα.

Vo-

Vocativus ſimilis eſt Nominativo.

Exceptiones.

Nomina, quæ declinantur in Genitivo per αντος, ut ὁ Θόας, θόαντος, Thoas: per εντος, ut, ὁ χαρίεις, χαρίεντος, gratioſus: per οντος, ut ὁ γέρων, γέροντος, ſenex, formant Vocativum ablato τος Genitivi: ut ὦ θόαν, ὦ χαρίεν, ὦ γέρον. Adjectiva tamen in εις habent Vocativum etiam in ει, ut ὦ χαρίει.

Excluduntur ab hac regula omnia Participia, itemque nomina propria in ης: horum enim Vocativus ſimilis eſt Nominativo: ut ὁ τύψας, τύψαντος, ὦ τύψας: ὁ τυφθεὶς, τυφθέντος, ὦ τυφθεὶς: ὁ τύπτων, τύπτοντος, ὦ τύπτων: ὁ Κλήμης, εντος, ὦ Κλήμης, Clemens: ὁ Οὐάλης, εντος, ὦ Οὐάλης, Valens.

Adjectiva in ην, ut ὁ, καὶ ἡ τέρην, τέρενος, tener, & Gravitona in ωρ, ut ὁ παντοκράτωρ, παντοκράτορος, omnipotens, ὁ Νέστωρ, Νέστορος, Neſtor: & in ας, ανος, ut ὁ μέλας, μέλανος, niger; & in ων, ονος, ut δαίμων, δαίμονος, formant Vocativum ablato ος Genitivi, ut, ὦ τέρεν· ὦ παντοκράτορ·, ὦ Νέστορ· ὦ μέλαν· ὦ δαῖμον.

Gravitona in ηρ formant vocativum in ερ, ut ἡ μήτηρ, mater, ὦ μῆτερ: & quatuor acutitona, ὁ πατὴρ, pater, ὁ δαὴρ, levir, ὁ ἀνὴρ, vir, ὁ σωτὴρ, ſalvator, ὦ πάτερ, δᾶερ, ἄνερ, σῶτερ.

Nomina in ευς, & ους abjiciunt σ: ut βασιλεὺς, rex ὦ βασιλεῦ: præter ποῦς pes, ὦ ποῦς: (ambiguum id tamen in δύπους, & cæteris compoſitis) & ὀδοὺς, dens, ὦ ὀδοὺς, & participia δοὺς, & γνοὺς.

Gravitona in ις, & υς, ut ὁ ὄφις ſerpens, ὁ βότρυς, botrus; & adjectiva acutitona in υς: ut ὀξὺς, acutus, itemque monoſyllaba in υς, ut ὁ μῦς, mus: amittunt σ in Vocativo: ut ὦ ὄφι· ὦ βότρυ· ὦ ὀξύ· ὦ μῦ. Subſtantiva acutitona, in ις, & υς; ut ἡ πατρὶς, patria; ἡ χλαμὺς, clamys; retinent σ in Vocativo: ut ὦ πατρὶς, ὦ χλαμύς.

No-

Nomen ὁ, καὶ ἡ παῖς, puer, & puella, Vocativum habet, ὦ παῖ. Sed ejus compoſita retinent σ: ut ὁ, καὶ ἡ ἄπαις, expers liberorum, ὦ ἄπαις· ὁ καὶ ἡ εὔπαις, prole felix ὦ εὔπαις.

De Dativo Plurali.

Dativus pluralis formatur vel a Dativo ſingulari aſſumendo σ ante ι, & abjiciendo δ, θ, ν, τ, vel a nominativo ſingulari, addendo ι in nominibus exeuntibus in ξ, ψ, vel diphthongo, ut Ἄραψ, Arabs, Ἄραψι. βασιλεὺς, rex, βασιλεῦσι. κόραξ, corvus, κόραξι, Βοῦς, bos, Βουσί. At ποῦς, pes, ποσί.

Cum penultima Dativi ſingularis eſt longa poſitione, fit longa etiam in Dativo plurali addendo ι poſt ε, & υ poſt ο; ita ut, quæ habent in Dativo ſingulari εντι, habeant in Dativo plurali εισι· quæ vero οντι, habeant ουσι: ut πλθέντι, πλθεῖσι· λέοντι, λέουσι.

Nomina, quæ Syncopen patiuntur, formant Dativum pluralem in ασι, ut πατὴρ, πατρὸς, πατράσι· μήτηρ, μητρὸς, μητράσι. Sed in Accuſativo ſingulari πατέρα; & μητέρα, tantum leguntur; quia πάτρα, patriam, & μήτρα, matricem ſignificant.

Dativis pluralibus in σι, & perſonis verborum deſinentibus in ε, vel σι, itemque tertiæ perſonæ ſingulari verbi εἰμὶ, additur ν, cum vocalis vel diphthongus ſubſequitur: ut λέουσιν ἐκείνοις: ἔτυπτεν αὐτὸν: τύπτουσιν ἐκεῖνον. Quod aliquando fieri ſolet, etiamſi conſonans ſubſequatur, præſertim in fine periodi.

Dativus Poeticus formatur a genitivo ſingulari mutando ος *in* εσι, *vel* εσσι: *ut* ἥρως, ἡρώεσι, *&* ἡρώεσσι, *heros*. ἔπεος, ἐπέεσσι, *verbum*

Quibuſdam neutris hujus declinationis in ος *additur Syllaba* φι, *&* φιν *verſo* ο *in* ε: *ut* τὸ στῆθος, *pectus*, στήθεσφι· τὸ ὄρος, *mons* ὄρεσφι· τὸ ὄχος, *currus*, ὄχεσφι. *In fœmininis vero in* ων, *abjicitur* σ *genitivi: ut* ἡ κοτυληδὼν, *coxa*, κοτυληδόνος, κοτυληδονόφι: ἡ μελεδὼν, *cura*, μελεδονόφι.

Apocope etiam accidit in hac declinatione in omnibus caſibus ſingularibus: ut in Nominativo τὸ σκέπα, *pro* σκέπασμα, *tegmen*. *In Genitivo*, τοῦ ἄλκαν, *pro* ἄλκιτος.

In Dativo, τῇ δαΐ, *pro* δαΐδι, *pugnæ*: παράκοιτι *pro* παρακοίτιδι, *uxori*: τῷ ἱδρῷ, *pro* ἱδρῶτι, *ſudori*. *In Accuſativo*, τὸν Ἀπόλλω, *pro* Ἀπόλλωνα. τὸν ἱδρῶ, *pro* ἱδρῶτα, *ſudorem*. *In Vocativo*, ὦ Λαοδάμα, *pro* Λαοδάμαν, *Laodamas*. Αἴα, *pro* Αἴαν, *Ajax*.

Nomina ad confirmandum uſum Declinationum Simplicium.

Primæ.

ὁ ταμίας, *quæſtor*.
ὁ μεσσίας, *Meſſias*.
ὁ ἀγχίσης, *Anchiſes*.
ὁ μαθητὴς, *diſcipulus*.
ὁ προφήτης, *propheta*.
ὁ ἱπποπώλης, *equorum venditor*.
ὁ σιτομέτρης, *menſor frumenti*.
ὁ οἰκοτρίβης, *verna*.

Secundæ.

ἡ δόξα, *gloria*.
ἡ ἀρετὴ, *virtus*.
ἡ ἄκανθα, *ſpina*.
ἡ χαρὰ, *gaudium*.
ἡ σελήνη, *luna*.
ἡ λήδα, *Leda*.
ἡ μάχαιρα, *gladius*.
ἡ σοφία, *Sapientia*.

Tertiæ.

ὁ θυμὸς, *animus*.
ὁ φόβος, *timor*.
ὁ, καὶ ἡ ἔνδοξος, *glorioſus*.
ἡ παρθένος, *virgo*.
ἡ συνόδος, *conventus*.
τὸ ἔργον, *opus*.

Quartæ.

ὁ νεὼς, *templum*.
ὁ ἄνεως, *tacitus*.
ὁ νικόλεως, *Nicolaus*.
ἡ ἅλως, *area*.
ὁ, καὶ ἡ βαθύγεως, *profundus*.
ὁ, καὶ ἡ δίκερως, *bicornis*.
τὸ ἀνώγεων, *cænaculum*.
τὸ ἀνάπλεων, *plenum*.

Quintæ.

In qua, ut variæ ſunt terminationes nominativi, ita etiam variæ vocales, & conſonantes ſunt ante ος *Genitivi*.

α. τὸ γράμμα, τος, *litera*.
ι. τὸ μέλι, ιτος, *mel*.
υ. τὸ γόνυ, υος, *genu*.
ω. ἡ λητὼ, όος, *Latona*.
αν. ὁ παιάν, ᾶνος, *Pæan*.
εν. τὸ τέρεν, ενος, *tenerum*.
τὸ χαρίεν, εντος, *gratioſum*.
ην. ὁ ἕλλην, ηνος, *Græcus*.
ιν. ἡ ἀκτὶν, ῖνος, *radius*.
ον. τὸ μεῖζον, ονος, *majus*.
τὸ τύπτον, οντος, *verberans*.
ουν. τὸ δίπουν, οδος, *bipes*.
ων. ὁ μόσσυν, ῦνος, *turris*.

ων. ὁ

ων. ὁ κλὼν, ωνὸς, *ramus*.
ἡ χελιδὼν, όνος, *hirundo*.
ὁ δράκων, οντος, *draco*.
ξ, ὁ θώραξ, ακος, *thorax*.
ἡ θρὶξ, τριχὸς, *capillus*.
ὁ ὄνυξ, υχος, *unguis*.
ρ. ἡ δάμαρ, αρτος, *uxor*.
ὁ φθεὶρ, ειρὸς, *pediculus*.
ηρ. ὁ σὴρ, ηρὸς, *vermis*.
ὁ ἀνὴρ, έρος, & ἀνδρὸς, *vir*.
ορ. τὸ ἦτορ, ορος, *cor*.
υρ. ὁ, καὶ ἡ μάρτυρ, υρος, *teſtis*.
ωρ. ὁ φὼρ, ωρὸς, *fur*.
τὸ ὕδωρ, ατος, *aqua*.
ας. ὁ Αἴας, αντος, *Ajax*.
ὁ μέλας, ανος, *niger*.
τὸ γῆρας, ατος, *ſenectus*.
αις. ὁ, καὶ ἡ παῖς, αιδὸς, *puer, puella*.
αυς. ἡ ναῦς, *vel*, νηῦς, αὸς, *vel* νεὸς, *navis*.
εις. ὁ κτεὶς, ενὸς, *pecten*.
ἡ κλεὶς, ειδὸς, *clavis*.
ευς. ὁ βασιλεὺς, έος, *rex*.
ης, ἡ ἐσθὴς, ῆτος, *veſtis*.
ὁ Κλήμης, εντος, Clemens.
ις. ὁ, καὶ ἡ ὄρνις, ιθος, *avis*.
ος. τὸ τετυφὸς, ότος, *quod verberavit*.
ους. ὁ, καὶ ἡ βοῦς: οὸς, *bos*.
ὁ ὀδοὺς, όντος, *dens*.
τὸ οὖς, ὠτὸς, *auris*.
υς. ὁ μῦς, μυὸς, *mus*.
ἡ χλαμὺς, ύδος, *chlamys*.
ως. ὁ γέλως, ωτος, *riſus*.
ὁ Τρῶς, ωὸς, *Trojanus*.
λς. ὁ ἅλς, λὸς, *ſal*.
νς. ἡ ἕλμινς, νθος, *tinea*.
ρς. ὁ, καὶ ἡ μάκαρς, ρτος, *beatus*.
ψ. ὁ ὢψ, πὸς, *vultus*.
ὁ Ἄραψ, βος, *Arabs*.

CONTRACTORUM.

Hæc oriuntur ex Quinta Simplicium. Appellantur autem Contracta, quia in illis duæ ſyllabæ contrahuntur in unam, vel Synæreſi, cum duæ vocales in unam ita coeunt, ut ambæ ſerveutur, ut τείχεϊ, τείχει, *vel Craſi, cum vel mutatur utraque vocalis; ut* τείχεα, τείχη· *vel altera tollitur: ut* τειχέων, ῶν.

Declinatio Prima.

Tres continet terminationes, in ης maſculini, fœminini, & communis generis; ut ὁ Δημοσθένης, Demoſthenes, ἡ τριήρης, triremis: ὁ, καὶ ἡ ἀληθὴς, verus, vera: in ες, & ος neutrius: ut τὸ σαφὲς, manifeſtum, τὸ τεῖχος, murus.

Sing. Nom. ὁ Δημοσθένης, Gen. τοῦ Δημοσθένεος, ους, Dat. τῷ Δημοσθένεϊ, ει, Acc. τὸν Δημοσθένεα, η, Voc. ὦ Δημόσθενες.

 Dual.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ Δημοσθένεε, νη, Gen. & Dat. τοῖν Δημοσθενέοιν, νοῖν.

Plural. Nom. οἱ Δημοσθένεες, νεις, Gen. τῶν Δημοσθενέων, νῶν, Dat. τοῖς Δημοσθένεσι, Acc. τοὺς Δημοσθένεας, νεις, Voc. ὦ Δημοσθένεες, νεις.

Sing. Nom. ἡ τριήρης, triremis, Gen. τῆς τριήρεος, ρους, Dat. τῇ τριήρεϊ, ρει, Acc. τὴν τριήρεα, ρη, Voc. ὦ τρίηρες.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ τριήρεε, ρη, Gen. & Dat. ταῖν τριηρέοιν, ροῖν.

Plur. Nom. αἱ τριήρεες, ρεις. Gen. τῶν τριηρέων, ρῶν, Dat. ταῖς τριήρεσι. Acc. τὰς τριήρεας, ρεις, Voc. ὦ τριήρεες, ρεις.

Sing. Nom. ὁ, ϗ ἡ ἀληθὴς, verus, vera. Gen. τοῦ, ϗ τῆς ἀληθέος, θοῦς. Dat. τῷ, ϗ τῇ ἀληθεῖ, θεῖ, Acc. τὸν, ϗ τὴν ἀληθέα, θῆ, Voc. ὦ ἀληθὲς, vel ἀληθής.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, ϗ τὰ ἀληθέε, θῆ, Gen. & Dat. τοῖν, ϗ ταῖν ἀληθέοιν, θοῖν.

Plur. Nom. οἱ, ϗ αἱ ἀληθέες, θεῖς, Gen. τῶν ἀληθέων, θῶν, Dat τοῖς, ϗ ταῖς ἀληθέσι, Acc. τοὺς, ϗ τὰς ἀληθέας, θεῖς, Voc. ὦ ἀληθέες, θεῖς.

Sing. Nom. τὸ σαφὲς, manifeſtum, Gen. τοῦ σαφέος, φοῦς, Dat. τῷ σαφέϊ, φεῖ, Acc. τὸ σαφὲς, Voc. ὦ σαφές.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ σαφέε, φῆ, Gen. & Dat. τοῖν σαφέοιν, φοῖν.

Plur. Nom. τὰ σαφέα, φῆ, Gen. τῶν σαφέων, φῶν, Dat. τοῖς σαφέσι. Acc. τὰ σαφέα, φῆ. Voc. ὦ σαφέα, φῆ.

Sing. Nom. τὸ τεῖχος, murus, Gen. τοῦ τείχεος, χους, Dat. τῷ τείχεϊ, χει, Acc. τὸ τεῖχος, Voc. ὦ τεῖχος.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ τείχεε, χη, Gen. & Dat. τοῖν τειχέοιν, χοῖν.

Plur. Nom. τὰ τείχεα, χη, Gen. τῶν τειχέων, χῶν, Dat. τοῖς τείχεσι, Acc. τὰ τείχεα, χη, Voc. ὦ τείχεα, χη.

Regula.

Nomina propria hujus declinationis habent nonnunquam terminationem primæ Simplicium in quibuſdam caſibus, ut τὸν Ἀριστοφάνην, οἱ Ἀριστοφάναι, τοὺς Ἀριστοφάνας, & τὸν Σωκράτην, ὦ Σωκράτη· unde latinum,

num, o Socrate. Item compoſita ab ἔτος, annus; ut ὁ ἑπταέτης, ſeptennis, τὺς ἑπταέτας.

Nomina, quæ deſinunt in ης purum, contrahuntur Attice in Accuſativo in α, ut ὁ, καὶ ἡ εὐφυής, ingenioſus, Accuſat. τὸν, καὶ τὴν εὐφυέα, εὐφυᾶ.

Declinatio Secunda.

Duas habet terminationes, ις, maſculini; & fœminini generis: ut ὁ ὄφις ſerpens, ἡ λέξις dictio: & ι neutrius, ut τὸ σίνηπι ſinapi.

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τῦ ὄφιος, Dat. τῷ ὄφιϊ, ὄφι, Acc. τὸν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ὄφιε, φι. Gen. & Dat. τοῖν ὀφίοιν.

Plur. Nom. οἱ ὄφιες, ὄφις. Gen. τῶν ὀφίων, Dat. τοῖς ὄφισι, Acc. τὺς ὄφιας, ὄφις, Voc. ὦ ὄφιες, ὄφις.

Sing. Nom. ἡ λέξις, dictio, Gen. τῆς λέξιος, Dat. τῇ λέξιϊ, λέξι, Acc. τὴν λέξιν. Voc. ὦ λέξι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λέξιε, ξι, Gen. & Dat. ταῖν λεξίοιν.

Plur. Nom. αἱ λέξιες, λέξις, Gen. τῶν λεξίων, Dat. ταῖς λέξισι, Acc. τὰς λέξιας, ξις, Voc. ὦ λέξιες, λέξις.

Sing. Nom. τὸ σίνηπι, Gen. τῦ σινήπιος, Dat. τῷ σινήπιϊ, πι, Acc. τὸ σίνηπι, Voc. ὦ σίνηπι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ σινήπιε, πι, Gen. & Dat. τοῖν σινηπίοιν.

Plural. Nom. τὰ σινήπια, σίνηπι, Gen. τῶν σινηπίων, Dat. τοῖς σινήπισι, Acc. τὰ σινήπια, πι, Voc. ὦ σινήπια, πι.

Regula.

Inflexio Attica multo uſitatior.

Caſus Attici accentum habent in antepenultima, quamvis ultima ſit longa.

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τῦ ὄφεως, Dat. τῷ ὄφεϊ, φει, Acc. τὸν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ὄφεε, φη, Gen. & Dat. τοῖν, ὀφέοιν, ὀφεῶν.

Plur. Nom. οἱ ὄφεες, φεις, Gen. τῶν ὄφεων, Dat. τοῖς ὄφεσι, Acc. τὺς ὄφεας, φεις, Voc. ὦ ὄφεες, φεις.

Sing. Nom. ἡ λέξις, Gen. τῆς λέξεως, Dat. τῇ λέξεϊ, ξει, Acc. τὴν λέξιν, Voc. ὦ λέξι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λέξεε, ξη, Gen. & Dat. ταῖν λεξέοιν λέξεῳν.

Plur. Nom. αἱ λέξεες, ξεις, Gen. τῶν λέξεων, Dat. ταῖς λέξεσι, Acc. τὰς λέξεας, ξεις, Voc. ὦ λέξεες, ξεις.

Sing. Nom. τὸ σίνηπι, Gen. τοῦ σινήπεως, Dat. τῷ σινήπεϊ, νήπει, Acc. τὸ σίνηπι, Voc. ὦ σίνηπι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ σινήπεε, νήπη, Gen. & Dat. τοῖν σινηπέοιν, νηπεῷν.

Plur. Nom. τὰ σινήπεα, νήπη, Gen. τῶν σινήπεων, Dat. τοῖς σινήπεσι, Acc. τὰ σινήπεα, νήπη, Voc. ὦ σινήπεα, πη.

Declinatio Tertia.

Unicam habet terminationem in εὺς, generis maſculini tantum: ut ὁ βασιλεὺς, rex.

Sing. Nom. ὁ βασιλεὺς, Gen. τοῦ βασιλέος, Att. έως, Dat. τῷ βασιλέϊ, λεῖ, Acc. τὸν βασιλέα, Voc. ὦ βασιλεῦ.

Dual. Mom. Acc. Voc. τὼ βασιλέε, λῆ, Gen. & Dat. τοῖν βασιλέοιν.

Plur. Nom. οἱ βασιλέες, λεῖς, Gen. τῶν βασιλέων, Dat. τοῖς βασιλεῦσι, Acc. τοὺς βασιλέας, λεῖς, Voc. ὦ βασιλέες, λεῖς.

Exceptio.

Genitivus in έως non contrahitur: contrahuntur tamen nomina, quæ ante έως vocalem, vel diphthongum habent: ut ὁ πειραιεὺς, Piræeus, τοῦ πειραιέως, πειραιῶς· ὁ στειριεὺς, Stirieus, τοῦ στειριέως, στειριῶς, ὁ χοεὺς, congius, τοῦ χοέως, χοῶς. Eadem accuſativum contrahunt in ᾶ: τὸν πειραιᾶ, τὸν στειριᾶ, τὸν χοᾶ.

Declinatio Quarta.

Duas habet terminationes, in ω, & ως: generis tantum fæminini: ut ἡ λητὼ, latona: ἡ αἰδὼς, verecundia.

Sing. Nom. ἡ λητὼ, Gen. τῆς λητόος, τοῦς, Dat. τῇ λητόϊ, τοῖ, Acc. τὴν λητόα, τὼ, Voc. ὦ λητοῖ.

Dual. Nom. Accuſ. Voc. τὰ λητὼ, Gen. & Dat. ταῖν λητοῖν.

Plur. Nom. αἱ λητοὶ, Gen. τῶν λητῶν, Dat. ταῖς λητοῖς, Acc. τὰς λητοὺς, Voc. ὦ λητοί.

Sing. Nom. ἡ αἰδὼς, Gen. τῆς αἰδόος, αἰδοῦς, Dat.

τῇ

τῇ αἰδόϊ, αἰδοῖ, Acc. τὴν αἰδόα, αἰδῶ, Voc. ὦ αἰδοῖ.
Dual. Nom. Accuſ. Voc. τὼ αἰδὼ, Gen. & Dat. τοῖν αἰδοῖν.

Plur. Nom. αἱ αἰδοὶ, Gen. τῶν αἰδῶν, Dat. ταῖς αἰδοῖς, Acc. τὰς αἰδοὺς, Voc. ὦ αἰδοί.

Numerus ſingularis tantum in hac Declinatione contrahitur. Dualis, & pluralis ſequuntur formam tertiæ Declinationis ſimplicium.

Vocativus ſingularis ſimilis eſt Dativo, qui deſinit in οῖ.

Declinatio Quinta.

Duas complectitur terminationes, in ας purum, & ρας, generis neutrius tantum: ut τὸ κρέας, caro; τὸ κέρας, cornu. Ex inflexione communi, quæ eſt in ατος, Jonice eximitur τ; deinde Attice fit contractio, in genitivis quidem per ω, in reliquis autem caſibus per α.

Sing. Nom. τὸ κρέας, Gen. τοῦ κρέατος, κρέαος, κρέως, Dat. τῷ κρέατι, κρέαϊ, κρέᾳ, Acc. τὸ κρέας, Voc. ὦ κρέας.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ κρέατε, κρέαε, κρέα, Gen. & Dat. τοῖν κρεάτοιν, κρεάοιν, κρεῷν.

Plural. Nom. τὰ κρέατα, κρέαα, κρέα, Gen. τῶν κρεάτων, κρεάων, κρεῶν, Dat. τοῖς κρέασι, Acc. τὰ κρέατα, κρέαα, κρέα, Voc. ὦ κρέατα, κρέαα, κρέα.

Sing. Nom. τὸ κέρας, Gen. τοῦ κέρατος, κέραος, κέρως, Dat. τῷ κέρατι, κέραϊ, κέρᾳ, Acc. τὸ κέρας, Voc. ὦ κέρας.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ κέρατε, κέραε, κέρα, Gen. & Dat. τοῖν κεράτοιν, κεράοιν, κερῷν.

Plural. Nom. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα. Gen. τῶν κεράτων, κεράων, κερῶν, Dat. τοῖς κέρασι, Acc. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα, Voc. ὦ κέρατα, κέραα, κέρα.

Ad confirmandum uſum Nominum Contractorum.

Primæ.

ὁ σωσιγένης, *Soſigenes*.	τὸ ἱππομανὲς, *Hippomanes*.
ὁ, καὶ ἡ εὐσεβὴς, *pius*, *pia*.	τὸ ἄλγος, *dolor*.
ἡ διήρης, *biremis*.	τὸ μέρος, *pars*.

 Se-

Secundæ.

ὁ ἡνίοχος, *auriga.*	ἡ γνῶσις, *cognitio.*
ὁ, καὶ ἡ νῆστις, *jejunus.*	ἡ ἀποκάλυψις, *revelatio.*
ἡ πόλις, *civitas.*	τὸ νῆστι, *jejunium.*

Tertiæ.

ὁ γονεὺς, *parens.*	ὁ φονεὺς, *homicida.*
ὁ τομεὺς, *ſector.*	ὁ ἀρχιερεὺς, *Pontifex.*

Quartæ.

ἡ σαρδὼ, *Sardinia.*	ἡ διδὼ, *Dido.*
ἡ κλωθὼ, *Clotho.*	ἡ ἐρατὼ, *Erato.*
ἡ ἰὼ, *Io.*	ἡ καλλιστὼ, *Calliſto.*

Quintæ.

τὸ ἀρτόκρεας, *Artocreas.*	τὸ γῆρας, *ſenectus.*
τὸ γέρας, *præmium.*	τὸ πέρας, *finis.*

De Adjectivis.

Nomina Adjectiva in tres claſſes diſtribuuntur. Alia habent tres articulos, & tres terminationes; alia tres articulos, & duas terminationes; alia tres articulos, & unam terminationem.

Adjectiva trium Articulorum, & trium terminationum.

Habent maſculinum in	ος ας εις υς	fæmininum in	η α εσσα εια	neutrum in	ον αν εν υ

Maſculin. & neutr. 3. Simplic. fæmini. eſt 1. Sing. Nom. ὁ καλὸς, pulcher, ἡ καλὴ, τὸ καλὸν, Gen. τοῦ καλοῦ, τῆς καλῆς, τοῦ καλοῦ, Dat. τῷ καλῷ, τῇ καλῇ, τῷ καλῷ, Acc. τὸν καλὸν, τὴν καλὴν, τὸ καλὸν, Voc. ὦ καλὲ, καλὴ, καλὸν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ καλὼ, τὰ καλὰ, τὼ καλὼ, Genit. & Dat. τοῖν καλοῖν, ταῖν καλαῖν, τοῖν καλοῖν.

Plur. Nom. οἱ καλοὶ, αἱ καλαὶ, τὰ καλὰ, Gen. τῶν καλῶν, Dat. τοῖς καλοῖς, ταῖς καλαῖς, τοῖς καλοῖς, Acc. τοὺς καλοὺς, τὰς καλὰς, τὰ καλὰ, Voc. ὦ καλοὶ, καλαὶ, καλά.

Maſculi. & neutr. 3. Simplic. fæminin. 2. Sing. Nom. ὁ πᾶς, omnis, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν, Gen. τοῦ παντὸς, τῆς πάσης, τοῦ παντὸς, Dat τῷ παντὶ, τῇ πάσῃ, τῷ παντὶ, Acc. τὸν πάντα, τὴν πᾶσαν, τὸ πᾶν, Voc. ὦ πᾶς, πᾶσα, πᾶν.

Dual.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ πάντε, τὰ πάσα, τὼ πάντε; Gen. & Dat. τοῖν πάντοιν, ταῖν πάσαιν, τοῖν πάντοιν.

Plur. Nom. οἱ πάντες, αἱ πᾶσαι, τὰ πάντα, Gen. τῶν πάντων, τῶν πασῶν, τῶν πάντων, Dat. τοῖς πᾶσι, ταῖς πάσαις, τοῖς πᾶσι, Acc. τοὺς πάντας, τὰς πάσας, τὰ πάντα, Voc. ὦ πάντες, πᾶσαι, πάντα.

Maſculin. & neutr. 3. Simplic. fœminini. 2.

Sing. Nom. ὁ χαρίεις, gratioſus, ἡ χαρίεσσα, τὸ χαρίεν, Gen. τοῦ χαρίεντος, τῆς χαριέσσης, τοῦ χαρίεντος; Dat. τῷ χαρίεντι, τῇ χαριέσσῃ, τῷ χαρίεντι, Acc. τὸν χαρίεντα, τὴν χαριέσσαν, τὸ χαρίεν, Voc. ὦ χαρίεν, & χαρίει, χαρίεσσα, χαρίεν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ χαρίεντε, τὰ χαριέσσα, τὼ χαρίεντε, Gen. & Dat. τοῖν χαριέντοιν, ταῖν χαριέσσαιν, τοῖν χαριέντοιν.

Plur. Nom. οἱ χαρίεντες, αἱ χαρίεσσαι, τὰ χαρίεντα, Gen. τῶν χαριέντων, τῶν χαριεσσῶν, τῶν χαριέντων, Dat. τοῖς χαρίεσι, ταῖς χαριέσσαις, τοῖς χαρίεσι, Acc. τοὺς χαρίεντας, τὰς χαριέσσας, τὰ χαρίεντα, Voc. ὦ χαρίεντες, χαρίεσσαι, χαρίεντα.

Maſculin. & neutr. 3. Simplic. fœmin. est 2.

Sing. Nom. ὁ ὀξὺς, acutus, ἡ ὀξεῖα, τὸ ὀξύ, Gen. τοῦ ὀξέος, τῆς ὀξείας, τοῦ ὀξέος, Dat. τῷ ὀξέϊ, τῇ ὀξείᾳ, τῷ ὀξέϊ, Acc. τὸν ὀξὺν, τὴν ὀξεῖαν, τὸ ὀξὺ, Voc. ὦ ὀξὺ, ὀξεῖα, ὀξύ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ὀξέε, τὰ ὀξεία, τὼ ὀξέε, Gen. & Dat. τοῖν ὀξέοιν, ταῖν ὀξείαιν, τοῖν ὀξέοιν.

Plur. Nom. οἱ ὀξέες, αἱ ὀξεῖαι, τὰ ὀξέα. Gen. τῶν ὀξέων, τῶν ὀξειῶν, τῶν ὀξέων, Dat. τοῖς ὀξέσι, ταῖς ὀξείαις, τοῖς ὀξέσι, Acc. τοὺς ὀξέας, τὰς ὀξείας, τὰ ὀξέα, Voc. ὦ ὀξέες, ὀξεῖαι, ὀξέα.

Exceptiones.

Adjectiva in *ος* purum, & *ρος*, formant fœmininum per *α*: ut, ὁ ἅγιος, ἡ ἁγία, τὸ ἅγιον, ſanctus: ὁ ἀνθηρὸς, ἡ ἀνθηρὰ, τὸ ἀνθηρὸν, floridus; præter ὁ ὄγδοος, ἡ ὀγδόη, τὸ ὄγδοον, octavus: ὁ ἁπλόος, ἡ ἁπλόη, τὸ ἁπλόον, ſimplex; & quæ huic affinia ſunt, διπλόος, duplex, τριπλόος, triplus, τετραπλόος, quadruplus, &c. Quorundam neutra ſunt in *ο*, ut ὁ ἄλλος, ἡ ἄλλη, τὸ ἄλλο, alius; ὁ τηλικοῦτος, ἡ τηλικαύτη, τὸ τηλικοῦτο, tantus; ὁ τοσοῦτος, ἡ τοσαύτη, τὸ τοσοῦτο, tam magnus; vel

tam

tam multus; ὁ τοιοῦτος, ἡ τοιαύτη, τὸ τοιοῦτο, talis: & tria pronomina, οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic: αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ, ipſe: ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, ille: quanquam paſſim etiam neutra ſunt τηλικοῦτον, τοσοῦτον, τοιοῦτον, ταὐτὸν, pro τὸ αὐτὸ, τουτονὶ pro τουτοὶ. Reperitur & ſimplex αὐτὸν pro αὐτὸ.

Adjectivum ὁ μέγας, *magnus*, variat alicubi.

Maſculin. & neutr. 3. Simplic. fœmin. 2.

Sing. Nom. ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα, Gen. τοῦ μεγάλου, τῆς μεγάλης, τοῦ μεγάλου. Dat. τῷ μεγάλῳ, τῇ μεγάλῃ, τῷ μεγάλῳ, Acc. τὸν μέγαν, τὴν μεγάλην, τὸ μέγα, Voc. ὦ μέγας, μεγάλη, μέγα.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ μεγάλω, τὰ μεγάλα, τὼ μεγάλω, Gen. & Dat. τοῖν μεγάλοιν, ταῖν μεγάλαιν, τοῖν μεγάλοιν.

Plur. Nom. οἱ μεγάλοι, αἱ μεγάλαι, τὰ μεγάλα, Gen. τῶν μεγάλων, τῶν μεγαλῶν, τῶν μεγάλων, Dat. τοῖς μεγάλοις, ταῖς μεγάλαις, τοῖς μεγάλοις, Acc. τοὺς μεγάλους, τὰς μεγάλας, τὰ μεγάλα, Voc. ὦ μεγάλοι, μεγάλαι, μεγάλα.

Participia paſſiva, & activa in εις, habent fœmininum in εισα, neutrum in εν: ὁ τυφθεὶς, ἡ τυφθεῖσα, τὸ τυφθὲν, verberatus: ὁ τεθεὶς, ἡ τεθεῖσα, τὸ τεθὲν, ponens.

Adjectivum πολὺς, *multus*, in quibuſdam caſibus peculiarem habet inflexionem:

Maſculin. & neutr. 3. ſimplic. fœminin. 2.

Sing. Nom. ὁ πολὺς, ἡ πολλὴ, τὸ πολὺ, Gen. τοῦ πολλοῦ, τῆς πολλῆς, τοῦ πολλοῦ, Dat. τῷ πολλῷ, τῇ πολλῇ, τῷ πολλῷ, Acc. τὸν πολὺν, τὴν πολλὴν, τὸ πολὺ, Voc. ὦ πολὺ, πολλὴ, πολύ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ πολλὼ, τὰ πολλὰ, τὼ πολλὼ Gen. & Dat. τοῖν πολλοῖν, ταῖν πολλαῖν, τοῖν πολλοῖν.

Plural. Nom. οἱ πολλοὶ, αἱ πολλαὶ, τὰ πολλὰ, Gen. τῶν πολλῶν, Dat. τοῖς πολλοῖς, ταῖς πολλαῖς, τοῖς πολλοῖς, Acc. τοὺς πολλοὺς, τὰς πολλὰς, τὰ πολλὰ, Voc. ὦ πολλοὶ, πολλαὶ, πολλά.

Exempla Adjectivorum

Primæ Claſſis.

ὁ ἀγαθὸς, ἡ ἀγαθὴ, τὸ ἀγαθὸν, *bonus, na, num.*

ὁ κα-

ὁ καινὸς, ἡ καινὴ, τὸ καινὸν, *novus, va, vum.*
ὁ κοῖλος, ἡ κοίλη, τὸ κοῖλον, *cavus, va, vum.*
ὁ ἕκαστος, ἡ ἑκάστη, τὸ ἕκαστον, *quiſque, quæque, quodque.*
ὁ μέλας, ἡ μέλαινα, τὸ μέλαν, *niger, gra, grum.*
ὁ σύμπας, ἡ σύμπασα, τὸ σύμπαν, *univerſus, ſa ſum.*
ὁ τύψας, ἡ τύψασα, τὸ τύψαν, *qui, quæ, quod verberavit.*
ὁ τιμῆις, ἡ τιμῆσσα, τὸ τιμῆν, *honeſtus, a, um.*
ὁ φοινικόεις, ἡ φοινικόεσσα, τὸ φοινικόεν, *puniceus, a, um.*
ὁ γραφθεὶς, ἡ γραφθεῖσα, τὸ γραφθὲν, *ſcriptus, a, um.*
ὁ εἷς, ἡ εἷσα, τὸ ἓν, *qui, quæ, quod miſit.*
ὁ βαθὺς, ἡ βαθεῖα, τὸ βαθὺ, *profundus, a, um.*
ὁ ἡδὺς, ἡ ἡδεῖα, τὸ ἡδὺ, *ſuavis, ve.*
ὁ ἐλαχὺς, ἡ ἐλαχεῖα, τὸ ἐλαχὺ, *parvus, a, um.*
ὁ ἥμισυς, ἡ ἡμίσεια, τὸ ἥμισυ, *dimidius, a, um.*
ὁ δημόσιος, ἡ δημοσία, τὸ δημόσιον, *publicus, a, um.*
ὁ ἄξιος, ἡ ἀξία, τὸ ἄξιον, *dignus, a, um.*
ὁ ἀρχαῖος, ἡ ἀρχαία, τὸ ἀρχαῖον, *antiquus, a, um.*
ὁ ὅμοιος, ἡ ὁμοία, τὸ ὅμοιον, *ſimilis, le.*
ὁ ἱερὸς, ἡ ἱερὰ, τὸ ἱερὸν, *ſacer, cra, crum.*
ὁ φοβερὸς, ἡ φοβερὰ, τὸ φοβερὸν, *formidabilis, le.*
ὁ πίειρος, ἡ πίειρα, τὸ πίειρον, *pinguis, e.*
ὁ ἕτερος, ἡ ἑτέρα, τὸ ἕτερον, *alter, ra, rum.*

Adjectiva trium Articulorum, & duarum terminationum.

Habent maſculinum, & fœmininum in		neutrum in	
	ος		ον
	ως		ων
	ας		αν
	ις		ι
	ην		εν
	υς		υ
	ȣς		ȣν
	ων		ον
	ωρ		ορ
	ης		ες

Sing.

Maſculin. & neutr. 3 Simplic. fœminin. 2. Singul. Nom. ὁ, ϗ ἡ ἔνδοξος, ϗ τὸ ἔνδοξον. glorioſus, Gen. τοῦ, ϗ τῆς, ϗ τοῦ ἐνδόξου, Dat. τῷ, ϗ τῇ, ϗ τῷ ἐνδόξῳ, Acc. τὸν, ϗ τὴν, ϗ τὸ ἔνδοξον, Voc. ὦ ἔνδοξε, ϗ ὦ ἔνδοξον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, ϗ τὰ, ϗ τὼ ἐνδόξω, Gen. & Dat. τοῖν, ϗ ταῖν, ϗ τοῖν ἐνδόξοιν.

Plur. Nom. οἱ, ϗ αἱ ἔνδοξοι, ϗ τὰ ἔνδοξα, Gen. τῶν ἐνδόξων, Dat. τοῖς, ϗ ταῖς, ϗ τοῖς ἐνδόξοις, Acc. τοὺς, ϗ τὰς ἐνδόξους, ϗ τὰ ἔνδοξα, Voc. ὦ ἔνδοξοι, ϗ ὦ ἔνδοξα.

4. Simplicium. Sing. Nom. ὁ, ϗ ἡ κατάπλεως, ϗ τὸ κατάπλεων, expletus, a, um, Gen. τοῦ, ϗ τῆς, ϗ τοῦ κατάπλεω, Dat. τῷ, ϗ τῇ, ϗ τῷ κατάπλεῳ, Acc. τὸν, ϗ τὴν, ϗ τὸ κατάπλεων, Voc ὦ κατάπλεως, καὶ ὦ κατάπλεων.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, ϗ τὰ, ϗ τὼ κατάπλεω, Gen. & Dat. τοῖν, ϗ ταῖν, ϗ τοῖν κατάπλεων.

Plural. Nom. οἱ, ϗ αἱ κατάπλεῳ, ϗ τὰ κατάπλεω, Gen. τῶν κατάπλεων, Dat. τοῖς, ϗ ταῖς, ϗ τοῖς κατάπλεως, Acc. τοὺς, ϗ τὰς κατάπλεῳ, ϗ τὰ κατάπλεω, Voc. ὦ κατάπλεῳ, ϗ ὦ κατάπλεω.

5. Simplicium. Sing. Nom. ὁ, ϗ ἡ ἀέναος, ϗ τὸ ἀέναον, perpetuo fluens, Gen. τοῦ, ϗ τῆς, ϗ τοῦ ἀέναντος, Dat. τῷ, ϗ τῇ, ϗ τῷ ἀέναντι, Acc. τὸν, ϗ τὴν ἀέναντα, ϗ τὸ ἀέναον, Voc. ὦ ἀέναον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, ϗ τὰ, ϗ τὼ ἀέναντε, Gen. & Dat. τοῖν, ϗ ταῖν, ϗ τοῖν ἀενάντοιν.

Plural. Nom. οἱ, ϗ αἱ ἀέναντες, ϗ τὰ ἀέναντα, Gen. τῶν ἀενάντων, Dat. τοῖς, ϗ ταῖς, ϗ τοῖς ἀέναισι, Acc. τοὺς, ϗ τὰς ἀέναντας, ϗ τὰ ἀέναντα, Voc. ὦ ἀέναντες, ϗ ὦ ἀέναντα.

5. Simplicium. Sing. Nom. ὁ, ϗ ἡ τὶς, ϗ τὸ τὶ, aliquis, Gen. τοῦ, ϗ τῆς, ϗ τοῦ τινὸς, Dat. τῷ, ϗ τῇ, ϗ τῷ τινὶ, Acc. τὸν, ϗ τὴν τινὰ, ϗ τὸ τὶ, Vocativo caret, ſicut carent omnia Indefinita.

Dual. Nom. Acc. τὼ, ϗ τὰ, καὶ τὼ τινὲ, Gen. & Dat. τοῖν, ϗ ταῖν, καὶ τοῖν τινοῖν.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ τινὲς, καὶ τὰ τινὰ, Gen. τῶν τινῶν, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς τισὶ, Acc. τοὺς, καὶ τὰς τινὰς, καὶ τὰ τινὰ. Sic Interrogativum τίς, τίνος, quis, quæ, quod?

Sing.

s. Simplicium. Sing. Nom. ὁ, ϗ ἡ ἄδακρυς, ϗ τὸ ἄδακρυ, non lacrymans, τοῦ, ϗ τῆς, ϗ τοῦ ἀδάκρυος, Dat. τῷ, ϗ τῇ, ϗ τῷ ἀδακρυῒ, Acc. τὸν, ϗ τὴν ἀδάκρυν, ϗ τὸ ἄδακρυ, Voc. ὦ ἄδακρυ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, ϗ τὰ, ϗ τὼ ἀδάκρυε, Gen. & Dat. τοῖν, ϗ ταῖν, ϗ τοῖν ἀδακρύοιν.

Plural. Nom. οἱ, ϗ αἱ ἀδάκρυες, ϗ τὰ ἀδάκρυα, Gen. τῶν ἀδακρύων, Dat. τοῖς, ϗ ταῖς, ϗ τοῖς ἀδάκρυσι, Acc. τοὺς, ϗ τὰς ἀδάκρυας, ϗ τὰ ἀδάκρυα, Voc. ὦ ἀδάκρυες, ϗ ὦ ἀδάκρυα.

s. Simplicium. Singul. Nom. ὁ, ϗ ἡ τετράπυς, ϗ τὸ τετράπυν, quadrupes, Gen. τοῦ, ϗ τῆς, ϗ τοῦ τετράποδος, Dat. τῷ, ϗ τῇ, ϗ τῷ τετράποδι, Acc. τὸν, ϗ τὴν τετράποδα, ϗ τὸ τετράπυν, Voc. ὦ τετράπυς, vel τετράπυ, ϗ ὦ τετράπυν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, ϗ τὰ, ϗ τὼ τετράποδε, Gen. & Dat. τοῖν, ϗ ταῖν, ϗ τοῖν τετραπόδοιν.

Plural. Nom. οἱ, ϗ αἱ τετράποδες, ϗ τὰ τετράποδα, Gen. τῶν τετραπόδων, Dat. τοῖς, ϗ ταῖς, ϗ τοῖς τετράποσι, Acc. τοὺς, ϗ τὰς τετράποδας, ϗ τὰ τετράποδα, Voc. ὦ τετράποδες, καὶ ὦ τετράποδα.

s. Simplicium. Sing. Nom. ὁ, ϗ ἡ σώφρων, ϗ τὸ σῶφρον, moderatus, Gen. τοῦ, ϗ τῆς, ϗ τοῦ σώφρονος, Dat. τῷ, ϗ τῇ, ϗ τῷ σώφρονι, Acc. τὸν, ϗ τὴν σώφρονα, ϗ τὸ σῶφρον, Voc. ὦ σῶφρον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, ϗ τὰ, ϗ τὼ σώφρονε, Gen. & Dat. τοῖν, ϗ ταῖν, ϗ τοῖν σωφρόνοιν.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ σώφρονες, καὶ τὰ σώφρονα, Gen. τῶν σωφρόνων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς σώφροσι, Acc. τοὺς, καὶ τὰς σώφρονας, καὶ τὰ σώφρονα, Voc. ὦ σώφρονες, καὶ ὦ σώφρονα.

3. Simplicium. Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ μεγαλήτωρ, καὶ τὸ μεγαλῆτορ, magnanimus, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ μεγαλήτορος, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ μεγαλήτορι, Acc. τὸν, καὶ τὴν μεγαλήτορα, καὶ τὸ μεγαλῆτορ, Voc. ὦ μεγαλῆτορ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ μεγαλήτορε, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν μεγαλητόροιν.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ μεγαλήτορες, καὶ τὰ μεγαλήτορα, Gen.

Gen. τῶν μεγαλητόρων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς μεγαλήτορσι, Acc. τοὺς, καὶ τὰς μεγαλήτορας, καὶ τὰ μεγαλήτορα, Voc. ὦ μεγαλήτορες, καὶ ὦ μεγαλήτορα.

1. Contractorum. Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ νημερτὴς, καὶ τὸ νημερτὲς, verus. Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ νημερτέος, τοῦς, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ νημερτέϊ, τεῖ, Acc. τὸν, καὶ τὴν νημερτέα, τῆ, καὶ τὸ νημερτὲς, Voc. ὦ νημερτές.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ νημερτέε, τῆ, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν νημερτέοιν, τοῖν.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ νημερτέες, τεῖς, καὶ τὰ νημερτέα, τῆ, Gen. τῶν νημερτέων, ῶν, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς νημερτέσι, Acc. τοὺς, καὶ τὰς νημερτέας, τεῖς, καὶ τὰ νημερτέα, τῆ, Voc. ὦ νημερτέες, τεῖς καὶ ὦ νημερτέα, τῆ.

Exempla Adjectivorum

Secundæ Claſſis.

ὁ, καὶ ἡ αἱμύλος. καὶ τὸ αἱμύλον, *blandus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ αἴσιος, καὶ τὸ αἴσιον, *fauſtus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ ἵλεως, καὶ τὸ ἵλεων, *propitius, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ λειπόκρεως, καὶ τὸ λειπόκρεων, *macilentus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ πολύτλας, καὶ τὸ πολύτλαν, *multa paſſus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ πολυδειρὰς, καὶ τὸ πολυδειρὰν, *cacuminoſus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ εὐπλοκαμὶς, καὶ τὸ εὐπλοκαμὶ, *pulchre cincinnatus.*
ὁ, καὶ ἡ ἄχαρις, καὶ τὸ ἄχαρι, *injucundus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ ἄνις, καὶ τὸ ἄνι, *orbus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ ἄρσην, καὶ τὸ ἄρσεν, *mas, & fortis, te.*
ὁ, καὶ ἡ πολύῤῥην, καὶ τὸ πολύῤῥεν, *multos agnos habens.*
ὁ, καὶ ἡ φιλόδακρυς, καὶ τὸ φιλόδακρυ, *lacrymarum amans.*
ὁ, καὶ ἡ ἔνδακρυς, καὶ τὸ ἔνδακρυ, *cui lacrymæ oboriuntur.*
ὁ, καὶ ἡ οἰδίπους, καὶ τὸ οἰδίπουν, *tumidos pedes habens.*
ὁ, καὶ ἡ πλατύπους, καὶ τὸ πλατύπουν, *latos pedes habens.*
ὁ, καὶ ἡ πολυπήμων, καὶ τὸ πολύπημον, *damna multa inferens.*
ὁ, καὶ ἡ ἀσχήμων, καὶ τὸ ἄσχημον, *indecorus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ παντοκράτωρ, καὶ τὸ παντόκρατορ, *omnipotens.*
ὁ, καὶ ἡ δυσήτωρ, καὶ τὸ δύσητορ, *triſtis, te.*
ὁ, καὶ ἡ ἀσφαλὴς, καὶ τὸ ἀσφαλὲς, *tutus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ λυσιτελὴς, καὶ τὸ λυσιτελὲς, *utilis, le.*

Adje-

Adjectiva trium articulorum, & unius terminationis.

desinunt in	ιν	τριγλώχιν	τριγλώχινος, tricuſpis.
	ξ	ἅρπαξ	ἅρπαγος, rapax.
	ρ 5. ſimpl.	μάκαρ	Gen. μάκαρος, felix.
		ut ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ	τῦ, καὶ τῆς, καὶ τῦ
	ς	λευκόκρας	λευκόκρατος, albi capitis.
	αρς	μάκαρς	μάκαρτος, felix.
	ψ	αἴθοψ	αἴθοπος, ſubfuſcus.

Exempla Adjectivorum

Tertiæ Claſſis.

Simul obſervandæ proponuntur quorundam variæ terminationes in Nominativo, & Genitivo.

ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ εὐάκτιν, *pulchros habens radios.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ εὔρριν, *ſagax.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ καμπυλόρριν, *aduncum habens naſum.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πλατύρριν, *nares latas habens.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πτὰξ, κὸς, *pavidus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ χειρῶναξ, κτος, *qui manibus operatur.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ αἰνοπλὴξ, ῆγος, *graviter feriens.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ αἰολοθώρηξ, ηκος, *varium habens thoracem.*
ὁ, καὶ ἡ καὶ τὸ κυναλώπηξ, εκος, *cane, & vulpe natus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πτὼξ, κὸς, *timidus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἀπορρὼξ, γος, *abruptus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ σύζυξ, χος, *conjunctus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ μιξόθηρ, ηρος, *ſemiferus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἐπιμάρτυρ, υρος, *teſtis.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πολυδειρὰς, άδος, *cacuminoſus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ φιλόπαις, αιδος, *puerorum amans.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ μυριόναυς, αως, *permultis navibus inſtructus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πολύαρς, αρνος, *multos agnos poſſidens.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ αἰγίλιψ, πος, *relictus a capris.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ γλαυκῶψ, ῶπος, *cæſios habens oculos.*

De

De Adjectivis Numeralibus.

Quædam ſunt Cardinalia, quædam Ordinalia.

CARDINALIA

Numerum abſolute ſignificant.

εἷς, unus.

Sing. { Maſ. Nom. εἷς, Gen. ἑνὸς, Dat. ἑνὶ, Acc. ἕνα.
Fœm. Nom. μία, Gen. μιᾶς, Dat. μιᾷ, Acc. μίαν.
Neut. Nom. ἓν, Gen. ἑνὸς, Dat. ἑνὶ, Acc. ἓν.

Caret Duali, & Plurali. Eodem modo declinantur compoſita: οὐδεὶς, οὐδεμία, οὐδὲν: μηδεὶς, μηδεμία, μηδὲν, nullus, nulla, nullum.

δύο, duo.

Dual. { N. A. δύο, & Attice δύω, G. & D. δυοῖν, & Attice in fœminino δυεῖν.

Obſervatur tamen, δύο eſſe omnium caſuum, & omnium generum. Inveniuntur & δυῶν, & δυσὶ, in Plurali.

τρεῖς, tres.

Plural. οἱ, καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τρία, Gen. τῶν, τριῶν, Dat. τοῖς τρισὶ, Acc. τοὺς, καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία.

τέσσαρες, quatuor.

Plur. οἱ, καὶ αἱ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα, Gen. τῶν τεσσάρων, Dat. τοῖς τέσσαρσι, Acc. τοὺς, καὶ τὰς τέσσαρας, καὶ τὰ τέσσαρα.

A quatuor uſque ad centum ſunt indeclinabilia, πέντε, quinque, ἓξ, ἑπτὰ, ὀκτὼ, ἐννέα, δέκα, decem, ἕνδεκα, δώδεκα, δεκατρεῖς, δεκατέσσαρες, δεκαπέντε, δεκαέξ, δεκαεπτὰ, δεκαοκτὼ, δεκαεννέα, εἴκοσι, viginti: εἰκοσιεῖς, εἰκοσιδύο, &c. τριάκοντα, τεσσαράκοντα, πεντήκοντα, ἑξήκοντα, ἑβδομήκοντα, ὀγδοήκοντα, ἐννενήκοντα, ἑκατὸν, centum: hinc jam declinantur, οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, τὰ διακόσια, ducenti, tæ, ta; τριακόσιοι, τεσσαρακόσιοι, πεντακόσιοι, ἑξακόσιοι, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἐννεακόσιοι, χίλιοι, mille: δισχίλιοι, τρισχίλιοι, τετρακισχίλιοι, πεντακισχίλιοι, ἑξακισχίλιοι, ἑπτακισχίλιοι, ὀγδοακισχ-

κιχίλιοι, ἐννεακιχίλιοι, μύριοι, decies mille: διςμύριοι, τρισμύριοι: & ita in reliquis.

ORDINALIA

Numerum ſignificant in ordine.

Πρῶτος, primus: δεύτερος, τρίτος, τέταρτος, πέμπτος, ἕκτος, ἕβδομος, ὄγδοος, ἔννατος, δέκατος, decimus: ἑνδέκατος, δυοκαιδέκατος, τρισκαιδέκατος, &c. εἰκοστὸς, viceſimus: εἰκοστὸς πρῶτος, εἰκοστὸς δεύτερος, &c. τριακοστὸς, τεσσαρακοστὸς, πεντηκοστὸς, ἑξηκοστὸς, ἑβδομηκοστὸς, ὀγδοηκοστὸς, ἐννενηκοστὸς, ἑκατοστὸς, centeſimus: διακοσιοστὸς, τριακοσιοστὸς, &c. χιλιοστὸς, milleſimus: διχιλιοστὸς, μυριοστὸς, decies milleſimus: διςμυριοστὸς: & ſic deinceps.

De Nominibus Derivativis.

Derivativorum Nominum ſpecies ſunt præſertim Comparativum, Superlativum, Patronymicum, Diminutivum, Poſſeſſivum, Verbale.

De Comparativis, & Superlativis.

Formantur a Poſitivis: Comparativa maſculina in τερος, fœminina in τέρα, neutra in τερον: Superlativa maſculina in τατος, fœminina in τάτη, neutra in τατον: ita ut maſculina, & neutra ſint tertiæ Simplicium, fœminina ſecundæ.

Poſitivum.	*Comparativum.*	*Superlativum.*
ὁ λευκὸς,	ὁ λευκότερος,	ὁ λευκότατος,
ἡ λευκὴ,	ἡ λευκοτέρα,	ἡ λευκοτάτη.
τὸ λευκὸν,	τὸ λευκότερον,	τὸ λευκότατον.

candidus, a, um, candidior, ius. candidiſſimus, a, um.

Quoniam vero in formandis Comparativis aut litera tollitur, aut vocalis permutatur pro terminationibus Poſitivorum; exempla ſequentia, in ſingulis terminationibus collocata, planius docebunt, quam præcepta.

Poſitiva.	*Comparativa.*	*Superlativa.*
in	in	in
ος	(ότερος	(ότατος
	(ώτερος	(ώτατος
ων	ονέστερος	ονέστατος
αρ	άρτερος	άρτατος
ας	άντερος	άντατος
ις	ίστερος	ίστατος
εις }		
ην }	έστερος	έστατος
ης }		
ους	ούστερος	ούστατος
υς	ύτερος	ύτατος

Poſitivum.		*Comparativum.*	*Superlativum.*	
ος (	πρᾶος,	πραότερος,	πραότατος,	*mitis.*
(	σοφὸς,	σοφώτερος,	σοφώτατος,	*ſapiens.*
ων	σώφρων	σωφρονέστερος,	σωφρονέστατος,	*modeſtus.*
αρ	μάκαρ,	μακάρτερος,	μακάρτατος,	*felix.*
ας	μέλας,	μελάντερος,	μελάντατος,	*niger.*
εις	χαρίεις,	χαριέστερος,	χαριέστατος,	*gratioſus.*
ην	τέρην,	τερενέστερος,	τερενέστατος,	*tener.*
ης	εὐσεβὴς,	εὐσεβέστερος,	εὐσεβέστατος,	*pius.*
ις	γάστρις,	γαστρίστερος,	γαστρίστατος,	*guloſus.*
ους	ἁπλοῦς,	ἁπλούστερος,	ἁπλούστατος,	*ſimplex.*
υς	εὐρὺς,	εὐρύτερος,	εὐρύτατος,	*latus.*

Obſervatio.

Poſitiva in ος, quæ habent penultimam brevem, mutant in Comparativo, & Superlativo ο in ω: ut φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος, prudens. σοφὸς, σοφώτερος, σοφώτατος. Excipe tamen κενὸς, κενότερος, κενότατος, vacuus: στενὸς, στενότερος, στενότατος, anguſtus. Reperiuntur tamen κενώτερος, & στενώτερος: ἰσότερος, & ἰσώτερος.

Com-

Comparatio Irregularis.

	Compar.		*Superlat.*	
ἀγαθὸς bonus	ἀμείνων, ἀρείων, κρείττων, λωΐων	melior,	ἄριστος, κράτιστος, λῷστος	optimus.
κακὸς malus.	κακώτερος, κακίων, χείρων, χερείων poet.	pejor	κάκιστος, χείριστος	peſſimus.
μέγας magnns,	μείζων, μάσσων	major	μέγιστος	maximus.
μικρὸς parvus	μικρότερος, μείων, ἥττων, ἥσσων, ἐλάττων, ἐλάσσων	minor	μικρότατος, ἥκιστος, ἐλάχιστος	minimus.
καλὸς,	καλλίων,		κάλλιστος,	pulcher.
αἰχρὸς,	αἰχίων,		αἴχιστος,	turpis.
ἐχθρὸς,	ἐχθίων,		ἔχθιστος,	inimicus.
ῥᾴδιος,	ῥᾴων.,		ῥᾷστος,	facilis.
κολὺς,	πλείων,		πλεῖστος,	multus.

Quædam in *ος*, abjiciunt *ο*, vel *ω*, in Comparativo, & Superlativo:

φίλος,	φίλτερος,	φίλτατος, φίλιστος,	amicus.
γεραιὸς,	γεραίτερος,	γεραίτατος,	ſenex.

Ita παλαιὸς, *antiquus*, σχολαῖος, *otioſus*, θερεῖος, *æſtivus*, παλαίτερος, παλαίτατος: σχολαίτερος, σχολαίτατος: θερείτερος, θερείτατος, &c

Attici formant multa a Poſitivis in *ος* per { ἔστερος, ἔστατος. αίτερος, αίτατος. ίστερος, ίστατος.

 ἄκρα-

ἀκρατος, ἀκρατέϛερος, ἀκρατέϛατος, incontinens.
ἥσυχος, ἡσυχαίτερος, ἡσυχαίτατος, quietus.
ὀλίγος, ὀλιγίϛερος, ὀλιγίϛατος, & ὀλίγιϛος, parvus.

Sunt hujuſmodi αἰδοῖος, αἰδοιέϛερος, αἰδοιέϛατος, *venerabilis* : ἄμορφος, ἀμορφέϛερος, ἀμορφέϛατος, *deformis* : ἄσμενος, ἀσμενέϛερος, ἀσμενέϛατος : *lubens* : σπυδαῖος, σπυδαιέϛερος, σπυδαιέϛατος, *ſtudioſus* : ἴδιος, ἰδιαίτερος, ἰδιαίτατος, *peculiaris* : μέσος, μεσαίτερος, μεσαίτατος, *medius* : ἴσος, ἰσαίτερος, ἰσαίτατος, *æqualis* : πλήσιος, πλησιαίτερος, πλησιαίτατος, *vicinus* : λάλος, λαλίϛερος, λαλίϛατος, *loquax* : λάγνος, λαγνίϛερος, λαγνίϛατος, *ſalax*.

Eamdem formam ſequuntur orta a Poſitivis aliarum terminationum.

Nam ab ἀλαζών, *oſtentator*, *fit* ἀλαζονίϛατος : ἅρπαξ, *rapax*, ἁρπαγίϛατος : βλὰξ, *mollis*, βλακίϛατος : κλέπτης, *fur*, *ſeu callidus*, κλεπτίϛατος : πλήκτης, *percuſſor*, πληκτίϛατος : πότης, *bibulus*, ποτίϛατος : ψευδὴς, *mendax*, ψευδίϛατος. *Quædam item in* υς, *ſunt in* ότερος, *vel* ώτερος : *ut* διπλῦς, *duplex*, διπλότερος : πορφυρῦς, *purpureus*, πορφυρώτερος. *Aliqua in* ην *formant in* ενότερος : *ut* τέρην, *tener*, τερενότερος.

Plurima in υς habent Comparativum in ίων, Superlativum in ιϛος : ut βραδὺς, tardus, βραδίων, βράδιϛος : βαθὺς, profundus, βαθίων, βάθιϛος : ita γλυκὺς dulcis : παχὺς, craſſus : ὠκὺς, velox : εὐρὺς, latus : ταχὺς, celer, quod & ταχίων, & θάσσων.

Comparativa in ων, præſertim irregularia, inflectuntur ad normam quintæ Simplicium :

Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ πλείων, καὶ τὸ πλεῖον, amplior, & amplius, Gen. τῦ, καὶ τῆς, καὶ τῦ πλείονος, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ πλείονι, Acc. τὸν, καὶ τὴν πλείονα, καὶ τὸ πλεῖον, Voc. ὦ πλεῖον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ πλείονε, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν καὶ τοῖν πλειόνοιν.

Plur. Nom., οἱ, καὶ αἱ πλείονες, καὶ τὰ πλείονα, Gen. τῶν πλειόνων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς πλείοσι, Acc. τὺς, καὶ τὰς πλείονας, καὶ τὰ πλείονα, Voc. ὦ πλείονες, καὶ ὦ πλείονα.

Comparatio eſt etiam ex aliis dictionibus, quæ per Comparationem migrant in Adjectiva.

Ex

Ex ſubſtantivo:

Κέρδος, lucrum, fit κερδίων, lucroſior, κέρδιστος, lucroſiſſimus: ὕψος, altitudo, ὑψίτερος, altior, ὕψιστος, altiſſimus: κῦδος, gloria, κυδίων, & κυδότερος, glorioſior, κύδιστος, glorioſiſſimus: θεὸς, deus, θεώτερος, divinior: βασιλεὺς, rex, βασιλεύτερος, βασιλεύτατος, regno potentior, & potentiſſimus; & alia plurima.

Ex pronomine:

Αὐτὸς, ipſe, αὐτότατος, ipſiſſimus.

Ex verbis:

Βάλλω, mitto, βέλτερος, & βελτίων, melior, βέλτιστος, optimus: φέρω, fero, φέρτερος, præſtantior, φέρτατος, φέρτιστος, & φέριστος, præſtantiſſimus: λείπω, relinquo, λοίπερος, poſterior, λοίπατος, poſtremus.

Ex participio:

Ἐῤῥωμένος, validus, ἐῤῥωμενέστερος, ἐῤῥωμενέστατος, validior, validiſſimus.

Ex adverbiis:

Ἄνω, ſupra, ἀνώτερος, ἀνώτατος, ſuperior, ſupremus; κάτω, infra, κατώτερος, κατώτατος, inferior, infimus: μάλα, valde, μᾶλλον, μάλιστα, magis, maxime: πόῤῥω, longe, ποῤῥώτερος, ποῤῥώτατος, lougior, longiſſimus: πέρα, ultra, περαιτέρω, περαίτατον, ulterius, ultimum: ἐγγὺς prope, ἐγγύτερος, ἐγγύτατος, vel ἐγγίων, ἔγγιστος, propior, proximus: ἔξω, extra, ἐξώτερος, ἐξώτατος, exterior, extimus.

Ex præpoſitionibus:

Ὑπὲρ, ſupra, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος, ſuperior, ſupremus: πρὸ, ante, πρότερος, prior, πρότατος, & eliſo τ, fractaque craſi, πρόατος, πρῶτος, primus.

De Patronymicis.

Patronymicum eſt, quod vel a patre, vel ab alia quapiam ſuæ familiæ perſona derivatur: ut Κρόνος, Saturnus, Κρονίδης, Saturnius, ideſt Saturni filius: Αἰακὸς, Æacus, Αἰακίδης, Æacides, ideſt Æaci nepos.

Maſculina ſunt in

ἄδης, orta a rectis Primitivorum primæ Simplicium, mutato ας, vel ης, in ἄδης: ut, Αἰνείας, Æneas, Αἰνειάδης, Æneades: Ἱππότης, Hippotes, Ἱπποτάδης, Hippotades: vel etiam in ιάδης, quoties Primitivum in penultima genitivi eſt longum: ut Λαέρτης, Laertes, Λαερτιάδης, Laertiades.

ίδης ducta tum a Primitivis tertiæ Simplicium, verſo ος recti in ίδης: ut Πρίαμος, Priamus, Πριαμίδης, Priamides: quamquam & in ἄδης, cum ſcilicet terminationem ος præcedit ι: ut Ἥλιος, Sol, Ἡλιάδης, Solis filius: tum a Primitivis quintæ Simplicium, verſo ος genitivi in ίδης: ut Νέστωρ, Νέστορος, Neſtor, is, Νεστορίδης, Neſtorides: Λητὼ, Λητόος, Latona, æ, Λητοΐδης, Latonides: Πηλεὺς, Πηλέος, Peleus, & Πηλεΐδης, & ſynæreſi Πηλείδης, Pelides: quoties enim terminationem ίδης præcedit ε, vel ο, vocales εϊ, & οϊ coaleſcunt in diphthongos ει, οι.

Cæterum Πηλεὺς, *& reliqua in*, ευς, *habent Jonice genitivum in* ῆος: *a quo itidem formatur Patronymicum: ut a* τοῦ Πηλῆος, ὁ Πηληΐδης, *& epentheſi vocalis* α, *Poetis in Patronymicis familiari*, ὁ Πηληϊάδης, τοῦ Πηληϊάδου, *& Jonice* Πηληϊάδεω *apud Homerum primo verſu Iliados; apud quem etiam a* Πηλεὺς *aliud Patronymicum* Πηλείων, ωνος, *Iliad.* α, φ, *&* χ.

Fœminina ſunt in

Ἀς, & ἰς, nata a Patronymicis maſculinis in ἄδης, & ίδης, rejecto δης: ut ὁ Ἡλιάδης, ἡ Ἡλιὰς, filia Solis: ὁ Νεστορίδης, ἡ Νεστορὶς, filia Neſtoris.

Ἴνη, vel ώνη, rejecta ultima recti Primitivorum: quæ ſi fuerint tertiæ Simplicium in ος impurum, habebunt in ἴνη: ut ὁ Ἄδραστος, Adraſtus, ἡ Ἀδραστίνη, Adraſti filia: præcedente autem ι, in ώνη ut ὁ Ἰκάριος, Icarius, ἡ Ἰκαριώνη, Icarii filia: ὁ Ἠετίων, Eetion, ἡ Ἠετιώνη, Eetionis filia.

De

De Diminutivis.

Diminutiva ducuntur & a propriis, & ab appellativis: varias habent terminationes; uſitatiores, quæ ſequuntur.

Maſculina in
- ων: μωρὸς, ſtultus, μωρίων, ſtultulus.
- αξ: Ῥόδιος, Rhodius; Ῥόδαξ, Rhodiolus.
- ᾶς: Ζηνόδωρος, Zenodorus; Ζηνᾶς, Zenodorulus.
- σκος; ἄνθρωπος, homo; ἀνθρωπίσκος, homunculus.
- λος: ναύτης, nauta: ναυτίλος, nautulus.
- ῦς: Διονύσιος, Bacchus: Διονῦς, Bacchulus.

Fœminina in
- ων: Ὑψιπύλη, Hypſipyla, Ὑψὼν, Hypſipylula.
- ὶς: κρήνη, fons; κρηνὶς, ῖδος, fonticulus.
- νη: πόλις, urbs; πολίχνη, urbecula.
- σκη: ἡ παῖς, puella: παιδίσκη, puellula.

Neutra in
- ιον: γνώμη, ſententia; γνωμίδιον, ſententiola.
- αιον: γυνὴ, mulier; γύναιον, muliercula.
- εῖον: ἄγγος, dolium; ἀγγεῖον, doliolum.

De poſſeſſivis.

Poſſeſſiva etiam ducuntur tum a propriis, tum ab appellativis.

Deſinunt in
- κὸς: Πλάτων, Plato; Πλατωνικὸς, Platonicus.
- εος: Ἕκτωρ, Hector; Ἑκτόρεος, Hectoreus.
- ινος: ἄνθρωπος, homo; ἀνθρώπινος, humanus.
- ιος: οὐρανὸς, cœlum; οὐράνιος, cœleſtis.
- αιος: Ῥώμη, Roma; Ῥωμαῖος, Romanus.
- ειος: Ἀχιλλεὺς, Achilles; Ἀχίλλειος, Achilleus.
- οῖος: πᾶς, omnis; παντοῖος, omnigena,
- ῷος: πατὴρ, pater, πατρῷος, patrius.

His addunt aliqua in ώδης, & εις exeuntia: quæ interdum materiam, interdum ſimilitudinem, ſeu affectionem, interdum copiam ſignificant: ut λίθος lapis; λιθώδης, lapidoſus: χάρις, gratia; χαρίεις, gratioſus: ἄμαθος arena; ἀμαθώδης, & ἀμαθόεις, arenoſus.

Denominativa hic recenſeri ſolent, quæ a nomine derivantur: ut a φίλος, amicus, ὁ φίλων, Philo; ἡ φιλότης, φιλία, φιλοσύνη, amicitia: τὸ φίλιον, amicum: quo quidem nomine appellari poſſunt reliquæ etiam ſpecies jam dictæ.

Verbalia ſunt, quæ proficiſcuntur a Verbis. De his ſtatim poſt Verba.

De Heteroclitis.

Heteroclita ſunt, quæ a communi declinandi ratione deflectunt.

Heteroclita genere.

In ſingulari numero generis ſunt maſculini, in plurali neutrius: ὁ ἐρετμὸς, remus, τὰ ἐρετμά: ὁ ζυγὸς, jugum, τὰ ζυγά: ὁ τάρταρος, tartarus, τὰ τάρταρα: ὁ χέδροψ, legumen, τὰ χέδρωπα.

In ſingulari numero generis ſunt maſculini, in plurali maſculini, & neutrius: ὁ δεσμὸς, vinculum, οἱ δεσμοὶ, & τὰ δεσμά: ὁ κύκλος, circulus, οἱ κύκλοι, & τὰ κύκλα: ὁ δίφρος, currus, οἱ δίφροι, & τὰ δίφρα. Sic ὁ λύχνος, lucerna: ὁ μοχλὸς, vectis: ὁ μηρὸς, femur: ὁ νῶτος, dorſum: ὁ πυρσὸς, fax: ὁ σαθμὸς, ſtatio: ὁ ταρσὸς, planta pedis: ὁ τράχηλος, collum: ὁ χαλινὸς, frenum.

In ſingulari numero generis ſunt fæminini, in duali vero maſculini: ἡ γυνὴ, mulier, τὼ γυναῖκε: ἡ πόλις, civitas, τὼ πόλιε: ἡ χεὶρ, manus, τὼ χεῖρε: ἡ ὁδὸς, via, τὼ ὁδώ, cum compoſitis. Attice fœminina omnia ſic inflectuntur. ἡ τέχνη, ars, τὼ τέχνα: ἡ ἡμέρα dies, τὼ ἡμέρα.

In ſingulari numero generis ſunt fœminini, in plurali fœminini, & neutrius: ἡ κέλευθος, via, αἱ κέλευθοι, & τὰ κέλευθα.

In ſingulari neutrius, in plurali & maſculini, & neutrius, τὸ σάδιον ſtadium; οἱ σάδιοι, καὶ τὰ σάδια.

Variatur genus etiam in eodem numero, atque adeo in eodem caſu; ſed vel propter ſignificationem: ut ὁ ἵππος, equus; ἡ ἵππος, equa, & equitatus: ὁ λίθος, lapis; ἡ λίθος, lapillus, ſeu lapis pretioſus: vel propter dialectum: ut communiter maſculina, ὁ ἄσβολος, fuligo, βῶλος, gleba, θόλος, teſtudo templi, Attice fœminina ſunt, ἡ ἄσβολος, ἡ βῶλος, ἡ θόλος. Sic ὁ κίων, communiter, ſed Jonice, ἡ κίων columna.

Heteroclita Numero.

Duali, & plurali carent nomina propria; itemque ut plurimum ὁ ἀὴρ, aer; ἡ ἅλς, mare; ἡ γῆ, terra; τὸ πῦρ ignis: τὸ ἔλαιον, oleum.

Sin-

Singulari, & Duali carent Feſta; ut τὰ Κρόνια, Saturnalia; τὰ Διονύσια, Bacchanalia, τὰ Ὀλύμπια, Olympia: nomina quædam urbium: ut Ἀθῆναι, Athenæ; Θῆβαι, Thebæ; Μέγαρα, Megara: ita, ἄλφιτα, neceſſaria ad victum; ἐπιτίμια, præmia; ὀνείρατα, ſomnia, cum pluribus aliis.

Heteroclita Caſibus.

Deficientia caſibus.

Nullos caſus habent nomina literarum, ut ἄλφα, βῆτα: omnes numeri a quatuor uſque ad centum, ut πέντε, quinque, ἕξ, ſex: quæ apocopen patiuntur; ut δῶ pro δῶμα, domus; τρόφι, pro τρόφιμον, nutrimentum: aucta poetice per paragogen, ut, τοῖς δακρυόφι, lacrymis, ποντόφιν, e ponto. Similiter βρέτας ſtatua, δέμας corpus, σέβας veneratio, ὄναρ, ſomnium, ὄφελος utilitas, σέλας lumen, νῶκαρ torpor, δώς donum, χρεών fatum, cum aliis. Item pleraque nomina peregrina, ut Δαβίδ, David, Δανιήλ, Daniel.

Unius tantum caſus eſt ὦ τᾶν, o amice, & o amici. Duorum caſuum ἄμφω, ambo, ambæ, ἀμφοῖν: οἱ φθόϊες, φθόεις, placentæ, τοὺς φθοΐας, φθόεις, placentas: ἄττα pro ἄτινα, quædam; nom. & accuſ. plural.

Trium caſuum, ἀλλήλων, ἀλλήλων, ἀλλήλων: ἀλλήλοις, ἀλλήλαις, ἀλλήλοις: ἀλλήλους, ἀλλήλας, ἄλληλα, mutuo, invicem: τοῦ ἀρνός, agni, τὸν ἄρνα, οἱ ἄρνες. His adde ſanctum nomen Ἰησοῦς, Jeſus, Ἰησοῦ, Ἰησοῦ, Ἰησοῦν, Ἰησοῦ. Sic diminutiva circumflexa in ῦς, ut ὁ Διονῦς, Bacchulus, τοῦ ῦ, τῷ ῦ, τὸν ῦν. Vocativo carent Indefinita, & Interrogativa.

Redundantia Caſibus.

ὁ Ζεύς, Jupiter: ὁ Ζήν, Ζάν, Δήν, Δάν, Ζής, Ζάς, Δεύς, Βδεύς, Δίς, Gen. τοῦ Ζηνός, Διός, Dat. τῷ Ζηνί, Διΐ, Acc. τὸν Ζῆνα, Δία, Voc. ὦ Ζεῦ. Communis inflexio: ὁ Ζεύς, Gen. τοῦ Διός, Dat. τῷ Διΐ, Acc. τὸν Δία, Voc. ὦ Ζεῦ.

Plurima redundant, quia ſimul redundant vel terminatione; ut ἡ ἀκτίς, & ἀκτίν, radius: vel genere, ut ὁ δεῖπνος, & τὸ δεῖπνον cœna: vel declinatione, ut

ut ὁ υἱὸς, τοῦ υἱοῦ, & ὁ υἱεὺς, τοῦ υἱέως, ſeu ὁ ὕϊις, τοῦ ὕϊιος, ὕιος, filius.

Sic τὸ κάρα, τοῦ κάρατος, *&* τὸ κάρηνον, τοῦ καρήνου, *&* κὰρ *indeclinabile*, *&* τὸ κρὰς, τοῦ κρατὸς, *&* τὸ κράας, τοῦ κράατος, *caput*: ὁ μάκαρ, *ſive* μάκαρς, τοῦ μάκαρος, *&* ὁ μακάριος, τοῦ μακαρίου, *beatus*: ὁ δένδρος, *&* τὸ δένδρον, *arbor*: ὁ μάρτυς, *&* μάρτυρ, τοῦ μάρτυρος, *&* ὁ μάρτυρος, τοῦ μαρτύρου, *teſtis*: ὁ ἔλεος, *&* τὸ ἔλεος, *miſericordia*: ὁ σκότος, *&* τὸ σκότος, *tenebræ*.

Eadem ratione: ὁ Δάρης, τοῦ Δάρου, Δάρεως, Δάρητος, *Dares*: τὸ δόρυ, τοῦ δόρυος, *per metatheſin* δουρὸς: *&* τὸ δόρας, τοῦ δόρατος, *&* τὸ δόρος, τοῦ δόρεος, δόρους, *&* τὸ δοῦρας, ατος, *haſta*: ὁ λᾶας, *lapis*, τοῦ λάαος, *& per craſin* λᾶος, *&* ὁ λᾶος, τοῦ λάου, *&* ὁ λάας, τοῦ λάα, τῷ λάᾳ, τὸν λάαν (*Homerus tamen Iliad.* η. λᾶαν *cum circumflexo, quia ultimam ibi corripit licentia poetica*) *&* τὸ λᾶος, τοῦ λάεος, *&* ὁ λαΐς, τοῦ λαΐος, *&* ὁ λᾶς, τοῦ λαὸς *lapis*: ὁ Μίνως, τοῦ Μίνωος, *&* Μίνω, *Minos*: ὁ γέλως, τοῦ γέλωτος, *&* γέλω, *riſus*. *Hujuſmodi ſunt* ὁ θαλῆς, οῦ, *vel* θάλης, ητος, *Thales*: ὁ λάχης, χου, *vel* λάχης, ητος, *Laches*: ὁ Μωσῆς, τοῦ Μωσοῦ, *vel* ὁ Μωϋσῆς, τοῦ Μοϋσοῦ, *vel* ὁ Μωσεὺς, τοῦ Μωσέως, *vel* ὁ Μωϋσεὺς, τοῦ Μωϋσέως, *Moyſes*: ὁ Οἰδίπους, τοῦ Οἰδίποδος, *vel* ὁ Θἰδιπόδης, τοῦ Οἰδιπόδου, *OEdipus*.

Heteroclita Declinatione.

Quædam neutra in αρ genitivum habent in ατος, ab inuſitatis nominibus in ας: ut τὸ ἧπαρ, τοῦ ἥπατος, hepar, ab ἧπας: ſic ἦμαρ dies, εἶδαρ, eſca; φρέαρ, puteus; στέαρ, adeps; δέλεαρ illecebra, ὄνειαρ, utilitas, οὖδαρ, mamma, κτέαρ poſſeſſio. His addi poſſunt τὸ ὕδωρ, τοῦ ὕδατος, aqua, τὸ οὖς, τοῦ ὠτὸς, auris, τὸ σκὼρ, τοῦ σκατὸς, oletum, τὸ ὄναρ, τοῦ ὀνείρατος, ſomnium, & alia.

Quandoque nomina ejuſdem rei ſumunt caſus a diverſis: ut ἡ γυναιξ, inuſitatum, pro quo ἡ γυνὴ, mulier, τῆς γυναικὸς, τῇ γυναικὶ, τὴν γυναῖκα, ὦ γύναι, ſine ξ: interdum ὦ ἄνα, ab ἄναξ, rex: tria ἄναξ, νὺξ, γάλαξ, genitivum faciunt in κτος, pleonaſmo literæ τ, unde ἄνακτος, νυκτὸς, γάλακτος, pro ἄνακος, νυκὸς,

γάλα-

γάλακτος, a nominativis ὁ ἄναξ, rex, ἡ νύξ, nox, τὸ γάλαξ, pro quo γάλα, lac.

Heteroclita Syncope.

Quinque nomina in ηρ patiuntur ſyncopen: ὁ ἀνήρ, vir, τοῦ ἀνέρος, & ἀνδρὸς, ita deinceps, poſt ſyncopen, interpoſito δ, ὦ ἄνερ. Quatuor non habent ſyncopen, niſi in genitivo, & dativo ſing. τέρος, τρὸς, τέρι, τρί: ὁ πατὴρ, pater: ἡ γαστὴρ, venter, ἡ μήτηρ, mater, ἡ θυγάτηρ, filia: Hæc omnia formant dativum pluralem in ασι: quidam tamen volunt γαστῆρσι, non γαστράσι.

Patiuntur ſyncopen ὁ, καὶ ἡ κύων, canis, κυνὸς, κυνὶ, κύνα, pro κύονος, κύονι, κύονα: ſic ὁ καὶ ἡ ἀρλὼ, agnus, ἀρνὸς, ἀρνὶ, ἄρνα, pro ἀρένος, &c.

Heteroclita Contractione.

Multa nomina contractionem patiuntur, nec tamen ad ullam declinationem contractorum commode referri poſſunt. Ea autem vel ſunt ὁλοπαθῆ, ideſt quæ contrahuntur in omnibus caſibus; vel ὀλιγοπαθῆ, quæ in paucioribus.

Ὁλοπαθῆ

Nomina in ος

3. *Simplicium.* Sing. Nom. ὁ νόος, νοῦς, mens, Gen. τοῦ νόου, νοῦ, Dat. τῷ νόῳ, νῷ, Acc. τὸν νόον, νοῦν, Voc. ὦ νόε, νοῦ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ νόω, νώ, accentu acuto, Gen. & Dat. τοῖν νόοιν, νοῖν.

Plural. Nom. οἱ νόοι, νοῖ, Gen. τῶν νόων, νῶν, Dat. τοῖς νόοις, νοῖς, Acc. τοὺς νόους, νοῦς, Voc. ὦ νόοι, νοῖ.

Sic ὁ ῥόος, ῥοῦς, fluxus: ὁ πλόος, πλοῦς, navigatio: & adjectiva ἁπλόος, ἁπλοῦς, ſimplex: διπλόος, διπλοῦς, duplex. τριπλόος, τριπλοῦς, triplex: quorum fœminina, & neutra ubique contrahuntur.

2. *Simplicium.* Sing. Nom. ἡ ἁπλόη, ἁπλῆ, Gen. τῆς ἁπλόης, ἁπλῆς, Dat. τῇ ἁπλόῃ, ἁπλῇ, Acc. τὴν ἁπλόην, ἁπλῆν, Voc. ὦ ἁπλόη, ἁπλῆ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ ἁπλόα, ἁπλᾶ, Gen. & Dat. ταῖν ἁπλόαιν, ἁπλαῖν.

Plu-

Plur. Nom. αἱ ἁπλόαι, ἁπλαῖ, Gen. τῶν ἁπλόων, ἁπλῶν, Dat. ταῖς ἁπλόαις, ἁπλαῖς, Acc. τὰς ἁπλόας, ἁπλᾶς, Voc. ὦ ἁπλόαι, ἁπλαῖ.

3. Simplicium. Sing. Nom. τὸ ἁπλόον, ἁπλοῦν, Genit. τοῦ ἁπλόου, ἁπλοῦ, Dat. τῷ ἁπλόῳ, ἁπλῷ, Acc. τὸ ἁπλόον, ἁπλοῦν, Voc. ὦ ἁπλόον, ἁπλοῦν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ἁπλόω, ἁπλὼ, Genit. & Dat. τοῖν ἁπλόοιν, ἁπλοῖν.

Plural. Nom. τὰ ἁπλόα, ἁπλᾶ, Gen. τῶν ἁπλόων, ἁπλῶν, Dat. τοῖς ἁπλόοις, ἁπλοῖς, Acc. τὰ ἁπλόα, ἁπλᾶ, Voc. ὦ ἁπλόα, ἁπλᾶ.

Nomina in εος.

Sing. Nom. ὁ χρύσεος, χρυσοῦς, aureus, pro χρύσους: irregulariter enim accentus locum ſuum non ſervat, Gen. τοῦ χρυσέου, χρυσοῦ, Dat. τῷ χρυσέῳ, χρυσῷ, Acc. τὸν χρύσεον, χρυσοῦν, Voc. ὦ χρύσεε, χρυσοῦ, &c.

Sing. Nom. ἡ χρυσέη, χρυσῆ, aurea, Gen. τῆς χρυσέης, χρυσῆς, Dat. τῇ χρυσέῃ, χρυσῇ, Acc. τὴν χρυσέην, χρυσῆν, Voc. ὦ χρυσέη, χρυσῆ, &c.

Sing. Nom. τὸ χρύσεον, χρυσοῦν, aureum, Gen. τοῦ χρυσέου, χρυσοῦ, Dat. τῷ χρυσέῳ, χρυσῷ, Acc. τὸ χρύσεον, χρυσοῦν, Voc. ὦ χρύσεον, χρυσοῦν, &c.

Similiter ὁ ἀργύρεος ἀργυροῦς, ἡ ἀργυρέα ἀργυρᾶ, τὸ ἀργύρεον ἀργυροῦν, *argenteus*: ὁ χάλκεος χαλκοῦς, ἡ χαλκέη χαλκῆ, τὸ χάλκεον χαλκοῦν, *æreus*: τὸ ὀστέον ὀστοῦν, τοῦ ὀστέου ὀστοῦ, *os*, *oſſis*.

Terminationes plures habet quinta declinatio per craſin factas.

όεις (ὁ σιμόεις σιμοῦς, Simois, τοῦ σιμόεντος σιμοῦντος: ὁ
ους (πλακόεις πλακοῦς, placenta, τοῦ πλακόεντος πλακοῦντος.
ήεις (ὁ τιμήεις τιμῆς, honoratus, τοῦ τιμήεντος τιμῆν-
ῆς (τος.
άεις (ὁ ἀλλάεις ἀλλᾶς, botellus, τοῦ ἀλλάεντος ἀλλᾶντος.
ᾶς (
άϊς (ὁ, καὶ ἡ πάϊς, παῖς, puer, vel puella, τοῦ, καὶ τῆς
αῖς (πάϊδος, παιδός.
άϊς (ἡ δαῒς δᾷς, fax, τῆς δάϊδος δᾳδός.
ᾷς (

ἐαρ

ἔαρ (τὸ κέαρ, κῆρ , cor , τοῦ κέαρος , κῆρος : τὸ στέαρ ;
ῆρ (στῆρ , adeps , τοῦ στέαρος , στῆρος .
εὼν (ὁ κενεὼν , κενὼν , venter , τοῦ κενεῶνος , κενῶνος .
ὼν (
άας (τὸ κράας , κρᾶς , caput , τοῦ κράατος , κρατός .
ᾶς (

Ad Heteroclita ὁλοπαθῆ revocantur aliqua nomina etiam primæ declinationis : ut Ἑρμέας ῆς , τοῦ Ἑρμέου ου , *Mercurius :* ὁ Ἀπελλέης ῆς , τοῦ Ἀπελλέου ου , *Apelles : aliqua etiam ſecundæ ; ut* ἡ μνάα ᾶ , τῆς μνάας ᾶς , *mina :* ἡ γαλέη ῆ , τῆς γαλέης ῆς , *muſtela . Itaque omnes declinationes ſimplicium , præter quartam , admittunt contractionem in caſibus omnibus .*

Ὀλιγοπαθῆ .

Subſtantiva in υς υος , & ὺς ύος contrahuntur in Nominativo , Accuſativo , & Vocativo plural. ut , ὁ βότρυς , τοῦ βότρυος racemus , οἱ βότρυες βότρυς , τοὺς βότρυας βότρυς , ὦ βότρυες βότρυς : ὁ ἰχθὺς , τοῦ ἰχθύος , piſcis , οἱ ἰχθύες ἰχθῦς , τοὺς ἰχθύας ἰχθῦς , ὦ ἰχθύες ἰχθῦς .

Adjectiva in ὺς έος , craſin patiuntur in Dativo ſingulari , Nominativo , Accuſativo , & Vocativo plurali more primæ declinationis contractorum : ut ὁ ἡδὺς , τοῦ ἡδέος , ſuavis , τῷ ἡδέϊ ἡδεῖ , οἱ , καὶ αἱ ἡδέες ἡδεῖς , τοὺς , καὶ τὰς ἡδέας ἡδεῖς , ὦ ἡδέες ἡδεῖς .

Impariſyllaba in ους ſimiliter contrahuntur in tribus illis caſibus plural. ut ὁ βοῦς , τοῦ βοὸς , bos , οἱ βόες βοῦς , τοὺς βόας βοῦς , Dorice βῶς ὦ βόες βοῦς .

Item ναῦς , navis , αἱ , καὶ τὰς , καὶ ὦ ναῦς . Sic γραῦς , anus , vetula .

Comparativa in ων contrahuntur in Accuſativo ſingulari communis generis , eliſa litera ν , ac deinde facta craſi ex ο , & ſequenti vocali : ut ὁ , καὶ ἡ μείζων , major : τὸν μείζονα , μείζοα , μείζω : tum in tribus caſibus pluralibus , Nom. Acc. Voc. omnis generis : οἱ , καὶ αἱ μείζονες , μείζοες , μείζους , καὶ τὰ μείζονα , μείζοα , μείζω : τοὺς , καὶ τὰς μείζονας , μείζοας , μείζους , καὶ τὰ μείζονα , μείζοα , μείζω : ὦ μείζονες , μείζοες , μείζους , καὶ ὦ μείζονα , μείζοα , μείζω .

Caſibus aliquibus contrahuntur etiam hæc : ἡ ἔρις , *lis ,*

αἱ

αἱ ἔριδες, τὰς ἔριδας, ἔρεις : ἡ κάλπις, *urna*, αἱ κάλπιδες, τὰς κάλπιδας, κάλπεις : ὁ, καὶ ἡ ὄρνις, *avis*, οἱ, καὶ αἱ ὄρνιθες, τὰς, καὶ τὰς ὄρνιθας, ὄρνεις : ἡ κλεῖς, *clavis*, τῆς κλειδὸς, τῇ κλειδὶ, τὴν κλεῖδα, καὶ κλεῖν, *& in plur.* αἱ κλεῖδες, τὰς κλεῖδας, κλεῖς : τὸ ἄστυ, *urbs*, τοῦ ἄστεος, τῷ ἄστεϊ, ἄστει : τὸ πῶϋ, *grex*, τοῦ πώεος, τῷ πώεϊ, πώει : ὁ σάος, *ſalvus*, σῶς *Attice*, τὸν σάον σῶν, τοὺς σάους σῶς, τὰ σάα σᾶ.

Contractio quædam Heteroclita
In Prima Contractorum.

Nomina propria in ης, compoſita a κλέος, contrahuntur in Nominativo ſingulari, & dupliciter in reliquis caſibus: ut vides in hoc exemplo.

Sing. Nom. ὁ Ἡρακλέης, Ἡρακλῆς, Hercules, Gen. τοῦ Ἡρακλέεος Ἡρακλέους, Ἡρακλέος Ἡρακλοῦς, Dat. τῷ Ἡρακλέεϊ Ἡρακλέει, Ἡρακλέϊ Ἡρακλεῖ, Acc. τὸν Ἡρακλέεα Ἡρακλέη, Ἡρακλέα Ἡρακλῆ, & Ἡρακλέην Ἡρακλῆν Att. Voc. ὦ Ἡράκλεες Ἡράκλεις, Ἥρακλες, & Ἡρακλῆς Att.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ Ἡρακλέεε Ἡρακλέη, Ἡρακλέε Ἡρακλῆ, Gen. & Dat. τοῖν Ἡρακλεέοιν Ἡρακλέοιν, Ἡρακλοῖν.

Plural. Nom. Ἡρακλέεες Ἡρακλέεις, Ἡρακλέες Ἡρακλεῖς, Gen. τῶν Ἡρακλεέων Ἡρακλέων, Ἡρακλῶν, Dat. τοῖς Ἡρακλέεσι Ἡρακλέσι, Acc. τοὺς Ἡρακλέεας Ἡρακλέεις, Ἡρακλέας Ἡρακλεῖς, Voc. ὦ Ἡρακλέεες Ἡρακλέεις, Ἡρακλέες Ἡρακλεῖς.

Eodem modo declinantur Θεμιστοκλέης, *Themiſtocles*: Σοφοκλέης, *Sophocles*, Περικλέης, *Pericles*, Ἰφικλέης, *Iphicles*: *& alia plurima*.

DE PRONOMINE.

Pronomen vel eſt Primitivum, vel Poſſeſſivum, vel Demonſtrativum, vel Relativum, vel Infinitum.

Primitivum

Primæ Perſonæ.

Sing. Nom. ἐγὼ, ego, Gen. ἐμοῦ, Dat. ἐμοί, Acc. ἐμέ. & per aphæreſin μοῦ, μοὶ, μέ.

Dual. Nom. Acc. νῶϊ νῷ, & νώ, Gen. Dat. νῶϊν νῷν.

Plur. Nom. ἡμεῖς, Gen. ἡμῶν, Dat. ἡμῖν, Acc. ἡμᾶς.

Se-

Secundæ Perſonæ.

Sing. Nom. σὺ, tu, Gen. σοῦ, Dat. σοὶ, Acc. σὲ.
Dual. Nom. Acc. σφῶϊ σφῷ, Gen. Dat. σφῶϊν σφῷν.
Plural. Nom. ὑμεῖς, Gen. ὑμῶν, Dat. ὑμῖν, Acc. ὑμᾶς.

Tertiæ Perſonæ.

Sing. Nom. caret, Gen. οὗ, ſui, Dat. οἷ, Acc. ἕ.
Dual. Nom. Acc. σφωὲ σφὲ, Gen. Dat. σφωῒν σφίν.
Plural. Nom. σφεῖς, Gen. σφῶν, Dat. σφίσι, Acc. σφᾶς.

Omnes caſus hujus pronominis adhiberi ſolent a græcis loco caſuum pronominis αὐτὸς, *ipſe*.

Poſſeſſivum eſt octuplex.

ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμὸν, meus, mea, meum.
σὸς, σὴ, σὸν, tuus, tua, tuum.
ὃς, ἣ, ὃν, ſuus, ſua, ſuum.
νωΐτερος, νωϊτέρα, νωΐτερον, noſter, a, um duorum.
σφωΐτερος, σφωϊτέρα, σφωΐτερον, veſter, a, um duorum.

Non eſt duale poſſeſſivum Tertii Primitivi.

ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον, noſter, a, um.
ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον, veſter, a, um.
σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον, ſuus, a, um.

Horum maſculina, & neutra ſunt tertiæ ſimplicium; fœminina autem ſecundæ.

Derivantur Poſſeſſiva ἐμός, σός, ὅς *a tribus genitivis primitivorum*, ἐμοῦ, σοῦ, οὗ, νωΐτερος, & σφωΐτερος *a genitivis dualibus poeticis* νῶϊν, σφῶϊν: *reliqua tria* ἡμέτερος, ὑμέτερος, σφέτερος, *a genitivis pluralibus*, ἡμῶν, ὑμῶν, σφῶν.

Demonſtrativum eſt duplex.

Sing. Nom. οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc, Gen. τούτου, ταύτης, τούτου, Dat. τούτῳ, ταύτῃ, τούτῳ, Acc. τοῦτον, ταύτην, τοῦτο: Voc. ὦ οὗτος, ὦ αὕτη, ὦ τοῦτο, heus tu.

Dual. Nom. Accuſ. τούτω, ταύτα, τούτω, Gen. & Dat. τούτοιν, ταύταιν, τούτοιν, Voc. ὦ τούτω, ὦ ταύτα, ὦ τούτω, heus vos duo.

Plur. Nom. οὗτοι, αὗται, ταῦτα, Gen. τούτων, Dat. τούτοις, ταύταις, τούτοις, Acc. τούτους, ταύτας, ταῦτα, Voc. ὦ οὗτοι, ὦ αὗται, ὦ ταῦτα: heus vos.

Sing. Nom. ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο: ille, illa, illud, Gen.

Gen. ἐκείνου, ἐκείνης, ἐκείνου, Dat. ἐκείνῳ, ἐκείνῃ, ἐκείνῳ; Acc. ἐκεῖνον, ἐκείνην, ἐκεῖνο.

Dual. Nom. Accuſ. ἐκείνω, ἐκείνα, ἐκείνω, Gen. & Dat. ἐκείνοιν, ἐκείναιν, ἐκείνοιν.

Plur. Nom. ἐκεῖνοι, ἐκεῖναι, ἐκεῖνα, Gen. ἐκείνων, Dat. ἐκείνοις, ἐκείναις, ἐκείνοις, Acc. ἐκείνους, ἐκείνας, ἐκεῖνα.

Attici emphaſeos cauſa, ut res quaſi præſens indicetur, addunt Demonſtrativis iota acutum, ut οὑτοσὶ, τουτὶ, τουτοῒ, τουτονὶ: ἐκεινοσὶ, ἐκεινουὶ, *&c. In neutro autem ſingulari* τουτοῒ, *& ſæpius* τουτὶ: *in plurali vero pro* ταῦτα *dicunt* ταυτί.

Relativum eſt unum.

Sing. Nom. αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ, ipſe, a, um, Gen. αὐτοῦ, αὐτῆς, αὐτοῦ, Dat. αὐτῷ, αὐτῇ, αὐτῷ, Acc. αὐτὸν, αὐτὴν, αὐτὸ, &c.

Compoſita tria ſunt carentia Nominativo: ἐμαυτοῦ, meiipſius, σεαυτοῦ, tuiipſius, ἑαυτοῦ, ſuiipſius.

Sing. Gen. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ, Dat. ἐμαυτῷ, ἐμαυτῇ, ἐμαυτῷ, Accuſ. ἐμαυτὸν, ἐμαυτὴν, ἐμαυτό.

Sing. Gen. σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ, Dat. σεαυτῷ, σεαυτῇ, σεαυτῷ, Acc. σεαυτὸν, σεαυτὴν, σεαυτὸ: & per craſin σαυτοῦ, σαυτῷ, σαυτὸν, &c.

Sing. Gen. ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ, Dat. ἑαυτῷ, ἑαυτῇ, ἑαυτῷ, Acc. ἑαυτὸν, ἑαυτὴν, ἑαυτό. Hoc habet pluralem numerum, quo carent duo præcedentia; declinaturque pluraliter & conjunctim, & diviſim: ἑαυτῶν, & σφῶν αὐτῶν: ἑαυτοῖς, & σφίσιν αὐτοῖς: ἑαυτοὺς, & σφᾶς αὐτούς.

Imo plurale ipſius in omnes quoque perſonas quadrat: ἑαυτῶν, *noſtrum, veſtrum, ſuiipſorum:* ἑαυτοὺς, *nos, vos, ſeipſos. Sic & interdum ſingulariter* ἑαυτοῦ, *tuiipſius,* ἑαυτὸν, *teipſum. Quum reperiuntur aſpirata* αὑτοῦ, αὑτῷ, αὑτὸν, *& ſimilia, craſis eſt pro* ἑαυτοῦ, ἑαυτῷ, ἑαυτόν.

Infinitum.

ὁ, ἡ, τὸ δεῖνα, quidam, quædam, quoddam: quo utuntur Græci, cum certum hominem ſignificare volunt, neque tamen nominant: Itali, *un certo tale*. Declinatur autem ſic:

ὁ		τοῦ	τῷ	τὸν
ἡ	δεῖνα	τῆς δεῖνος	τῇ δεῖνι	τὴν δεῖνα.
τὸ		τοῦ	τῷ	τὸ

Declinatur etiam ὁ δεῖνα, τοῦ δείνατος, τῷ δείνατι. *Et*, ὁ δεῖνα, τοῦ δεῖνα: & ὁ δεὶς, τοῦ δεῖνος, τῷ δεῖνι, τὸν δεῖνα, *apud Poetas*.

DE VERBO.

Affectiones propriæ Verbi.

Conjugationes tredecim
- ſex Barytonorum in ω.
- tres Circumflexorum in ῶ.
- quatuor Verborum in μι,

Voces, ſive Formæ inflectendi.
- Activa in ω, ῶ, μι.
- Paſſiva } in μαι.
- Media }

Modi quinque
- Indicativus.
- Imperativus.
- Optativus.
- Subjunctivus.
- Infinitivus.

Tempora novem
- Præſens.
- Præteritum imperfectum.
- Præteritum perfectum.
- Præteritum pluſquam perfectum.
- Aoriſtus primus } indefinita
- Aoriſtus ſecundus } Præterita.
- Futurum primum.
- Futurum ſecundum.
- Paulo poſt futurum, in Paſſivo.

Numeri tres
- Singnlaris.
- Dualis.
- Pluralis.

Perſonæ tres
- Prima.
- Secunda.
- Tertia.

Affectiones aliæ.

Qualitas, qua Verbum eſt
- *Perſonale, ut* γράφω, *ſcribo.*
- *Imperſonale; ut* δεῖ, *oportet.*

Genera quinque:
- *Activum; ut* πέμπω, *mitto.*
- *Paſſivum; ut* πέμπομαι, *mittor.*
- *Neutrum; ut* ὑγιαίνω, *valeo.*
- *Commune, ſive Medium, ut* βιάζομαι, *cogo, & cogor.*
- *Deponens, ſive Submedium; ut* μάχομαι, *pugno.*

Species duæ:
- *Primitiva; ut* γαμέω, *uxorem duco.*
- *Derivativa; ut* γαμητείω, *nuptias cupio.*

Figuræ tres:
- *Simplex; ut* ἄγω, *duco.*
- *Compoſita; ut* περιάγω, *circumduco.*
- *Decompoſita; ut* συμπεριάγω, *una circumduco.*

De Conjugationibus Barytonorum.

Vocantur Barytona, quia habent Gravem Tonum in ultima, qui non appingitur, ſed intelligitur, & Acutum in penultima; ut τύπτω, verbero.

Barytonorum Conjugationes dignoſcuntur per literas Characteriſticas, quæ Figurativæ, ſive Indices nominantur. Eſt autem litera Characteriſtica, quæ proxime præcepit terminationem ω, α, aut ομαι,

Characteriſtica præcipue conſideratur in Præſenti, Futuro primo, Præterito perfecto Vocis Activæ; a quibus pendent cetera Tempora.

Characteriſticæ Conjugationis

Primæ.

Præſentis.	Futuri.	Præteriti.
π)		
β)	(ψ)	(φ)
φ)		
πτ)		

Secundæ.

Præſentis.	Futuri.	Præteriti.
κ)		
γ)	(ξ)	(χ.
χ)		
κτ)		

Ter-

Tertiæ.

τ)		
δ)	(σ)	(κ
ϑ)		

Quartæ.

ζ)	(ξ)	(χ
σσ)		
vel		
ζ)	(σ)	(κ.
σσ)		

Quintæ.

λ)	(λ)	
μ)	(μ)	(κ.
ν)	(ν)	
ρ)	(ρ)	
μν)		

Sextæ.

ω purum)	(σ)	(κ.

In terminationibus πτω, κτω, μνω, prior conſonans cenſetur Characteriſtica, nempe π, κ, μ.

Tabula Latior Primæ.

Sunt Verba in πω, βω, φω, πτω: quorum Futurum in ψω: Præteritum in φα.

	Præſens		Futur.		Præter.
π	(τέρπω)		(τέρψω)		(τέτερφα, delecto.
β	(λείβω)	ψω	(λείψω)	φα	(λέλειφα, libo.
φ	(γράφω)		(γράψω)		(γέγραφα, ſcribo.
πτ	(τύπτω)		(τύψω)		(τέτυφα, verbero.

Secundæ.

In κω, γω, χω, κτω. Futur. in ξω. Præter. in χα.

κ	(πλέκω)		(πλέξω)		(πέπλεχα, plico.
γ	(λέγω)	ξω	(λέξω)	χα	(λέλεχα, dico.
χ	(βρέχω)		(βρέξω)		(βέβρεχα, rigo.
κτ	(τίκτω)		(τέξω)		(τέτεχα, pario.

Tertiæ.

In τω, δω, ϑω. Futur. in σω. Præter. in κα.

τ	(ἀνύτω)		(ἀνύσω)		(ἤνυκα, perficio.
δ	(ᾄδω)	σω	(ᾄσω)	κα	(ᾖκα, cano.
ϑ	(πλήθω)		(πλήσω)		(πέπληκα, impleo.

Quartæ.

In ζω, σσω, vel Attice ττω: Fut. in ξω. Præt. in χα, ut in Secunda Conjugatione: aut σω, & κα, ut in Tertia.

ζ	(παίζω)	ξω	(παίξω)	χα	(πέπαιχα, ludo.
σσ	(ὀρύσσω)		(ὀρύξω)		(ὤρυχα, fodio.

vel

ζ	(φράζω)	σω	(φράσω)	κα	(πέφρακα, dico.
σσ	(πλάσσω)		(πλάσω)		(πέπλακα, fingo.

Verba in ζω fere ſequuntur Tertiam, non pauca Secundam, illa præſertim, quæ lamentationem, aut motum animi ſignificant: ut οἰμώζω, ploro; ϛενάζω, ingemiſco; κράζω, clamo. Fut. ξω. Præter. χα. Quædam etiam ſequuntur & Secundam, & Tertiam; ut παίζω, ludo; ἁρπάζω, rapio; σαλπίζω, buccina cano. Futur. ξω, & σω. Præter. χα, & κα.

Verba in σσω ſequuntur Secundam; aliqua Tertiam: ut πράσσω, vendo: πτίσσω, pinſo; πάσσω, ſpargo. Futur. σω. Præt. κα. Nonnulla utramque: ut ἐρέσσω, remigo: ἀφύσσω, haurio. Fut. σω, & ξω. Præt. κα, & χα.

Sunt etiam, quorum unum eſt Fut. in ξω, *&* *Præt. in* χα; *at duplex Præſens. Hujuſmodi ſunt* σφάζω, *vel* σφάσσω, *jugulo:* φοινίζω, *&* φοινίσσω, *rubefacio:* μάζω, *&* μάσσω, *pinſo. Sed* φρίσσω, *ſive* φρίττω, *horreo. Fut.* ξω. *Præt.* κα,

Quintæ.

In λω, μω, νω, ρω, μνω: Futur. λῶ, μῶ, νῶ, ρῶ circumflexum: Præter. κα.

λ	ψάλλω	ῶ	ψαλῶ	κα	ἔψαλκα, digitis pulſo.
μ	νέμω		νεμῶ		νενέμηκα, tribuo.
ν	φαίνω		φανῶ		πέφαγκα, oſtendo.
ρ	σπείρω		σπερῶ		ἔσπαρκα, ſero.
μν	τέμνω		τεμῶ		τετέμηκα, ſcindo.

Liquidæ λ, μ, ν, ρ, dicuntur Immutabiles, quod in Futuro non mutentur, ſed permaneant, ut in præſenti; tantum abjecta altera, ſi ſint duæ, ut ψάλλω, ψαλῶ, quod penultima hujus Futuri ſit brevis; ut infra dicetur.

Sex-

Sextæ.

In ω purum, hoc eſt, præcedente vocali, aut diphthongo: Futur. σω: Præt. κα. Nam quæ in Futuro habent ſimplex σ, habent κ in Præterito.

α	γελάω		γελάσω		γεγέλακα, rideo.
ε	τελέω		τελέσω		τετέλεκα, finio.
ι	τίω		τίσω		τέτικα, honoro.
ο	ὀμόω		ὀμόσω		ὤμοκα, juro.
υ	δύω		δύσω		δέδυκα, ingredior.
ω	ῥώω		ῥώσω		ἔῤῥωκα, roboro.
αι	παίω	σω	παίσω	κα	πέπαικα, ferio.
αυ	ψαύω		ψαύσω		ἔψαυκα, tango.
ει	σείω		σείσω		σέσεικα, quatio.
ευ	ἱππεύω		ἱππεύσω		ἵππευκα, equito.
οι	οἴω		οἴσω		ᾦκα, fero.
ου	κρούω		κρούσω		κέκρουκα, pulſo.
υι	ὀπυίω		ὀπυίσω		ὤπυικα, uxorem habeo.

Pauca ante Inflexionem Verbi notanda.

Prima dualis deeſt, cum prima pluralis exit in μεν. Secunda, & tertia dualis ſunt ſimiles, cum tertia pluralis exit in σι, quod fit in Activis; aut in ται, quod fit in Paſſivis.

Modus Imperativus, & Subjunctivus carent Futuris: ſed pro his uſurpantur Aoriſti.

Præſens, & Imperfectum; Præt. perf. & pluſq. perf. in Modo Indicativo inflectuntur diviſim: in aliis vero Modis conjunctim.

Verbum Barytonum vocis Activæ ex prima Conjugatione inflexum ſecundum cognata Tempora.

Modus Indicativus, a quo omnes alii Modi deducuntur.

Tempus Præſens.

S. (τύπτω, τύπτεις, τύπτει. *Verbero*.
D. (τύπτετον, τύπτετον.
P. (τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.

Unde Imperfectum.

S. (ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε. *Verberabam.*
D. (ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην.
P. (ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε. *Verberavi.*
D. (ἐτύπετον, ἐτυπέτην,
P. (ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Unde Futurum ſecundum.

S. (τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ. *Verberabo.*
D. (τυπεῖτον, τυπεῖτον.
P. (τυποῦμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι.

Futurum primum.

S. (τύψω, τύψεις, τύψει. *Verberabo.*
D. (τύψετον, τύψετον.
P. (τύψομεν, τύψετε, τύψουσι.

Unde Aoriſtus primus.

S. (ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε. *Verberavi.*
D. (ἐτύψατον, ἐτυψάτην.
P. (ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.

Perfectum.

S. (τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε. *Verberavi.*
D. (τετύφατον, τετύφατον.
P. (τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι.

Unde pluſquam perfectum.

S. (ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει. *Verberaveram.*
D. (ἐτετύφειτον, ἐτετυφείτην.
P. (ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαν.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. (τύπτε, τυπτέτω. *Verbera.*
D. (τύπτετον, τυπτέτων.
P. (τύπτετε, τυπτέτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (τύπε, τυπέτω. *Verberato tu.*
D. (τύπετον, τυπέτων,
P. (τύπετε, τυπέτωσαν.

Aoriſtus primus.

S. (τύψον, τυψάτω. *Verberato tu.*

D.

D. (τύψατον, τυψάτων,
P. (τύψατε, τυψάτωσαν.

Perfectum, & plusquam perfectum.

S. (πέτυφε, πετυφέτω. *Verberaveris*.
D. (πετύφετον, πετυφέτων.
P. (πετύφετε, πετυφέτωσαν.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, *utinam*.

S. (τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι. *Verberarem*.
D. (τύπτοιτον, τυπτοίτην.
P. (τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (τύποιμι, τύποις, τύποι. *Verberaverim*.
D. (τύποιτον, τυποίτην.
P. τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Futurum ſecundum.

S. (τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ. *Verberem*.
D. (τυποῖτον, τυποίτην.
P. (τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

Futurum primum.

S. (τύψοιμι, τύψοις, τύψοι. *Verberem*.
D. (τύψοιτον, τυψοίτην.
P. (τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.

Aoriſtus primus.

S. (τύψαιμι, τύψαις, τύψαι. *Verberaverim*.
D. (τύψαιτον, τυψαίτην.
P. (τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

Aoriſtus Æolicus, Atticis uſitatiſſimus.

S. (τύψεια, τύψειας, τύψειε. *Verberaverim*.
D. (τυψέιατον, τυψειάτην.
P. (τυψέιαμεν, τυψέιατε, τύψειαν.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

S. (πετύφοιμι, πετύφοις, πετύφοι. *Verberaviſſem*.
D. (πετύφοιτον, πετυφοίτην.
P. (πετύφοιμεν, πετύφοιτε, πετύφοιεν.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐὰν, *cum*.

S. (τύπτω, τύπτῃς, τύπτῃ. *Si verberem, vel verberarem*.
D. (τύπτητον, τύπτητον.
P. (τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.

Aoriſtus ſecundus ἐὰν

S. (τύπω, τύπῃς, τύπῃ. *Si verberavero*.
D. (τύπητον, τύπητον.
P. (τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Aoriſtus primus ἐὰν

S. (τύψω, τύψῃς, τύψῃ. *Si verberavero*.
D. (τύψητον, τύψητον.
P. (τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

Perfectum, & pluſquam perfectum ἐὰν

S. (τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ. *Si verberaverim*.
D. (τετύφητον, τετύφητον.
P. (τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

Modus Infinitivus.

(Præſ. & Imperf. τύπτειν.
(Aoriſtus 2. τυπεῖν.
(Futurum 2. τυπεῖν.
(Futurum 1. τύψειν.
(Aoriſtus 1. τύψαι.
(Perf. & pluſ. τετυφέναι.

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

M. (ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος. *Verberans*.
F. (ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης.
N. (τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.

Aoriſtus ſecundus.

M. (ὁ τυπὼν, τοῦ τυπόντος. *Qui verberavit*.
F. (ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης.
N. (τὸ τυπὸν, τοῦ τυπόντος.

Futurum ſecundum.

M. (ὁ τυπῶν, τοῦ τυποῦντος. *Verberaturus*.
F. (ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης.
N. (τὸ τυποῦν, τοῦ τυποῦντος.

Futu-

Futurum primum.

M. (ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος. *Verberaturus*.
F. (ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης.
N. (τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος.

Aoriſtus primus.

M. (ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος. *Qui verberavit*.
F. (ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης.
N. (τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος.

Perfectum, & pluſquam, &c.

M. (ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος, *Qui verberavit*.
F. (ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας.
N. τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος.

Inflexio omnium Conjugationum ſecundum cognata Tempora per omnes Modos.

Prima.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præſ.	τύπτω	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων
Imp.	ἔτυπτον					
Aor.2.	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπὼν
Fut. 2.	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν
Fut. 1.	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
Aor.1.	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφὼς
Pluſq.	ἐτετύφειν					

Secundæ.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
Præſ.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λέγειν	λέγων
Imp.	ἔλεγον					
Aor.2.	ἔλεγον	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λεγεῖν	λεγὼν
Fut. 2.	λεγῶ		λεγοῖμι		λεγεῖν	λεγῶν
Fut. 1.	λέξω		λέξοιμι		λέξειν	λέξων
Aor. 1.	ἔλεξα	λέξον	λέξαιμι	λέξω	λέξαι	λέξας
Perf.	λέλεχα	λέλεχε	λελέχοιμι	λελέ-χω	λελε-χέναι	λελεχὼς
Pluſq.	ἐλελέχειν					

Ter-

Tertia.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præſ.	πείθω	πεῖθε	πείθοιμι	πείθω	πείθειν	πείθων
Imp.	ἔπειθον					
Aor.2.	ἔπιθον	πίθε	πίθοιμι	πίθω	πιθεῖν	πιθών
Fut. 2.	πιθῶ		πιθοῖμι		πιθεῖν	πιθῶν
Fut. 1.	πείσω		πείσοιμι		πείσειν	πείσων
Aor.1.	ἔπεισα	πεῖσον	πείσαιμι	πείσω	πεῖσαι	πείσας
Perf.	πέπεικα	πέπεικε	πεπεί-κοιμι	πεπείκω	πεπεικέ-ναι	πεπεικώς
Pluſq.	ἐπεπεί-κειν					

Quartæ.

	Indic.	Impe.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præſ.	φράζω	φράζε	φράζοιμι	φράζω	φράζειν	φράζων
Imp.	ἔφραζον					
Aor.2.	ἔφραδον	φράδε	φράδοιμι	φράδω	φραδεῖν	φραδών
Fut. 2.	φραδῶ		φραδοῖμι		φραδεῖν	φραδῶν
Fut. 1.	φράσω		φράσοιμι		φράσειν	φράσων
Aor.1.	ἔφρασα	φράσον	φράσαιμι	φράσω	φράσαι	φράσας
Perf.	πέφρακα	πέφρα-κε	πεφράκοι-μι	πεφρά-κω	πεφρα-κέναι	πεφρα-κώς
Pluſq.	ἐπεφράκειν					

Quintæ.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præſ.	σπείρω	σπεῖρε	σπείροιμι	σπείρω	σπείρειν	σπείρων
Imp.	ἔσπειρον					
Aor.2.	ἔσπαρον	σπάρε	σπάροιμι	σπάρω	σπαρεῖν	σπαρών
Fut. 2.	σπαρῶ		σπαροῖμι		σπαρεῖν	σπαρῶν
Fut. 1.	σπερῶ		σπεροῖμι		σπερεῖν	σπερῶν
Aor. 1.	ἔσπειρα	σπεῖρον	σπείραι-μι	σπείρω	σπεῖραι	σπείρας
Perf.	ἔσπαρκα	ἔσπαρκε	ἐσπάρ-κοιμι	ἐσπάρ-κω	ἐσπαρ-κέναι	ἐσπαρ-κώς
Pluſq.	ἐσπάρκειν					

Sex-

Sextæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præſ.	ἀκούω	ἄκουε	ἀκούοιμι	ἀκούω	ἀκούειν	ἀκούων
Imp.	ἤκουον					
Aor.2.	ἤκοον	ἄκοε	ἀκόοιμι	ἀκόω	ἀκοεῖν	ἀκοών
Fut. 2.	ἀκοῶ		ἀκοοῖμι		ἀκοεῖν	ἀκοῶν
Fut. 1.	ἀκούσω		ἀκούσοιμι		ἀκούσειν	ἀκούσων
Aor.1.	ἤκουσα	ἄκουσον	ἀκούσαιμι	ἀκούσω	ἀκούσαι	ἀκούσας
Perf.	ἤκουκα	ἤκουκε	ἠκούκοιμι	ἠκούκω	ἠκουκέναι	ἠκουκώς
Pluſq.	ἠκούκειν					

Temporum formatio.

Præſens.

Præſens eſt thema, & fundamentum, ut τύπτω.

Imperfectum.

Imperfectum formatur a Præſenti, mutando ω in ον, & præponendo augmentum, ut τύπτω, ἔτυπτον.

Augmentum eſt duplex, Syllabicum, & Temporale.

Syllabicum augmentum eſt ε, cum Verbum incipit a conſonante: tunc enim ε præfigitur Imperfecto, Pluſquam perfecto, Aoriſto primo, Aoriſto ſecundo modi Indicativi, ſed non in reliquis modis.

Attici mutant ε Syllabicum augmentum in Temporale η: ut ἔμελλον, ἤμελλον, futurus eram.

Verbis incipientibus ab ο, vel ω, Attici præfigunt ε: ut ὁράω, ἑώραον, videbam.

Poetæ præponunt ε Aoriſtis ſive a vocali, ſive a diphthongo incipientibus, ut ἔειπα, pro εἶπα, dixi.

Si verbum incipiat a ῥ germinatur ρ poſt ε: ut ῥίπτω, ἔρριπτον, projicio.

Temporale augmentum eſt, cum Verbum incipit a mutabili vocali, vel a mutabili diphthongo.

(α) (η, ἀνύω, ἤνυον, perficio, bam.
Mutabiles( )mutan-(
Vocales (ε)tur in (η, ἐλεύθω, ἤλευθον, venio, bam.
(ο) (ω, ὀπάζω, ὤπαζον, præbeo, bam.
(αι) (η, αἴρω, ἦρον, tollo, bam.
Mutabiles( )mutan-(
Diph- (αυ)tur in (ηυ, αὐξάνω, ηὔξανον, augeo, bam.
thongi ( ) (
(οι) (ῳ, οἰκίζω, ᾤκιζον, condo, bam.

(η, ἠχέω, ἤχεον, ſono, ſonabam.
Immutabiles (ι, ἰξεύω, ἴξευον, viſco aves capio.
Vocales (υ, ὑβρίζω, ὕβριζον, injuria afficio.
(ω, ὤθω, ὦθον, impello.

(ει, εἰκάζω, εἴκαζον, aſſimilo.
Immutabiles (ευ, εὐθύνω, εὔθυνον, dirigo.
Dipthongi (ου, οὐτάζω, οὔταζον, vulnero.

Quædam ab ε incipientia in Imperfecto, vel aliis temporibus adſciſcunt ι: ut, ἔχω, εἶχον, habeo: ἕλω, εἷλον, capio: ἕλκω, ἑλκύω, ἑλκίζω, εἷλκον, εἵλκυον, εἵλκιζον, traho: ἕρπω, ἑρπίζω, εἷρπον, εἵρπιζον, ſerpo: ἑστήκω, pluſquam perfect. εἱστήκειν, ſto: ἑστιάω, εἱστίαον, convivio excipio: ἐάω, εἴαον, ſino: ἕω, perf. paſſ. εἷμαι, induo, ſeu pono: ἐρύω, εἴρυον, traho: ἐθίζω, εἴθιζον, aſſuefacio: ἐργάζομαι, εἰργαζόμην, operor: ἔπω, εἶπον, dico; quod ſervat augmentum in omnibus modis: ἔθω, perfect. med. εἴωθα, aſſueſco: ἑορτάζω, εἰόρταζον, & ἑόρταζον, feſtum celebro.

Quædam ab οι incipientia nullum habent augmentum; ut οἰδαίνω, οἴδαινον, tumeo: *Ea autem ſunt, quæ derivantur a dictionibus ſequentibus.*

οἴαξ, clavus) οἰακίζω, οἰάκιζον, clavum rego.
οἶνος, vinum) οἰνίζω, οἴνιζον, vinum oleo, ſeu emo.
οἰωνὸς, augurium) οἰωνίζομαι, οἰωνιζόμην, auguror.
οἶμος, via) οἰμάω, οἴμαον, irruo.
οἶστρος, œſtrum) οἰστρέω, οἴστρεον, œſtro agito, & agitor.
οἶος, ſolus) οἰόω, deſtituo: unde οἰώθην, ſolus egi.

His

His addunt οἰκουρέω, *domi ſedeo*: οἰμώζω, *lugeo*; *quod* & ὄιμωζον, & ᾤμωζον.

De Augmento Compoſitorum.

Augmentum erit in principio, ſi Verba componantur vel cum

- Nomine: ut φιλοσοφῶ, *philoſophor*, a φίλος, amicus, & σοφός, ſapiens, ἐφιλοσόφουν.
- Pronomine αὐτὸς: ut αὐτομολῶ, fugio ad hoſtes; ηὐτομόλουν.
- Præpoſitione, quæ non mutet ſignificationem Verbi: ut ἐνέπω, idem cum ſimplici ἔπω, dico, ἤνεπον.
- Verbo ſimplici, quod non ſit in uſu: ut ἀντιβολῶ, ſupplico, ἠντιβόλουν.
- Adverbiis ὁμοῦ, vel ὁμῶς, ſimul: ut ὁμολογῶ, fateor, ὡμολόγουν.
- Particula privativa α: ut ἀφρονῶ, inſipiens ſum; ἠφρόνουν.

Augmentum erit in medio, ſi componantur vel cum

- Præpoſitione, quæ mutet ſignificationem Verbi: ut γινώσκω, cognoſco, καταγινώσκω, condemno; κατεγίνωσκον.
- Particulis δὺς, male, & εὖ, bene, modo ſequatur vocalis mutabilis: ut δυσαρεστῶ, diſpliceo; δυσηρέστουν: εὐεργετῶ, benefacio; εὐηργέτουν. At ſequente conſonante, aut vocali immutabili, Simplicium regulam ſequuntur: ut δυστυχῶ, infelix ſum, ἐδυστύχουν: εὐσεβῶ, pietatem colo, εὐσέβουν: εὐημερῶ, proſpere ago, εὐημέρουν.

Nonnulla, quamvis ſimplicia non ſint in uſu, habent tamen Augmentum in medio: ut ἀπολαύω, fruor, ἀπέλαυον, & ἀπήλαυον: ἐπιχειρῶ, conor, ἐπεχείρουν: ἐγκωμιάζω, laudo, ἐνεκωμίαζον: προσκυνῶ, adoro, προσεκύνουν.

Quædam habent augmentum in principio, & in medio, ut ἀνορθῶ, corrigo; ἠνώρθουν: ἐνοχλῶ, moleſtus ſum; ἠνώχλουν: reperitur tamen ἐνωχλήθην: ἀνέχομαι, tolero; ἀνειχόμην, & ἠνειχόμην. *Sic* ὀνοματοποιῶ, *nomen fingo*: παροινῶ, *debacchor*: προσοδοποιῶ, *viam patefacio*: ἀναίνομαι, *abnuo*: *item* διαιτῶ, *arbiter ſum*, *cum ſuis compoſitis*.

Ali-

Aliqua interdum in principio, interdum in medio augentur, ut ἐγγυῶ, ἠγγύησα, & ἐγγεγύηκα, deſpondeo: διακονῶ, ἐδιακόνουν, & διηκόνουν, miniſtro. Sic ἐμπολῶ, *verſor*: μεθοδεύω, *methodo utor*.

Verbum κατηγορῶ, accuſo, nullum capit incrementum.

Præpoſitionum ultima vocalis in compoſitione eliditur, ſi vocalis ſequatur, exceptis πρὸ, & περὶ, quæ nunquam vocalem amittunt, & aliquando ἀμφὶ: ut παρακούω, perperam audio; παρήκουον: a παρὰ, & ἀκούω.

καταλέγω, deligo, κατέλεγον: a κατὰ, & λέγω.

προβάλλω, propello, προέβαλλον, & craſi προὔβαλλον: a πρὸ, & βάλλω. Hinc προέχω, & προὔχω, præcedo.

περιάγω, circumduco, περιῆγον. Sic & ἐπιορκῶ, pejero, ἐπιώρκουν.

ἀμφιελίσσω, in orbem verto: ex ἀμφὶ, & ἑλίσσω: ἀμφιέπω, & ἀμφέπω, circumſtipo: ex ἀμφὶ, & ἕπω.

Præpoſitio mutat ſuam tenuem in aſpiratam, ſi Verbum incipiat a vocali, vel diphthongo aſpirata: ut καθάπτομαι, attingo, ex κατὰ, & ἅπτομαι: ἀφαιροῦμαι, aufero, vel auferor, ex ἀπὸ, & αἱροῦμαι.

Aoriſtus Secundus.

Aoriſtus ſignificat aliquid præteriiſſe, ſed indefinite; Incertum eſt enim, paulo ne ante, an multo; ut apud Italos, amai*: cum Præteritum Perf. ſignificet, modo aliquid præteriiſſe; ut apud Italos.* ho amato. *Sunt autem duo Aoriſti nulla neceſſitate, aut diverſitatis cauſa in ſignificando, ſed propter copiam linguæ Græcæ; ut & duo Futura.*

Formatur Aoriſtus Secundus a Præterito Imperfecto, Characteriſtica ejus retinenda; penultima vero corripienda: abjecta poſteriore litera, retenta priore, ſi Verbum habent ττ, κτ, μν, λλ: ut ἔτυπτον, ἔτυπον.

Mutatio vocalium, & diphthongorum Præſentis, penultimæ corripiendæ cauſa in Aoriſto ſecundo.

η (λή-

η (λήβω, ἔλαβον, accipio.
ω in α (τρώγω, ἔτραγον, comedo.
ει (κηίω, ἔκαον, uro.
αι (παίω, ἔπαον, ſedo.
ευ in υ: φεύγω, ἔφυγον, fugio.
ου in ο: ἀκούω, ἤκοον, audio.
ει in ι: λείπω, ἔλιπον, linquo.
(diſſyllabis in α: σπείρω, ἔσπαρον, ſero.
ει in 5.Conjug. in (
(triſſyllabis in ε: ὀφείλω, ὤφελον, debeo.

Quædam diſſyllaba habent penultimam longam: ut ᾄδω, ᾖδον, cano: ἔχω, εἶχον, habeo: ἥκω, ἧκον, venio: ἕλκω, εἷλκον, traho. Etiam triſſyllaba: ut ἐνέγκω, ἤνεγκον, fero, πέρθω, ἔπαρθον, per metatheſim; ἔπραθον, vaſto: & alia.

Verba quartæ Conjugationis, ob eamdem penultimam corripiendam, ſi habeant Futurum in ξω, formant Aoriſtum ſecundum in γον; ſi in σω, formant in δον: ut πράττω, πράξω, ἔπραγον, facio: φράζω, φράσω, ἔφραδον, dico.

Obſervatio.

Diſſyllaba, quæ habent liquidam ante, aut poſt ε, mutant ε in α: ut

πλέκω, ἔπλακον, plico) (ἔλεγον, dixi.
τρέπω, ἔτραπον, verto)
τέλλω, ἔταλον, mitto) excipe (ἔβλεπον, vidi.
τέμνω, ἔταμον, & ἔτεμον, ſeco) (ἔφλεγον, uſſi.

Exceptio.

Septem ſunt Aoriſti ſecundi, qui non retinent Characteriſticam conſonantem Imperfecti.

βλάπτω, ἔβλαβον, noceo.
καλύπτω, ἐκάλυβον, tego.
κρύπτω, ἔκρυβον, abſcondo.
βάπτω, ἔβαφον, tingo.
σκάπτω, ἔσκαφον, fodio.
ῥάπτω, ἔῤῥαφον, ſuo.
θάπτω, ἔταφον, ſepelio.

Verba Sextæ finita in έω, άω, ύω; ut κρέω, pulſo, τοξάω, jaculor, ὀπυίω, uxorem habeo, carent Aoriſto ſe-

ſecundo, & Præterito medio. Ideo ἤκοον ab ἀκύω; audio, non eſt in uſu.

Jones in hoc Tempore geminatione uti ſolent: ut pro ἔκαμον, κέκαμον, *laboravi.*

Futurum Secundum.

Fit ab Aoriſto Secundo, ablato incremento, & vertendo ον in ῶ circumflexum: ut ἔτυπον, τυπῶ. *Ideo deficiente Aoriſto Secundo, deſideratur etiam Futurum ſecundum. Hoc autem vocis activæ, & mediæ rariſſimo eſt in uſu, niſi in quibuſdam verbis, iiſque anomalis.*

Futurum Primum.

Oritur Futurum Primum a Præſenti, variata ſola Characteriſtica in ſingulis Conjugationibus, ut dictum eſt, retenta eadem penultima, quæ Præſentis: ut τύπτω, τύψω.

Obſervatiopes.

Futurum quintæ Conjugationis ſemper habet penultimam brevem, vel abjecta altera immutabili, ſi fuerint duæ; ut ψάλλω, ψαλῶ, pſallo; κάμνω, καμῶ, laboro; vel eliſa vocali ſubjunctiva diphthongi; ut φαίνω, φανῶ, appareo; κείρω, κερῶ, tondeo: vel correpta ancipiti: ut κρίνω, κρινῶ, judico; μολύνω, μολυνῶ, contamino. *Inflectitur autem ut Futurum ſecundum aliarum Conjugationum: ut* ψαλῶ, εῖς, εῖ: εῖτον, εῖτον: οῦμεν, εῖτε, οῦσι.

Barytona multa ſumunt Futurum a circumflexis, ut θέλω, θελήσω, *volo:* ὀφείλω, ὀφειλήσω, *debeo:* μέλλω, μελλήσω, *cunctor:* αὔξω, αὐξήσω, *augeo:* ἕψω, ἑψήσω, *coquo:* ἀλέξω, ἀλεξήσω, *arceo. Sic* βούλομαι, βουλήσομαι, *volo:* οἴμαι, οἰήσομαι, *puto: quaſi a* θελέω, ὀφειλέω, *&c. e contra nonnulla circumflexa ſumunt a Barytonis: ut* δοκέω, δόξω, *a* δόκω, *videor:* ὠθέω, ὤθω, *ab* ὤθω, *trudo. Reperitur tamen Fururum* δοκήσω.

Diſſyllaba ſextæ Conjugationis in έω formant Futurum in εύσω: ut πλέω, πλεύσω, navigo: ῥέω, ῥεύσω, fluo: πνέω, πνεύσω, ſpiro: præter δέω, δήσω, ligo, τρέω, τρέσω, tremo, & νέω, νήσω, nato, neo, redeo; nam νέω pro νεύω, annuo, νεύσω. Duo in αίω, formant in αύσω: ut κλαίω, κλαύσω, fleo: καίω, καύσω, uro.

Poly-

Polyſyllaba quartæ Conjugationis in ίζω, Attice abjiciunt σ in Futuro, & ultimam circumflectunt: ut νομίζω, νομιῶ, puto: ἐγγίζω, ἐγγιῶ, appropinquo: ſic βαδίζομαι. βαδιοῦμαι, eo: ἀγωνίζομαι, ἀγωνιοῦμαι, certo.

Aliqua Futura non retinent literam, aut ſpiritum Præſentis: ut τρέφω, θρέψω, nutrio, ad differentiam Futuri τρέψω, a τρέπω, verto: τρέχω, θρέξω, curro: τύφω, θύψω, inflammo: ἔχω, ἕξω, *habeo*, ad differentiam Adverbii ἔξω, extra.

Aoriſtus Primus.

Formatur Aoriſtus Primus a Futuro Primo, retenta eadem Characteriſtica, mutato ω in α, præpoſito Augmento Imperfecti, cum penultima fere longa: ut τύψω, ἔτυψα.

Exceptiones.

Quinque ſunt Aoriſti primi, qui Futuri primi Characteriſticam mutant: εἶπα, dixi: ἤνεγκα, tuli, ἔθηκα, poſui; ἔδωκα, dedi; ἧκα, miſi: ab ἔπω, ἐνέγκω, τίθημι, δίδωμι, ἵημι.

Quatuor expellunt Characteriſticam Futuri primi: ἔχευα, quod & ἔχεα, fudi; ἔσευα, concuſſi; ἤλευα, vitavi: ἔκηα, accendi: a χέω, σεύω, ἀλεύω, καίω, *vel* κάω: *quæ excludunt* σ. *Reperitur etiam* ἔχευσα, ἔσευσα, & ἔκαυσα.

Penultima hujus Aoriſti in verbis quintæ Conjugationis, quæ habent ſemper penultimam brevem, producitur hac mutatione.

α Futuri, ſi in præſenti fuerit α ſimplex, mutatur in η: ut ψάλλω, ψαλῶ, ἔψηλα, pſallo: α Futuri, ſi in præſenti fuerit αι, mutatur communiter in α, ut φαίνω, φανῶ, ἔφανα, appareo: Attice in η, ἔφηνα, vel in η, ἔφηνα.

ε Futuri mutatur in ει: ut σπείρω, σπερῶ, ἔσπειρα, ſero.

Penultima hujus Aoriſti in verbis quartæ Conjugationis, quæ ſequuntur tertiam, & in Verbis ſextæ, eſt modo brevis, modo longa: ut φράζω, φράσω, ἔφρασα, *dico:* κυλίω, κυλίσω, ἐκύλισα, *volvo. De hoc in Proſodia.*

Præteritum Perfectum.

Formatur Præteritum Perfectum a Futuro primo, mutando ω in α, aſſumpta Characteriſtica propriæ Conjugationis, præpoſito Augmento.

Regulæ de Augmento Præteriti Perfecti.

Si verbum incipiat a ſimplici conſonante, vel a muta cum liquida, repetit primam conſonantem Præſentis cum ε: ut τύπτω, τύψω, τέτυφα, verbero: γράφω, γράψω, γέγραφα, ſcribo.

Si incipiat a duabus conſonantibus, quarum ſecunda non ſit liquida; vel a duplici, nempe, ζ, ξ, ψ, tantum ε præponitur: ut σπείρω, σπερῶ, ἔσπαρκα, ſero: ζητῶ, ζητήσω, ἐζήτηκα, quæro.

Si incipiat a vocali, vel diphthongo, eſt idem initium Præteriti Perfecti, quod Imperfecti: ut ἀκούω, ἤκουον, ἤκουκα, audio, ὀνομάζω, ὠνόμαζον, ὠνόμακα, nomino: εἰκάζω, εἴκαζον, εἴκακα, aſſimilo.

Si incipiat a Muta Aſpirata, videlicet φ, χ, θ, repetit Tenuem illi affinem: ut φράζω, πέφρακα, dico: χρίω, κέχρικα, ungo: θύω, τέθυκα, ſacrifico.

Si incipiat a ρ, geminat id poſt ε: ut ῥίπτω, ἔρριφα, projicio.

Præteritum Perfectum, quale initium habuerit in modo Indicativo, idem retinet etiam in reliquis modis.

Exceptiones.

Incipientia a γν, & γρη, licet inchoentur a muta & liquida, non repetunt primam conſonantem Præſentis: ut γνωρίζω, ἐγνώρικα, cognoſco: γρηγορῶ, ἐγρηγόρηκα, vigilo.

Incipientia a duabus conſonantibus πτ, κτ, μν, licet non muta cum liquida, repetunt tamen primam præſentis: ut πτόω, πέπτωκα, cado: κτάομαι, κέκτημαι, poſſideo: μνάομαι, μέμνημαι, recordor. Sed κτείνω, ἔκτακα, occido: κτίζω, ἔκτικα, fabrico, πτήσσω, ἔπτηχα, timeo, & alia.

Quædam incipientia a muta cum liquida modo repetunt, modo non repetunt primam conſonantem Præſentis: ut βλαστέω, βεβλάστηκα, & ἐβλάστηκα, germino: ſimiliter

βλα-

βλακεύω, piger ſum: γλωττίζω, deblatero; γλύφω, inſculpo; γνάμπτω, flecto; βλάπτω, noceo; θλάω, tundo: κρύπτω, abſcondo.

Obſervationes.

Diſſyllaba quintæ Conjugationis mutant ε Futuri in α: ut σπείρω, σπερῶ, ἔσπαρκα, ſero: στέλλω, στελῶ, ἔσταλκα, mitto.

Immutabiles λ, & ρ manent in Præterito, ut in Futuro: ut ψάλλω, ψαλῶ, ἔψαλκα, pſallo: φθείρω, φθερῶ, ἔφθαρκα, *corrumpo.*

Verba in μω, & μνω aſſumunt η ante κα: ut νέμω, νεμῶ, νενέμηκα, tribuo: τέμνω, τεμῶ, τετέμηκα, & per ſyncopen τέτμηκα, ſeco.

Diſſyllaba in είνω, ίνω, ύνω, abjiciunt ν Futuri in Præterito: ut τείνω, τενῶ, τέτακα, extendo: κρίνω, κρινῶ, κέκρικα, judico: θύνω, θυνῶ, τέθυκα, propero.

Cætera Verba in νω vertunt ν in γ: ut φαίνω, φανῶ, πέφαγκα, appareo: μολύνω, μολυνῶ, μεμόλυγκα, polluo: ſemper enim ν ante γ, κ, χ, ξ, migrat in γ: *At μένω, μενῶ, μεμένηκα, tanquam a μενέω, maneo.*

Præteritum Perfectum Atticum.

Attici Verbis incipientibus a λ, vel μ, pro communi Augmento præponunt ει: ut λήβω, λέληφα, εἴληφα, ſumo: μείρομαι, μέμαρμαι, εἵμαρμαι, ſortior.

Verbis incipientibus ab α brevi, ε, ο, præfigunt Præterito communi duas priores literas Præſentis: ut ἀγείρω, ἤγερκα, ἀγήγερκα, congrego: ὄλω, ὦλα, ὄλωλα, perii, Præterit. med. Si autem exceſſerit numerum trium ſyllabarum, tertia ab initio ſyllaba corripitur hac mutatione.

	η in ε: ἀλήθω, ἤληκα, ἀλήλεκα, molo.
	ω in ο: ἐρωτῶ, ἠρώτηκα, ἐρηρότηκα, interrogo.
abjecta	(ει in ι: ἀλείφω, ἤλειφα, ἀλήλιφα, ungo.
præpoſitiva	(ευ in υ: ἐλεύθω, ἤλευθα, ἐλήλυθα, venio:
	(Præt. Med.
abjecta	(οι ἐποιμάζω, ἠποίμακα, ἐπηπόμακα, paro.
ſubjunctiva	(in ο
	(ου ἀκούω, ἤκουκα, ἀκήκοκα, audio.
	(

Si tamen tertia ſyllaba ſit longa poſitione, non fit mutatio: ut ἀγήγερκα.

Retinent diphthongum, ἐρείδω, ἤρεικα, ἐρήρεικα, *firmo, ut differat ab* ἐρήριχα; *quod ab* ἐρίζω, *contendo*.

Irregularia ſunt ἔδω, ἦκα, ἔδηκα, *& interpoſito* δο, ἐδήδοκα, *edo*. ἄγω, ἦχα, ἄγηχα, *& aſſumpto* ο, ἀγήοχα; *item in Aoriſt*. 2. ἦγον, ἄγηγον, *& per metatheſin* ἤγαγον, *duco*.

Verbis incipientibus ab ο, vel ω, Attici præter commune Augmentum præponunt ε, eodem Spiritu manente: ut ὁράω, ὥρακα, ἑώρακα, video; ὤθω, pello, ὤσμαι, ἔωσμαι, Præter. paſſ. οἴγω, aperio. ἔωγα, Præter. med.

Sic εἴκω, οἶκα, ἔοικα, *ſimilis ſum*, *Præter. Med*. ἔπω, εἶπα, ἔειπα, *dixi*, *Aor*. 1. ἧκα, ἔηκα, *miſi*; *unde* ξυνέηκα, *commiſi*, *item*, *intellexi*: ὤσαμην, *&* ἐωσάμην, *impuli*.

Diſſyllaba primæ, & ſecundæ Conjugationis Attice vertunt Perfecti penultimam ε in ο: ut κλέπτω, κέκλεφα, κέκλοφα, furor: βρέχω, βέβρεχα, βέβροχα, rigo.

Præteritum Pluſquamperfectum

Formatur a Perfecto mutando α in ειν; ac ſi Perfectum incipiat a ſimplici conſonante, aliud ε aſſumendo, quam ſecundam reduplicationem vocant; ut τέτυφα, ἐτετύφειν: alioquin incipit, & augetur, ſicut Perfectum; ut ἔσταλκα, ἐστάλκειν, miſeram; ἤκουκα, ἠκούκειν, audieram: eodem initio, & augmento manente in medio in compoſitis: ut συνέσταλκα, συνεστάλκειν, contraxeram; ὑπήκουκα, ὑπηκούκειν, obedieram.

Præteritum Pluſquamperfectum Atticum.

Reperitur Attice ſine ſecunda reduplicatione: ut δεδύκειν, pro ἐδεδύκειν, ſubieram.

In Verbis Attice reduplicatis accipit augmentum prima vocalis; ut ἀγήγερκα, ἠγηγέρκειν, congregaveram; ὀρώρυχα, ὠρωρύχειν, foderam: ἀκήκοα, ἠκηκόειν, audieram. Excipe ἐληλύκειν, & ἐληλύθειν, veneram, ab ἐλήλυκα, & ἐλήλυθα. At ἔολπα, ſperavi; ἔοργα, feci; ἔοικα, ſimilis ſum, habent augmentum in medio: ἐώλπειν, ἐώργειν, ἐῴκειν.

Pri-

Prima, & tertia ſingularis Attice eſt per η: ut ἐτετύφη ἐγὼ, verberaveram ego: ἐτετύφη ἐκεῖνος, verberaverat ille.

Tertiam pluralem εισαν Attici efferunt per εσαν: ut ἐτετύφεσαν, verberaverant.

Obſervatio in Modos reliquos.

MODI RELIQUI, & Participia pendent ab Indicativo, tempora ſimilia a ſuis ſimilibus.

Præteritum Perfectum ubique ſervat Augmentum. Aoriſti vero extra Indicativum abjiciunt.

IMPERATIVUS non habet primam perſonam: caret etiam Futuris, ut & Subjunctivus; ſed pro Futuris ſunt Aoriſti, ut dictum eſt.

Secundus Aoriſtus ultimam gravat; ut τύπε: ſed acuunt tres, ἐλθὲ, venito: εὑρὲ, invenito: εἰπὲ, dicito: ſic Attice λαβὲ, accipito: ἰδὲ, videto: cum communiter dicant λάβε, ἴδε.

OPTATIVUS pro nota propria habet ubique in penultima οι; at in Aoriſto primo Activo, & medio αι.

Circumflectit Futurum ſecundum: alioquin vox eadem eſt cum Aoriſto ſecundo.

Uſitatiſſimus eſt Aoriſtus Æolicus: apud Atticos autem maxime in ſecunda, & tertia ſingulari, & tertia plurali. Formatur ab Aoriſto primo ejuſdem Modi, mutando αιμι in εια: ut τύψαιμι, τύψεια.

SUBJUNCTIVUS pro nota propria habet η, & ω: in ſecunda, & tertia ſingulari diphthongum impropriam ῃ: in duali, & plurali tantum vocalem η.

INFINITIVUS habet Futurum ſecundum idem cum Aoriſto ſecundo.

PARTICIPIUM acuit Aoriſtum ſecundum; circumflectit Futurum ſecundum.

Participia maſculina, & neutra pertinent ad quintam Declinationem Simplicium, Fœminina ad ſecundam.

Verbum Barytonum vocis Paſſivæ inflexum ſecundum cognata Tempora.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται. *Verberor.*
D. (τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.
P. (τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Unde Imperfectum.

S. (ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο. *Verberabar.*
D. (ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, έσθην.
P. (ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη. *Verberatus fui.*
D. (ἐτύπητον, ἐτυπήτην.
P. (ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.

Unde Futurum ſecundum.

S. (τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται. *Verberabor.*
D. (τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, ήσεσθον.
P. (τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Perfectum.

S. (τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται. *Verberatus ſum.*
D. (τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον.
P. (τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί.

Unde pluſquam perfectum.

S. (ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο. *Verberatus eram.*
D. (ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην.
P. (ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, τετυμμένοι ἦσαν.

Unde paulo poſt Futurum.

S. (τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται. *Mox Verberabor, &*
D. (τετυψόμεθον, τετύψεσθον, εσθον. *pene jam verbera-*
P. (τετυψόμεθα, τετύψεσθε, τετύψονται. *tus ſum.*

Aoriſtus primus.

S. (ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη. *Verberatus fui.*
D. (ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην.
P. (ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Unde Futurum primum.

S. (τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται. *Verberabor.*

D. (τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, εσθον.
P. (τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. (τύπτου, τυπτέσθω. *Verberare.*
D. (τύπτεσθον, τυπτέσθων.
P. (τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (τύπηθι, τυπήτω. *Verberator tu.*
D. (τύπητον, τυπήτων.
P. (τύπητε, τυπήτωσαν.

Perfectum, & pluſquam.

S. (τέτυψο, τετύφθω. *Verberatus eſto.*
D. (τέτυφθον, τετύφθων.
P. (τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Aoriſtus primus.

S. (τύφθητι, τυφθήτω. *Verberator tu.*
D. (τύφθητον, τυφθήτων.
P. (τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο. *Verberarer.*
D. (τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην.
P. (τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Aoriſtus ſecundus.

S. (τυπείην, τυπείης, τυπείη. *Verberatus ſim, vel*
D. (τυπείητον, τυπειήτην. *fuerim.*
P. (τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν.

Futurum ſecundum.

S. (τυπησοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο. *Verberer.*
D. (τυπησοίμεθον, τυπήσοισθον, σοίσθην.
P. (τυπησοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσοιντο.

Perfectum & pluſquam.

S. (τετυμμένος εἴην, εἴης, εἴη. *Verberatus ſim, vel*
D. (τετυμμένω εἴητον, εἰήτην. *eſſem.*
P. (τετυμμένοι εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Paulo poſt Futurum.

S. (τετυψοίμην, τετύψοιο, τετύψοιτο. *Mox verberer.*

D. (πετυψοίμεθον, πετύψοισθον, πετυψοίσθην.
P. (πετυψοίμεθα, πετύψοισθε, πετύψοιντο.

Aoriſtus primus.

S. (τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη. *Verberatus ſim, vel*
D. (τυφθείητον, τυφθειήτην. *fuerim.*
P. (τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.

Futurum primum.

S. (τυφθησοίμην, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο. *Verberer.*
D. (τυφθησοίμεθον, τυφθήσοισθον, σοίσθην.
P. (τυφθησοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσοιντο.

Modus Subjunctivus.

Præſens; & Imperfectum.

ἐάν, *cum*

S. (τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται. *Si verberer, vel ver-*
D. (τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον. *berarer.*
P. (τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Aoriſtus ſecundus. ἐάν.

S. (τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ. *Si verberatus ſim, vel fue-*
D. (τυπῆτον, τυπῆτον. *rim, vel fuero.*
P. (τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Perfectum; & pluſquam perfectum ἐάν.

S. (τετυμμένος, ὦ, ᾖς, ᾖ. *Si verberatus ſim, vel eſſem.*
D. (τετυμμένω ἦτον, ἦτον.
P. (τετυμμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoriſtus primus ἐάν.

S. (τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ. *Si verberatus ſim, vel fue-*
D. (τυφθῆτον, τυφθῆτον. *rim, vel fuero.*
P. (τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Modus Infinitivus.

(Præſ. & Imperf. τύπτεσθαι.
(Aoriſtus 2. τυπῆναι.
(Futurum 2. τυπήσεσθαι.
(Perf. & pluſ. τετύφθαι.
(Paulo poſt Fur. τετύψεσθαι.
(Aoriſtus 1. τυφθῆναι.
(Futurum 1. τυφθήσεσθαι.

Participia.

Præſens, & Imperfectum.

M. (ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου. *Qui verberatur.*

F. (ἡ

F. (ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.
N. (τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Aoriſtus ſecundus.

M. (ὁ τυπεὶς, τοῦ τυπέντος. *Verberatus.*
F. (ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης.
N. (τὸ τυπὲν, τοῦ τυπέντος.

Futurum ſecundum.

M (ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου. *Verberandus.*
F. (ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης.
N. (τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου.

Perfectum, & pluſquam &c.

M. (ὁ τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου. *Verberatus.*
F. (ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης.
N. (τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου.

Paulo poſt Futurum.

M. (ὁ τετυψόμενος, τοῦ τετυψομένου. *Mox verberandus.*
F. (ἡ τετυψομένη, τῆς τετυψομένης.
N. (τὸ τετυψόμενον, τοῦ τετυψομένου.

Aoriſtus primus.

M. (ὁ τυφθεὶς, τοῦ τυφθέντος. *Verberatus.*
F. (ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης.
N. (τὸ τυφθὲν, τοῦ τυφθέντος.

Futurum Primum.

M. (ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου. *Verberandus.*
F. (ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης.
N. (τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησομένου.

In-

Inflexio omnium Conjugationum ſecundum cognata Tempora per omnes modos.

Primæ.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subju.	Infin.	Parti.
Præſ.	τύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην.	τύπτωμαι.	τύπτεσθαι.	τυπτόμενος
Imp.	ἐτυπτόμην					
Aor.2.	ἐτύπην	τύπηθι	τυπείην	τυπῶ	τυπῆναι	τυπείς.
Fut. 2.	τυπήσομαι		τυπησοίμην		τυπήσεσθαι	τυπησόμενος
Perf.	τέτυμμαι	τέτυψο	τετυμμένος	τετυμμένος	τετύφθαι	τετυμμένος
Pluſq.	ἐτετύμμην		εἴην	ὦ		
Paul.p.	τετύψομαι		τετυψοίμην		τετύψεσθαι	τετυψόμενος
Aor. 1.	ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθείην	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθείς
Fut. 1.	τυφθήσομαι		τυφθησοίμην		τυφθήσεσθαι	τυφθησόμενος

Secundæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præſ.	λέγομαι	λέγου	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imp.	ἐλεγόμην					
Aor.2.	ἐλέγην	λέγηθι	λεγείην	λεγῶ	λεγῆναι	λεγείς
Fut. 2.	λεγήσομαι		λεγησοίμην		λεγήσεσθαι	λεγησόμενος
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεγμένος	λελεγμένος	λελέχθαι	λελεγμένος
Pluſq.	ἐλελέγμην		εἴην	ὦ		
Paul. p.	λελέξομαι		λελεξοίμην		λελέξεσθαι	λελεξόμενος
Aor.1.	ἐλέχθην	λέχθητι	λεχθείην	λεχθῶ	λεχθῆναι	λεχθείς
Fut. 1.	λεχθήσομαι		λεχθησοίμην		λεχθήσεσθαι	λεχθησόμενος

Ter-

Tertia.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præſ.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imp.	ἐπειθόμην					
Aor.2.	ἐπίθην	πίθητι	πιθείην	πιθῶ	πιθῆναι	πιθείς
Fut. 2.	πιθήσομαι		πιθησοίμην		πιθήσεσθαι	πιθησόμενος
Perf.	πέπεισμαι	πέπεισο	πεπεισμένος	πεπεισμένος	πεπεῖσθαι	πεπεισμένος
Pluſq.	ἐπεπείσμην		εἴην	ὦ		
Paul. p.	πεπείσομαι		πεπεισοίμην		πεπείσεσθαι	πεπεισόμενος
Aor.1.	ἐπείσθην	πείσθητι	πεισθείην	πεισθῶ	πεισθῆναι	πεισθείς
Fut. 1.	πεισθήσομαι		πεισθησοίμην		πεισθήσεσθαι	πεισθησόμενος

Quarta.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subju.	Infin.	Partic.
Præſ.	φράζομαι	φράζου	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imp.	ἐφραζόμην				(ναι	
Aor.2.	ἐφράδην	φράδηθι	φραδείην	φραδῶ	φραδῆ-	φραδείς
Fut. 2.	φραδήσομαι		φραδησοίμην		φραδήσεσθαι	φραδησόμενος
Perf.	πέφρασμαι	πέφρασο	πεφρασμένος	πεφρασμένος	πεφρᾶσθαι	πεφρασμένος
Pluſq.	ἐπεφράσμην		εἴην	ὦ		
Paul. p.	πεφράσομαι		πεφρασοίμην		πεφράσεσθαι	πεφρασόμενος
Aor.1.	ἐφράσθην	φράσθητι	φρασθείην	φρασθῶ	φρασθῆναι	φρασθείς
Fut. 1.	φρασθήσομαι		φρασθησοίμην		φρασθήσεσθαι	φρασθησόμενος

Quin-

Quintæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infini.	Partic.
Præſ.	σπείρομαι	σπείρου	σπειροίμην	σπείρωμαι	σπείρεσθαι	σπειρόμενος
Imp.	ἐσπειρόμην					
Aor.2.	ἐσπάρην	σπάρηθι	σπαρείην	σπαρῶ	σπαρῆναι	σπαρείς
Fut. 2.	σπαρήσομαι		σπαρησοίμην		σπαρήσεσθαι	σπαρησόμενος
Perf.	ἔσπαρμαι	ἔσπαρσο	ἐσπαρμένος	ἐσπαρμένος	ἐσπάρθαι	ἐσπαρμένος
Pluſq.	ἐσπάρμην		εἴην	ὦ		
Paul. p.	ἐσπάρσομαι		ἐσπαρσοίμην		ἐσπάρσεσθαι	ἐσπαρσόμενος
Aor.1.	ἐσπάρθην	σπάρθητι	σπαρθείην	σπαρθῶ	σπαρθῆναι	σπαρθείς
Fut. 1.	σπαρθήσομαι		σπαρθησοίμην		σπαρθήσεσθαι	σπαρθησόμενος

Sextæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subju.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀκούομαι	ἀκούου	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imp.	ἠκουόμην					
Aor.2.	ἠκόην	ἀκόηθι	ἀκοείην	ἀκοῶ	ἀκοῆναι	ἀκοείς
Fut. 2.	ἀκοήσομαι		ἀκοησοίμην		ἀκοήσεσθαι	ἀκοησόμενος
Perf.	ἤκουσμαι	ἤκουσο	ἠκουσμένος	ἠκουσμένος	ἠκοῦσθαι	ἠκουσμένος
Pluſq.	ἠκούσμην		εἴην	ὦ		
Paul. p.	ἠκούσομαι		ἠκουσοίμην		ἠκούσεσθαι	ἠκουσόμενος
Aor.1.	ἠκούσθην	ἀκούσθητι	ἀκουσθείην	ἀκουσθῶ	ἀκουσθῆναι	ἀκουσθείς
Fut. 1.	ἀκουσθήσομαι		ἀκουσθησοίμην		ἀκουσθήσεσθαι	ἀκουσθησόμενος

Tem-

Temporum formatio.

Novem ſunt Tempora in voce Paſſiva: quorum tria deducuntur ab Activa (Præſens.
(Præteritum.
Aoriſtus ſecundus.

Præſens.

Præſens formatur a Præſenti Activo, mutando ω in ομαι: ut τύπτω, τύπτομαι.

Secunda perſona ſingularis Præſentis, ſicut & Futurorum deſinit in ῃ; Attice in ει; communiter vero in hiſce quatuor, βύλει, vis, οἴει, putas, ὄψει, videbis, εἶ, & facta craſi, ἐ, es. Aliquando in quibuſdam Barytonis deſinit in σαι; ut φάγεσαι, pro φάγῃ, comedis; & in aliquibus Circumflexis, ut καυχάεσαι, καυχᾶσαι, pro καυχάῃ, καυχᾷ, gloriaris; ὀδυνάεσαι, ὀδυνᾶσαι, pro ὀδυνάῃ, ὀδυνᾷ, cruciaris.

Imperfectum.

Imperfectum formatur a Præſenti, mutando μαι in μην, & præponendo Augmentum: ut τύπτομαι, ἐτυπτόμην.

Eadem eſt ratio Augmentorum in Verbis Paſſivis, & Mediis, quæ in Activis non ſolum in Barytonis, ſed etiam in Circumflexis, & in Verbis in μι.

Aoriſtus Secundus.

Aoriſtus ſecundus formatur ab Aoriſto ſecundo Activo, vertendo ον in ην: ut ἔτυπον, ἐτύπην.

Futurum Secundum.

Futurum ſecundum formatur a tertia perſona Aoriſti ſecundi, addendo σομαι, & abjiciendo Augmentum: ut ἐτύπη, τυπήσομαι.

Præteritum Perfectum.

Præteritum Perfectum formatur a Præterito Perfecto Activo, inflectendo ultimam ſyllabam; in Prima perſona in μαι; in Secunda in σαι; in Tertia in ται: cui ſyllabæ, quia oportet penultimam Præteriti Paſſivi eſſe longam, plerumque aliqua litera præponitur, ut hic oſtenditur.

1. *Conjugatio*.

Ante μαι, habet β; quæ ob euphoniam vertitur in μ: ante σαι, habet π, non quidem expreſſam, ſed implicitam in duplici ψ: ante ται, pariter habet π, non implicitam, ſed expreſſam.

a τέτυφα, verberavi, quod a τύπτω,

μμαι (
ψαι (τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται: verberatus ſum, es,
πται (eſt.

2. *Conjugatio*.

Ante μαι habet γ: ante σαι habet κ, non expreſſam, ſed implicitam in duplici ξ: ante ται pariter habet κ non implicitam, ſed expreſſam:

a λέλεχα, dixi, quod a λέγω,

γμαι, (
ξαι, (λέλεγμαι, λέλεξαι, λέλεκται: dictus ſum, es, eſt.
κται, (

3. *Conjugatio*.

Ante μαι habet σ: ante σαι nullam aliam: ante ται pariter habet σ.

a πέπεικα, perſuaſi: quod a πείθω,

σμαι, (
σαι, (πέπεισμαι, πέπεισαι, πέπεισται: perſuaſus ſum, es, eſt.
σται, (

4. *Conjugatio*.

In Verbis, quæ ſequuntur Conjugationem Secundam, habet, ut Secunda; in iis, quæ Tertiam, ut Tertia.

ab ὤρυχα, excavavi, quod ab ὀρύττω, vel ὀρύσσω,

γμαι, (
ξαι, (ὤρυγμαι, ὤρυξαι, ὤρυκται: excavatus ſum, es, eſt.
κται, (

a νενόμικα, putavi, quod a νομίζω,

σμαι, (
σαι, (νενόμισμαι, νενόμισαι, νενόμισται: putatus ſum, es, eſt.
σται, (

5. *Conjugatio*.

Servat ut in Activo, ſic etiam in Paſſivo immutabiles λ, & ρ:

ab

ab ἔσταλκα, miſi, quod a ϛέλλω,

λμαι, (

λσαι, (ἔσταλμαι, ἔσταλσαι, ἔσταλται: miſſus ſum, es, eſt.

λται, (

ab ἔσπαρκα, ſeminavi, quod a σπείρω,

ρμαι, (

ρσαι, (ἔσπαρμαι, ἔσπαρσαι, ἔσπαρται: ſeminatus ſum, es, eſt.

ρται, (

Finita in μω, aut μνω, Activum habent in ηκα; Paſſivum in ημαι.

a νενέμηκα, diſtribui, quod a νέμω,

ημαι, (νενέμημαι, νενέμησαι, νενέμηται, diſtributus ſum, es, eſt.

ησαι, (a τετέμηκα, ſecui, quod a τέμνω,

ηται, (τετέμημαι, τετέμησαι, τετέμηται: ſectus ſum, es, eſt.

Quæ in Præterito Activo abjecerant ν, abjiciunt & in Præterito Paſſivo, nec tamen aſſumunt σ ante μαι, ideoque nec ante ται: nam quando nihil præponitur primæ perſonæ, nihil item Tertiæ præponitur.

a κέκρικα, judicavi, quod a κρίνω,

μαι, (

σαι, (κέκριμαι, κέκρισαι, κέκριται: judicatus ſum, es, eſt.

ται, (

Quæ in Præterito Activo verterant ν in γ, revocant illud in Præterito Paſſivo; ſolum ante μ, propter euphoniam, mutatur in μ.

μμαι, (a πέφαγκα, oſtendi, quod a φαίνω,

νσαι, (

νται, (πέφαμμαι, πέφανσαι, πέφανται: oſtenſus ſum, es eſt.

Attice,

σμαι, (

σαι, (πέφασμαι, πέφασαι, πέφαϛαι,

σται, (

6. Conjugatio.

Si penultima Præteriti Activi ſit brevis, aſſumit σ in Præterito paſſivo.

a πετέλεκα, perfeci, quod a τελέω,

σμαι, (τετέλεσμαι, τετέλεσαι, τετέλεϛαι: perfectus ſum,

σαι. (es eſt.

σται, (a γεγέλακα, riſi, quod a γελάω, γεγέλασμαι,

γε-

γεγέλασαι, γεγέλασται; nam ibi anceps corripitur.

Excipe δέδεμαι a δέω, ligo, a quo tamen Verbale δεσμὸς, vinculum: ἤρομαι, ab ἤροκα, quod ab ἀρόω, aro.

Si penultima Præteriti activi ſit longa, nihil aſſumit:

a πετόξευκα, ſagitta petii, quod a τοξεύω,

μαι, (πετόξευμαι, πετόξευσαι, πετόξευται: ſagitta petitus

σαι, (ſum, es, eſt.

ται, (a τέτικα, honoravi, quod a τίω, τέτιμαι, τέτισαι, τέτισται; nam ibi anceps producitur.

Excipe ἤκουσμαι ab ἀκούω, audio: κέκρουσμαι a κρούω, pulſo: ἔπταισμαι a πταίω, impingo; κεκέλευσμαι a κελεύω, jubeo: κέκλεισμαι a κλείω, claudo: σέσεισμαι a σείω, quatio: κεκόλουσμαι a κολούω, turbo: ἔγνωσμαι a γνόω, pro quo γινώσκω, cognoſco: τέθραυσμαι a θραύω, frango.

Regula de Duali, & Plurali.

Primæ Dualis, & Pluralis formantur a Prima Singulari, flexa ſolum terminatione.

τέτυμμαι (τετύμμεθον,
(τετύμμεθα.

λέλεγμαι (λελέγμεθον,
(λελέγμεθα.

πέπεισμαι (πεπείσμεθον,
(πεπείσμεθα.

ὤρυγμαι (ὠρύγμεθον,
(ὠρύγμεθα.

νενόμισμαι (νενομίσμεθον,
(νενομίσμεθα.

ἔσταλμαι (ἐστάλμεθον,
(ἐστάλμεθα.

τετέλεσμαι (τετελέσμεθον,
(τετελέσμεθα.

A tertia Singulari formatur ſecunda & tertia Dualis

lis vertendo *αι* in *ον*, & ſecunda pluralis vertendo *αι* in *ε*, & tenues in ſuas aſpiratas.

τέτυπται (τέτυφθον, τέτυφθον,
(τέτυφθε.

λέλεκται (λέλεχθον, λέλεχθον,
(λέλεχθε.

πέπεισαι (πέπεισθον, πέπεισθον,
(πέπεισθε.

ὤρυκται (ὤρυχθον, ὤρυχθον,
(ὤρυχθε.

νενόμισαι (νενόμισθον, νενόμισθον,
(νενόμισθε.

ἔσαλται (ἔσαλθον, ἔσαλθον,
(ἔσαλθε.

τετέλεσαι (τετέλεσθον, τετέλεσθον,
τετέλεσθε.
(

Quoties Tertia Singularis Præteriti Paſſivi definit in *ται* purum, Secunda, & Tertia Dualis, ac Secunda Pluralis interſerunt *σ*.

νενέμηται (νενέμησθον, νενέμησθον,
(νενέμησθε.

κέκειται (κέκεισθον, κέκεισθον,
(κέκεισθε.

Tertia Pluralis formatur a Tertia Singulari, poſito *ν* ante *ται* purum.

νενέμηται : νενέμηνται.

κέκειται : κέκεινται.

Si vero *ται* non fuerit purum; tum Tertiam Pluralem circumloquimur per Participium Præteriti temporis, & Verbum Subſtantivum *εἰσὶ*, *ſunt*.

τέτυπται; τετυμμένοι εἰσί.

λέλεκται: λελεγμένοι εἰσί.

Obſervatio.

Diſſyllaba Primæ, & Secundæ Conjugationis, quæ mutant in Perfecto Activo ε in ο, illud repetunt in Perfecto Paſſivo.

πέμπω, πέπομφα, πέπεμμαι, mitto.

κλέπτω, κέκλοφα, κέκλεμμαι, furor.

Quæ habent ρε implicitum cum aliqua conſonante, vertunt ε in α.

τρέπω, τέτροφα, τέτραμμαι, verto.

στρέφω, ἔστροφα, ἔστραμμαι,

ſed βρέχω, βέβρεχα, βέβρεγμαι, rigo.

Jonica Dialectus.

Jones, & aliquando Attici formant Tertiam pluralem hujus Temporis, ponendo α *ante* ται, *& mutando præcedentem tenuem in ſuam aſpiratam.*

In Conjug. 1. τέτυπται, τετύφαται, *a* τύπτω, *verbero.*

2. λέλεκται, λελέχαται, *a* λέγω, *dico.*

3. τέτακται, τετάχαται, *a* τάττω, *ordino.*

In Tertia Conjugatione, & Quarta, ubi imitatur Tertiam, mutatur σ *in* τ, δ, θ, *pro ratione Characteriſticæ Aoriſti ſecundi: quod fit aliquando etiam ubi Quarta imitatur Secundam.*

3. ἤνυσται, ἠνύταται, *ab* ἀνύτω, *perficio.*

ᾖσται, ᾔδαται, *ab* ᾄδω, *cano.*

πέπεισται, πεπείθαται, *a* πείθω, *perſuadeo.*

4. πέφρασται, πεφράδαται, *a* φράζω, *loquor.*

ὤρυκται, ὠρύγαται, *ab* ὠρύττω, *excavo.*

In Quinta tantum α *interponitur.*

5. ἔψαλται, ἐψάλαται, *a* ψάλλω, *cano.*

ἔφθαρται, ἐφθάραται, *a* φθείρω, *corrumpo.*

In Sexta ponitur α *ante* ται *purum, & longa corripitur.*

δεδήλωται, δεδηλόαται, *a* δηλόω, *oſtendo.*

πεποίηται, πεποιέαται, *a* ποιῶ, *facio.*

τέθειται, τεθέαται, *a* θέω, *pono, unde* τίθημι,

βέβληται, βεβλήαται, *Poet. pro* βεβλέαται,

a βάλλω, *jacio.*

Pau-

Paulo poſt Futurum

Formatur a ſecunda perſona Perfecti, poſito ομ ante αι: ut τέτυψαι, τετύψομαι.

Præteritum pluſquam perfectum.

Formatur a Perfecto mutando in Prima perſona μαι in μην; in Secunda, & Tertia αι in ο, & præfigendo ε, ſi Perfectum incipiat a ſimplici conſonante: ut τέτυμμαι, ἐτετύμμην; τέτυψαι, ἐτέτυψο: τέτυπται, ἐτέτυπτο.

Si Tertia ſingularis deſinat in το purum; in Secunda, & Tertia Dualis & Secunda Plurali interſeritur σ: ut de Perfecto diximus; & Tertia Pluralis deſinit in ντο: ut ἐκέκρυτο, accuſatus erat; ἐκεκρίσθην, ἐκέκρισθε, ἐκέκριντο. Si autem exeat in το impurum, circumloquimur per Participium Præteriti, & Verbum Subſtantivum ἦσαν, erant; ut ἐτέτυπτο, τετυμμένοι ἦσαν.

Aoriſtus primus.

Aoriſtus primus formatur a Tertia Perſona ſinguri Perfecti Paſſivi, mutando αι in ην, & Tenues in ſuas Aſpiratas, & retinendo Augmentum Imperfecti: ut τέτυπται, ἐτύφθην.

Exceptio.

μέμνηται, ἐμνήσθην, recordatus fui:) aſſumunt
ἔῤῥωται, ἐῤῥώσθην, convalui) σ.
σέσωσται, ἐσώθην, ſervatus fui: abjicit σ.
εὕρηται, εὑρέθην, inventus fui;)
ἥρηται, ἡρέθην, ſublatus fui:) mutant
ἐπῄνηται, ἐπῃνέθην, laudatus fui:) η in ε.
ἔῤῥηται, ἐῤῥέθην, & ἐῤῥήθην, dictus fui.
τέθειται, ἐτέθην, poſitus fui.

Obſervatio.

Verba, quæ in Præterito verterant ε in α, repetunt ſuum ε in Aoriſto Primo: ut ἔστραμμαι, ἐστρέφθην, verſus ſum.

Verba in νω, quæ in Præterito abjecerant ν, hic illud poetice recipiunt: ut ἐκλίνθην, ἐκρίνθην, pro ἐκλίθην, ἐκρίθην, a κλίνω, inclino, & κρίνω, judico. Et a πνέω, ſpiro, quamvis non deſinat in νω, fit ἐπνεύσθην.

Futurum Primum.

Futurum Primum formatur a Tertia perſona ſin-

 gulari

gulari Aoriſti Primi addendo σομαι, & abjiciendo Augmentum: ut ἐτύφθην, τυφθήσομαι.

Obſervatio in Modos reliquos.

MODI RELIQUI formantur ab Indicativo, & Tempora a ſuis temporibus.

PERFECTUM IMPERATIVI format Secundam perſonam a Secunda Pluſquamperfecti Indicativi: ut ἐτέτυψο, τέτυψο. Format Tertiam a Tertia ejuſdem, migrante το in θω; ut ἔψαλτο, ἐψάλθω. Quod ſi præceſſerit Tenuis, mutatur in ſuam Aſpiratam; ut ἐτέτυπτο, τετύφθω. Si autem ante το fuerit vocalis, aſſumitur σ: ut ἐκέχειτο, κεχείσθω.

Aoriſti Imperativi formantur a Tertiis perſonis ſuorum ſimilium, addito θι: ſed Primus definit in τι, propter aliud θ præcedens: ut ἐτύφθη, τύφθητι. Utriuſque Tertia ſingularis, & reliqui numeri per τ, non θ: ut τυφθήτω, τυπήτω, &c.

OPTATIVUS, ubi facta eſt circumlocutio in Tertia Præteriti Indicativi, circumloquitur præteritum per Participium, & Verbum Subſtantivum: ſin autem non adhibenda ſit circumlocutio, tunc ſervandæ ſunt regulæ hæ.

Si ante μαι Primæ perſonæ Præteriti paſſivi fuerit η, convertitur in ῃ: ut

a νενέμημαι, quod a νέμω, diſtribuo.

Sing. νενεμῄμην, νενεμῇο, νενεμῇτο.
Dual. νενεμῄμεθον, νενεμῇσθον, νενεμῄσθην.
Plur. νενεμῄμεθα, νενεμῇσθε, νενεμῇντο.

υ in υι. ut

a πέθυμαι, quod a θύνω, feſtino.

Sing. πεθύμην, πεθῦο, πεθῦτο.
Dual. πεθύμεθον, πεθῦσθον, πεθύσθην.
Plur. πεθύμεθα, πεθῦσθε, πεθῦντο.

α in αι: ut

ab ἔκταμαι, quod a κτείνω, occido.

Sing. ἐκταίμην, ἐκταῖο, ἐκταῖτο.
Dual. ἐκταίμεθον, ἐκταῖσθον, ἐκταίσθην.
Plur. ἐκταίμεθα, ἐκταῖσθε, ἐκταῖντο.

ι manet integrum, ſed tamen longum hic, etiam-
ſi

ſi breve fuerit in Præterito Indicativi: ut
a κέκριμαι, quod a κρίνω, judico,
Sing. κεκρίμην, κεκρῖο, κεκρῖτο.
Dual. κεκρίμεθον, κεκρῖσθον, κεκρίσθην.
Plur. κεκρίμεθα, κεκρῖσθε, κεκρῖντο.
Si ante μαι ſit diphthongus, cujus ſubjunctiva ſit υ, tunc circumlocutione opus eſt, ut:
a πέπαυμαι, quod a παύω, finio
Sing. πεπαυμένος εἴην, εἴης, εἴη.
Dual. πεπαυμένω εἴητον, εἰήτην.
Plur. πεπαυμένοι εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.
Eodem modo a πετόξευμαι, quod a τοξεύω, jaculor, πετοξευμένος εἴην.
Aliqui eandem circumlocutionem adhibent, cum Præteritum habet υ: ut a λέλυμαι, λελυμένος εἴην: ſed alii non admittunt, formantes λελυίμην, λελυῖο, λελυῖτο; vel etiam, quod apud Homerum, λελύμην, λελῦο, λελῦτο.
SUBJUNCTIVUS adhibet in Præterito circumlocutionem, quoties adhibuit Optativus, per Participium Præteriti temporis, & Verbum Subſtantivum: ut
Sing. πετυμμένος ὦ, ᾖς, ᾖ.
Dual. πετυμμένω ἦτον, ἦτον.
Plur. πετυμμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.
Ubi non adhibenda ſit circumlocutio, ex omnibus vocalibus ante μαι primæ perſonæ Præteriti Indicativi fit ω; ut
a νενέμημαι
Sing. νενεμῶμαι, νενεμῇ, νενεμῆται.
Dual. νενεμώμεθον, νενεμῆσθον, νενεμῆσθον.
Plur. νενεμώμεθα, νενεμῆσθε, νενεμῶνται.
Id quod etiam fit in verbis circumflexis, & in verbis in μι, ut a πεποίημαι, πεποιῶμαι, a μέμνημαι, μεμνῶμαι; a κεχρύσωμαι, κεχρυσῶμαι: a τέθειμαι, τεθῶμαι: ut apparebit loco ſuo.
Aliqui tamen velle videntur, omnia verba Barytona in Optativo, & Subjunctivo circumloquenda eſſe per Participium, & Verbum Subſtantivum.
INFINITIVUS format Præteritum a ſecunda plurali Perfecti Indicativi, vertendo ε in αι, & penultima

tima acuenda: ut a πέτυφθε, πετύφθαι.

PARTICIPIUM acuit penultimam in Præterito; ut πετυμμένος: ultimam in Aoriſtis; ut τυφθεὶς, τυπεὶς: antepenultimam in reliquis: ut τυπτόμενος, &c.

Participia in μενος, & μενον ad tertiam pertinent Declinationem ſimplicium: in εὶς, & ὲν ad quintam: Fœminina omnia ad ſecundam.

Verbum Barytonum Vocis Mediæ.

Medium Verbum eſt, quod, ſicut apud Latinos Verbum Commune, alias active, alias paſſive ſignificat; ut ἄγομαι, duco, & ducor: κομίζομαι, porto, & portor: Mediamque habet inflexionem partim Activam, partim Paſſivam.

Activam fere ſignificationem tribuunt aliqui Præteritis, Aoriſtis, & Futuris Mediis; niſi forte ipſa Verbi ſignificatio aliud ſuadeat: ut σέσηπα, computrui, a σήπω: μέμηνα, inſanivi, a μαίνω, & ſimilia. Reliquis temporibus utramque.

Activam terminationem habet Perfectum, & Pluſquam Perfectum: Reliqua tempora Paſſivam.

Inflexum ſecundum cognata Tempora.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται, *Verbero, & Verberor.*
D. (τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.
P. (τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Unde Imperfectum.

S. (ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο. *Verberabam, & Verberabar.*
D. (ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην.
P. (ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἐτυπόμην, ἐτύπου, ἐτύπετο. *Verberavi, vel Verberatus*
D. (ἐτυπόμεθον, ἐτύπεσθον, ἐτυπέσθην. *fui.*
P. (ἐτυπόμεθα, ἐτύπεσθε, ἐτύποντο.

Futurum ſecundum.

S. (τυποῦμαι, τυπῇ, τυπεῖται. *Verberabo, vel Verberabor.*
D. (τυπούμεθον, τυπεῖσθον, τυπεῖσθον.

P.

P. (τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Futurum primum.

S. (τύψομαι, τύψῃ, τύψεται. *Verberabo, vel Verberabor.*
D. (τυψόμεθον, τύψεσθον, τύψεσθον.
P. (τυψόμεθα, τύψεσθε, τύψονται.

Aoriſtus primus.

S. (ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο. *Verberavi, vel Verbe-*
D. (ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον. ἐτυψάσθην. *ratus fui.*
P. (ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Præteritum perfectum.

S. (τέτυπα, τέτυπας, τέτυπε. *Verberavi, vel Verbera-*
D. (τετύπατον, τετύπατον. *tus ſum.*
P. (τετύπαμεν, τετύπατε, τετύπασι.

Pluſquam perfectum.

S. (ἐτετύπειν, ἐτετύπεις, ἐτετύπει. *Verberaveram, vel*
D. (ἐτετύπειτον, ἐτετυπείτην. *Verberatus eram.*
P. (ἐτετύπειμεν, ἐτετύπειτε, ἐτετύπεισαν.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. (τύπτου, τυπτέσθω. *Verbera, vel verberare.*
D. (τύπτεσθον, τυπτέσθων.
P. (τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (τυποῦ, τυπέσθω. *Verberato, vel Verberator tu.*
D. (τύπεσθον, τυπέσθων.
P. (τύπεσθε, τυπέσθωσαν.

Aoriſtus primus.

S. (τύψαι, τυψάσθω. *Verberato, vel verberator tu.*
D. (τύψασθον, τυψάσθων.
P. (τύψασθε, τυψάσθωσαν.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

S. (τέτυπε, τετυπέτω. *Verberaveris, vel Verberatus eſto.*
D. (τετύπετον, τετυπέτων.
P. (τετύπετε, τετυπέτωσαν.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, *utinam.*

S. (τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο. *Verberarem, vel Ver-*

D. (τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην. *berarer.*
P. (τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Aoriſtus ſecundus.

S. (τυποίμην, τύποιο, τύποιτο. *Verberaverim, vel ver-*
D. (τυποίμεθον, τύποισθον, τυποίσθην. *beratus ſim, vel*
P. (τυποίμεθα, τύποισθε, τύποιντο. *fuerim.*

Futurum ſecundum.

S. (τυποίμην, τυποῖο, τυποῖτο. *Verberem, vel*
D. (τυποίμεθον, τυποῖσθον, τυποίσθην. *Verberer.*
P. (τυποίμεθα, τυποῖσθε, τυποῖντο.

Futurum primum.

S. (τυψοίμην, τύψοιο, τύψοιτο. *Verberem, vel Ver-*
D. (τυψοίμεσθον, τύψοισθον, τυψοίσθην. *berer.*
P. (τυψοίμεθα, τύψοισθε, τύψοιντο.

Aoriſtus primus.

S. (τυψαίμην, τύψαιο, τύψαιτο. *Verberaverim, vel*
D. (τυψαίμεθον, τύψαισθον, τυψαίσθην. *Verberatus ſim,*
P. (τυψαίμεθα, τύψαισθε, τύψαιντο. *vel fuerim.*

Perfectum, & pluſquam perfectum.

S. (πετύποιμι, πετύποις, πετύποι. *Verberaviſſem, vel Ver-*
D. (πετύποιτον, πετυποίτην. *beratus ſim, vel eſſem.*
P. (πετύποιμεν, πετύποιτε, πετύποιεν.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐὰν, *cum.*

S. (τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται. *Si verberer, vel verbe-*
D. (τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον. *rarer.*
P. (τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Aoriſtus ſecundu.

S. (τύπωμαι, τύπῃ, τύπηται. *Si verberavero, vel*
D. (τυπώμεθον, τύπησθον, τύπησθον. *ſi verberatus fuero.*
P. (τυπώμεθα, τύπησθε, τύπωνται.

Aoriſtus primus.

S. (τύψωμαι, τύψῃ, τύψηται. *Si verberavero, vel Si*
D. (τυψώμεθον, τύψησθον, τύψησθον. *verberatus ſim, vel*
P. (τυψώμεθα, τύψησθε, τύψωνται. *fuerim, vel fuero.*

Perfectum, & pluſquam perfectum

S. (πετύπω, πετύπῃς, πετύπῃ. *Si verberaverim, vel*

D.

D. (τετύπητον, τετύπητον. *Si verberatus ſim, vel eſſem.*

P. (τετύπωμεν, τετύπητε, τετύπωσι.

Modus Infinitivus.

(Præſ. & Imperf. τύπτεσθαι.

(Aoriſtus 2. τυπέσθαι.

(Futurum 2. τυπεῖσθαι.

(Futurum 1. τύψεσθαι.

(Aoriſtus 1. τύψασθαι.

(Perf. & pluſ. τετυπέναι.

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

M. (ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου. *Verberans, vel qui*

F. (ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης. *verberatur.*

N. (τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Aoriſtus ſecundus.

M. (ὁ τυπόμενος, τοῦ τυπομένου. *Qui verberavit, vel*

F. (ἡ τυπομένη, τῆς τυπομένης. *verberatus.*

N. (τὸ τυπόμενον, τοῦ τυπομένου.

Futurum ſecundum.

M. (ὁ τυπούμενος, τοῦ τυπουμένου. *Verberaturus, vel*

F. (ἡ τυπουμένη, τῆς τυπουμένης. *verberandus.*

N. (τὸ τυπούμενον, τοῦ τυπουμένου.

Futurum primum.

M. (ὁ τυψόμενος, τοῦ τυψομένου. *Verberaturus, vel*

F. (ἡ τυψομένη, τῆς τυψομένης. *verberandus.*

N. (τὸ τυψόμενον, τοῦ τυψομένου.

Aoriſtus primus.

M. (ὁ τυψάμενος, τοῦ τυψαμένου. *Qui verberavit, vel*

F. (ἡ τυψαμένη, τῆς τυψαμένους. *verberatus.*

N. (τὸ τυψάμενον, τοῦ τυψαμένου.

Perfectum, & pluſquam.

M. (ὁ τετυπὼς, τοῦ τετυπότος, *Qui verberavit, vel*

F. (ἡ τετυπῦια, τῆς τετυπύιας. *verberatus.*

N. τὸ τετυπὸς, τοῦ τετυπότος.

In-

Quintæ.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præſ.	σπείρομαι	σπείρου	σπειροίμην	σπείρωμαι	σπείρεσθαι	σπειρόμενος
Imp.	ἐσπειρόμην					
Aor. 2.	ἐσπαρόμην	σπαροῦ	σπαροίμην	σπάρωμαι	σπάρεσθαι	σπαρόμενος
Fut. 2.	σπαροῦμαι		σπαροίμην		σπαρεῖσθαι	σπαρούμενος
Fut. 1.	σπεροῦμαι		σπεροίμην		σπερεῖσθαι	σπερούμενος
Aor. 1.	ἐσπειράμην	σπεῖραι	σπειραίμην	σπείρωμαι	σπείρασθαι	σπειράμενος
Perf.	ἔσπορα	ἔσπορε	ἐσπόροιμι	ἐσπόρω	ἐσπορέναι	ἐσπορώς.
Pluſq.	ἐσπόρειν					

Sextæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præſ.	ἀκούομαι	ἀκούου	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imp.	ἠκουόμην					
Aor. 2.	ἠκοόμην	ἀκοοῦ	ἀκοοίμην	ἀκόωμαι	ἀκοέσθαι	ἀκοόμενος
Fut. 2.	ἀκοοῦμαι		ἀκοοίμην		ἀκοεῖσθαι	ἀκοούμενος
Fut. 1.	ἀκούσομαι		ἀκουσοίμην		ἀκούσεσθαι	ἀκουσόμενος
Aor. 1.	ἠκουσάμην	ἄκουσαι	ἀκουσαίμην	ἀκούσωμαι	ἀκούσασθαι	ἀκουσάμενος
Perf.	ἤκοα	ἤκοε	ἠκόοιμι	ἠκόω	ἠκοέναι	ἠκοώς.
Pluſq.	ἠκόειν					

Præ-

Temporum formatio.

Præſens.

Eſt idem cum præſenti paſſivo.

Imperfectum.

Eſt idem cum Imperfecto paſſivo.

Aoriſtus Secundus

Formatur ab Aoriſto ſecundo Activo, mutando ον in όμην: ut ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Futurum Secundum

Formatur a Futuro ſecundo Activo vertendo ῶ circumflexum in οῦμαι: ut τυπῶ, τυποῦμαι.

Exceptio.

Ἔδομαι, πίομαι, φάγομαι *pro* ἐδοῦμαι, πιοῦμαι, φαγοῦμαι; *ab* ἔδω, *edo*; πίω, *bibo*; φάγω, *edo*, *&* *Poetica illa* βέομαι, *ibo*; νέομαι, *per craſin* νεῦμαι, *ibo*.

Futurum Primum

Formatur a Futuro primo Activo vertendo ω in ομαι: ut τύψω, τύψομαι.

Obſervatio.

In quinta Conjugatione Futurum primum deſinit in οῦμαι; nam Activum in ῶ circumflectitur: ut σπείρω, ſemino, σπερῶ, σπεροῦμαι: στέλλω, mitto, στελῶ, στελοῦμαι, quod in omnibus modis erit inflectendum, ut Futurum ſecundum aliarum Conjugationum. Sic & Futurum Atticum: ὑβρίζω, contumelia afficio, ὑβριῶ, ὑβριοῦμαι.

Aoriſtus Primus

Formatur ab Aoriſto primo Activo vertendo α in άμην, ut ἔτυψα, ἐτυψάμην.

S. (ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο.

D. (ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην.

P. ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Præteritum Perfectum

Formatur a Præterito perfecto Activo, pro Characteriſtica Perfecti Activi aſſumendo Characteriſticam Aoriſti ſecundi: ut a τέτυφα fit τέτυπα, a τέταχα, τέταγα: a πέφρακα, πέφραδα: nam Aoriſti ſecundi ſunt ἔτυπον, ἔταγον, ἔφραδον.

In

In ſexta Conjugatione tantum κ tollitur: ut a λέλυκα, λέλυα: quamquam hoc tempus, ut & Aoriſtus ſecundus, in hac Conjugatione rarius.

Verba circumflexa minuuntur etiam penultima vocali: ut a τετέλεκα, τέτελα: a μεμέληκα, μέμελα, unde μέμηλα: a δεδύπηκα, δέδυπα, a νενίκηκα, νένικα.

Jones item tollunt κ ex Præterito Medio, & penultimam corripiunt: ut γέγαα a γέγηκα: μέμαα a μέμηκα: unde participia γεγαὼς, & γεγὼς: μεμαὼς, & μεμώς.

Regula.

Penultima Præteriti Medii eſt eadem, quæ Perfecti Activi, ut τέτυφα, τέτυπα.

Exceptio.

Diſſyllaba, quæ habent ε in penultima Futuri, mutant ε in ο in penultima Præteriti Medii: ut λέγω, λέξω, λέλεχα, λέλογα.

Penultima præſentis Activi α mutatur in η, ut θάλλω, τέθηλα, germino; α tamen aliquando ſervatur, ut ψάλλω, ἔψαλα, cano: ει in οι, ut πείθω, πέποιθα, perſuadeo: αι in η, ut φαίνω, πέφηνα, appareo, μιαίνω, μεμίηνα, maculo; neque enim valet hæc regula tantum in diſſyllabis.

Verbum βάλλω videtur habere Præteritum Medium βέβολα, ut colligitur ex derivatis, βολὴ, jactus, ἑκηβόλος, longe jaculans, &c.

Cum χ, vel φ eſt Characteriſtica thematis, idem eſt Præteritum Activum, & Medium: ut γέγραφα, a γράφω, ſcribo: τέτρυχα, a τρύχω, attero.

Præteritum Pluſquamperfectum.

Formatur a Præterito, mutando α in ειν, & præponendo ε, ſi Verbum incipiat a ſimplici conſonante, vel a muta cum liquida: ut τέτυπα, ἐτετύπειν: ut in voce Activa.

Obſervatio in Modos Reliquos.

MODI RELIQUI, & Participia, ut in Activo, & Paſſivo, ſic & in Medio pendent ab Indicativo, ſimilia tempora a ſuis ſimilibus.

Aori-

Aoriſtus primùs retinet α in omnibus modis, præterquam in Subjunctivo: ἐτυψάμην, τύψαι, τυψαίμην, τύψασθαι, τυψάμενος.

OPTATIVUS habet Futurum ſecundum, quod in ſecundis, & tertiis perſonis differt ab Aoriſto ſecundo tantum accentu: nam Aoriſt. τυποίμην, τύποιο: Futur. τυποίμην, τυποῖο.

INFINITIVUS habet Aoriſtum ſecundum in έσθαι: Futurum vero ſecundum in εῖσθαι: ut τυπέσθαι, τυπεῖσθαι.

PARTICIPIUM Aoriſtum ſecundum in όμενος, Futurum ſecundum in ούμενος.

Maſculina, & neutra pertinent ad tertiam Declinationem ſimplicium, Fæminina ad ſecundam: excepto Præterito perfecto, cujus maſculinum, & neutrum eſt Quintæ ſimplicium, Fæmininum ſecundæ.

Exemplum primæ Conjugationis per omnes modos, tempora, & participia: in Voce Activa, Paſſiva, Media.

Modus Indicativus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſens.	τρέπω	τρέπομαι	τρέπομαι
Imperfect.	ἔτρεπον	ἐτρεπόμην	ἐτρεπόμην
Aoriſtus 2.	ἔτραπον	ἐτράπην	ἐτραπόμην
Futur. 2.	τραπῶ	τραπήσομαι	τραποῦμαι
Futur. 1.	τρέψω	τρεφθήσομαι	τρέψομαι
Aoriſtus 1.	ἔτρεψα	ἐτρέφθην	ἐτρεψάμην
Perfect.	τέτρεφα	τέτραμμαι	τέτροπα
Pluſquam	ἐτετρέφειν	ἐτετράμμην	ἐτετρόπειν
Paulo poſt F.		τετράψομαι	

Modus Imperativus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέπε	τρέπου	τρέπου
Aoriſtus 2.	τράπε	τράπηθι	τραποῦ
Aoriſtus 1.	τρέψον	τρέφθητι	τρέψαι
Perf. & pluſq.	τέτρεφε	τέτραψο	τέτροπε

Mo-

Modus Optativus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέποιμι	τρεποίμην	τρεποίμην
Aoriſtus 2.	τράποιμι	τραπείην	τραποίμην
Futur. 2.	τραποῖμι	τραπησοίμην	τραποίμην
Futur. 1.	τρέψοιμι	τρεφθησοίμην	τρεψοίμην
Aoriſtus 1.	τρέψαιμι	τρεφθείην	τρεψαίμην
Perf. & pluſq.	τετρέφοιμι	τετραμμένος εἴην	τετρόποιμι
Paulo poſt F.		τετραψοίμην	

Modus Subjunctivus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέπω	τρέπωμαι	τρέπωμαι
Aoriſt. 2.	τράπω	τραπῶ	τράπωμαι
Aoriſtus 1.	τρέψω	τρεφθῶ	τρέψωμαι
Perf. & pluſq.	τετρέφω	τετραμμένος ὦ	τετρόπω

Modus Infinitivus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέπειν	τρέπεσθαι	τρέπεσθαι
Aoriſtus 2.	τραπεῖν	τραπῆναι	τραπέσθαι
Futur. 2.	τραπεῖν	τραπήσεσθαι	τραπεῖσθαι
Futur. 1.	τρέψειν	τρεφθήσεσθαι	τρέψεσθαι
Aoriſtus 1.	τρέψαι	τρεφθῆναι	τρέψεσθαι
Perf. & pluſq.	τετρεφέναι	τετράφθαι	τετροπέναι
Paulo poſt		τετράψεσθαι	

Participium.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέπων	τρεπόμενος	τρεπόμενος
Aoriſtus 2.	τραπών	τραπείς	τραπόμενος
Futur. 2.	τραπῶν	τραπησόμενος	τραπούμενος
Futur. 1.	τρέψων	τρεφθησόμενος.	τρεψόμενος
Aoriſtus 1.	τρέψας	τρεφθείς	τρεψάμενος
Perf. & pluſq.	τετρεφώς	τετραμμένος	τετροπώς.
Paulo poſt		τετραψόμενος	

Exem-

Exempla Verborum Barytonorum.

Primæ Conjugationis.

π.

βλέπω, *aſpicio*.
λείπω, *relinquo*.
μέλπω, *canto*.

λέπω, *exuo*.
ἐρείπω, *everto*.
ῥέπω, *inclino*.

β.

θλίβω, *premo*.
ἀμείβω, *commuto*.

φέρβω, *paſco*.
ῥέμβω, *in gyrum ago*.

φ.

ἀλείφω, *ungo*.
στρέφω, *verto*.

γλύφω, *fodio*.
ἐρέφω, *tego*.

πτ.

ῥίπτω, *projicio*.
κλέπτω, *furor*.
θώπτω, *aſſentor*.

φαλίπτω, *deſipio*.
χαλέπτω, *everto*.
ὀλόπτω, *vello*.

Secundæ.

κ.

τήκω, *liquefacio*.
κρέκω, *pectine pulſo*.

διώκω, *perſequor*.
ἐρείκω, *frango*.

γ.

οἴγω, *aperio*.
λήγω, *ceſſo*.
ἐρεύγω, *ructo*.

φλέγω, *uro*.
θήγω, *acuo*.
φλέγω, *uro*.

χ.

τεύχω, *ſtruo*.
ἐλέγχω, *arguo*.

βρέχω, *madefacio*.
ῥώχω, *dentibus fremo*.

Tertiæ.

δ.

δείδω, *timeo*.
ἀείδω, *cano*.

ἄρδω, *irrigo*.
ἐρείδω, *figo*.

θ.

κεύθω, *abſcondo*.
λήθω, *celo*.

ἐρέθω, *laceſſo*.
αἴθω, *uro*.

Quartæ.

σσ, ττ.

ῥήσσω, *att.* *ττω*, *frango*.
ἀμύσσω, *att.* *ττω*, *lacero*.

φράσσω, *att.* *ττω*, *munio*.
χαράσσω, *att.* *ττω*, *ſculpo*.

D. (τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην. *berarer.*
P. (τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Aoriſtus ſecundus.

S. (τυποίμην, τύποιο, τύποιτο. *Verberaverim, vel ver-*
D. (τυποίμεθον, τύποισθον, τυποίσθην. *beratus ſim, vel*
P. (τυποίμεθα, τύποισθε, τύποιντο. *fuerim.*

Futurum ſecundum.

S. (τυποίμην, τυποῖο, τυποῖτο. *Verberem, vel*
D. (τυποίμεθον, τυποῖσθον, τυποίσθην. *Verberer.*
P. (τυποίμεθα, τυποῖσθε, τυποῖντο.

Futurum primum.

S. (τυψοίμην, τύψοιο, τύψοιτο. *Verberem, vel Ver-*
D. (τυψοίμεσθον, τύψοισθον, τυψοίσθην. *berer.*
P. (τυψοίμεθα, τύψοισθε, τύψοιντο.

Aoriſtus primus.

S. (τυψαίμην, τύψαιο, τύψαιτο. *Verberaverim, vel*
D. (τυψαίμεθον, τύψαισθον, τυψαίσθην. *Verberatus ſim,*
P. (τυψαίμεθα, τύψαισθε, τύψαιντο. *vel fuerim.*

Perfectum, & pluſquam perfectum.

S. (τετύποιμι, τετύποις, τετύποι. *Verberaviſſem, vel Ver-*
D. (τετύποιτον, τετυποίτην. *beratus ſim, vel eſſem.*
P. (τετύποιμεν, τετύποιτε, τετύποιεν.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐάν, *cum.*

S. (τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται. *Si verberer, vel verbe-*
D. (τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον. *rarer.*
P. (τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Aoriſtus ſecundū.

S. (τύπωμαι, τύπῃ, τύπηται. *Si verberavero, vel*
D. (τυπώμεθον, τύπησθον, τύπησθον. *ſi verberatus fuero.*
P. (τυπώμεθα, τύπησθε, τύπωνται.

Aoriſtus primus.

S. (τύψωμαι, τύψῃ, τύψηται. *Si verberavero, vel Si*
D. (τυψώμεθον, τύψησθον, τύψησθον. *verberatus ſim, vel*
P. (τυψώμεθα, τύψησθε, τύψωνται. *fuerim, vel fuero.*

Perfectum, & pluſquam perfectum

S. (τετύπω, τετύπῃς, τετύπῃ. *Si verberaverim, vel*

D.

D. (πετύπτοιτον, πετύπτοιτον. *Si verberatus ſim, vel eſſem.*
P. (πετύπτοιμεν, πετύπτοιτε, πετύπτοιεν.

Modus Infinitivus.

(Præſ. & Imperf. τύπτεσθαι.
(Aoriſtus 2. τυπέσθαι.
(Futurum 2. τυπεῖσθαι.
(Futurum 1. τύψεσθαι.
(Aoriſtus 1. τύψασθαι.
(Perf. & pluſ. τετυπέναι.

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

M. (ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου. *Verberans, vel qui*
F. (ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης. *verberatur.*
N. (τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Aoriſtus ſecundus.

M. (ὁ τυπόμενος, τοῦ τυπομένου. *Qui verberavit, vel*
F. (ἡ τυπομένη, τῆς τυπομένης. *verberatus.*
N. (τὸ τυπόμενον, τοῦ τυπομένου.

Futurum ſecundum.

M. (ὁ τυπούμενος, τοῦ τυπουμένου. *Verberaturus, vel*
F. (ἡ τυπουμένη, τῆς τυπουμένης. *verberandus.*
N. (τὸ τυπούμενον, τοῦ τυπουμένου.

Futurum primum.

M. (ὁ τυψόμενος, τοῦ τυψομένου. *Verberaturus, vel*
F. (ἡ τυψομένη, τῆς τυψομένης. *verberandus.*
N. (τὸ τυψόμενον, τοῦ τυψομένου.

Aoriſtus primus.

M. (ὁ τυψάμενος, τοῦ τυψαμένου. *Qui verberavit, vel*
F. (ἡ τυψαμένη, τῆς τυψαμένου. *verberatus.*
N. (τὸ τυψάμενον, τοῦ τυψαμένου.

Perfectum, & pluſquam.

M. (ὁ τετυπὼς, τοῦ τετυπότος, *Qui verberavit, vel*
F. (ἡ τετυπῦια, τῆς τετυπυίας. *verberatus.*
N. τὸ τετυπὸς, τοῦ τετυπότος.

In-

Inflexio omnium Conjugationum ſecundum cognata Tempora per omnes Modos.

Primæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præſ.	πύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην	τύπτω-μαι	τύπτε-σθαι	τυπτό-μενος
Imp.	ἐτυπτό-μην					
Aor.2.	ἐτυπό-μην	τυποῦ	τυποίμην	τύπω-μαι	τυπέ-σθαι	τυπό-μενος
Fut. 2.	τυποῦμαι		τυποίμην		τυπεῖ-σθαι	τυπού-μενος
Fut. 1.	τύψομαι		τυψοίμην		τύψε-σθαι	τυψό-μενος
Aor.1.	ἐτυψά-μην	τύψαι	τυψαί-μην	τύψω-μαι	τύψα-σθαι	τυψά-μένος
Perf.	τέτυπα	τέτυπε	τετύποι-μι	τετύ-πω	τετυπέ-ναι	τετυ-πώς.
Pluſq.	ἐτετύπειν					

Secundæ.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
Præſ.	λέγομαι	λέγου	λεγοί-μην	λέγω-μαι	λέγε-σθαι	λεγόμενος
Imp.	ἐλεγόμην					
Aor.2.	ἐλεγό-μην	λεγοῦ	λεγοί-μην	λέγω-μαι	λεγέ-σθαι	λεγόμενος
Fut. 2.	λεγοῦμαι		λεγοί-μην		λεγεῖ-σθαι	λεγούμενος
Fut. 1.	λέξομαι		λεξοί-μην		λέξε-σθαι	λεξόμενος
Aor. 1.	ἐλεξά-μην	λέξαι	λεξαί-μην	λέξω-μαι	λέξα-σθαι	λεξάμενος
Perf.	λέλογα	λέλογε	λελόγοι-μι	λελό-γω	λελογέ-ναι	λελογώς.
Pluſq.	ἐλελόγειν					

Tertiæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præſ.	πείθομαι	πεῖθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος.
Imp.	ἐπειθόμην					
Aor.2.	ἐπιθόμην	πιθοῦ	πιθοίμην	πίθωμαι	πιθέσθαι	πιθόμενος
Fut. 2.	πιθοῦμαι		πιθοίμην		πιθεῖσθαι	πιθούμενος
Fut. 1.	πείσομαι		πεισοίμην		πείσεσθαι	πεισόμενος
Aor.1.	ἐπεισάμην	πεῖσαι	πεισαίμην	πείσωμαι	πείσασθαι	πεισάμενος
Perf.	πέποιθα	πέποιθε	πεποίθοιμι	πεποίθω	πεποιθέναι	πεποιθώς.
Pluſq.	ἐπεποίθειν					

Quartæ.

	Indic.	Impe.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præſ.	φράζομαι	φράζου	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imp.	ἐφραζόμην					
Aor.2.	ἐφραδόμην	φραδοῦ	φραδοίμην	φράδωμαι	φραδέσθαι	φραδόμενος
Fut. 2.	φραδοῦμαι		φραδοίμην		φραδεῖσθαι	φραδούμενος
Fut. 1.	φράσομαι		φρασοίμην		φράσεσθαι	φρασόμενος
Aor.1.	ἐφρασάμην	φράσαι	φρασαίμην	φράσωμαι	φράσασθαι	φρασάμενος
Perf.	πέφραδα	πέφραδε	πεφράδοιμι	πεφράδω	πεφραδέναι	πεφραδώς.
Pluſq.	ἐπεφράδειν					

Quin-

Quintæ.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præſ.	σπείρομαι	σπείρου	σπειροίμην	σπείρωμαι	σπείρεσθαι	σπειρόμενος
Imp.	ἐσπειρόμην					
Aor. 2.	ἐσπαρόμην	σπαροῦ	σπαροίμην	σπάρωμαι	σπάρεσθαι	σπαρόμενος
Fut. 2.	σπαροῦμαι		σπαροίμην		σπαρεῖσθαι	σπαρούμενος
Fut. 1.	σπεροῦμαι		σπεροίμην		σπερεῖσθαι	σπερούμενος
Aor. 1.	ἐσπειράμην	σπεῖραι	σπειραίμην	σπείρωμαι	σπείρασθαι	σπειράμενος
Perf.	ἔσπορα	ἔσπορε	ἐσπόροιμι	ἐσπόρω	ἐσπορέναι	ἐσπορώς.
Pluſq.	ἐσπόρειν					

Sextæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præſ.	ἀκούομαι	ἀκούου	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imp.	ἠκουόμην					
Aor. 2.	ἠκοόμην	ἀκοοῦ	ἀκοοίμην	ἀκόωμαι	ἀκοέσθαι	ἀκοόμενος
Fut. 2.	ἀκοοῦμαι		ἀκοοίμην		ἀκοεῖσθαι	ἀκοούμενος
Fut. 1.	ἀκούσομαι		ἀκουσοίμην		ἀκούσεσθαι	ἀκουσόμενος
Aor. 1.	ἠκουσάμην	ἄκουσαι	ἀκουσαίμην	ἀκούσωμαι	ἀκούσασθαι	ἀκουσάμενος
Perf.	ἤκοα	ἤκοε	ἠκόοιμι	ἠκόω	ἠκοέναι	ἠκοώς.
Pluſq.	ἠκόειν					

Præ-

Temporum formatio.

Præſens.

Eſt idem cum præſenti paſſivo.

Imperfectum.

Eſt idem cum Imperfecto paſſivo.

Aoriſtus Secundus

Formatur ab Aoriſto ſecundo Activo, mutando ον in όμην: ut ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Futurum Secundum

Formatur a Futuro ſecundo Activo vertendo ῶ circumflexum in ῦμαι: ut τυπῶ, τυπῦμαι.

Exceptio.

Ἔδομαι, πίομαι, φάγομαι *pro* ἐδῦμαι, πιῦμαι, φαγῦμαι; *ab* ἔδω, *edo*; πίω, *bibo*; φάγω, *edo*, *&* *Poetica illa* βέομαι, *ibo*; νέομαι, *per craſin* νεῦμαι, *ibo*.

Futurum Primum

Formatur a Futuro primo Activo vertendo ω in ομαι: ut τύψω, τύψομαι.

Obſervatio.

In quinta Conjugatione Futurum primum deſinit in ῦμαι; nam Activum in ῶ circumflectitur: ut σπείρω, ſemino, σπερῶ, σπερῦμαι: ςέλλω, mitto, ςελῶ, ςελῦμαι, quod in omnibus modis erit inflectendum, ut Futurum ſecundum aliarum Conjugationum. Sic & Futurum Atticum: ὑβρίζω, contumelia afficio, ὑβριῶ, ὑβριῦμαι.

Aoriſtus Primus

Formatur ab Aoriſto primo Activo vertendo α in άμην, ut ἔτυψα, ἐτυψάμην.

S. (ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο.
D. (ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην.
P. ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Præteritum Perfectum

Formatur a Præterito perfecto Activo, pro Characteriſtica Perfecti Activi aſſumendo Characteriſticam Aoriſti ſecundi: ut a τέτυφα fit τέτυπα, a τέταχα, τέταγα: a πέφρακα, πέφραδα: nam Aoriſti ſecundi ſunt ἔτυπον, ἔταγον, ἔφραδον.

In

In ſexta Conjugatione tantum κ tollitur: ut a λέλυκα, λέλυα: quamquam hoc tempus, ut & Aoriſtus ſecundus, in hac Conjugatione rarius.

Verba circumflexa minuuntur etiam penultima vocali: ut a τετέλεκα, τέτελα: a μεμέληκα, μέμελα, unde μέμηλα: a δεδούπηκα, δέδουπα, a νενίκηκα, νένικα.

Jones item tollunt κ ex Præterito Medio, & penultimam corripiunt: ut γέγαα a γέγηκα: μέμαα a μέμηκα: unde participia γεγαὼς, & γεγὼς: μεμαὼς, & μεμώς.

Regula.

Penultima Præteriti Medii eſt eadem, quæ Perfecti Activi, ut τέτυφα, τέτυπα.

Exceptio.

Diſſyllaba, quæ habent ε in penultima Futuri, mutant ε in ο in penultima Præteriti Medii: ut λέγω, λέξω, λέλεχα, λέλογα.

Penultima præſentis Activi α mutatur in η, ut θάλλω, τέθηλα, germino; α tamen aliquando ſervatur, ut ψάλλω, ἔψαλα, cano: ει in οι, ut πείθω, πέποιθα, perſuadeo: αι in η, ut φαίνω, πέφηνα, appareo, μιαίνω, μεμίηνα, maculo; neque enim valet hæc regula tantum in diſſyllabis.

Verbum βάλλω videtur habere Præteritum Medium βέβολα, ut colligitur ex derivatis, βολὴ, jactus, ἑκηβόλος, longe jaculans, &c.

Cum χ, vel φ eſt Characteriſtica thematis, idem eſt Præteritum Activum, & Medium: ut γέγραφα, a γράφω, ſcribo: τέτρυχα, a τρύχω, attero.

Præteritum Pluſquamperfectum.

Formatur a Præterito, mutando α in ειν, & præponendo ε, ſi Verbum incipiat a ſimplici conſonante, vel a muta cum liquida: ut τέτυπα, ἐτετύπειν: ut in voce Activa.

Obſervatio in Modos Reliquos.

MODI RELIQUI, & Participia, ut in Activo, & Paſſivo, ſic & in Medio pendent ab Indicativo, ſimilia tempora a ſuis ſimilibus.

Aori-

Aoriſtus primùs retinet α in omnibus modis, præterquam in Subjunctivo: ἐτυψάμην, τύψαι, τυψαίμην, τύψασθαι, τυψάμενος.

OPTATIVUS habet Futurum ſecundum, quod in ſecundis, & tertiis perſonis differt ab Aoriſto ſecundo tantum accentu: nam Aoriſt. τυποίμην, τύποι: Futur. τυποίμην, τυποῖο.

INFINITIVUS habet Aoriſtum ſecundum in έσθαι: Futurum vero ſecundum in εῖσθαι: ut τυπέσθαι, τυπεῖσθαι.

PARTICIPIUM Aoriſtum ſecundum in όμενος, Futurum ſecundum in ούμενος.

Maſculina, & neutra pertinent ad tertiam Declinationem ſimplicium, Fæminina ad ſecundam: excepto Præterito perfecto, cujus maſculinum, & neutrum eſt Quintæ ſimplicium, Fæmininum ſecundæ.

Exemplum primæ Conjugationis per omnes modos, tempora, & participia: in Voce Activa, Paſſiva, Media.

Modus Indicativus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſens.	τρέπω	τρέπομαι	τρέπομαι
Imperfect.	ἔτρεπον	ἐτρεπόμην	ἐτρεπόμην
Aoriſtus 2.	ἔτραπον	ἐτράπην	ἐτραπόμην
Futur. 2.	τραπῶ	τραπήσομαι	τραποῦμαι
Futur. 1.	τρέψω	τρεφθήσομαι	τρέψομαι
Aoriſtus 1.	ἔτρεψα	ἐτρέφθην	ἐτρεψάμην
Perfect.	τέτρεφα	τέτραμμαι	τέτροπα
Pluſquam	ἐτετρέφειν	ἐτετράμμην	ἐτετρόπειν
Paulo poſt F.		τετράψομαι	

Modus Imperativus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέπε	τρέπου	τρέπου
Aoriſtus 2.	τράπε	τράπηθι	τραποῦ
Aoriſtus 1.	τρέψον	τρέφθητι	τρέψαι
Perf. & pluſq.	τέτρεφε	τέτραψο	τέτροπε

Mo-

Modus Optativus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέποιμι	τρεποίμην	τρεποίμην
Aoriſtus 2.	τράποιμι	τραπείην	τραποίμην
Futur. 2.	τραποῖμι	τραπησοίμην	τραποίμην
Futur. 1.	τρέψοιμι	τρεφθησοίμην	τρεψοίμην
Aoriſtus 1.	τρέψαιμι	τρεφθείην	τρεψαίμην
Perf. & pluſq.	τετρέφοιμι	τετραμμένος εἴην	τετρόποιμι
Paulo poſt F.		τετραψοίμην	

Modus Subjunctivus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέπω	τρέπωμαι	τρέπωμαι
Aoriſt. 2.	τράπω	τραπῶ	τράπωμαι
Aoriſtus 1.	τρέψω	τρεφθῶ	τρέψωμαι
Perf. & pluſq.	τετρέφω	τετραμμένος ὦ	τετρόπω

Modus Infinitivus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέπειν	τρέπεσθαι	τρέπεσθαι
Aoriſtus 2.	τραπεῖν	τραπῆναι	τραπέσθαι
Futur. 2.	τραπεῖν	τραπήσεσθαι	τραπεῖσθαι
Futur. 1.	τρέψειν	τρεφθήσεσθαι	τρέψεσθαι
Aoriſtus 1.	τρέψαι	τρεφθῆναι	τρέψεσθαι
Perf. & pluſq.	τετρεφέναι	τετράφθαι	τετροπέναι
Paulo poſt		τετράψεσθαι	

Participium.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέπων	τρεπόμενος	τρεπόμενος
Aoriſtus 2.	τραπὼν	τραπεὶς	τραπόμενος
Futur. 2.	τραπῶν	τραπησόμενος	τραπούμενος
Futur. 1.	τρέψων	τρεφθησόμενος.	τρεψόμενος
Aoriſtus 1.	τρέψας	τρεφθεὶς	τρεψάμενος
Perf. & pluſq.	τετρεφὼς	τετραμμένος	τετροπώς.
Paule poſt		τετραψόμενος	

Exem-

Exempla Verborum Barytonorum.
Primæ Conjugationis.

	π.
βλέπω, *aſpicio.*	λέπω, *exuo.*
λείπω, *relinquo.*	ἐρείπω, *everto.*
μέλπω, *canto.*	ῥέπω, *inclino.*
	β.
θλίβω, *premo.*	φέρβω, *paſco.*
ἀμείβω, *commuto.*	ῥέμβω, *in gyrum ago.*
	φ.
ἀλείφω, *ungo.*	γλύφω, *fodio.*
ϛρέφω, *verto.*	ἐρέφω, *tego.*
	πτ.
ῥίπτω, *projicio.*	φαλίπτω, *deſipio.*
κλέπτω, *furor.*	χαλέπτω, *everto.*
θώπτω, *aſſentor.*	ὀλόπτω, *vello.*

Secundæ.

	κ.
τήκω, *liquefacio.*	διώκω, *perſequor.*
κρέκω, *pectine pulſo.*	ἐρείκω, *frango.*
	γ.
οἴγω, *aperio.*	φλέγω, *uro.*
λήγω, *ceſſo.*	θήγω, *acuo.*
ἐρεύγω, *ructo.*	φλέγω, *uro.*
	χ.
τεύχω, *ſtruo.*	βρέχω, *madefacio.*
ἐλέγχω, *arguo.*	βρύχω, *dentibus fremo.*

Tertiæ.

	δ.
δείδω, *timeo.*	ἄρδω, *irrigo.*
ἀείδω, *cano.*	ἐρείδω, *figo.*
	θ.
κεύθω, *abſcondo.*	ἐρέθω, *laceſſo.*
λήθω, *celo.*	αἴθω, *uro.*

Quartæ.

	σσ, ττ.
ῥήσσω, att. ττω, *frango.*	φράσσω, att. ττω, *munio.*
ἀμύσσω, att. ττω, *lacero.*	χαράσσω, att. ττω, *ſculpo.*

G θωύσ-

θωΰσσω, *att.* ττω, *clamo.*	ὀδύσσω, *att.* ττω, *iraſcor.*
φλανύσσω, *att.* ττω, *garrio.*	ῥάσσω. *v.* ττω, *allido.*
	ζ.
ῥαβδίζω, *virgis cædo.*	φαντάζω, *apparere facio.*
αὐγάζω, *illuceſco.*	φλάζω, *ſtulte loquor.*
κτίζω, *condo.*	χωρίζω, *ſeparo.*
θερίζω, *meto.*	οἰνίζω, *vinum emo, vel ſapio.*
	Quintę.
	λ.
θάλλω, *vireo.*	βδέλλω, *mulgeo.*
ἀγγέλλω, *nuncio.*	ὀφέλλω, *adjuvo.*
ἰάλλω, *emitto.*	αἰκάλλω, *blandior.*
	μ.
βρέμω, *fremo.*	δέμω, *ædifico.*
	ν.
ῥαίνω, *perfundo.*	φένω, *interficio.*
τείνω, *tendo.*	χραίνω, *coloro.*
θαρσύνω, *fiduciam affero.*	κραίνω, *perficio.*
θαυμαίνω, *admiror.*	ὀνομαίνω, *nomino.*
	ρ.
τείρω, *vexo.*	οἰκτείρω, *commiſeror.*
θέρω, *calefacio.*	πταίρω, *ſternuto.*
	Sextę.
	ω purum.
κωλύω, *prohibeo.*	ἀνύω, *perficio.*
χλίω, *deiciis frango.*	ὁδεύω, *iter facio.*
ἀφύω, *haurio.*	κολούω, *amputo.*

De Conjugationibus Circumflexorum.

Vocantur Circumflexa, quia duabus Syllabis in unam contractis, accentum habent circumflexum: ut ποιέω ποιῶ.

Naſcuntur a Barytonis Sextæ Conjugationis in ίω, άω, όω: unde tres ſunt Conjugationes Circumflexorum.

Dignoſcuntur per literas Characteriſticas, quæ ſunt vocales α, ε, ο, proxime præcedentes ω Præſentis.

Pri-

Prima.

Præſ.	Fut.	**Præt.**
έω	ήσω	ηκα

Secunda.

άω	ήσω	ηκα

Tertiæ.

όω	ώσω	ωκα.

Notanda ante Inflexionem.

Circumflexa inflectuntur, formantur, & augentur prorſus ut Verba Barytona, niſi quod hic quædam Tempora contrahuntur.

Contrahuntur autem ſolum Præſens, & Præteritum Imperfectum in omnibus Perſonis, per omnes Modos, & Participia.

Primæ Conjugationis Contractio.

1. εε contrahitur in ει
2. εο in ου
3. Si poſt ε ſequitur Vocalis longa, aut Diphthongus, fit contractio tollendo ε.

Verbum Circumflexum ex prima Conjugatione Vocis Activæ.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (ποιέω, ποιῶ: ποιέεις, ποιεῖς: ποιέει, ποιεῖ. *Facio.*
D. (ποιέετον, ποιεῖτον: ποιέετον, ποιεῖτον.
P. (ποιέομεν, ποιοῦμεν: ποιέετε, ποιεῖτε: ποιέουσι, ποιοῦσι.

Imperfectum.

S. (ἐποίεον, ουν: ἐποίεες, εις: ἐποίεε, ει.
D. (ἐποιέετον, εῖτον: ἐποιεέτην, είτην.
P. (ἐποιέομεν, οῦμεν: ἐποιέετε, εῖτε: ἐποίεον, ουν.

Fut. 1. ποιήσω. Aor. 1. ἐποίησα. Præt. perf. πεποίηκα. Pluſq. perf. ἐπεποιήκειν; ad normam Barytonorum & hic, & in reliquis Modis.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. (ποίεε, ποίει: ποιεέτω, ποιείτω.
D. (ποιέετον, ποιεῖτον: ποιεέτων, ποιείτων.

P. (ποιέετε, ποιεῖτε: ποιεέτωσαν, ποιείτωσαν.

Aor. 1. ποίησον. Præt. perf. & pluſq. πεποίηκε.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (ποιέοιμι, οῖμι: ποιέοις, οῖς: ποιέοι, οῖ.

D. (ποιέοιτον, οῖτον: ποιεοίτην, οίτην.

P. (ποιέοιμεν, οῖμεν: ποιέοιτε, οῖτε: ποιέοιεν, οῖεν.

Inflexio Attica, & Æolica.

S. (ποιοίην, ποιοίης, ποιοίη.

D. (ποιοίητον, ποιοιήτην.

P. (ποιοίημεν, ποιοίητε, ποιοίησαν.

Inflexio Dorica.

S. (ποιῴην, ποιῴης, ποιῴη.

D. (ποιῴητον, ποιῳήτην.

P. (ποιῴημεν, ποιῴητε, ποιῴησαν.

Fut. 1. ποιήσοιμι. Aor. 1. ποιήσαιμι. Aor. Æol. ποιήσεια. Præt. perf. πεποιήκοιμι.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐὰν, cum.

S. (ποιέω, ῶ: ποιέῃς, ῇς: ποιέῃ, ῇ.

D. (ποιέητον, ῆτον: ποιέητον, ῆτον.

P. (ποιέωμεν, ῶμεν: ποιέητε, ῆτε: ποιέωσι, ῶσι.

Aor. 1. ποιήσω. Præt. perf. πεποιήκω.

Modus Infinitivus.

Præſ. & Imperf. ποιέειν, ποιεῖν.

Fut. 1. ποιήσειν.

Aor. 1. ποιῆσαι.

Præt. perf. πεποιηκέναι.

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

M. (ὁ ποιέων, ῶν: τοῦ ποιέοντος, οῦντος.

F. (ἡ ποιέουσα, οῦσα: τῆς ποιεούσης, ούσης.

N. (τὸ ποιέον, οῦν: τοῦ ποιέοντος, οῦντος.

Fut. 1. ὁ ποιήσων. Aor. 1. ὁ ποιήσας.

Præt. perf. ὁ πεποιηκώς.

Vo-

Vocis Paſſivæ.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (ποιέομαι, ῦμαι: ποιέῃ, ῇ: ποιέεται, εῖται.
D. (ποιεόμεθον, ὀύμεθον: ποιέεσθον, εῖσθον: ποιέεσθον, εῖσθον.
P. (ποιεόμεθα, ὀύμεθα: ποιέεσθε, εῖσθε, ποιέονται, ῦνται.

Imperfectum.

S. (ἐποιεόμην, ούμην: ἐποιέυ, ῦ: ἐποιέετο, εῖτο.
D. (ἐποιεόμεθον, ούμεθον: ἐποιέεσθον, εῖσθον: ἐποιεέσθην, είσθην.
P. (ἐποιεόμεθα, ούμεθα: ἐποιέεσθε, εῖσθε: ἐποιέοντο, ῦντο.

Præt. perf. πεποίημαι. Pluſq. perf. ἐπεποιήμην.
Paulo poſt Fut. πεποιήσομαι. Aor. 1. ἐποιήθην.
Fut. 1. ποιηθήσομαι.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. (ποιέυ, ῦ: ποιεέσθω, είσθω.
D. (ποιέεσθον, εῖσθον: ποιεέσθων, είσθων.
P. (ποιέεσθε, εῖσθε: ποιεέσθωσαν, είσθωσαν.

Perf. & pluſq. πεποίησο. Aor. 1. ποιήθητι.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (ποιεοίμην, οίμην: ποιέοιο, οῖο: ποιέοιτο, οῖτο.
D. (ποιεοίμεθον, οίμεθον: ποιέοισθον, οῖσθον: ποιεοίσθην, οίσθην.
P. (ποιεοίμεθα, οίμεθα: ποιέοισθε, οῖσθε: ποιέοιντο, οῖντο.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

S. (πεποιήμην, ῇο, ῇτο.
D. (πεποιήμεθον, ῇσθον, ῄσθην.
P. (πεποιήμεθα, ῇσθε, ῇντο.

Paulo poſt Fut. πεποιησοίμην. Aor. 1. ποιηθείην,
Fut. 1. ποιηθησοίμην.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐὰν, cum.

S. (ποιέωμαι, ῶμαι: ποιέῃ, ῇ: ποιέηται, ῆται.
D. (ποιεώμεθον, ώμεθον: ποιέησθον, ῆσθον: ποιέησθον, ῆσθον.
P. (ποιεώμεθα, ώμεθα: ποιέησθε, ῆσθε: ποιέωνται, ῶνται.

Perf. & pluſq. perf.

S. (πεποιῶμαι, ῇ, ῆται.

D. (πεποιώμεθον, ῆσθον, ῆσθον.
P. (πεποιώμεθα, ῆσθε, ῶνται.
Aor. 1. ποιηθῶ.

Modus Indicativus.

Præſ. & Imperf. ποιέεσθαι, ποιεῖσθαι.
Perf. & Pluſq. πεποιῆσθαι.
Paulo poſt Fut. πεποιήσεσθαι.
Aor. 1. ποιηθῆναι.
Fut. 1. ποιηθήσεσθαι.

Participium.

Præſens, & Imperf.

M. (ὁ ποιεόμενος, ὑμενος: τῶ ποιεομένε, ϰμένε.
F. (ἡ ποιεομένη, ϰμένη: τῆς ποιεομένης, ϰμένης.
N. (τὸ ποιεόμενον, ύμενόν: τῶ ποιεομένε, ϰμένε.

Perf. & pluſ. πεποιημένος. Paulo poſt Fut. πεποιησόμενος.
Aor. 1. ποιηθεὶς. Fut. 1. ποιηθησόμενος.

Vocis Mediæ.

Tempora, quæ contrahuntur ſunt eadem in voce Media, ac in Paſſiva: Tempora reliqua formantur ut Media Barytona.

Fut. 1.

Indic. ποιήσομαι.
Optat. ποιησοίμην.
Infinit. ποιήσεσθαι.
Partic. ποιησόμενος.

Aor. 1.

Indicat. ἐποιησάμην.
Imper. ποίησαι.
Optat. ποιησαίμην.
Subjun. ποιήσωμαι.
Infinit. ποιήσασθαι.
Partic. ποιησάμενος.

Obſervatio.

Quædam Verba Primæ Conjugationis formant Futurum in ήσω, & έσω: Præteritum in ηκα, & εκα: ut καλέω voco; Fut. καλήσω, & καλέσω. Ita αἰνέω, laudo; φρονέω, ſapio; φορέω, geſto; κορέω, ſatio; τελέω, perficio; πονέω, laboro; & alia.

Diſſyllaba formant Futurum in εύσω: ut χέω, fundo;

Fut.

Fut. χέσω. Sic ῥέω, fluo; πνέω, flo; πλέω, navigo. Excipitur δέω, ligo; Fut. δήσω.

In Diſſyllabis prima Singularis, & Prima ac Tertiæ Pluralis Præſentis non contrahuntur: ut πλέω, πλέομεν, πλέουσι; non πλῶ, πλοῦμεν, πλοῦσι.

Contrahitur tamen Præſens Infinitivi, ut πλέειν, πλεῖν, τρέειν, τρεῖν, πνέειν, πνεῖν, ῥέειν, ῥεῖν. Reperitur & Participii Præſens πλῶν, pro quo melius πλέων. Vide Henricum Stephanum.

Quæ poſt factam contractionem non deſinunt in ω purum, habent in hac prima Conjugatione Aoriſtum ſecundum, Futurum ſecundum, & Præteritum Medium: ut φιλῶ a φιλέω, amo. Aoriſt. 2. ἔφιλον: Fut. 2. φιλῶ: Præter. med. πέφιλα: inflectenda ut Barytona Activa. Diſſyllaba vero nunquam habent, præter σχέω (quod tamen inuſitatum in Præſenti) cujus aor. 2. ἔσχον.

Secundæ Conjugationis Contractio.

1. Si poſt α ſequitur ο, vel ω, fit contractio in ω.
2. Si poſt α ſequitur alia Vocalis, vel Diphthongus, fit contractio in α; niſi ſequatur οι, vel ου: nam tunc fit contractio in ω.
3. Sicubi reperitur ι, ſubſcribitur, υ vero abjicitur.

Verbum Circumflexum ex Secunda Conjugatione.

Vocis Activæ.

Modus Indicativus. Præſens.

S. (βοάω, βοῶ: βοάεις, βοᾷς: βοάει, βοᾷ. Clamo.
D. (βοάετον, βοᾶτον: βοάετον, βοᾶτον.
P. (βοάομεν, βοῶμεν: βοάετε, βοᾶτε: βοάουσι, βοῶσι.

Imperfectum.

S. (ἐβόαον, ων: ἐβόαες, ας: ἐβόαε, α.
D. (ἐβοάετον, ᾶτον: ἐβοαέτην, άτην.
P. (ἐβοάομεν, ῶμεν: ἐβοάετε, ᾶτε: ἐβόαον, ων.

Fut. 1. βοήσω, Aor. 1. ἐβόησα. Perf. βεβόηκα.
Pluſq. perf. ἐβεβοήκειν.

Modus Imperativus.

Præſ. & Imperfectum.

S. (βόαε, βόα: βοαέτω, βοάτω.

D. (*βοάετον* , *βοᾶτον* : *βοαέτων* , *βοάτων* .
P. (*βοάετε* , *βοᾶτε* : *βοαέτωσαν* , *βοάτωσαν* .
Aor. 1. *βόησον* . Perf. & pluſq. perf. *βεβόηκε* .
Modus Optativus .
Præſ. & Imperf.
εἴθε , utinam .
S. (*βοάοιμι* , *ῷμι* : *βοάοις* , *ῷς* : *βοάοι* , *ῷ* .
D. (*βοάοιτον* , *ῷτον* : *βοαοίτην* , *ῴτην* .
P. (*βοάοιμεν* , *ῷμεν* : *βοάοιτε* , *ῷτε* : *βοάοιεν* , *ῷεν* .
Inflexio Attica .
S. (*βοῴην* , *βοῴης* , *βοῴη* .
D. (*βοῴητον* , *βοῳήτην* .
P. (*βοῴημεν* , *βοῴητε* , *βοῴησαν* .
Fut. 1. *βοήσοιμι* . Aor. 1. *βοήσαιμι* . Aor. Æol. *βοήσεια* . Perf. & pluſq. *βεβοήκοιμι* .
Modus Subjunctivus .
Præſens , & Imperfectum .
ἐὰν , cum .
S. (*βοάω* , *ῶ* : *βοάῃς* , *ᾷς* : *βοάῃ* , *ᾷ* .
D. (*βοάητον* , *ᾶτον* : *βοάητον* , *ᾶτον* .
P. (*βοάωμεν* , *ῶμεν* : *βοάητε* , *ᾶτε* : *βοάωσι* , *ῶσι* .
Aor. 1. *βοήσω* . Perf. & pluſq. *βεβοήκω* .
Modus Infinitivus .
Preſ. & Imperf. *βοάειν* , *βοᾷν* .
Fut. 1. *βοήσειν* .
Aor. 1. *βοῆσαι* .
Perf. & pluſq. perf. *βεβοηκέναι* .
Participium .
Præſ. & Imperfectum .
M. (*ὁ βοάων* , *ῶν* : *τοῦ βοάοντος* , *ῶντος* .
F. (*ἡ βοάουσα* , *ῶσα* : *τῆς βοαούσης* , *ώσης* .
N. (*τὸ βοάον* , *ῶν* : *τοῦ βοάοντος* , *ῶντος* .
Fut. 1. *βοήσων*, Aor. 1. *βοήσας* . Perf. & pluſq. *βεβοηκώς* .
Vocis Paſſivæ .
Modus Indicativus .
Præſens .
S. (*βοάομαι* , *ῶμαι* : *βοάῃ* , *ᾷ* : *βοάεται* , *ᾶται* .
D. (*βοαόμεθον* , *ώμεθον* : *βοάεσθον* , *ᾶσθον* : *βοάεσθον* , *ᾶσθον* .
P. (*βοαόμεθα* , *ώμεθα* : *βοάεσθε* , *ᾶσθε* : *βοάονται* , *ῶνται* .
Im-

Imperfectum.

S. (ἐβοαόμην, ώμην: ἐβοάου, ῶ: ἐβοάετο, ᾶτο.
D. (ἐβοαόμεθον, ώμεθον: ἐβοάεσθον, ᾶσθον: ἐβοαέσθην, άσθην.
P. (ἐβοαόμεθα, ώμεθα: ἐβοάεσθε, ᾶσθε: ἐβοάοντο, ῶντο.
Perf. βεβόημαι, Pluſq. perf. ἐβεβοήμην. Paulo poſt Fut. βεβοήσομαι. Aor. 1. ἐβοήθην. Fut. 1. βοηθήσομαι.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. (βοάου, ῶ: βοαέσθω, άσθω.
D. (βοάεσθον, ᾶσθον: βοαέσθων, άσθων.
P. (βοάεσθε, ᾶσθε: βοαέσθωσαν, άσθωσαν.
Perf. & pluſq. βεβόησο. Aor. 1. βοήθητι.

Modus Optativus.

Præſ. & Imperfect.

εἴθε, utinam.

S. (βοαοίμην, ῴμην: βοάοιο, ῷο: βοάοιτο, ῷτο.
D. (βοαοίμεθον, ῴμεθον: βοάοισθον, ῷσθον: βοαοίσθην, ῴσθην.
P. (βοαοίμεθα, ῴμεθα: βοάοισθε, ῷσθε: βοάοιντο, ῷντο.

Perf. & pluſq. perf.

S. (βεβοήμην, βεβοῇο, βεβοῇτο.
D. (βεβοήμεθον, βεβοῇσθον, βεβοήσθην.
P. (βεβοήμεθα, βεβοῇσθε, βεβοῇντο.
Paulo poſt Fut. βεβοησοίμην. Aor. 1. βοηθείην.
Fut. 1. βοηθησοίμην.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfect.

ἐὰν, cum.

S. (βοάωμαι, ῶμαι: βοάῃ, ᾷ: βοάηται, ᾶται.
D. (βοαώμεθον, ώμεθον: βοάησθον, ᾶσθον: βοάησθον, ᾶσθον.
P. (βοαώμεθα, ώμεθα: βοάησθε, ᾶσθε: βοάωνται, ῶνται.

Perf. & pluſq. perf.

S. (βεβοῶμαι, βεβοῇ, βεβοῆται.
D. (βεβοώμεθον, βεβοῆσθον, βεβοῆσθον.
P. (βεβοώμεθα, βεβοῆσθε, βεβοῶνται.
Aor. 1. βοηθῶ.

Modus Infinitivus.

Præſ. & Imperf. βοάεσθαι, βοᾶσθαι.
Perf. & pluſq. perf. βεβοῆσθαι.
Paulo poſt Fut. βεβοήσεσθαι.

Ariſtus 1. βοηθῆναι.

Futurum 1. βοηθήσεσθαι.

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

M. (ὁ βοώμενος, ώμενος : τοῦ βοωμένου, ωμένου.
F. (ἡ βοωμένη, ωμένη : τῆς βοωμένης, ωμένης.
N. (τὸ βοώμενον, ώμενον : τοῦ βοωμένου, ωμένου.

Perf. & pluſq. βεβοημένος. Paulo poſt Fut. βεβοησόμενος. Aor. 1. βοηθείς. Fut. 1. βοηθησόμενος.

Vocis Mediæ.

Tempora, quæ contrahuntur, ſunt eadem, atque Paſſiva: Reliqua ut Media Barytona.

Futur. 1.

Indicat. βοήσομαι.
Optat βοησοίμην.
Infinit. βοήσεσθαι.
Partic. βοησόμενος.

Aoriſt. 1.

Indicat. ἐβοησάμην.
Imper. βόησαι.
Optat. βοησαίμην.
Subjun. βοήσωμαι.
Infinit. βοήσασθαι.
Particip. βοησάμενος.

Obſervatio.

Multa Verba Secundæ Conjugationis formant Fut. in άσω, Præt. in ακα: præſertim habentia ε, vel ι, ante άω: ut ἐάω, ſino, ἐάσω, εἴακα: κοπιάω, laboro, κοπιάσω, κεκοπίακα: plurima habentia λ, vel ρ ante άω: ut γελάω rideo, γελάσω, γεγέλακα: δράω facio, δράσω, δέδρακα.

His adde δικάω judico: διφάω quæro: θλάω tundo: μάω, & μαιμάω, vehementer cupio: νάω fluo: πάω poſſideo: σπάω, vello: τλάω, ſuffero: φθάω prævenio: φλάω tundo: & alia.

Hæc tamen καίω, vel κάω, uro; & κλάω, frango, formant Fut. καύσω, & κλαύσω.

Quæ-

Quædam etiam utramque habent terminationem in άσω, & ήσω, ut περάω, tranſeo, περάσω, & περήσω; πειράω, conor, πειράσω, & πειρήσω.

Attici contrahunt αεις in ῇς, αει in ῇ, & αειν in ῆν, in his quatuor: ζῶ, ζῇς, ζῇ, ζῆν, vivo: πεινῶ, νῇς, νῇ, νῆν, eſurio: διψῶ, ῇς, ῇ, ῆν, ſitio: χρῶμαι, χρῇ, χρῆται, χρῆσθαι, utor.

Dores adhibent hanc contractionem αει in ῃς ubique: Æoles vertunt in Infinito ᾷν in αῖς, ut γελαῖς pro γελᾷν.

Jones poſt factam contractionem in ω præponunt ε, ut μνεώμενος, pro μνώμενος, memorans. Poetæ præponunt ο, ſi præcedens ſyllaba ſit brevis, ut καρηκομόωντες, pro καρηκομῶντες, caput comatum habentes; ſi autem ſit longa, præponunt ω, ut πειρώωντες, pro πειρῶντες, tentantes. Aliquando poſtponunt ο, ut μνώομαι, pro μνῶμαι, recordor. Nonnunquam geminant α, ut ἐλάαν, pro ἐλᾷν, incitare; τιμάασθαι, pro τιμᾶσθαι, honorari.

In hac etiam Secunda Conjugatione, ſi thema jam contractum in Præſenti non deſinat in ω purum, reperitur Aoriſtus ſecundus, Futurum ſecundum, & Præteritum Medium: ut a τιμῶ, quod a τιμάω honoro, Aor. 2. ἔτιμον. Fut. 2. τιμῶ. Præt. Med. τέτιμα. Non reperitur tamen vel poſt hujuſmodi contractionem in Diſſyllabis, præter σπάω, σπῶ, cujus Aor. 2. ἔσπον.

Tertiæ Conjugationis Contractio.

1. Si poſt ο ſequitur ω, vel η, ſit contractio in ω.
2. Si poſt ο ſequitur ε, vel ο, vel ου, ſit contractio in ου.
3. Si poſt ο ſequitur quævis alia vocalis, vel Diphthongus, ſit contractio in οι: niſi in infinitivo, qui contrahitur in ῦν.

Verbum Circumflexum ex tertia Conjugatione Vocis Activæ.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (χρυσόω, ῶ: χρυσόεις, οῖς; χρυσόει, οῖ.

D.

D. (χρυσόετον, οῦτον : χρυσόετον, οῦτον.
P. (χρυσόομεν, οῦμεν : χρυσόετε, οῦτε : χρυσόουσι, οῦσι.

Imperfectum.

S. (ἐχρύσοον, ουν : ἐχρύσοες, ους : ἐχρύσοε, ου.
D. (ἐχρυσόετον, οῦτον : ἐχρυσοέτην, ούτην.
P. (ἐχρυσόομεν, οῦμεν : ἐχρυσόετε, οῦτε : ἐχρύσοον, ουν.
Fut. 1. χρυσώσω, Aor. 1. ἐχρήσωσα. Perf. κεχρύσωκα.
Pluſ. perf. ἐκεχρυσώκειν.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. (χρύσοε, ου : χρυσοέτω, ούτω.
D. (χρυσόετον, οῦτον : χρυσοέτων, ούτων.
P. (χρυσόετε, οῦτε : χρυσοέτωσαν, ούτωσαν.
Aor. 1. χρύσωσον. Perf. & pluſq. perfect. κεχρύσωκε.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (χρυσόοιμι, οῖμι : χρυσόοις, οῖς : χρυσόοι, οῖ.
D. (χρυσόοιτον, οῖτον : χρυσοοίτην, οίτην.
P. (χρυσόοιμεν, οῖμεν : χρυσόοιτε, οῖτε : χρυσόοιεν, οῖεν.
Fut. 1. χρυσώσοιμι. Aor. 1. χρυσώσαιμι. Aor. Æol.
χρυσώσεια. Perf. & pluſq. perf. κεχρυσώκοιμι.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐὰν, cum.

S. (χρυσόω, ῶ : χρυσόῃς, οῖς : χρυσόῃ, οῖ.
D. (χρυσόητον, ῶτον : χρυσόητον, ῶτον.
P. (χρυσόωμεν, ῶμεν : χρυσόητε, ῶτε : χρυσόωσι, ῶσι.
Aor. 1. χρυσώσω. Perf. & pluſq. perf. κεχρυσώκω.

Modus Infinitivus.

Præſ. & Imperf. χρυσόειν, χρυσοῦν.
Fut. 1. χρυσώσειν.
Aor. 1. χρυσῶσαι.
Perf. & pluſq. κεχρυσωκέναι.

Participium.

Præſens, & Imperfect.

M. (ὁ χρυσόων, ῶν : τοῦ χρυσόοντος, οῦντος.
F. (ἡ χρυσόουσα, οῦσα : τῆς χρυσοούσης, ούσης.
N. (τὸ χρυσόον, οῦν : τοῦ χρυσόοντος, οῦντος.

Fut.

Fut. 1. χρυσώσων. Aor. 1. χρυσώσας. Perf. & pluſq. perf. κεχρυσωκώς.

Vocis Paſſivæ.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (χρυσόομαι, ῦμαι : χρυσόῃ, οῖ : χρυσόεται, ῦται.

D. (χρυσοόμεθον, ύμεθον : χρυσόεσθον, ῦσθον : χρυσόεσθον, ῦσθον.

P. (χρυσοόμεθα, ύμεθα : χρυσόεσθε, ῦσθε : χρυσόονται, ῦνται.

Imperfectum.

S. (ἐχρυσοόμην, ύμην : ἐχρυσόου, σῦ : ἐχρυσόετο, ῦτο :

D. (ἐχρυσοόμεθον, ύμεθον : ἐχρυσόεσθον, ῦσθον : ἐχρυσοέσθην, ύσθην.

P. (ἐχρυσοόμεθα, ύμεθα : ἐχρυσόεσθε, ῦσθε : ἐχρυσόοντο, ῦντο.

Perf. κεχρύσωμαι. Pluſq. perf. ἐκεχρυσώμην.
Paulo poſt Fut. κεχρυσώσομαι. Aor. 1. ἐχρυσώθην.
Fut. 1. χρυσωθήσομαι.

Modus Imperativus.

S. (χρυσόου, ῦ : χρυσοέσθω, ύσθω.

D. (χρυσόεσθον, ῦσθον : χρυσοέσθων, ύσθων.

P. (χρυσόεσθε, ῦσθε : χρυσοέσθωσαν, ύσθωσαν.

Perf. & pluſq. κεχρύσωσο. Aor. 1. χρυσώθητι.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (χρυσοοίμην, οίμην : χρυσόοιο, οῖο : χρυσόοιτο, οῖτο.

D. (χρυσοοίμεθον, οίμεθον : χρυσόοισθον, οῖσθον : χρυσοοίσθην, οίσθην.

P. (χρυσοοίμεθα, οίμεθα : χρυσόοισθε, οῖσθε : χρυσόοιντο, οῖντο.

Perfectum & pluſquam.

S. (κεχρυσῴμην, κεχρυσῷο, κεχρυσῷτο.

D. (κεχρυσῴμεθον, κεχρυσῷσθον, κερυσῴσθην.

P. (κεχρυσῴμεθα, κεχρυσῷσθε, κεχρυσῷντο.

Paulo poſt Fut. κεχρυσωσοίμην. Aor. 1. χρυσωθείην.
Fut. 1. χρυσωθησοίμην.

Mo-

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐὰν, cum.

S. (χρυσόωμαι, ῶμαι : χρυσόῃ, οῖ : χρυσόηται, ῶται.

D. (χρυσοώμεθον, ώμεθον : χρυσόησθον, ῶσθον : χρυσόησθον, ῶσθον.

P. (χρυσοώμεθα, ώμεθα : χρυσόησθε, ῶσθε : χρυσόωνται, ῶνται.

Perfectum, & pluſquam.

S. (κεχρυσῶμαι, κεχρυσῷ, κεχρυσῆται.

D. (κεχρυσώμεθον, κεχρυσῆσθον, κεχρυσῆσθον.

P. (κεχρυσώμεθα, κεχρυσῆσθε, κεχρυσῶνται.

Aor. 1. χρυσωθῶ.

Modus Infinitivus.

Præſ. & Imperf. χρυσόεσθαι, χρυσοῦσθαι.

Perf. & pluſq. κεχρυσῶσθαι.

Paulo poſt Fut. κεχρυσώσεσθαι.

Aor. 1. χρυσωθῆναι.

Fut. 1. χρυσωθήσεσθαι.

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

M. (ὁ χρυσοόμενος, ούμενος : τοῦ χρυσοομένου, ουμένου.

F. (ἡ χρυσοομένη, ουμένη : τῆς χρυσοομένης, ουμένης,

N. (τὸ χρυσοόμενον, ούμενον : τοῦ χρυσοομένου, ουμένου.

Perf. & pluſq. κεχρυσωμένος. Paulo poſt Fut. κεχρυσωσόμενος. Aor. 1. χρυσωθείς. Fut. 1. χρυσωθησόμενος.

Vocis Mediæ.

Tempora, quæ contrahuntur, ſunt eadem in Voce Media, ac in Paſſiva: Tempora reliqua formantur ut Media Barytona.

Fut. 1.

Indicat. χρυσώσομαι.

Optat. χρυσωσοίμην.

Infinit. χρυσώσεσθαι.

Partic. χρυσωσόμενος.

Aoriſt. 1.

Indicat. ἐχρυσωσάμην.

Imper.

Imper. χρύσωσαι.
Optat. χρυσωσαίμην.
Subjun. χρυσώσωμαι.
Infinit. χρυσώσασθαι.
Particip. χρυσωσάμενος.

Obſervatio.

Verba in όω, a Nomine derivata mutant in Futuro ο in ω: ut δηλόω, δηλώσω, manifeſto, a δῆλος manifeſtus: cætera fere retinent ο: ut ἀρόω, ἀρόσω, aro. At δόω, δώσω, do.

Aoriſtus ſecundus, Futurum ſecundum, & Præteritum Medium hic penitus deſiderantur in omnibus generibus.

Exempla primæ Conjugationis Circumflexorum

in εω.

κομέω, *curam gero*.
οἰδέω, *tumeo*.
ὀκνέω, *cunctor*.
ῥοφέω, *exhaurio*.
θαῤῥέω, *confido*.
φθονέω, *invideo*.
αἰτέω, *peto*.
αὐρέω, *fruor*.
χειροτονέω, *per ſuffragia creo*.
ζητέω, *quæro*.

Secundæ.

in αω.

κωλεράω, *proculco*.
ὁρμάω, *prorumpo*.
αἰονάω, *aſpergo*.
πειράω, *conor*.
θρυγανάω, *frico*.
φλιδάω, *putreſco*.
περάω, *vendo*, *tranſeo*.
βροντάω, *tono*.
γράω, *comedo*.
ἐρωτάω, *interrogo*.

Tertiæ.

in οω.

κληρόω, *ſorte deligo*.
ὁμοιόω, *aſſimilo*.
αἰσιμόω, *inſumo*.
πληρόω, *impleo*.
ῥιζόω, *ſtabilio*.
χαριτόω, *gratum reddo*.
ἐλευθερόω, *libero*.
θανατόω, *neco*.
φαρμακόω, *pharmaca miſceo*.
ἀκριβόω, *exquiro*.
ἐρημόω, *vaſto*.
φραγελλόω, *flagello*.

De

De Conjugationibus Verborum in *μι*,

Vocantur Verba in *μι*, propter ultimam ſyllabam *μι*, in quam deſinunt : ut *τίθημι*.

Oriuntur ex ſexta Conjugatione Barytonorum a Verbis deſinentibus in *έω*, *άω*, *όω*, *ύω*: unde quatuor ſunt Conjugationes Verborum in *μι*.

Habent pro Characteriſtica, Prima *ε*: Secunda *α*: Tertia *ο*: Quarta *υ*.

Fiunt autem mutando *ω* ultimam ſyllabam in *μι*, vertendo brevem Characteriſticam in longam, videlicet *ε*, *α* in *η*: *ο* in *ω*: *υ* correptum in *υ* productum ; & præponendo Reduplicationem.

Reduplicatio duplex eſt.

Propria : cum prima conſonans Thematis, vel Tenuis loco Aſpiratæ cum *ι* brevi repetitur : ut,

θέω, *τιθέω*, *τίθημι*, pono.
δόω, *διδόω*, *δίδωμι*, do.

Impropria : cum *ι* ſolum præfigitur ; idque vel cum Verbum incipit a *ϛ*, vel a Vocali : ut

ϛάω, *ἱϛάω*, *ἵϛημι*, ſto.
ἕω, *ἱέω*, *ἵημι*, mitto.

Reduplicationem habent tantum Tres priores Conjugationes in Præſenti, & Præterito Imperfecto ſolum, per omnes Modos, & Participia : Quarta nullam habet ; ſed tantum in ea *ω* vertitur in *μι*, hoc modo :

1. a *θέω*, format *τίθημι*, pono.
2. a *ϛάω*, format *ἵϛημι*, ſto.
3. a *δόω*, format *δίδωμι*, ſto.
4. a *ζεύγνύω*, format *ζεύγνυμι*, jungo.

Multa ſunt etiam ſine Reduplicatione : ut *σβῆμι*, extinguo : *φημὶ*, dico : *ἅλωμι*, capio : *γνῶμι*, cognoſco : & alia.

Poe-

Poetæ perinde agunt cum Reduplicatione, atque cum Verborum augmento Syllabico, & Temporali. Modo enim addunt Reduplicationem, modo detrahunt. Hinc in omni Conjugatione multa reperiuntur Verba in μι ſine ulla omnino Reduplicatione: ut φίλημι, *a* φιλέω, *amo:* γέλημι *a* γελάω, *video:* ἐλεύθέρωμι *ab* ἐλευθερόω, *libero:* κλῦμι *a* κλύω, *audio: aliaque plura, non tantum Poetis, ſed & aliis ſubinde uſurpata. Interdum adhibent quidem Reduplicationem, ſed per ε: ut* νοέω, νόημι, νενόημι, *intelligo:* τελέω, τέλημι, τετέλημι, *perficio,* τλάω, τλῆμι, τέτλημι, *tolero. In quibuſdam Verbis, loco Reduplicationis repetunt duas primas literas Præſentis; ut* ἀλυκτέω, ἀλύκτημι, ἀλαλύκτημι, *in anguſtias redigo:* ἀλάω, ἄλημι, ἀλάλημι, *erro:* ἀχέω, ἄχημι, ἀκάχημι, *angor. Interdum Verba a vocali cœpta habent Reduplicationem in ſecunda ſyllaba: ut* ὀνέω, *ſeu* ὀνάω, ὄνημι, ὀνίνημι, *juvo. Aliquando Reduplicatio ſive per ι, ſive per ε, ſuapte natura brevis, producitur inſerto μ: ut* πράω, πρῆμι, πίμπρημι, *comburo:* πλάω, *ſive* πλέω, πλῆμι, πίμπλημι, *impleo. Verba aliqua retinent Reduplicationem etiam in Futuro. Hinc* διδώσω *pro* δώσω: διδράσω *pro* δράσω *a* διδράσκω *fugio.*

Advertenda ante Inflexionem.

Peculiarem habent inflexionem Præſens, Imperfectum, Aoriſtus ſecundus: Reliqua Tempora ſequuntur rationem Barytonorum.

Deſtituuntur Verba in μι omni Futuro ſecundo, Præterito Perfecto Medio, Aoriſto ſecundo Paſſivo.

Verba Quartæ Conjugationis, ſi Diſſyllaba ſunt, Futurum habent, & Aoriſtum ſecundum: ſi Triſsyllaba, non ultra Imperfectum flectuntur. Carent etiam modo Optativo, & Conjunctivo.

Inflexio Verborum ex quatuor Conjugationibus in μι.

Vocis Activæ.

Modus Indicativus.

Præſens.

1. S. (τίθημι, τίθης, τίθησι.

H D.

D. (τίθετον, τίθετον.
P. (τίθεμεν, τίθετε, τιθεῖσι, Jon. τιθέασι.
2. S. (ἵστημι, ἵστης, ἵστησι.
D. (ἵστατον, ἵστατον.
P. (ἵσταμεν, ἵστατε, ἱστᾶσι.
3. S. (δίδωμι, δίδως, δίδωσι.
D. (δίδοτον, δίδοτον.
P. (δίδομεν, δίδοτε, διδοῦσι, Jon. διδόασι.
4. S. (ζεύγνυμι, ζεύγνυς, ζεύγνυσι.
D. (ζεύγνυτον, ζεύγνυτον. (γνύουσι.
P. ζεύγνυμεν, ζεύγνυτε, ζευγνῦσι; in uſu ζευ-

Imperfectum.

1. S. (ἐτίθην, ἐτίθης, ἐτίθη.
D. (ἐτίθετον, ἐτιθέτην.
P. (ἐτίθεμεν, ἐτίθετε, ἐτίθεσαν.
2. S. (ἵστην, ἵστης, ἵστη.
D. (ἵστατον, ἱστάτην.
P. (ἵσταμεν, ἵστατε, ἵστασαν.
3. S. (ἐδίδων, ἐδίδως, ἐδίδω.
D. (ἐδίδοτον, ἐδιδότην.
P. (ἐδίδομεν, ἐδίδοτε, ἐδίδοσαν.
4. S. (ἐζεύγνυν, ἐζεύγνυς, ἐζεύγνυ.
D. (ἐζεύγνυτον, ἐζευγνύτην.
P. (ἐζεύγνυμεν, ἐζεύγνυτε, ἐζεύγνυσαν.

Aoriſtus ſecundus.

1. S. (ἔθην, ἔθης, ἔθη.
D. (ἔθετον, ἐθέτην.
P. (ἔθεμεν, ἔθετε, ἔθεσαν.
2. S. (ἔστην, ἔστης, ἔστη.
D. (ἔστητον, ἐστήτην.
P. (ἔστημεν, ἔστητε, ἔστησαν.
3. S. (ἔδων, ἔδως, ἔδω.
D. (ἔδοτον, ἐδότην.
P. (ἔδομεν, ἔδοτε, ἔδοσαν.

Futurum primum.

1. θήσω.
2. στήσω.
3. δώσω.

Aori-

Aoriſtus primus.

1. ἔθηκα.
2. ἔστησα.
3. ἔδωκα.

Cur ἔθηκα, ἔδωκα *habeant* κ, *diximus loco ſuo*.

Præteritum perfectum.

1. τέθεικα: ει pro η, more Bœotorum.
2. ἕστακα, pro ἕστηκα, ad differentiam ἕστηκα, quod eſt Præterit. Medium ab ἑστήκω, ſto. In Compoſitis tamen remanet η, ut ἀφέστηκα.
3. δέδωκα.

Præt. pluſq. perf.

1. ἐτεθείκειν.
2. ἑστάκειν.
3. ἐδεδώκειν.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

1. S. (τίθετι, τιθέτω.
D. (τίθετον, τιθέτων.
P. (τίθετε, τιθέτωσαν.
2. S. (ἵσταθι, ἱστάτω.
D. (ἵστατον, ἱστάτων.
P. (ἵστατε, ἱστάτωσαν.
3. S. (δίδοθι, διδότω.
D. δίδοτον, διδότων.
P. δίδοτε, διδότωσαν.
4. S. (ζεύγνυθι, ζευγνύτω.
D. (ζεύγνυτον, ζευγνύτων.
P. (ζεύγνυτε, ζευγνύτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

1. S. (θές, θέτω.
D. (θέτον, θέτων.
P. θέτε, θέτωσαν.
2. S. στῆθι, στήτω.
D. (στῆτον, στήτων.
P. (στῆτε, στήτωσαν.
3. S. (δός, δότω.
D. (δότον, δότων.
P. (δότε, δότωσαν.

Aoriſtus primus.

1. θῆκον.
2. ϛῆσον.
3. δῶκον.

Præt. perf. & Pluſq. Perf.

1. τέθεικε.
2. ἕϛακε.
3. δέδωκε.

Modus Optativus.

εἴθε, utinam.

1. S. (τιθείην, τιθείης, τιθείη.
D. (τιθείητον, τιθειήτην.
P. (τιθείημεν, τιθείητε, τιθείησαν, & τιθεῖεν.
2. S. (ἱϛαίην, ἱϛαίης, ἱϛαίη.
D. (ἱϛαίητον, ἱϛαιήτην.
P. (ἱϛαίημεν, ἱϛαίητε, ἱϛαίησαν, & ἱϛαῖεν.
3. S. (διδοίην, διδοίης, διδοίη.
D. (διδοίητον, διδοιήτην.
P. (διδοίημεν, διδοίητε, διδοίησαν, & διδοῖεν.

Aoriſtus ſecundus.

1. S. (θείην, θείης, θείη.
D. (θείητον, θειήτην.
P. (θείημεν, θείητε, θείησαν, & θεῖεν.
2. S. (ϛαίην, ϛαίης, ϛαίη.
D. (ϛαίητον, ϛαιήτην,
P. (ϛαίημεν, ϛαίητε, ϛαίησαν, & ϛαῖεν.
3. S. δοίην, δοίης, δοίη.
D. (δοίητον, δοιήτην.
P. (δοίημεν, δοίητε, δοίησαν, & δοῖεν.

Futurum primum.

1. θήσοιμι.
2. ϛήσοιμι.
3. δώσοιμι.

Aoriſtus primus.

1. θήκαιμι.
2. ϛήσαιμι.
3. δώκαιμι.

Præt. Perfect. & pluſq.

1. τεθείκοιμι.

Digitized by Google

2. ἑστάκοιμι.
3. δεδώκοιμι.

Modus Subjunctivus.

ἐὰν, cum.

1. S. (τιθῶ, τιθῇς, τιθῇ,
D. (τιθῆτον, τιθῆτον.
P. (τιθῶμεν, τιθῆτε, τιθῶσι.
2. S. (ἱστῶ, ἱστᾷς, ἱστᾷ.
D. (ἱστᾶτον, ἱστᾶτον.
P. (ἱστῶμεν, ἱστᾶτε, ἱστῶσι.
3. S. (διδῶ, διδῷς, διδῷ.
D. (διδῶτον, διδῶτον.
P. (διδῶμεν, διδῶτε, διδῶσι.

Aoriſtus ſecundus.

1. S. (θῶ, θῇς, θῇ.
D. (θῆτον, θῆτον.
P. (θῶμεν, θῆτε, θῶσι.
2. S. (στῶ, στῇς, στῇ.
D. (στῆτον, στῆτον.
P. (στῶμεν, στῆτε, στῶσι.
3. S. (δῶ, δῷς, δῷ.
D. (δῶτον, δῶτον.
P. (δῶμεν, δῶτε, δῶσι.

Aoriſtus primus.

1. θήκω.
2. στήσω.
3. δώκω.

Præt. perf. & pluſq.

1. τεθείκω.
2. ἑστάκω.
3. δεδώκω.

Modus Infinitivus.

Præſens, & Imperfectum.

1. τιθέναι.
2. ἱστάναι.
3. διδόναι.
4. ζευγνύναι.

Aoriſtus Secundus.

1. θεῖναι.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐὰν, cum.

S. (χρυσόωμαι, ῶμαι: χρυσόῃ, ῷ: χρυσόηται, ῶται.
D. (χρυσοώμεθον, ώμεθον: χρυσόησθον, ῶσθον: χρυσόησθον, ῶσθον.
P. (χρυσοώμεθα, ώμεθα: χρυσόησθε, ῶσθε: χρυσόωνται, ῶνται.

Perfectum, & pluſquam.

S. (κεχρυσῶμαι, κεχρυσῇ, κεχρυσῆται.
D. (κεχρυσώμεθον, κεχρυσῆσθον, κεχρυσῆσθον.
P. (κεχρυσώμεθα, κεχρυσῆσθε, κεχρυσῶνται.

Aor. 1. χρυσωθῶ.

Modus Infinitivus.

Præſ. & Imperf. χρυσόεσθαι, χρυσοῦσθαι.
Perf. & pluſq. κεχρυσῶσθαι.
Paulo poſt Fut. κεχρυσώσεσθαι.
Aor. 1. χρυσωθῆναι.
Fut. 1. χρυσωθήσεσθαι.

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

M. (ὁ χρυσοόμενος, ούμενος: τοῦ χρυσοομένου, ουμένου.
F. (ἡ χρυσοομένη, ουμένη: τῆς χρυσοομένης, ουμένης,
N. (τὸ χρυσοόμενον, ούμενον: τοῦ χρυσοομένου, ουμένου.

Perf. & pluſq. κεχρυσωμένος. Paulo poſt Fut. κεχρυσωσόμενος. Aor. 1. χρυσωθείς. Fut. 1. χρυσωθησόμενος.

Vocis Mediæ.

Tempora, quæ contrahuntur, ſunt eadem in Voce Media, ac in Paſſiva: Tempora reliqua formantur ut Media Barytona.

Fut. 1.

Indicat. χρυσώσομαι.
Optat. χρυσωσοίμην.
Infinit. χρυσώσεσθαι.
Partic. χρυσωσόμενος.

Aoriſt. 1.

Indicat. ἐχρυσωσάμην.

Imper.

Imper. χρύσωσαι.
Optat. χρυσωσαίμην.
Subjun. χρυσώσωμαι.
Infinit. χρυσώσασθαι.
Particip. χρυσωσάμενος.

Obſervatio.

Verba in όω, a Nomine derivata mutant in Futuro ο in ω: ut δηλόω, δηλώσω, manifeſto, a δῆλος manifeſtus: cætera fere retinent ο: ut ἀρόω, ἀρόσω, aro. At δόω, δώσω, do.

Aoriſtus ſecundus, Futurum ſecundum, & Præteritum Medium hic penitus deſiderantur in omnibus generibus.

Exempla primæ Conjugationis Circumflexorum

in εω.

κομέω, *curam gero.*
οἰδέω, *tumeo.*
ὀκνέω, *cunctor.*
ῥοφέω, *exhaurio.*
θαῤῥέω, *confido.*
φθονέω, *invideo.*
αἰτέω, *peto.*
αὐρέω, *fruor.*
χειροτονέω, *per ſuffragia creo.*
ζητέω, *quæro.*

Secundæ.

in αω.

κωλεράω, *proculco.*
ὁρμάω, *prorumpo.*
αἰονάω, *aſpergo.*
πειράω, *conor.*
θρυγανάω, *frico.*
φλιδάω, *putreſco.*
περάω, *vendo, tranſeo.*
βροντάω, *tono.*
γράω, *comedo.*
ἐρωτάω, *interrogo.*

Tertiæ.

in οω.

κληρόω, *ſorte deligo.*
ὁμοιόω, *aſſimilo.*
αἰσιμόω, *inſumo.*
πληρόω, *impleo.*
ῥιζόω, *ſtabilio.*
χαριτόω, *gratum reddo.*
ἐλευθερόω, *libero.*
θανατόω, *neco.*
φαρμακόω, *pharmaca miſceo.*
ἀκριβόω, *exquiro.*
ἐρημόω, *vaſto.*
φραγελλόω, *flagello.*

De

De Conjugationibus Verborum in μι,

Vocantur Verba in μι, propter ultimam ſyllabam μι, in quam deſinunt: ut τίθημι.

Oriuntur ex ſexta Conjugatione Barytonorum a Verbis deſinentibus in έω, άω, όω, ύω: unde quatuor ſunt Conjugationes Verborum in μι.

Habent pro Characteriſtica, Prima ε: Secunda α: Tertia ο: Quarta υ.

Fiunt autem mutando ω ultimam ſyllabam in μι, vertendo brevem Characteriſticam in longam, videlicet ε, α in η: ο in ω: υ correptum in υ productum; & præponendo Reduplicationem.

<table>
<tr><td rowspan="2">Reduplicatio duplex eſt.</td><td>Propria: cum prima conſonans Thematis, vel Tenuis loco Aſpiratæ cum ι brevi repetitur: ut,
θέω, τιθέω, τίθημι, pono.
δόω, διδόω, δίδωμι, do.</td></tr>
<tr><td>Impropria: cum ι ſolum præfigitur; idque vel cum Verbum incipit a ς, vel a Vocali: ut
ςάω, ἱςάω, ἵςημι, ſto.
ἕω, ἱέω, ἵημι, mitto.</td></tr>
</table>

Reduplicationem habent tantum Tres priores Conjugationes in Præſenti, & Præterito Imperfecto ſolum, per omnes Modos, & Participia: Quarta nullam habet; ſed tantum in ea ω vertitur in μι, hoc modo:

1. a θέω,	format	τίθημι, pono.
2. a ςάω,		ἵςημι, ſto.
3. a δόω,		δίδωμι, ſto.
4. a ζεύγνύω,		ζεύγνυμι, jungo.

Multa ſunt etiam ſine Reduplicatione: ut σβῆμι, extinguo: φημὶ, dico: ἄλωμι, capio: γνῶμι, cognoſco: & alia.

Poe-

Poetæ perinde agunt cum Reduplicatione , atque cum Verborum augmento Syllabico , & Temporali . Modo enim addunt Reduplicationem , modo detrahunt . Hinc in omni Conjugatione multa reperiuntur Verba in μι *ſine ulla omnino Reduplicatione : ut* φίλημι , *a* φιλέω , *amo :* γέλημι *a* γελάω , *video :* ἐλεύθέρωμι *ab* ἐλευθερόω , *libero :* κλῦμι *a* κλύω , *audio : aliaque plura , non tantum Poetis , ſed & aliis ſubinde uſurpata . Interdum adhibent quidem Reduplicationem , ſed per* ε *: ut* νοέω , νόημι , νενόημι , *intelligo :* τελέω , τέλημι , τετέλημι , *perficio ,* τλάω , τλῆμι , τέτλημι , *tolero . In quibuſdam Verbis , loco Reduplicationis repetunt duas primas literas Præſentis ; ut* ἀλυκτέω , ἀλύκτημι , ἀλαλύκτημι , *in anguſtias redigo :* ἀλάω , ἄλημι , ἀλάλημι , *erro :* ἀχέω , ἄχημι , ἀκάχημι , *angor . Interdum Verba a vocali cœpta habent Reduplicationem in ſecunda ſyllaba : ut* ὀνέω , *ſeu* ὀνάω , ὄνημι , ὀνίνημι , *juvo . Aliquando Reduplicatio ſive per* ι , *ſive per* ε , *ſuapte natura brevis , producitur inſerto* μ *: ut* πράω , πρῆμι , πίμπρημι , *comburo :* πλάω , *ſive* πλέω , πλῆμι , πίμπλημι , *impleo . Verba aliqua retinent Reduplicationem etiam in Futuro . Hinc* διδώσω *pro* δώσω *:* διδράσω *pro* δράσω *a* διδράσκω *fugio .*

Advertenda ante Inflexionem .

Peculiarem habent inflexionem Præſens , Imperfectum , Aoriſtus ſecundus : Reliqua Tempora ſequuntur rationem Barytonorum .

Deſtituuntur Verba in μι omni Futuro ſecundo , Præterito Perfecto Medio , Aoriſto ſecundo Paſſivo .

Verba Quartæ Conjugationis , ſi Diſſyllaba ſunt , Futurum habent , & Aoriſtum ſecundum : ſi Triſſyllaba , non ultra Imperfectum flectuntur . Carent etiam modo Optativo , & Conjunctivo .

Inflexio Verborum ex quatuor Conjugationibus in μι.

Vocis Activæ.

Modus Indicativus .

Præſens .

1. S. (τίθημι , τίθης , τίθησι .

D. (τίθετον, τίθετον.
P. (τίθεμεν, τίθετε, τιθεῖσι, Jon. τιθέασι.
2. S. (ἵστημι, ἵστης, ἵστησι.
D. (ἵστατον, ἵστατον.
P. (ἵσταμεν, ἵστατε, ἱστᾶσι.
3. S. (δίδωμι, δίδως, δίδωσι.
D. (δίδοτον, δίδοτον.
P. (δίδομεν, δίδοτε, διδοῦσι, Jon. διδόασι.
4. S. (ζεύγνυμι, ζεύγνυς, ζεύγνυσι.
D. (ζεύγνυτον, ζεύγνυτον. (γνύασι.
P. ζεύγνυμεν, ζεύγνυτε, ζευγνῦσι; in uſu ζευ-

Imperfectum.

1. S. (ἐτίθην, ἐτίθης, ἐτίθη.
D. (ἐτίθετον, ἐτιθέτην.
P. (ἐτίθεμεν, ἐτίθετε, ἐτίθεσαν.
2. S. (ἵστην, ἵστης, ἵστη.
D. (ἵστατον, ἱστάτην.
P. (ἵσταμεν, ἵστατε, ἵστασαν.
3. S. (ἐδίδων, ἐδίδως, ἐδίδω.
D. (ἐδίδοτον, ἐδιδότην.
P. (ἐδίδομεν, ἐδίδοτε, ἐδίδοσαν.
4. S. (ἐζεύγνυν, ἐζεύγνυς, ἐζεύγνυ.
D. (ἐζεύγνυτον, ἐζευγνύτην.
P. (ἐζεύγνυμεν, ἐζεύγνυτε, ἐζεύγνυσαν.

Aoriſtus ſecundus.

1. S. (ἔθην, ἔθης, ἔθη.
D. (ἔθετον, ἐθέτην.
P. (ἔθεμεν, ἔθετε, ἔθεσαν.
2. S. (ἔστην, ἔστης, ἔστη.
D. (ἔστητον, ἐστήτην.
P. (ἔστημεν, ἔστητε, ἔστησαν.
3. S. (ἔδων, ἔδως, ἔδω.
D. (ἔδοτον, ἐδότην.
P. (ἔδομεν, ἔδοτε, ἔδοσαν.

Futurum primum.

1. θήσω.
2. στήσω.
3. δώσω.

Aori-

Digitized by Google

Aoriſtus primus.

1. ἔθηκα.
2. ἔστησα.
3. ἔδωκα.

Cur ἔθηκα, ἔδωκα *habeant* κ, *diximus loco ſuo*.

Præteritum perfectum.

1. τέθεικα: ει pro η, more Bœotorum.
2. ἕστακα, pro ἕστηκα, ad differentiam ἕστηκα, quod eſt Præterit. Medium ab ἑστήκω, ſto. In Compoſitis tamen remanet η, ut ἀφέστηκα.
3. δέδωκα.

Præt. pluſq. perf.

1. ἐτεθείκειν.
2. ἑστάκειν.
3. ἐδεδώκειν.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

1. S. (τίθετι, τιθέτω.
D. (τίθετον, τιθέτων.
P. (τίθετε, τιθέτωσαν.
2. S. (ἵσταθι, ἱστάτω.
D. (ἵστατον, ἱστάτων.
P. (ἵστατε, ἱστάτωσαν.
3. S. (δίδοθι, διδότω.
D. δίδοτον, διδότων.
P. δίδοτε, διδότωσαν.
4. S. (ζεύγνυθι, ζευγνύτω.
D. (ζεύγνυτον, ζευγνύτων.
P. (ζεύγνυτε, ζευγνύτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

1. S. (θές, θέτω.
D. (θέτον, θέτων.
P. θέτε, θέτωσαν.
2. S. στῆθι, στήτω.
D. (στῆτον, στήτων.
P. (στῆτε, στήτωσαν.
3. S. (δός, δότω.
D. (δότον, δότων.
P. (δότε, δότωσαν.

Aoriſtus primus.

1. θῆκον.
2. ϛῆσον.
3. δῶκον.

Præt. perf. & Pluſq. Perf.

1. τέθεικε.
2. ἕϛακε.
3. δέδωκε.

Modus Optativus.

εἴθε, utinam.

1. S. (τιθείην, τιθείης, τιθείη.
D. (τιθείητον, τιθειήτην.
P. (τιθείημεν, τιθείητε, τιθείησαν, & τιθεῖεν.
2. S. (ἱϛαίην, ἱϛαίης, ἱϛαίη.
D. (ἱϛαίητον, ἱϛαιήτην.
P. (ἱϛαίημεν, ἱϛαίητε, ἱϛαίησαν, & ἱϛαῖεν.
3. S. (διδοίην, διδοίης, διδοίη.
D. (διδοίητον, διδοιήτην.
P. (διδοίημεν, διδοίητε, διδοίησαν, & διδοῖεν.

Aoriſtus ſecundus.

1. S. (θείην, θείης, θείη.
D. (θείητον, θειήτην.
P. (θείημεν, θείητε, θείησαν, & θεῖεν.
2. S. (ϛαίην, ϛαίης, ϛαίη.
D. (ϛαίητον, ϛαιήτην.
P. (ϛαίημεν, ϛαίητε, ϛαίησαν, & ϛαῖεν.
3. S. δοίην, δοίης, δοίη.
D. (δοίητον, δοιήτην.
P. (δοίημεν, δοίητε, δοίησαν, & δοῖεν.

Futurum primum.

1. θήσοιμι.
2. ϛήσοιμι.
3. δώσοιμι.

Aoriſtus primus.

1. θήκαιμι.
2. ϛήσαιμι.
3. δώκαιμι.

Præt. Perfect. & pluſq.

1. τεθείκοιμι.

2.

2. ἑςάκοιμι.
3. δεδώκοιμι.

Modus Subjunctivus.

ἐὰν, cum.

1. S. (τιθῶ, τιθῇς, τιθῇ,
D. (τιθῆτον, τιθῆτον.
P. (τιθῶμεν, τιθῆτε, τιθῶσι.
2. S. (ἱςῶ, ἱςᾷς, ἱςᾷ.
D. (ἱςᾶτον, ἱςᾶτον.
P. (ἱςῶμεν, ἱςᾶτε, ἱςῶσι.
3. S. (διδῶ, διδῷς, διδῷ.
D. (διδῶτον, διδῶτον.
P. (διδῶμεν, διδῶτε, διδῶσι.

Aoriſtus ſecundus.

1. S. (θῶ, θῇς, θῇ.
D. (θῆτον, θῆτον.
P. (θῶμεν, θῆτε, θῶσι.
2. S. (ςῶ, ςῇς, ςῇ.
D. (ςῆτον, ςῆτον.
P. (ςῶμεν, ςῆτε, ςῶσι.
3. S. (δῶ, δῷς, δῷ.
D. (δῶτον, δῶτον.
P. (δῶμεν, δῶτε, δῶσι.

Aoriſtus primus.

1. θήκω.
2. ςήσω.
3. δώκω.

Præt. perf. & pluſq.

1. τεθείκω.
2. ἑςάκω.
3. δεδώκω.

Modus Infinitivus.

Præſens, & Imperfectum.

1. τιθέναι.
2. ἱςάναι.
3. διδόναι.
4. ζευγνύναι.

Aoriſtus Secundus.

1. θεῖναι.

2. ϛῆναι.
3. δῦναι.
Futurum primum.
1. θήσειν.
2. ϛήσειν.
3. δώσειν.
Aoriſtus primus.
1. θῆκαι.
2. ϛῆσαι.
3. δῶκαι.
Præter. perf. & pluſq.
1. τεθεικέναι.
2. ἑϛακέναι.
3. δεδωκέναι.

Participium.
Præſens, & Imperfect.
1. M. (ὁ τιθεὶς, τοῦ τιθέντος.
F. (ἡ τιθεῖσα, τῆς τιθείσης.
N. (τὸ τιθὲν, τοῦ τιθέντος.
2. M. (ὁ ἱϛὰς, τοῦ ἱϛάντος.
F. (ἡ ἱϛᾶσα, τῆς ἱϛάσης.
N. (τὸ ἱϛὰν, τοῦ ἱϛάντος.
3. M. (ὁ διδοὺς, τοῦ διδόντος.
F. (ἡ διδοῦσα, τῆς διδούσης.
N. (τὸ διδὸν, τοῦ διδόντος.
4. M. (ὁ ζευγνὺς, τοῦ ζευγνύντος.
F. (ἡ ζευγνῦσα, τῆς ζευγνύσης.
N. (τὸ ζευγνὺν, τοῦ ζευγνύντος.
Aoriſtus ſecundus.
1. M. (ὁ θεὶς, τοῦ θέντος.
F. (ἡ θεῖσα, τῆς θείσης.
N. (τὸ θὲν, τοῦ θέντος.
2. M. (ὁ ϛὰς, τοῦ ϛάντος.
F. (ἡ ϛᾶσα, τῆς ϛάσης.
N. (τὸ ϛὰν, τοῦ ϛάντος.
3. M. (ὁ δοὺς, τοῦ δόντος.
F. (ἡ δοῦσα, τῆς δούσης.
N. (τὸ δὸν, τοῦ δόντος.

Fu-

Futurum primum.

1. θήσων.
2. ϛήσων.
3. δώσων.

Aoriſtus primus.

1. θήκας.
2. ϛήσας.
3. δώκας.

Perfect. & Pluſq.

1. τεθεικώς.
2. ἑϛακώς.
3. δεδωκώς.

Vocis Paſſivæ.

Modus Indicativus.

Præſens.

1. S. (τίθεμαι, τίθεσαι, τίθεται.
D. (τιθέμεθον, τίθεσθον, τίθεσθον.
P. (τιθέμεθα, τίθεσθε, τίθενται.
2. S. (ἵϛαμαι, ἵϛασαι, ἵϛαται.
D. (ἱϛάμεθον, ἵϛασθον, ἵϛασθον.
P. (ἱϛάμεθα, ἵϛασθε, ἵϛανται.
3. S. (δίδομαι, δίδοσαι, δίδοται.
D. (διδόμεθον, δίδοσθον, δίδοσθον.
P. (διδόμεθα, δίδοσθε, δίδονται.
4. S. (ζεύγνυμαι, ζεύγνυσαι, ζεύγνυται.
D. (ζευγνύμεθον, ζεύγνυσθον, ζεύγνυσθον.
P. (ζευγνύμεθα, ζεύγνυσθε, ζεύγνυνται.

Imperfectum.

1. S. (ἐτιθέμην, ἐτίθεσο, & ἐτίθου, ἐτίθετο.
D. (ἐτιθέμεθον, ἐτίθεσθον, ἐτιθέσθην.
P. ἐτιθέμεθα, ἐτίθεσθε, ἐτίθεντο.
2. S. (ἱϛάμην, ἵϛασο, & ἵϛω, ἵϛατο.
D. (ἱϛάμεθον, ἵϛασθον, ἱϛάσθην.
P. (ἱϛάμεθα, ἵϛασθε, ἵϛαντο.
3. S. (ἐδιδόμην, ἐδίδοσο, & ἐδίδου, ἐδίδοτο.
D. (ἐδιδόμεθον, ἐδίδοσθον, ἐδιδόσθην.
P. (ἐδιδόμεθα, ἐδίδοσθε, ἐδίδοντο.

4. S. (ἐζευγνύμην, ἐζεύγνυσο, ἐζεύγνυτο.
D. (ἐζευγνύμεθον, ἐζεύγνυσθον, ἐζευγνύσθην.
P. (ἐζευγνύμεθα, ἐζεύγνυσθε, ἐζεύγνυντο.

Perfectum.

1. τέθειμαι.
2. ἕσταμαι.
3. δέδομαι.

Pluſquam perfectum.

1. ἐτεθείμην.
2. ἑστάμην.
3. ἐδεδόμην.

Paulo poſt Futurum.

1. τεθείσομαι.
2. ἑστάσομαι.
3. δεδόσομαι.

Aoriſtus primus.

1. ἐτέθην.
2. ἐστάθην.
3. ἐδόθην.

Futurum primum.

1. τεθήσομαι.
2. σταθήσομαι.
3. δοθήσομαι.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperſect.

1. S. τίθεσο, & τίθου, τιθέσθω.
D. (τίθεσθον, τιθέσθων.
P. (τίθεσθε, τιθέσθωσαν.
2. S. (ἵστασο, & ἵστω, ἱστάσθω.
D. (ἵστασθον, ἱστάσθων.
P. (ἵστασθε, ἱστάσθωσαν.
3. S. δίδοσο, & δίδου, διδόσθω.
D. (δίδοσθον, διδόσθων.
P. (δίδοσθε, διδόσθωσαν.
4. S. (ζεύγνυσο, ζευγνύσθω.
D. (ζεύγνυσθον, ζευγνύσθων.
P. (ζεύγνυσθε, ζευγνύσθωσαν.

Perfectum, & pluſquam.

1. τέθεισο.

2.

2. ἑϛασο.
3. δέδοσο.

Aoriſtus primus.

1. τέθητι.
2. ϛάθητι.
3. δόθητι.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

1. S. (τιθείμην, τιθεῖο, τιθεῖτο.
D. (τιθείμεθον, τιθεῖσθον, τιθείσθην.
P. (τιθείμεθα, τιθεῖσθε, τιθεῖντο.
2. S. (ἱϛαίμην, ἱϛαῖο, ἱϛαῖτο.
D. (ἱϛαίμεθον, ἱϛαῖσθον, ἱϛαίσθην.
P. (ἱϛαίμεθα, ἱϛαῖσθε, ἱϛαῖντο.
3. S. (διδοίμην, διδοῖο, διδοῖτο.
D. (διδοίμεθον, διδοῖσθον, διδοίσθην.
P. (διδοίμεθα, διδοῖσθε, διδοῖντο.

Perfectum, & pluſquam.

1. (τεθείμην, τεθεῖο, τεθεῖτο.
D. (τεθείμεθον, τεθεῖσθον, τεθείσθην.
P. (τεθείμεθα, τεθεῖσθε, τεθεῖντο.
2. S. (ἑϛαίμην, ἑϛαῖο, ἑϛαῖτο.
D. (ἑϛαίμεθον, ἑϛαῖσθον, ἑϛαῖσθην.
P. (ἑϛαίμεθα, ἑϛαῖσθε, ἑϛαῖντο.
3. S. (δεδοίμην, δεδοῖο, δεδοῖτο.
D. (δεδοίμεθον, δεδοῖσθον, δεδοίσθην.
P. (δεδοίμεθα, δεδοῖσθε, δεδοῖντο.

Paulo poſt Futurum.

1. τεθησοίμην.
2. ἑϛασοίμην.
3. δεδοσοίμην.

Aoriſtus primus.

1. τεθείην.
2. ϛαθείην.
3. δοθείην.

Futurum primum.

1. τεθησοίμην.
2. ϛαθησοίμην.

3. δοθησοίμην.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐὰν, cum

1. S. (τιθῶμαι, τιθῇ, τιθῆται.
D. (τιθώμεθον, τιθῆσθον, τιθῆσθον.
P. (τιθώμεθα, τιθῆσθε, τιθῶνται.
2. S. (ἱστῶμαι, ἱστῇ, ἱστᾶται.
D. (ἱστώμεθον, ἱστᾶσθον, ἱστᾶσθον.
P. (ἱστώμεθα, ἱστᾶσθε, ἱστῶνται.
3. S. (διδῶμαι, διδῷ, διδῶται.
D. (διδώμεθον, διδῶσθον, διδῶσθον.
P. (διδώμεθα, διδῶσθε, διδῶνται.

Præteritum & pluſq.

1. S. (τεθῶμαι, τεθῇ, τεθῆται.
D. (τεθώμεθον, τεθῆσθον, τεθῆσθον.
P. (τεθώμεθα, τεθῆσθε, τεθῶνται.
2. S. (ἑστῶμαι, ἑστῇ, ἑστᾶται.
D. (ἑστώμεθον, ἑστᾶσθον, ἑστᾶσθον.
P. (ἑστώμεθα, ἑστᾶσθε, ἑστῶνται.
3. S. (δεδῶμαι, δεδῷ, δεδῶται.
D. (δεδώμεθον, δεδῶσθον, δεδῶσθον.
P. (δεδώμεθα, δεδῶσθε, δεδῶνται.

Aoriſtus primus.

1. τεθῶ.
2. σταθῶ.
3. δοθῶ.

Modus Infinitivus.

Præſens, & Imperfectum.

1. τίθεσθαι.
2. ἵστασθαι.
3. δίδοσθαι.
4. ζεύγνυσθαι.

Perfectum, & pluſquam.

1. τεθεῖσθαι.
2. ἑστάσθαι.
3. δεδόσθαι.

Paulo poſt Futur.

1. τεθείσεσθαι.

2.

2. ἱστάσθαι.
3. διδόσθαι.

Aoriſtus primus.

1. τεθῆναι.
2. σταθῆναι.
3. δοθῆναι.

Futurum primum.

1. τεθήσεσθαι.
2. σταθήσεσθαι.
3. δοθήσεσθαι.

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

1. M. (ὁ τιθέμενος, τοῦ τιθεμένου.
F. (ἡ τιθεμένη, τῆς τιθεμένης.
N. (τὸ τιθέμενον, τοῦ τιθεμένου.
2. M. (ὁ ἱστάμενος, τοῦ ἱσταμένου,
F. (ἡ ἱσταμένη, τῆς ἱσταμένης.
N. (τὸ ἱστάμενον, τοῦ ἱσταμένου.
3. M. (ὁ διδόμενος, τοῦ διδομένου.
F. (ἡ διδομένη, τῆς διδομένης.
N. (τὸ διδόμενον, τοῦ διδομένου.
4. M. (ὁ ζευγνύμενος, τοῦ μένου.
F. (ἡ ζευγνυμένη, τῆς μένης.
N. (τὸ ζευγνύμενον, τοῦ μένου.

Perfect. & Pluſq.

1. τεθειμένος.
2. ἑσταμένος.
3. δεδομένος.

Paulo poſt Futurum.

1. τεθεισόμενος.
2. ἑστασόμενος.
3. δεδοσόμενος.

Aoriſtus primus.

1. τεθεὶς.
2. σταθεὶς.
3. δοθεὶς.

Futurum primum.

1. τεθησόμενος.

Digitized by Google

2. σταθησόμενος.
3. δοθησόμενος.

Vocis Mediæ.

Præſens, & Imperfectum per omnes Modos ſunt eadem, ac Paſſiva.

Modus Indicativus.

Aoriſtus primus.

1. S. (ἐθέμην, ἔθεσο, & ἔθου, ἔθετο.
D. (ἐθέμεθον, ἔθεσθον, ἐθέσθην.
P. (ἐθέμεθα, ἔθεσθε, ἔθεντο.
2. S. (ἐστάμην, ἔστασο, ἔστατο.
D. (ἐστάμεθον, ἔστασθον, ἐστάσθην.
P. (ἐστάμεθα, ἔστασθε, ἔσταντο.
3. S. (ἐδόμην, ἔδοσο, & ἔδου, ἔδοτο:
D. (ἐδόμεθον, ἔδοσθον, ἐδόσθην.
P. (ἐδόμεθα, ἔδοσθε, ἔδοντο.

Futurum primum.

1. θήσομαι.
2. στήσομαι.
3. δώσομαι.

Aoriſtus primus.

1. ἐθηκάμην.
2. ἐστησάμην.
3. ἐδωκάμην.

Modus Imperativus.

Aoriſtus ſecundus.

1. S. (θέσο, & θοῦ, θέσθω.
D. (θέσθον, θέσθων.
P. (θέσθε, θέσθωσαν.
2. S. (στάσο, στάσθω.
D. (στάσθον, στάσθων.
P. (στάσθε, στάσθωσαν.
3. S. (δύσο, & δοῦ, δόσθω.
D. (δόσθον, δόσθων.
P. (δόσθε, δόσθωσαν.

Aori-

Aoriſtus primus.

1. θῆκαι.
2. στῆσαι.
3. δῶκαι.

Modus Optativus.

Aoriſtus ſecundus.

εἴθε, utinam.

1. S. (θείμην, θεῖο, θεῖτο.
   D. (θείμεθον, θεῖσθον, θείσθην.
   P. (θείμεθα, θεῖσθε, θεῖντο.
2. S. (σταίμην, σταῖο, σταῖτο.
   D. (σταίμεθον, σταῖσθον, σταίσθην.
   P. (σταίμεθα, σταῖσθε, σταῖντο.
3. S. (δοίμην, δοῖο, δοῖτο.
   D. (δοίμεθον, δοῖσθον, δοίσθην.
   P. (δοίμεθα, δοῖσθε, δοῖντο.

Futurum primum.

1. θησοίμην.
2. στησοίμην.
3. δωσοίμην.

Aoriſtus primus.

1. θηκαίμην.
2. στησαίμην.
3. δωκαίμην.

Modus Subjunctivus.

Aoriſtus ſecundus.

ἐὰν, cum.

1. S. (θῶμαι, θῇ, θῆται.
   D. (θώμεθον, θῆσθον, θῆσθον.
   P. (θώμεθα, θῆσθε, θῶνται.
2. S. (στῶμαι, στᾷ, στᾶται.
   D. (στώμεθον, στᾶσθον, στᾶσθον.
   P. (στώμεθα, στᾶσθε, στῶνται.
3. S. (δῶμαι, δῷ, δῶται.
   D. (δώμεθον, δῶσθον, δῶσθον.

P.

P. (δώμεθα, δῶσθε, δῶνται.

Aoriſtus primus.

1. θήκωμαι.
2. στήσωμαι.
3. δώκωμαι.

Modus Infinitivus.

Aoriſtus ſecundus.

1. θέσθαι.
2. στάσθαι.
3. δόσθαι.

Futurum primum.

1. θήσεσθαι.
2. στήσεσθαι.
3. δώσεσθαι.

Aoriſtus primus.

1. θήκασθαι.
2. στήσασθαι.
3. δώκασθαι.

Participium.

Aoriſtus ſecundus.

1. M. (ὁ θέμενος, τοῦ θεμένου.
F. (ἡ θεμένη, τῆς θεμένης.
N. (τὸ θέμενον, τοῦ θεμένου.
2. M. (ὁ στάμενος, τοῦ σταμένου.
F. (ἡ σταμένη, τῆς σταμένης.
N. (τὸ στάμενον, τοῦ σταμένου.
3. M. (ὁ δόμενος, τοῦ δομένου.
F. (ἡ δομένη, τῆς δομένης.
N. (τὸ δόμενον, τοῦ δομένου.

Futurum primum.

1. θησόμενος.
2. στησόμενος.
3. δωσόμενος.

Aoriſtus primus.

1. θηκάμενος.
2. στησάμενος.
3. δωκάμενος.

Tem-

Temporum quorundam Formatio in Voce Activa.

Præſens.

De hujus formatione ſatis dictum eſt ſupra.

Imperfectum.

Formatur a Præſenti, mutando μι in ν; & præponendo Augmentum, niſi Verbum incipiat ab ι poſitione longo: ut τίθημι, ἐτίθην: ſed ἵστημι, ἵστην.

Obſervatio.

Præſens, & Imperfectum activum in Duali, & Plurali mutant Characteriſticam longam in brevem: ut τίθετον, ἵστατον, δίδοτον, ζεύγνυτον, &c.

Imperfectum ſingulare trium priorum Conjugationum vix eſt in uſu; ſed utimur perſonis circumflexorum: ut ἐτίθεον, ἐτίθουν, ἐτίθεες, ἐτίθεις: ἵσταον, ἵστων, ἵσταες, ἵστας: ἐδίδοον, ἐδίδουν, ἐδίδοες, ἐδίδους, &c. Secundæ etiam perſonæ Imperativi ſæpe contrahuntur: ut τίθει, ἵστα, δίδου, a contractis τιθῶ, ἱστῶ, διδῶ.

Aoriſtus Secundus.

Deducitur ab Imperfecto rejiciendo Reduplicationem, & præponendo Augmentum ε: ut ἐτίθην, ἔθην; ſed ἵστην, ἔστην: quod, ſicut etiam Præteritum ἕστακα (quod & ἕσταα) neutram, ſeu paſſivam habet ſignificationem: *ſteti*, *jacui*, *vel poſitus ſum*.

Similis eſt Imperfecto, niſi quod in Duali, ac Plurali Vocalem retinet longam, præter ἔθην, ἔδων, & ἧν, ab ἵημι, mitto.

Si Verbum caret Reduplicatione, idem erit Imperfectum, & Aoriſtus ſecundus: ut σβῆμι, ἔσβην, extinguo: κλῦμι, ἔκλυν, audio.

Hi tres Aoriſti ſecundi ἔθην, ἔδων, ἧν, in Indicativo ſingulariter ſunt inuſitati.

Obſervatio in Modos Reliquos.

IMPERATIVI Præſens formatur a Præſenti Indicativi, mutando μι in θι, & longam Vocalem in brevem:

vem: ut ἵςημι, ἵςαθι: ſed τίθετι, non τίθεθι, propter alterum θ præcedens.
Aoriſtus ſecundus exit plerumque in θι: ut ςῆθι, ςήτω: γνῶθι, γνώτω: ſed θὲς, & δὸς, excipiuntur; quamvis apud aliquos etiam δόθι: ſicut etiam χὲς, habeto, a χῆμι: φρὲς, fer, a φρῆμι: ἕς, mitte, ab ἵημι, cum ſuis compoſitis.
OPTATIVI Præſens, τιθείην, ἱςαίην, διδοίην: & Aoriſtus ſecundus, θείην, ςαίην, δοίην, per diphthongum, quæ continet Characteriſticam Conjugationis ει, αι, οι.
SUBJUNCTIVI Præſens, τιθῶ, τιθῇς, τιθῇ: ἱςῶ, ἱςᾷς, ἱςᾷ: διδῶ, διδῷς, διδῷ. Secunda, & Tertia perſona per diphthongum impropriam; ῃ primæ Conjugationis; ᾳ Secundæ; ῳ Tertiæ. Aoriſtus autem ſecundus θῶ, θῇς, θῇ: ςῶ, ςῇς, ςῇ: δῶ δῷς, δῷ, per ῃ in Duabus Primis Conjugationibus, & per ῳ in Tertia.
INFINITIVI Præſens, τιθέναι, ἱςάναι, διδόναι, ζευγνύναι per Characteriſticam ſuæ Conjugationis ante ναι. Ab hoc formatur Aoriſtus ſecundus, abjecta Reduplicatione, & mutata brevi Vocali in longam: ut ςάναι, ςῆναι. Excipiuntur θεῖναι, δοῦναι, εἶναι, ab εἰμὶ, quæ ex Vocali brevi faciunt dipthongum.
PARTICIPII Præſens, τιθεὶς, διδοὺς, a themate τίθημι, δίδωμι, mutato μι in ς, & ad Characteriſticam brevem ſumptam addito ι in τιθεὶς, υ in διδοὺς: ἱςὰς ab ἵςημι, mutato μι in ς, & η in α longum: ζευγνὺς a ζεύγνυμι, mutato μι in ς. Acuitur in omnibus ultima.
Præteritum Perfectum ἑςακὼς, ἑςακυῖα, ἑςακὸς: & Jonice, ἑςαὼς, ἑςαότος: Jones enim e Præteritis ſubtrahunt κ, & penultimam corripiunt: inde per craſin, ὁ ἑςὼς, ἑςῶτος: ἡ ἑςῶσα, ἑςώσης: τὸ ἑςὼς, ἑςῶτος, maximo in uſu. Neutrum ἑςῶς non ſecus, ac maſculinum, ſcribitur per ω, quia natum ex craſi.

Temporum quorundam formatio in Voce Paſſiva.

Præſens.

Formatur ab Activo τίθημι, mutando μι in μαι, & lon-

longam vocalem in ſuam brevem, ut & in reliquis Perſonis omnibus.

Obſervatio.

Secunda Perſona Præſentis exit in σαι: τίθεσαι, ἵστασαι: Attice tamen τίθη, ἵστη.

Sunt nonnulla in μι, quæ communiter formant Secundam perſonam in η: κάθημαι, κάθη, ſedeo; ἐπίσταμαι, ἐπίστη, ſcio; δύναμαι, δύνη, poſſum: pro κάθησαι, ἐπίστασαι, δύνασαι: quamvis iſtæ etiam terminationes reperiantur.

Quædam etiam, Attice præſertim, retinent longam vocalem Activi, ut ὄνημαι, ὄνησαι, ὄνηται, *fruor; pro* ὄνεμαι, ὄνεσαι, ὄνεται: κάλημαι, *pro* κάλεμαι, *ab Activo* κάλημι, *voco*: δίζημαι, *pro* δίζεμαι, *a* δίζημι, *quæro: ſic in Secunda Conjugatione*: ὅρημαι, *pro* ὅραμαι, *ab* ὅρημι, *video*, ἄημαι, *ab* ἄημι, *ſpiro*.

Imperfectum.

A Præſenti τίθεμαι, verſo αι in ην, & Augmento præpoſito. Cæterum ubique eſt brevis Characteriſtica. Secunda perſona pro ἐτίθεσο, eſt etiam ἐτίθου: ſic ἵστασο, & ἵστω; ἐδίδοσο, & ἐδίδου, expuncto σ, & duabus Vocalibus in unam ſyllabam contractis.

Præteritum Perfectum.

Formatur a Perfecto Activo, mutando κα in μαι, & penultima corripienda, idque in omnibus Numeris; ut ἕστακα, ἕσταμαι, ἑστάμεθον, ἑστάμεθα: δέδωκα, δέδομαι, δεδόμεθον, δεδόμεθα. Sed τέθειμαι, retinet Bœoticam Perfecti Activi diphthongum.

Aoriſtus Primus.

Aoriſtus Primus ἐτέθην formatur a Tertia perſona Perfecti τέθειται, mutata αι in ην; retentoque Augmento Imperfecti. Penultima hujus Aoriſti corripitur: a τέθειται, ἐτέθην, abjecta Subjunctiva, verſo autem θ in τ, propter alterum θ ſequens.

Obſervatio in Modos reliquos.

IMPERATIVI Præſens τίθεσο formatur a Præſenti Indicativi mutando μαι in σο; retinendoque brevem Vocalem in omnibus Numeris. Ablato σ fit craſis Attica: τίθεσο, τίθεο, τίθου: ἵστασο, ἵσταο, ἵστω: δίδοσο, δίδοο, δίδου.

OPTATIVI Præſens τιθείμην, a Præſenti Indicativi mutando αι in ην, & ad penultimam brevem addendo ι: ἵσταμαι, ἱσταίμην, δίδομαι, διδοίμην. Præterea Secunda, ac Tertia perſona, ultima brevi, in penultima ubique circumflectitur, niſi Activum non ſit in uſu: ut δύναμαι, poſſum, δυναίμην, δύναιο, δύναιτο; quia non dicitur. δύνημι, δυναίην. Quidam tamen ἱσταίμην, ἵσταιο, ἵσταιτο.

Perfectum τεθείμην nihil differt a Præſenti τιθείμην, niſi prima ſyllaba; quia illic eſt Reduplicatio, hic Augmentum.

SUBJUNCTIVI Præſens τιθῶμαι ſimile eſt ſuo Circumflexo; niſi quod Secunda Singularis Tertiæ Conjugationis inflectitur per ῷ, non per οῖ: ut, διδῶμαι, διδῷ, διδῶται: & pro ἱστῶμαι, ᾷ, ᾶται, quidam dicunt ἱστῶμαι, ῇ, ῆται: ſic δύνωμαι, δύνῃ, δύνηται.

Perfectum τεθῶμαι nihil differt a Præſenti τιθῶμαι, niſi prima ſyllaba: quæ illic eſt Reduplicatio, hic Augmentum.

INFINITIVI Præſens τίθεσθαι a Secunda Plurali Præſentis Indicativi, mutando ε in αι.

Animadverſio in Vocem Mediam.

Præſens, & Imperfectum conveniunt cum Paſſivis.

Futurum primum, & Aoriſtus primus juxta regulam Barytonorum.

Perfectum, & pluſquam perfectum, & Futurum ſecundum tunc ſunt, cum Verba circumflexa, a quibus Verba in μι formantur, prædicta Tempora habuerint: cæterum deſiderantur, ut dictum eſt.

Aori-

Aoriſtus primus vix eſt in uſu, maxime extra Indicativum; ut etiam Aoriſtus Primus Activus.

Aoriſtus Secundus.

Fit ab Imperfecto, abjecta Reduplicatione, idque in omnibus Modis: ut ἐτεθέμην, ἐθέμην, ἱστάμην, ἱστάμην: ἐδιδόμην, ἐδόμην. Ε᾽στάμην convenit cum Præterito Pluſquam perfecto Paſſivo, licet ſpiritu differat, cum in illo ſit aſper, hic lenis.

Vix eſt uſitatum hoc tempus, & minus extra Indicativum, στάσο, σταίμην, στῶμαι, στάσθαι.

Imperativi Aoriſtus ſecundus θοῦ, fit a θέσο, expuncto σ, & duabus Vocalibus in ου contractis.

Cæterum Verba in μι, præſertim vero Polyſyllaba Quartæ, defectum Temporum aliunde ſarciunt: ut ζεύγνυμι a ζευγνύω. Fut. 1. ζεύξω a ζεύγω: Aor. 1. ἔζευξα: Aor. 2. ἔζυγον.

Conjugatio quorundam Anomalorum in μι.

Verbum ſubſtantivum Εἰμὶ, ſum.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (εἰμὶ, εἶς, vel εἶ, ἐστὶ.
D. (ἐστὸν, ἐστὸν.
P. (ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσὶ.

Imperfectum.

S. (ἦν, ἦς, ἦ, vel ἦν.
D. (ἦτον, ἤτην.
P. (ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.

Pluſquam perfectum.

S. (ἤμην, ἦσο, ἦτο.
D. (ἤμεθον, ἦσθον, ἤσθην.
P. (ἤμεθα, ἦσθε, ἦντο.

Futurum.

S. (ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται, vel ἔσται.
D. (ἐσόμεθον, ἔσεσθον, ἔσεσθον.
P. (ἐσόμεθα, ἔσεσθε, ἔσονται.

Modus Imperativus.

Præſ. & Imperfectum.

S. (ἔσο, καὶ ἴσθι, ἔστω.

D. (ἔστον, ἔστων.
P. (ἔστε, ἔστωσαν, vel ἔστων Att.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (εἴην, εἴης, εἴη.
D. (εἴητον, εἰήτην.
P. (εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Futurum.

S. (ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο.
D. (ἐσοίμεθον, ἔσοισθον, ἐσοίσθην.
P. (ἐσοίμεθα, ἔσοισθε, ἔσοιντο.

Modus Subjunctivus.

Præſ. & Imperfect.

S. (ὦ, ᾖς, ᾖ.
D. (ἦτον, ἦτον.
P. (ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Modus Infinitivus.

Præſens, & Imperfectum.

εἶναι.

Futurum.

ἔσεσθαι.

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

M. (ὁ ὢν, τοῦ ὄντος.
F. (ἡ οὖσα, τῆς οὔσης.
N. (τὸ ὂν, τοῦ ὄντος.

Futurum.

M, (ὁ ἐσόμενος, τοῦ ἐσομένου.
F. (ἡ ἐσομένη, τῆς ἐσομένης.
N. (τὸ ἐσόμενον, τοῦ ἐσομένου.

Εἶμι, Eo.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (εἶμι, εἶς, vel εἶ, εἶσι.
D. (ἴτον, ἴτον.
P, (ἴμεν, ἴτε, ἴσι.

Im-

Imperfectum.

S. (εἶν, εἶς, εἶ.
D. (ἴτον, ἴτην.
P. (ἴμεν, ἴτε, ἴσαν.

Perfectum.

S. (εἶκα, εἶκας, εἶκε.
D. (εἴκατον, εἴκατον.
P. (εἴκαμεν, εἴκατε, εἴκασι.

Pluſquam perfectum.

S. (εἴκειν, εἴκεις, εἴκει, vel Attice ᾔκειν, ᾔκεις, &c.
D. (εἴκειτον, εἰκείτην.
P. (εἴκειμεν, εἴκειτε, εἴκεισαν.

Perfectum Medium.

S. (εἶα, εἶας, εἶε, vel ᾖα, ᾖας, &c.
D. (εἴατον, εἴατον.
P. (εἴαμεν, εἴατε, εἴασι.

Pluſquam perfect. Medium.

S. (ᾔειν, ᾔεις, ᾔει.
D. (ᾔειτον, ᾐείτην.
P. (ᾔειμεν, ᾔειτε, ᾔεισαν.

Aoriſtus primus.

S. (εἶσα, εἶσας, εἶσε.
D. (εἴσατον, εἰσάτην.
P. (εἴσαμεν, εἴσατε, εἶσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἴον, ἴες, ἴε.
D. (ἴετον, ἰέτην.
P. (ἴεμεν, ἴετε, ἴον.

Futurum primum.

S. (εἴσω, εἴσεις, εἴσει.
D. (εἴσετον, εἶσετον.
P. (εἴσομεν, εἴσετε, εἴσουσι.

Hoc Futurum in uſu non eſt: utimur autem pro eo Præſenti Tempore, hoc eſt εἶμι, εἶς, εἶσι.

Modus Imperativus.

S. (ἴθι, ἴτω.
D. (ἴτον, ἴτων.
P. (ἴτε, ἴτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἴε, ἰέτω.
D. (ἴετον, ἰέτων.
P. (ἴετε, ἰέτωσαν.

Pro ἴθι per craſin dicitur εἶ, εἴτω, quod cum omnibus præpoſitionibus componere licet, ut δίει, ἔξει. Duas excipe, nempe σὺν, & παρά.

Optativus & Subjunctivus vix ſunt in uſu. Habet tamen Demoſt. Phil. 4. Aor. 2. Subjunct. ἴῃ.

Modus Infinitivus.

Præſens, & Imperfect.

ἴναι, vel εἶναι, vel ἰέναι.

Participium.

Aoriſtus ſecundus.

M. (ὁ ἰὼν, τοῦ ἰόντος.
F. (ἡ ἰοῦσα, τῆς ἰούσης.
N. (τὸ ἰὸν, τοῦ ἰόντος.

Ἵημι, Mitto.

Vox Activa.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (ἵημι, ἵης, ἵησι.
D. (ἵετον, ἵετον.
P. (ἵεμεν, ἵετε, ἱεῖσι, & ἱᾶσι Att.

Imperfectum.

S. (ἵην, ἵης, ἵη, & ἵεον, ἵειν; ἵεες, ἵεις: ἵεε, ἵει contracta,
D. (ἵετον, ἱέτην.
P. (ἵεμεν, ἵετε, ἵεσαν.

Perfectum.

S. (εἶκα, εἶκας, εἶκε.
D. (εἴκατον, εἴκατον.
P. (εἵκαμεν, εἵκατε, εἵκασι.

Pluſquam perfectum.

S. (εἵκειν, εἵκεις, εἵκει.
D. (εἵκειτον, εἱκείτην.
P. (εἵκειμεν, εἵκειτε, εἵκεισαν.

Ao-

Aoriſtus primus.

S. (ἧκα, ἧκας, ἧκε, vel εἷκα, εἷκας, &c. Att.
D. (ἥκατον, ἡκάτην.
P. (ἥκαμεν, ἥκατε, ἧκαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἧν, ἧς, ἧ.
D. (ἕτον, ἕτην.
P. (ἕμεν, ἕτε, ἕσαν.

Futurum.

S. (ἥσω, ἥσεις, ἥσει.
D. (ἥσετον, ἥσετον.
P. (ἥσομεν, ἥσετε, ἥσουσι.

In reliquis Modis Perfect. & pluſquam perfectum, Aoriſtus primus, itemque Futurum inuſitata ſunt.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperf.

S. (ἵεθι, ἱέτω.
D. (ἵετον, ἱέτων.
P. (ἵετε, ἱέτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἕς, ἕτω.
D. (ἕτον, ἕτων.
P. (ἕτε, ἕτωσαν.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (ἱείην, ἱείης, ἱείη.
D. (ἱείητον, ἱειήτην.
P. (ἱείημεν, ἱείητε, ἱείησαν.

Aoriſtus Secundus.

S. (εἵην, εἵης, εἵη.
D. (εἵητον, εἱήτην.
P. (εἵημεν, εἵητε, εἵησαν.

Modus Subjunctivus.

Præſ. & Imperfectum.

ἐὰν, cum.

S. (ἱῶ, ἱῇς, ἱῇ.
D. (ἱῆτον, ἱῆτον.

P. (ἱῶμεν , ἱῆτε , ἱῶσι .

Aoriſtus ſecundus .

S. (ὧ , ἧς , ἧ .
D. (ἧτον , ἧτον .
P. (ὧμεν , ἧτε , ὧσι .

Modus Infinitivus .

Præſens , & Imperf.

ἱέναι .

Aoriſtus ſecundus .

εἷναι .

Participium .

Præſens , & Imperf.

M. (ὁ ἱεὶς , τοῦ ἱέντος .
F. (ἡ ἱεῖσα , τῆς ἱείσης .
N. (τὸ ἱὲν , τοῦ ἱέντος .

Aoriſtus Secundus .

M. (ὁ εἷς , τοῦ ἕντος .
F. (ἡ εἷσα , τῆς εἵσης .
N. (τὸ ἓν , τοῦ ἕντος .

Vox Paſſiva .

Modus Indicativus .

Præſens .

S. (ἵεμαι , ἵεσαι , ἵεται .
D. (ἱέμεθον , ἵεσθον . ἵεσθον .
P. (ἱέμεθα , ἵεσθε , ἵενται .

Imperfectum .

S. (ἱέμην , ἵεσο , ἵετο .
D. (ἱέμεθον , ἵεσθον , ἱέσθην .
P. (ἱέμεθα , ἵεσθε , ἵεντο .

Perfectum .

S. (εἷμαι , εἷσαι , εἷται .
D. (εἵμεθον , εἷσθον , εἷσθον .
P. (εἵμεθα , εἷσθε , εἷνται .

Pluſquam perfect.

S. (εἵμην , εἷσο , εἷτο .
D. (εἵμεθον , εἷσθον . εἵσθην .
P. (εἵμεθα , εἷσθε , εἷντο .

Aoriſtus primus .

S. (ἕθην , ἕθης , ἕθη , & εἵθην , εἵθης .

D.

D. (ἕθητον, ἑθήτην.
P. (ἕθημεν, ἕθητε, ἕθησαν.

Futurum.

S. (ἑθήσομαι, ἑθήσῃ, ἑθήσεται.
D. (ἑθησόμεθον, ἑθήσεσθον, ἑθήσεσθον.
P. (ἑθησόμεθα, ἑθήσεσθε, ἑθήσονται.

Paulo poſt Futurum.

S. (εἵσομαι, εἵσῃ, εἵσεται.
D. (εἱσόμεθον, εἵσεσθον εἵσεσθον.
P. (εἱσόμεθα, εἵσεσθε, εἵσονται.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfect.

S. (ἵεσο, καὶ ἱοῦ, ἱέσθω.
D. (ἵεσθον, ἱέσθων.
P. (ἵεσθε, ἱέσθωσαν.

Cætera Tempora hic, & in reliquis Modis formabis ad normam Verbi Paſſivi τίθεμαι.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (ἱείμην, ἱεῖο, ἱεῖτο.
D. (ἱείμεθον, ἱεῖσθον, ἱείσθην.
P. (ἱείμεθα, ἱεῖσθε, ἱεῖντο.

Modus Subjunctivus.

Præſ. & Imperfectum.

ἐὰν, cum.

S. (ἱῶμαι, ἱῇ, ἱῆται.
D. (ἱώμεθον, ἱῆσθον, ἱῆσθον.
P. (ἱώμεθα, ἱῆσθε, ἱῶνται.

Modus Infinitivus.

Præſens, & Imperf.

ἵεσθαι.

Participium.

Præſ. & Imperfectum.

M. (ὁ ἱέμενος, τοῦ ἱεμένου.
F. (ἡ ἱεμένη, τῆς ἱεμένης.
N. (τὸ ἱέμενον, τοῦ ἱεμένου.

Vox Media.

Præſ.

Præſ. & Imperfectum per omnes modos ſunt eadem in Voce Media, ac Paſſiva.

Aoriſtus primus.

ἡκάμην, ἧκω, ἧκατο &c. ut ἐθηκάμην.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἕμην, ἕσο, & ἕο, & οὗ, ἕτο.

D. (ἕμεθον, ἕσθον, ἕσθην.

P. (ἕμεθα, ἕσθε, ἕντο.

Modus Imperativus.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἕσο, & ἕο, & οὗ, ἕσθω.

D. (ἕσθον, ἕσθων.

P. (ἕσθε, ἕσθωσαν.

Modus Optativus.

Aoriſtus ſecundus.

εἴθε, utinam.

S. (εἵμην, εἷο, εἷτο.

D. (εἵμεθον, εἷσθον, εἵσθην.

P. (εἵμεθα, εἷσθε, εἷντο

Modus Subjunctivus.

Aoriſtus ſecundus.

ἐὰν, cum.

S. (ὧμαι, ᾗ, ἧται.

D. (ὥμεθον, ἧσθον, ἧσθον.

P. (ὥμεθα, ἧσθε, ὧνται.

Modus Infinitivus.

Aoriſtus ſecundus.

ἕσθαι.

Participium.

Aoriſtus ſecundus.

M. (ὁ ἕμενος, τοῦ ἑμένου.

F. (ἡ ἑμένη, τῆς ἑμένης.

N. (τὸ ἕμενον, τοῦ ἑμένου.

Ἵημι, Concupiſco.

Eandem per omnes Modos, & Tempora inflexionem habet, quam ἵημι mitto, dempto Aoriſto primo Activo, qui eſt ἧσα, non ἧκα. Uſitatius eſt in voce Paſſiva ἵεμαι, quam in aliis; unde compoſitum ἐφίεμαι.

Ἵημι Vado.

In eo ſolo diſtinguitur ab Ἵημι mitto, quod illud aſpero, hoc leni ſpiritu notatur. Temp[illegible] omnia tum quoad formationem, tum quoad terminationem eadem ſunt.

Ἧμαι, Sedeo.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (ἧμαι, ἧσαι, ἧται, vel ἧϛαι Poet,
D. ἥμεθον, ἧσθον, ἧσθον.
P. (ἥμεθα, ἧσθε, ἧνται.

Imperfectum.

S. (ἥμην, ἧσο, ἧτο, vel ἧϛο Poet.
D. (ἥμεθον, ἧσθον, ἥσθην.
P. (ἥμεθα, ἧσθε, ἧντο.

Modus Imperativus.

S. (ἧσο, ἥσθω.
D. (ἧσθον, ἥσθων.
P. (ἧσθε, ἥσθωσαν,

Optativus, & Subjunctivus non ſunt in uſu.

Modus Infinitivus.

ἧσθαι.

Participium.

M. (ὁ ἥμενος, τοῦ ἡμένου.
F. (ἡ ἡμένη, τῆς ἡμένης.
N. (τὸ ἥμενον, τοῦ ἡμένου.

Inde Compoſitum Κάθημαι, Sedeo,

Κεῖμαι, Jaceo.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (κεῖμαι, κεῖσαι, κεῖται.
D. (κείμεθον, κεῖσθον, κεῖσθον.
P. (κείμεθα, κεῖσθε, κεῖνται.

Imperfectum.

S. (ἐκείμην, ἔκεισο, ἔκειτο.
D. (ἐκείμεθον, ἔκεισθον, ἐκείσθην.
P. (ἐκείμεθα, ἔκεισθε, ἔκειντο.

Futur.

Præſ. & Imperfectum per omnes modos ſunt eadem in Voce Media, ac Paſſiva.

Aoriſtus primus.

ἡκάμην, ἧκω, ἧκατο &c. ut ἐθηκάμην.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἕμην, ἕσο, & ἕο, & οὗ, ἕτο.
D. (ἕμεθον, ἕσθον, ἕσθην.
P. (ἕμεθα, ἕσθε, ἕντο.

Modus Imperativus.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἕσο, & ἕο, & οὗ, ἕσθω.
D. (ἕσθον, ἕσθων.
P. (ἕσθε, ἕσθωσαν.

Modus Optativus.

Aoriſtus ſecundus.

εἴθε, utinam.

S. (εἵμην, εἷο, εἷτο.
D. (εἵμεθον, εἷσθον, εἵσθην.
P. (εἵμεθα, εἷσθε, εἷντο

Modus Subjunctivus.

Aoriſtus ſecundus.

ἐὰν, cum.

S. (ὧμαι, ᾗ, ἧται.
D. (ὥμεθον, ἧσθον, ἧσθον.
P. (ὥμεθα, ἧσθε, ὧνται.

Modus Infinitivus.

Aoriſtus ſecundus.

ἕσθαι.

Participium.

Aoriſtus ſecundus.

M. (ὁ ἕμενος, τοῦ ἑμένου.
F. (ἡ ἑμένη, τῆς ἑμένης.
N. (τὸ ἕμενον, τοῦ ἑμένου.

Ἵημι, Concupiſco.

Eandem per omnes Modos, & Tempora inflexionem habet, quam ἵημι mitto, dempto Aoriſto primo Activo, qui eſt ἧσα, non ἧκα. Uſitatius eſt in voce Paſſiva ἵεμαι, quam in aliis; unde compoſitum ἐφίεμαι.

Ἵημι Vado.

In eo ſolo diſtinguitur ab Ἵημι mitto, quod illud aſpero, hoc leni ſpiritu notatur. Tempora omnia tum quoad formationem, tum quoad terminationem eadem ſunt.

Ἧμαι, Sedeo.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (ἧμαι, ἧσαι, ἧται, vel ἧςαι Poet.
D. ἥμεθον, ἧσθον, ἧσθον.
P. (ἥμεθα, ἧσθε, ἧνται.

Imperfectum.

S. (ἥμην, ἧσο, ἧτο, vel ἧςο Poet.
D. (ἥμεθον, ἧσθον, ἥσθην.
P. (ἥμεθα, ἧσθε, ἧντο.

Modus Imperativus.

S. (ἧσο, ἥσθω.
D. (ἧσθον, ἥσθων.
P. (ἧσθε, ἥσθωσαν.

Optativus, & Subjunctivus non ſunt in uſu.

Modus Infinitivus.

ἧσθαι.

Participium.

M. (ὁ ἥμενος, τοῦ ἡμένου.
F. (ἡ ἡμένη, τῆς ἡμένης.
N. (τὸ ἥμενον, τοῦ ἡμένου.

Inde Compoſitum Κάθημαι, Sedeo.

Κεῖμαι, Jaceo.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (κεῖμαι, κεῖσαι, κεῖται.
D. (κείμεθον, κεῖσθον, κεῖσθον.
P. (κείμεθα, κεῖσθε, κεῖνται.

Imperfectum.

S. (ἐκείμην, ἔκεισο, ἔκειτο.
D. (ἐκείμεθον, ἔκεισθον, ἐκείσθην.
P. (ἐκείμεθα, ἔκεισθε, ἔκειντο.

Futur.

Futur. 1. κείσομαι, κείσῃ, κείσεται, &c. ut τύψομαι. Sic in Optat. κεισοίμην. In Infin. κείσεσθαι. In Part. κεισόμενος.

Modus Imperativus.

Præſ. & Imperf.

S. (κεῖσο, κείσθω.

D. (κεῖσθον, κείσθων.

P. (κεῖσθε, κείσθωσαν.

Modus Optativus.

Præſ. & Imperf.

εἴθε, utinam.

S. (κεοίμην, κέοιο, κέοιτο.

D. (κεοίμεθον, κέοισθον, κεοίσθην.

P. (κεοίμεθα, κέοισθε, κέοιντο.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperf.

ἐὰν, cum.

S. (κέωμαι, κέῃ, κέηται.

D. (κεώμεθον, κέησθον, κέησθον.

P. (κεώμεθα, κέησθε, κέωνται.

Modus Infinitivus.

κεῖσθαι.

Participium.

M. (ὁ κείμενος, τοῦ κειμένου.

F. (ἡ κειμένη, τῆς κειμένης.

N. (τὸ κείμενον, τοῦ κειμένου.

Compoſita a κεῖμαι retrahunt accentum, ut διάκειμαι, διάκεισο: in Infinitivo manet, ut διακεῖσθαι.

Ἴσημι, Scio.

Vox Activa.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (ἴσημι, ἴσης, ἴσησι.

D. (ἴσατον, ἴσατον.

P. (ἴσαμεν, & Syn. ἴσμεν, ἴσατε, & Syn. ἴστε, ἴσασι.

Imperfectum.

S. (ἴσην, ἴσης, ἴση.

D. (ἴσατον, ἰσάτην.

P. (ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσασαν, & Syn.

Mo-

Modus Imperativus

S. (ἴσαθι, ἰσάτω.
D. (ἴσατον, ἰσάτων.
P. (ἴσατε, ἰσάτωσαν.

Vel per Sync.

S. (ἴσθι, ἴστω.
D. (ἴστον, ἴστων.
P. (ἴστε, ἴστωσαν, vel ἴστων.

Modus Infinitivus.

ἰσάναι, & ἰσάμεναι Attice.

Participium.

M. (ὁ ἴσας, τοῦ ἴσαντος.
F. (ἡ ἴσασα, τῆς ἰσάσης.
N. (τὸ ἴσαν, τοῦ ἴσαντος.

Vox Paſſiva.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (ἴσαμαι, ἴσασαι, ἴσαται.
D. (ἰσάμεθον, ἴσασθον, ἴσασθον.
P. (ἰσάμεθα, ἴσασθε, ἴσανται.

Vel interjecto τ.

S. (ἵσταμαι, ἵστασαι, ἵσταται.
D. (ἱστάμεθον, ἵστασθον, ἵστασθον.
P. (ἱστάμεθα, ἵστασθε, ἵστανται.

Imperfectum.

S. (ἱστάμην, ἵστασο, ἵστατο.
D. (ἱστάμεθον, ἵστασθον, ἱστάσθην.
P. (ἱστάμεθα, ἵστασθε, ἵσταντο.

Modus Imperativus.

S. (ἵστασο, ἱστάσθω.
D. (ἵστασθον, ἱστάσθων.
P. (ἵστασθε, ἱστάσθωσαν.

Modus Indicativus.

ἵστασθαι.

Reliqua tempora vix apud Auctores invenies.

Inde Compoſitum Ἐπίσταμαι, Scio.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (ἐπίσταμαι, ἐπίστασαι, ἐπίσταται.

D.

D. ἐπιστάμεθον, ἐπίστασθον, ἐπίστασθον.
P. (ἐπιστάμεθα, ἐπίστασθε, ἐπίστανται.

Imperfectum.

S. (ἐπιστάμην, ἐπίστασο, ἐπίστao Jon. ἐπίστω craſi, ἐπίστατο.
D. (ἐπιστάμεθον, ἐπίστασθον, ἐπιστάσθην.
P. (ἐπιστάμεθα, ἐπίστασθε, ἐπίσταντο.
Fut. ἐπιστήσομαι, ἐπιστήσῃ, ἐπιστήσεται, &c. ut τύψομαι.

Modus Imperativus.

S. (ἐπίστασο, ἐπιστάσθω.
D. (ἐπίστασθον, ἐπιστάσθων.
P. (ἐπίστασθε, ἐπιστάσθωσαν.

Modus Subjunctivus.

ἐὰν, cum.

S. (ἐπίστωμαι, ἐπίστῃ, ἐπίστηται.
D. (ἐπιστώμεθον, ἐπίστησθον, ἐπίστησθον.
P. (ἐπιστώμεθα, ἐπίστησθε, ἐπίστωνται.

Modus Infinitivus.

ἐπίστασθαι.

Participium.

M. (ὁ ἐπιστάμενος, τοῦ ἐπισταμένου.
F. (ἡ ἐπισταμένη, τῆς ἐπισταμένης.
N. (τὸ ἐπιστάμενον, τοῦ ἐπισταμένου.

Φημὶ, dico.

Vocis Activæ.

Modus Indicativus

Præſens.

S. (φημὶ, φὴς, φησί.
D. (φατὸν, φατόν.
P. (φαμὲν, φατὲ, φασί.

Imperfectum.

S. (ἔφην, ἔφης, ἔφη.
D. (ἔφατον, ἐφάτην.
P. (ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφασαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἔφην, ἔφης, ἔφη.

D.

D. (ἔφητον, ἐφήτην.
P. (ἔφημεν, ἔφητε, ἔφησαν.

Fut. φήσω, φήσεις, φήσει. &c. Aor. 1. ἔφησα, ἔφησας. ἔφησε, &c. ducuntur per omnes modos, ut in Barytonis.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. (φαθι, φάτω.
D. (φάτον, φάτων.
P. (φάτε, φάτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (φῆθι, φήτω.
D. (φῆτον, φήτων.
P. (φῆτε, φήτωσαν.

Hic tamen Aoriſtus rarus eſt.

Modus Optativus.

εἴθε. utinam.

S. (φαίην, φαίης, φαίη.
D. (φαίητον, φαιήτην.
P. φαίημεν, φαίητε, φαίησαν.

In Optativo, Subjunctivo, ac participio Præſ. & Aor. 2. idem ſunt.

Modus Subjunctivus.

ἐὰν, cum.

S. (φῶ. φῇς, φῇ.
D. (φῆτον, φῆτον.
P. (φῶμεν, φῆτε, φῶσι.

Modus Infinitivus.

Præſens, & Imperf.

φάναι cum acuto, ut diſtinguatur ab Aoriſt. 1. φᾶναι, apparuiſſe verbi φαίνω.

Aoriſtus ſecundus. φῆναι.

Participium.

M. (ὁ φὰς, τοῦ φάντος.
F. (ἡ φᾶσα, τῆς φάσης.
N. (τὸ φὰν, τοῦ φάντος.

Vo-

Vocis Mediæ.

Præſens.

S. (φάμαι, φάσαι, φάται: alii φαμαί &c.
D. (φάμεθον, φάσθον, φάσθον.
P. (φάμεθα, φάσθε, φάνται.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἐφάμην, ἔφασο, ἔφατο.
D. (ἐφάμεθον, ἔφασθον, ἐφάσθην.
P. (ἐφάμεθα, ἔφασθε, ἔφαντο.

Modus Infinitivus.

Aoriſtus ſecundus.

φᾶσθαι.

Participium.

Aoriſtus ſecundus.

M. (ὁ φάμενος, τοῦ φαμένου.
F. (ἡ φαμένη, τῆς φαμένης.
N. (τὸ φάμενον, τοῦ φαμένου.

Exempla

Conjugationum in μι.

Primæ.

φίλημι, *amo.*
ὄνημι, *juvo.*
ἄχημι, *angor.*
νόημι, *intelligo.*
βλῆμι, *percutio.*
ἐνίσπημι, *dico.*
κάλημι, *voco.*
αἴνημι, *laudo.*
τέλημι, *perficio.*
ἀλύκτημι, *in anguſtias redigo.*
σβῆμι, *extinguo.*
σχῆμι, *habeo.*
φρῆμι, *fero.*

Secundæ.

τέθνημι, *morior.*
ἄλημι, *erro.*
νίκημι, *vinco.*
κτῆμι, *occido.*
πίπρημι, & πίμπρημι, *incendo.*
ὄρημι, *video.*
ἵλημι, *propitius ſum.*
τέθλημι, & τλῆμι, *tolero.*
γέλημι, *rideo.*
ἀρίστημι, *prandeo.*
ἀφίημι, *dimitto.*
πίπλημι, & πίμπλημι, *impleo.*
ἄημι, *ſaturo.*
φθῆμι, *prævenio.*

Tertiæ.

ἅλωμι, *capio.*
ἐλευθέρωμι, *libero.*
βίωμι, *vivo.*
δοκίμωμι, *probo.*

γνῶ-

γνῶμι, *cognoſco.*

Quartæ.

ἄγνυμι, *frango.*	ὄλλυμι, *perdo.*
κλῦμι, *audio.*	πήγνυμι, *pango.*
ῥώννυμι, *roboro.*	πετάννυμι, *extendo.*
σβέννυμι, *extinguo.*	φῦμι, *naſcor.*
ὄμνυμι, *juro.*	ὀμόργνυμι, *abſtergo.*
μίγνυμι, *miſceo.*	ἕννυμι, *induo.*
δῦμι, *ſubeo.*	

De Verbalibus.

Verbalia ſic appellata, quod a Verbis formentur, fere deducuntur a Præterito Paſſivo, & Medio, dempta Reduplicatione, vel Augmento, & addita propria Terminatione: ut a πέπραγμαι, πρᾶγμα, res: ab ἔψαλμαι, ψαλμὸς, pſalmus: a τέτομαι, τόμος, ſectio.

Temporum Perſonæ, unde Verbalia, & horum pleræque Terminationes.

A prima Perſona Præteriti Paſſivi in	μα,	γράμμα, litera.
	μος,	δεσμὸς, vinculum.
	μη,	γραμμὴ, linea.
	μων,	νοήμων, intelligens.
A Secunda perſona Præteriti Paſſivi in	ις,	ποίησις, poeſis.
	ια,	δοκιμασία, probatio.
A Tertia perſona Præteriti Paſſivi in	της,	Ποιητὴς, Poeta.
	τος,	ἀκουστὸς, audibilis.
	τηρ,	χαρακτὴρ, character.
	τωρ ut	κοσμήτωρ, princeps.
	κος,	κριτικὸς, judicialis.
	τις,	πίστις, fides.
	τυς,	ὀρχηστὺς, ſaltator.
	τρια,	ὀρχήστρια, ſaltatrix.
	τρα,	ὀρχήστρα, illa Theatri pars, in qua chorus ſaltabat.
	τηριον,	ποτήριον, poculum.
	τρον,	δίδακτρον, minerval.
	Verbalia poſitionis in έος, έα, έον, ut γραπτέος, γραπτέα, γραπτέον.	

A Præterito Medio in	ος,	λόγος,	ſermo.
	η,	ἐπιστολή,	epiſtola.
	ιον,	λόγιον,	oraculum.
	ευς,	τομεύς,	ſector.

Paucula quædam deſcendunt ab ipſo Themate, ut λευκὸς, candidus, a λεύσσω, video: & ab Aoriſto ſecundo, ut φυγή, fuga, ab ἔφυγον.

De Imperſonalibus.

Imperſonalia ſunt, quæ cum Vocem Tertiis perſonis ſimilem præſeferant, perſonarum tamen ſignificandarum rationem incertam habent, & indefinitam. Eorum quædam ſunt formæ Activæ, quædam Paſſivæ: rurſus quædam Perſonalium analogiam ſequuta, regulariter naſcuntur: alia irregulariter evadunt.

Ἀνήκει, decet. imperf. ἀνῆκε. partic. ἀνῆκον, ab ἀνήκω, pervenio.

Ἀπέχει, ſufficit, ab ἀπέχω.

Ἀρέσκει, placet. imperf. ἤρεσκε. opt. ἀρέσκοι. fut. 1. ἀρέσει. aor. 1. ἤρεσε, ab ἀρέσκω placeo. Compoſ. ἀπαρέσκει, diſplicet. imperf. ἀπήρεσκε. aor. 1. ἀπήρεσε. Συναρέσκει, complacet.

Ἄρηρε, decretum eſt, ab ἄρω congruo.

Ἀρκεῖ, ſufficit. imperat. ἀρκείτω. aor. 1. ἤρκεσε. ab ἀρκέω ſufficio.

Διαφέρει, intereſt. imperf. διέφερε. optat. διαφέροι. partic. διαφέρον a διαφέρω, differo.

Δεῖ, oportet. imperf. ἔδει. optat. δέοι. fut. 1. δεήσει. aor. 1. ἐδέησε. infinit. δεῖν, δεήσειν, δεῆσαι. partic. δέον, δεῆσον, δεῆσαν, a δέω, deſum. Compoſ. ἀποδεῖ, ἐνδεῖ, καταδεῖ, προσδεῖ, deeſt, vel opus eſt. futur. 1. προσδεήσει. infinit. ἀποδεῖν, ἐνδεῖν, προσδεῖν.

Δοκεῖ, videtur. imperf. ἐδόκει. fut. 1. δόξει. Aor. 1. ἔδοξε. ſubjun. δόξῃ, partic. δοκοῦν, δόξαν. perf. paſ. δέδοκται, a δοκέω videor. Compoſ. ἀπέδοξε, non viſum eſt. Μεταδοκεῖ, mutata ſententia videtur. aor. 1. μετέδοξε. ſubjun. μεταδόξῃ. Προδοκεῖται, prius decernitur. pluſq. perf. προεδέδοκτο. Συνδοκεῖ, ſimul videtur. partic. συνδόξαντα, conventa.

Ἐγχωρεῖ, licet, locus eſt. imperf. ἐνεχώρει. fut. 1. ἐγχωρήσει. ſubjun. ἐγχωρῇ. partic. ἐγχωροῦν, ab ἐγχωρέω, concedo. Rarius χωρεῖ, idem. ſubjun. χωρῇ.

Εἵμαρται, in fatis eſt. pluſq. perf. εἵμαρτο, a μείρομαι inuſit. dividor.

Εἴρηται, dictum eſt, ab ἐρέομαι dicor. Compoſ. διείρηται, diſcuſſum eſt. Ἀπείρηται, vetitum eſt, pluſ. perf. ἀπείρητο. Προείρηται, ante dictum eſt.

Ἐκπέλει, licet; minus uſitatum.

Ἐνδέχεται, fieri poteſt. ſubjun. ἐνδέχηται. infin. ἐνδέχεσθαι. partic. ἐνδεχόμενον, ab ἐνδέχομαι, admitto.

Ἔοικε, par eſt, videtur, ab εἴκω, ſimilis ſum. Compoſ. ἐπέοικε, προσέοικε, idem: ἀπέοικε, non par eſt.

Ἔστι cum compoſitis ἔνεστι, ἔξεστι, πάρεστι, πρόσεστι, licet imperf. ἦν. Compoſita leguntur in præſ. imperf. imperat. infinit. partic. ut ἔξεστι. imperf. ἐξῆν. imperat. ἐξέστω. infinit. ἐξεῖναι. partic. ἐξόν. Eodem modo formatur μέτεστι, intereſt.

Ἔτυχε, a τυγχάνω, accido. partic. compoſ. παρατυχόν.

Κατέλαβε, accidit, a verbo καταλαμβάνω, evenio. Sic ἐπέλαβε, ab ἐπιλαμβάνω, attingo.

Λυσιτελεῖ, confert.

Μέλει, curæ eſt. imperf. ἔμελε. fut. 1. μελήσει. aor. 1. ἐμέλησε. opt. Æol μελήσειε. In comp. perf. μεμέληκε. perf. Med. μέμηλε. pluſ. perf. ἐμεμήλει. imperat. μελέτω. infinit. μέλειν, & μελήσειν. partic. μέλον. præſ. paſſ. μέλεται. imperf. ἐμέλετο. ſubjun. μέληται. perf. μεμέληται. pluſ. perf. μεμέλητο rarius: pro quibus ſæpius μέμβλεται, & μέμβλετο apud Poet. imperat. μελέσθω. partic. μεμελημένος. Compoſ. μεταμέλει, pœnitet. imperf. μετέμελε. fut. 1. μεταμελήσει. infinit. μεταμελήσειν. aor. 1. μετεμέλησε. opt. Æol. μεταμελήσειε. infinit. μεταμέλειν. partic. μεταμέλον. Ἀμελεῖται, cura nulla eſt. perf. ἠμέληται, ab ἀμελοῦμαι, negligor.

Ὀφείλει, & ὀφείλεται, oportet. aor. 2. ὤφελε, ab ὀφείλω, debeo.

Ὄψεται, viſum fuerit, ab ὄπτομαι, video, inuſit.

Παρείκει, facile, vel integrum eſt. optat. παρείκοι. ſubjun. παρείκῃ.

Παρέχει, licet. Part. παρασχόν.

Πέπρωται, fato deſtinatum eſt. pluſqu. perf. πέπρωτο. partic. πεπρωμένον, per ſyncop. a περατόω finio, parum uſitat.

Πέφασται, dictum eſt. imperat. πεφάσθω, dictum ſit, a φάσμαι inuſit.

Πρέπει, decet. imperf. ἔπρεπε. part. πρέπον, a πρέπω, decorus ſum.

Προσήκει, convenit. imperf. προσῆκε, a προσήκω, attineo.

Σημαίνει, ſignum datur. aor. 1. ἐσήμηνε. ſub. σημήνῃ, a σημαίνω, ſignum do. Compoſ. ἐπισημαίνει.

Συμφέρει, confert. imperf. συνέφερε. partic. συμφέρον, fut. 1. συνοίσει. opt. paſſ. συμφέροιτο, a συμφέρω, comporto.

Συμβαίνει, contingit. fut. συμβήσεται. & συμβήσει. perf. συμβέβηκε. aor. 2. συνέβη. partic. συμβαῖνον, συμβεβηκὸς, συμβὰν, a συμβαίνω, contingo.

Ὑπάρχει, licet, vel neceſſe eſt. imperf. ὑπῆρχε. infinit. ὑπάρχειν. fut. 1. ὑπάρξει. aor. 1. ὑπῆρξε. partic. ὑπάρχον, ab ὑπάρχω, ſum.

Ὕει, pluit. Compoſ ἐφύει, impluit.

Φιλεῖ, ſolet. imperf. ἐφίλει, a φιλέω, amo.

Χρῆ, oportet. imperf. ἐχρῆν, vel χρῆν. fut. 1. χρήσει. infinit. χρῆναι, pro quo etiam χρῆν inuſitat. Compoſ. ἀπόχρη, ſufficit. imperf. ἀπέχρη. fut. 1. ἀποχρήσει. aor. 1. ἀπέχρησε. infinit. ἀποχρῆναι, & ἀποχρῆν. Item ἀποχρᾷ, ἐκχρᾷ, & καταχρᾷ, ſufficit. fut. 1. ἐκχρήσει, καταχρήσει. aor. 1. ἐξέχρησε, κατέχρησε. Hæc tria a χράω, commodo.

Denique Perſonalia fere omnia Paſſiva, & paſſive ſignificantia formam Imperſonalium induere poſſunt, ut φαίνεται, apparet: γέγραπται, ſcriptum eſt: βροντᾷ, tonat: ἀστράπτει, fulgurat, &c. Similiter & Participia neutra verborum Perſonalium, ut ἐπελθόν μοι, ἐπιὸν μοι, venit mihi in mentem.

De

De Defectivis.

Verba Defectiva ſunt, quæ ſolum uſque ad Præteritum imperfectum communiter conjugantur; & ſi quæ Tempora habent præter ea, mutantur illa a Verbis aliis.

Deſinunt autem fere in

αω: μαθητιάω, diſcere cupio.
υω: ῥηγνύω, rumpo.
ειω: ὀψείω, videre cupio.
υω: ὀπυίω, uxorem habeo.
μβω: ῥέμβω, circumago.
ρβω: φέρβω, paſco.
λδω: μέλδω, elixo.
νδω: κυλίνδω, volvo.
αζω: κυπτάζω, inclino me.
ιζω: στοναχίζω, gemo.
αθω: κιάθω, vado.
εθω: ut φλεγέθω, uro.
υθω: μινύθω, minuo.
χθω: ἐρέχθω, ſcindo.
σκω: μολίσκω, venio.
βλω: μέμβλω, curo.
φλω: ὄφλω, debeo.
ανω: ἁμαρτάνω, pecco.
αινω: πταίνω, tendo.
εινω: φαείνω, luceo.
κνω: δάκνω, mordeo.
ρσω: ὄρσω, concito.
ψω: ἕψω, concoquo.

Præter ita deſinentia, Defectiva ſunt Verba Quintæ Conjugationis, quæcumque habent primam ſyllabam ex Reduplicatione deſinentem in conſonantem liquidam; ut παμφαίνω a φαίνω, appareo: μαρμαίρω a μαίρω, luceo: Tum quæ per pleonaſmum ſunt facta additione cujuſcunque literæ; ut μέμνω a μένω, maneo: τίκτω a τέκω, pario: ἐνίσπω ab ἐνέπω, dico; & ſimilia, quorum nonnulla retinent ε ſimplicis, nonnulla mutant in ι: Tum quæ bis, ter, quaterque de-

rivantur ; ut ἐρυκακέω ex ἐρυκάκω ab ἐρύκω, quod ab ἐρύω, traho: Tandem quæ fiunt a Præteritis; ut πεφρείκω ex πέφρικα, quod a φρίττω horreo: πεποίθω, & πεποιθέω ex πέποιθα, quod a πείθω, perſuadeo.

Obſervatio.

Defectiva in έω ſunt, quæ derivata plerunque a Futuro, interdum etiam a Præſenti, reſpondent iis, quæ Latini appellant Deſiderativa, ut γαμησείω, nupturio, ex γαμήσω, quod a γαμέω, nubo. πολεμησείω, bellaturio, ex πολεμήσω, quod a πολεμῶ: τελείω ex τελῶ, perficio. Cæterum Verba in είω, quæ non aliunde formantur, legitime conjugantur per omnes Modos, & Tempora: ut κλείω, claudo, κλείσω, κέκλεικα: σείω, quatio, σείσω, σέσεικα.

Defectiva in αω ſunt & ipſa deſiderativa; ut θανατιάω, ſeu θανατάω, mori cupio: βασιλειάω, regnaturio. quibus accedunt Imitativa; ut μελανιάω, nigrico.

Verbum σπένδω, libo, etiamſi in νδω, tamen habet Fut. σπείσω. Aor. 1. ἔσπεισα.

De Verbis Anomalis.

Quia diſcrimen eſt inter Verba Defectiva, & Anomala: nam Defectivum illud dicitur, quod aliquibus Perſonis, vel Temporibus deſtituitur; quæ vel omnino non habet, vel aliunde mutuatur: quo fit, ut nunquam regulariter ultra Imperfectum conjugetur: Anomalum proprie illud eſt, quod cum fere conjugetur per omnia Tempora, non tamen conjugatur æqualiter, cum a variis Verbis quaſi ſubſidium petat, ut omnia ſua Tempora expleat, ſicut fero *apud Latinos: ideo hic de Anomalis.*

Anomalorum etiamſi quædam plane videantur regularia, & eorum formatio regularis, tamen habent in ratione Temporum, quod obſervetur: ut λείπω, λείψω, regulare Verbum eſt; attamen obſervandum in eo, fere non uti nos Aoriſto primo Activo ἔλειψα, ſed ſecundo ἔλιπον; non Perfecto Activo λέλειφα, ſed Medio λέλοιπα. Simile quippiam exiſtima in cæteris.

Ver-

Verba Anomala.

A

Miror	Ἄγαμαι, fut. ἀγάσομαι ab ἀγάζω, aoriſt. ἠγάσθην. aoriſt. 1. med. ἠγασάμην.
Ago	Ἄγω. fut. ἄξω. præter. ἦχα, Attice ἀγήοχα. aor. 2 ἦγον, Attice ἤγαγον.
Frango	Ἄγνυμι. fut. ἄξω. præt. ἦχα. aor. 1. ἦξα, & ἔαξα, unde κατέαξα. præt. med. ἦγα, inuſitatum, unde ἔαγα, Attice, & κατέαγα.
Dico	Ἀγορεύω. fut. ἀγορεύσω. aor. 1. ἠγόρευσα. præt. εἴρηκα ab εἴρω.
Cano	ᾌδω, futur. ᾄσω, Aor. 1. ᾖσα.
Placeo	Ἅδω. præt. med. ἧδα, & ἕαδα.
Capio	Αἱρῶ. futur. αἱρήσω. aoriſt. 2. εἷλον ab ἕλω inuſitato.
Eligo	Αἱροῦμαι. fut. αἱρήσομαι. præt. ᾕρημαι. aor. 1. ᾑρέθην. aoriſt. 2. med. εἱλόμην ab ἕλομαι inuſitato.
Sentio	Αἰσθάνομαι. futur. αἰσθήσομαι. præt. ᾔσθημαι. aoriſt. 2. med. ᾐσθόμην ab αἰσθέομαι, αἰσθοῦμαι inuſitato.
Arceo	Ἀλέξω, fut. ἀλεξήσω ab ἀλεξέω ἀλεξῶ, inuſitato.
Tollo	Αἴρω. fut. ἀρῶ. aor. 1. ἦρα, vel ᾖρα. aor. 2. ἦρον. præt. ᾖρκα. aor. 1. imperat. act. ἆρον. ſubj. ἄρω, ῃς, ῃ. part. ὁ ἄρας, τοῦ ἄραντος. imperat. paſ. ἄρθητι. a. 2. inf. med. ἀρέσθαι.
Capior	Ἁλίσκομαι. fut. ἁλώσομαι. præt. ἥλωκα, & ἑάλωκα. aor. 1. ἥλωσα, & ἑάλωσα, ab ἁλόω, ῶ. aor. 2. ἥλων, ἥλως, ἥλω, & ἑάλων, aor. 2. inf. ἁλῶναι. part. ὁ ἁλοὺς, τοῦ ἁλόντος ab ἄλωμι.
Pecco	Ἁμαρτάνω. fut. ἁμαρτήσω. præt. ἡμάρτηκα. aor. 2. ἥμαρτον, ab ἁμαρτέω inuſitato.
Induo	Ἀμφιέννυμι. fut. ἀμφιέσω. præt. paſſ. ἠμφίεσμαι.
Renuo	Ἀναίνομαι. præt. ἀνήνημαι. aor. 1. med. ἠνηνάμην.

Conſumo Ἀναλίσκω. fut. ἀναλώσω. præt. ἀνήλωκα, & ἀνάλωκα, & in paſſ. ἀνήλωμαι.

Aperio Ἀνοίγω. fut. ἀνοίξω. aor. 1. ἀνέῳξα. præt. med. ἀνέῳγα; paſſ. ἀνέῳγμαι. aor. 1. ἀνεῴχθην.

Lego Ἀναγινώσκω. imperf. ἀνεγίνωσκον. fut. ἀναγνώσομαι. præt. ἀνέγνωκα. aor. 2. ἀνέγνων, ab ἀναγνόω, & ἀνάγνωμι inuſitato.

Odio ſum Ἀπεχθάνομαι. fut. ἀπεχθήσομαι. præt. ἀπήχθημαι. aor. 2. med. ἀπεχθόμην, ab ἀπεχθέομαι, ὅμαι inuſitato.

Perdo Ἀπολλύω & ἀπόλλυμι, fut. ἀπολῶ, & ἀπολέσω, illud ab ἀπόλλω, hoc ab ἀπολέω. præt. ἀπώλεκα, Attice ἀπολώλεκα. præt. med. Attic. ἀπόλωλα.

Indurui Ἀπέσκληκα, ἀπεσκληκώς, ἀπεσκληκέναι, ab inuſitat. ἀποσκλάω. optat. ἀποσκλαίην ab ἀπόσκλημι. præteritum ſimplex eſt ἔσκληκα. aor. 2. ἔσκλην a σκλῆμι. Thema uſitatum eſt σκέλλω, ſeu σκάλλω, exſicco, arefacio. fut. σκαλῶ. aor. 1. ἔσκαλα, & ἔσκηλα. Hinc Aoriſtus Æolicus σκήλεια, σκήλειας, σκήλειε, arefecerim, induruerim.

Privo Ἀπαυράω, ῶ. aor. 1. ἀπηῦρα. aor. 2. ἀπηῦρον.

Placeo Ἀρέσκομαι. fut. ἀρέσομαι.

Augeo Αὐξάνω, & αὔξω. fut. αὐξήσω. aor. 1. ηὔξησα, tanquam ab αὐξέω.

Ægre fero Ἄχθομαι. fut. ἀχθήσομαι, & ἀχθέσομαι, ab ἀχθέομαι inuſitat. aor. 1. ἠχθέσθην.

B

Mitto Βάλλω. futur. βαλῶ. præt. βέβληκα, quaſi a βλέω. aor. 2. ἔβαλον.

Vado Βαίνω. fut. βήσομαι. aor. 2. ἔβην, a βῆμι inuſitato.

Germino Βλαστάνω. fut. βλαστήσω. aor. 2. ἔβλαστον, a βλαστέω inuſitat.

Vivo Βιόω. fut. βιώσω. aor. 2. ἐβίων, ἐβίως, ἐβίω. partic. ὁ βιοὺς, τοῦ βιόντος, a βίωμι inuſitat.

Volo Βούλομαι. futur. βουλήσομαι. præt. βεβούλημαι. pluſq.

plusq. ἐβεβουλήμην. aoriſt. 1. ἐβουλήθην, a βουλέομαι inuſitato.

Comedo Βρώσκω, fut. βρώσω, a βρώω inuſit.

Γ

Duco uxorem Γαμέω, ῶ. fut. γαμήσω. aor. 1. ἔγημα, a γάμω; & ἐγάμησα.

Gigno Γείνομαι. fut. γενοῦμαι. aor. 1. med. ἐγεινάμην.

Lætor Γηθέω. fut. γηθήσω. præt. γεγήθηκα. præter. med. γέγηθα, a γήθω.

Seneſco Γηράσκω, fut. γηράσω, a γηράω, γηρῶ inuſitat.

Fio, Sum Γίνομαι, & γίγνομαι. fut. γενήσομαι. præt. γεγένημαι. aor. 1. med. ἐγενησάμην. aoriſt. 2. med. ἐγενόμην, a γενάομαι inuſitat. præter. med. γέγονα, a γείνω inuſitat.

Cognoſco Γινώσκω. fut. γνώσομαι. aor. 1. ἔγνωσα. præt. ἔγνωκα, a γνόω, ῶ. aor. 2. ἔγνων, ως, ω. imperat. γνῶθι. infinit. γνῶναι. particip. ὁ γνούς, τοῦ γνόντος, a γνῶμι.

Vigilo Γρηγορέω. futur. γρηγορήσω. præt. med. ἐγρήγορα. plusq. ἐγρηγόρειν.

Δ

Scio, & etiam Divido Δαίω. fut. δαήσω a δαέω. præt. paſſ. δεδάημαι, & δέδασμαι, a δάζομαι. aor. 2. paſſ. ἐδάην. præt. med. δέδαα, & δέδηα.

Mordeo Δάκνω. futur. δήξω, vel δήξομαι. aor. 2. ἔδακον a δήκω.

Oportet Δεῖ, fut. δεήσει. aor. 1. ἐδέησε. imperf. ἔδει. infin. δεῖν.

Timeo Δείδω, fut. δείσω. a. 1. ἔδεισα. præt. δέδεικα. med. δέδοικα pro δέδοιδα, Jon. δέδια, Poet. δείδια. plusq. ἐδειδίειν, & ἐδεδίειν. imperat. δέδιθι, poet. δείδιθι, ab inuſit. δέδιμι.

Rogo Δέομαι. fut. δεήσομαι. præt. δεδέημαι. aor. 1. ἐδεήθην a δεέομαι δεοῦμαι.

Suſcipio Δέχομαι. fut. δέξομαι. præt. δέδεγμαι. aor. 1. med. ἐδεξάμην.

Ligo Δέω. fut. δέσω, & δήσω. aor. 1. ἔδησα, præt.

δέδε-

δέδεκα, & δέδηκα, præt. paſſ. δέδεμαι, & δέδημαι. aor. 1. paſſ. ἐδέθην.

Doceo Διδάσκω, imperf. ἐδίδασκον. fut. διδάξω a διδάχω. aor. 1. ἐδίδαξα. præt. δεδίδαχα.

Aufugio Διδράσκω. fut. διδράσω a διδράω, aor 2. δίδραν, pro ἐδίδρην. part. διαδρὰς, τοῦ διαδράντος a διάδρημι.

Exiſtimo Δοκέω, ῶ. fut. δόξω a δόκω. aor. 1. ἔδοξα. præt. δεδόκηκα a δοκέω, δοκήσω.

Facio Δράω, ῶ. futur. δράσω. præt. δέδρακα. aor. 1. ἔδρασα.

Poſſum Δύναμαι, δύνασαι, & δύνῃ, δύναται. imperf. ἐδυνάμην, Attic. ἠδυνάμην. præt paſſ. δεδύνημαι. aor. 1. ἐδυνήθην, ſeu ἠδυνήθην, a δυνάω; vel ἐδυνάσθην. ſeu ἠδυνάσθην a δυνάζω. fut. 1. med. δυνήσομαι. aor. 1. med. ἐδυνησάμην. Caret imperativo per omnia tempora.

Subeo Δύνω, & δύω, & δῦμι. fut. δύσω. aor. 2. ἔδυν, unde κατέδυν, & ἀνέδυν. imper. δῦθι,

E

Sino Ἐάω, ῶ. imperf. εἴαον, εἴων. fut. ἐάσω. aor. 1. εἴασα.

Excito Ἐγείρω. fut. ἐγερῶ. aor. 1. ἤγειρα. med. ἠγειράμην.

Polliceor Ἐγγυάω. fut. ἐγγυήσω. aor. 1. ἠγγύησα. præt. ἠγγύηκα, & ἐγγεγύηκα.

Edo Ἔδω, præt. perf. ἦκα, Att. ἔδηκα, & per pleonaſmum ἐδήδοκα. præt. med. ἦδα, Attic. ἔδηδα. partic. ἐδηδώς, fut. med. ἔδομαι pro ἐδοῦμαι.

Volo Ἐθέλω, fut. ἐθελήσω ab ἐθελέω.

Solitus ſum Ἔθω, præter. med. εἴωθα pro ἦθα, per pleonaſmum ω.

Scio, & Video Εἴδω. fut. εἴσω, & εἰδήσω, vel εἰδήσομαι, ab εἰδέω. præt. perf. εἴδηκα, per Sync. εἶδα. Attice ᾖδα. infin. εἰδηκέναι, & per Sync. εἰδέναι. partic. εἰδηκὼς, & εἰδώς. præt. med. οἶδα, ας, ε, & addito Attice θα ſecunda ſingularis οἶδασθα. &, per ſync. item Atticam ablato

de

de medio, δα, οἶσθα. aor. 2. εἶδον, & cum refertur ad *ſcio*, ἴδον.

Dico Εἴρω, & ἐρέω. fut. 1. ἐρῶ, & ἐρήσω, præt. εἴρηκα. paſſ. εἴρημαι. paulo poſt fut. εἰρήσομαι. aor. 1. paſſ. ἐῤῥήθην; partic. ῥηθείς.

Abigo Ἐλαύνω. fut. ἐλάσω ab ἐλάω. præt. ἤλακα, Attic. ἐλήλακα. aor. 1. ἤλασα. Perf. paſſ. ἤλαμαι, Att. ἐλήλαμαι. aor. 1. ἠλάθην; partic. ἐλαθείς.

Sortitus ſum Ἔμμορα, præt. med. a μείρω, μερῶ, μέμορα, & ἔμμορα.

Speravi Ἔολπα, præt med. pro ἦλπα ab ἔλπω.

Dico Ἔπω. aor. 1. εἶπα. med. εἰπάμην in Compoſitis. infinit. εἴπασθαι; partic. εἰπάμενος. aor. 2. εἶπον, med. εἰπόμην.

Operor Ἐργάζομαι. perf. paſſ. εἴργασμαι; part. εἰργασμένος. aor. 1. εἰργάσθην. fut. 1. med. ἐργάσομαι, & ἐργῶμαι, ᾷ, ᾶται. aor. 1. εἰργασάμην.

Interrogo Ἔρομαι, & εἴρομαι, & ἐρέομαι. fut. 1. ἐρήσομαι. aor. 1. εἰρησάμην, & ἠράμην. aor. 2. ἠρόμην, & εἰρόμην poet.

Pereo Ἔῤῥω. fut. ἐῤῥήσω. præt. ἔῤῥηκα.

Venio Ἔρχομαι. fut. ἐλεύσομαι ab ἐλεύθω. perf. ἤλευκα, Att. ἐλήλυκα. aor. 2. ἤλυθον, ἤλυθες, ἤλυθε, per Sync. ἦλθον, ἦλθες, ἦλθε; infinit. ἐλθεῖν. præt. med. ἤλευθα, Att. ἐλήλυθα.

Invenio Εὑρίσκω. fut. εὑρήσω. præt. εὕρηκα. aor. 2. εὗρον ab εὑρέω εὑρῶ. præt. paſſ. εὕρημαι. pluſq. perf. εὑρήμην. aor. 1. εὑρέθην. aor. 1. med. εὑρησάμην, & εὑράμην, part. εὑράμενος.

Habeo Ἔχω. fut. ἕξω. & σχήσω. perf. ἔσχηκα a σχέω. aor. 2. ἔσχον imperat. σχές; opta. σχοῖμι, Att. σχοίην; ſubjun. σχῶ: infin. σχεῖν; part. σχών. fut. 2. σχῶ, σχεῖς, σχεῖ.

Z

Vivo Ζάω ζῶ. fut. ζήσω. aor. 1. ἔζησα: utrumque interdum ſignificat Active *vivifico*. imperf. ἔζην a ζῆμι. imperat. ζῆ, & ζῆθι; optat. ζαίην, & ζῴην a ζῶμι.

Jungo Ζεύγνυμι, & ζευγνύω. futur. ζεύξω a ζεύγω. præt.

ἔζευ-

ἔζλαχα.

Cingo Ζωννύω, Ζώννυμι. fut. ζώσω ab antiquo ζώω. perf. ἔζωκα. perf. paſſ. ἔζωμαι, & ἔζωσμαι.

H

Lætor Ἥδομαι. fut. ἥσομαι. perf. ἧσμαι. aor. 1. ἡσθην. med. ἡσάμην.

Triſtavit Ἤκαχεν ab ἄχω.

Θ

Sepelio Θάπτω. fut. θάψω. perf. τέταφα. aor. 1. ἔθαψα. perf. paſſ. τέθαμμαι. aor. 2. paſſ. ἐτάφην a τάφω. fut. 1. paſſ. ταφθήσομαι.

Volo Θέλω, fut. θελήσω a θελέω. aoriſt. 1. ἐθέλησα, Att. ἠθέλησα.

Curro Θέω. imper. ἔθεον. fut. θεύσομαι, Attice θευσοῦμαι.

Morior Θνήσκω. aor. 2. ἔθανον. fut. 2. med. θανοῦμαι a θάνω. præt. τέθνηκα, Jon. τέθνεα a θνάω. Bœot. autem τέθνεικα, vel τέθναα, a τέθνημι, unde præſ. imper. τέθναθι; optat. τεθναίην: infin. τεθνάναι. præt. part. τεθνηκὼς, τεθνεικὼς, τεθνειὼς, τεθναὼς, τεθνεὼς, & poet. τεθνηὼς. Invenitur etiam fut. 1. τεθνήσω, θνήξω, & τεθνήξω. fut. 1. med. τεθνήσομαι, θνήξομαι, & τεθνήξομαι.

I

Pervenio Ἱκνέομαι οῦμαι. fut. ἵξομαι. aor. 2. ἱκόμην ab ἵκομαι. perf. ἷγμαι.

Placo Ἱλάσκομαι. fut. ἱλάσομαι ab ἱλάομαι.

Volo, as. Ἵπταμαι. fut. πτήσομαι a πτάω. præt. πέπταμαι. aor. 2. ἔπτην ab ἵπτημι; med. ἐπτάμην, & ἐπτόμην; infin. πτάσθαι, & πτέσθαι; partic. πτάμενος.

Eundum Ἱτέον, & pleonaſmo ἰτητέον ab εἶμι, vado. præt. act. inuſitat. εἶκα; paſſ. εἶμαι, εἶσαι, εἶται, unde εἰτέον, & ε ablato, ἰτέον.

K

Sedeo (Καθέζω, & καθέζομαι. fut. 2. med. καθεδοῦμαι,
(aor. 1. καθεῖσα.
(Κάθημαι. fut. καθήσομαι.

Demitto Καθίημι. aor. 1. καθῆκα.

Voco Καλέω. futur. καλέσω, & καλήσω. perf. κέκληκα,

Sync.

Sync. pro κεκάληκα. fut. 1. paſſ. κληθήσομαι.

Laboro Κάμνω, & κάμω. fut. καμῦμαι. aor. 2. ἔκαμον. perf. κέκμηκα.

Dormio Καταδαρθάνω. fut. καταδαρθήσομαι. aor. 2. κατέδαρθον a καταδάρθω.

Miſceo Κεραννύω, & κεράννυμι. fut. κεράσω, & Sync. κράσω. perf. κέκρακα, paſſ. κέκραμαι, infin. κεκρᾶσθαι per Sync. pro κεκέρακα, κεκέραμαι, κεκεράσθαι.

Clango Κλάζω. futur. κλάγξω a κλάγγω; Poet. κεκλάγξω. aor. 1. ἔκλαγξα. perf. κέκλαγχα. aor. 2. ἔκλαγον. præt. med. κέκληγα a κλήγω.

Fleo Κλέω, vel κλαίω. fut. κλαύσω a κλαύω, & κλαιήσω a κλαιέω inuſitato. aor. 1. ἔκλαυσα. per. paſſ. κέκλαυμαι.

Audio Κλῦμι a κλύω. fut. κλύσω. perf. κέκλυκα. imperf. & aor. 2. ἔκλυω; imper. κλῦθι: particip. κλὺς, τῶ κλυῶτος.

Saturo Κορεννύω, & κορέννυμι. fut. κορέσω, & κορήσω. aor. 1. ἐκόρεσα. perf. κεκόρηκα a κορέω. fut. 1. med. κορέσομαι. perf. κέκορα.

Clamo Κράζω. fut. κράξω. aor. 1. ἔκραξα, Attic. ἐκέκραξα. aor. 2. ἔκραγον. fut. 2. κραγῶ, præt. med. κέκραγα.

Pendeo Κρέμαμαι fut. κρεμάσομαι.

Sum, & Nanciſcor Κύρω, & κύρομαι. fut. 1. κύρσω. aor. 1. ἔκυρσα; infin. κύρσαι; part. κύρσας Æolica ſunt. Eſt etiam κυρέω. fut. κυρήσω. aor. 1. ἐκύρησα; infin. κυρῆσαι.

Λ

Sortior Λαγχάνω. fut. κληρώσομαι a κληρόω ῶ. Præt. med. λέλογχα. præt. act. λέληχα, Attic. εἴληχα. aor. 2. ἔλαχον a λήχω. fut. λήξω inuſit.

Capio Λαμβάνω. fut. λήψομαι a λήβω: unde aor. 2. ἔλαβον. perf. λέληφα. Att. εἴληφα. aor. 2. paſſ. ἐλήφθην.

Lateo, Λανθάνω. fut. λήσω, & λήσομαι a λήθω. perf. & ob-

& obli- viſcor	med. λέληθα. aor. 2 ἔλαθον. perf. λέλησμαι. aor. 2. med. ἐλαθόμην.
Linquo	Λείπω. fut. λείψω. aor. 2. ἔλιπον.

M

Inſanio	Μαίνομαι. fut. μανοῦμαι. præt. med. μέμηνα. aor. 2. paſſ. ἐμάνην.
Diſco	Μανθάνω. fut. μαθήσομαι a μαθέω. perf. μεμάθηκα. aor. 2. ἔμαθον a μήθω inuſit.
Pugno	Μάχομαι. fut μαχοῦμαι, & μαχέσομαι, & μαχήσομαι a μαχέομαι inuſitato. aor. 1. med. ἐμαχεσάμην. præt. paſſ. μεμάχημαι.
Curo	Μέλω, raro perſonale. Imperſon. μέλει, curæ eſt. fut. 1. μελήσει. aor. 1. ἐμέλησε a μελέω, inuſitat. præt. med. μέμηλα poet.
Maneo	Μένω. fut. μενῶ. aor. 1. ἔμεινα. perf. μεμένηκα a μενέω inuſitato.
Miſceo	Μιγνύω & μίγνυμι. fut. μίξω. aor. 2. paſſ. ἐμίγην a μίγω inuſitato.
Recordor	Μιμνήσκω. fut. μνήσομαι. præt. μέμνημαι a μνάω. pluſq. ἐμεμνήμην. paulo poſt fut. μεμνήσομαι. aor. 1. paſſ ἐμνήσθην. med. ἐμνησάμην.
Abſtergo	Μοργνύω. fut. μόρξω.

N

Paſco	Νέμω. fut. νεμῶ. perf. νενέμηκα. aor. 1. ἔνειμα.
Nuo	Νέω. fut. νεύσω.

Ξ

Lacero	Ξαίνω. fut. ξανῶ.
Intelligo	Ξυνίημι, & συνίημι. fut. ξυνήσω, & συνήσω. aor. 1. συνῆκα, & ξυνέηκα.

O

Oleo	Ὄζω, futur. ὀζέσω, & ὀζήσω. perf. ὤζηκα. præt. med. ὦδα, Att. ὄδωδα, & ὤδωδα. præt. paſſ. ὦσμαι. Att. ἔωσμαι.
Puto	Οἴομαι, & per Sync. Atticam οἶμαι, οἴει, οἴεται. imperfect. ᾠόμην. per Sync. ᾤμην, futur.

οἰήσο-

	οἰήσομαι ab οἴεομαι, οἶμαι inuſit. aor. 1. paſſ. ᾠήθην.
Eo	Οἴχομαι. fut. οἰχήσομαι. aor. 2. med. ᾠχόμην.
Ululo	Ὀλολύζω. fut. ὀλολύξω.
Perdo, vel Pereo	Ὀλλύω, & ὄλλυμι. aor. 1. ὤλεσα. perf. med. ὦλα, Att. ὄλωλα. aor. 2. ὦλον; med. ὠλόμην. fut. 2. ὀλοῦμαι.
Juro	Ὀμνύω, & ὄμνυμι, & ὀμόω. fut. ὀμόσω, & ὀμοῦμαι. perf. ὤμοκα, Attice ὀμώμοκα.
Abſtergo	Ὀμόργνημι. fut. ὀμόρξω.
Video	Ὁράω. imperf. ἑώρων. fut. ὄψομαι ab ὄπτω. præt. ἑώρακα. paſſ. ἑώραμαι. aor. 1. paſſ. ὤφθην. præt. med. ὄπωπα, Att. pro ὦπα.
Moveo	Ὄρω. fut. ὀρῶ, Æol. ὄρσω. præt. pluſq. perf. paſſ. ὤρμην. præt. med. ὦρα. Att. ὄρωρα.
Debeo	Ὀφείλω, & per Sync. Atticam ὄφλω. futur. ὀφειλήσω, & ὀφλήσω ab ὀφειλέω inuſit. perf. ὤφληκα. aor. 2. ὤφελον, per Sync. ὦφλον.

Π

Patior	Πάσχω. fut. 1. med. πείσομαι, & πήσομαι a πήθω. præt. act. πεπάθηκα. med. πέπονθα per pleonaſm. a πονέω, pro πέπονα. aor. 2. ἔπαθον a πήθω.
Extendo	Πεταννύω, & πετάννυμι. fut. πετάσω. præt. πεπέτακα, & per ſync. πέπτακα. unde præt. paſſ. πέπταμαι a πετάω inuſit.
Figo	Πήγνυμι, & πηγνύω. fut. πήξω. præt. med. πέπηγα, fixus ſum. aor. 2 paſſ. ἐπάγην a πήγω.
Incendo	Πίμπρημι. fut. πρήσω. aor. 1. ἔπρησα a πρήθω.
Vendo	Πιπράσκω, πράττω, πράζω. fut. 1. πράσω. præt. πέπρακα. aor. 1. ἐπέρασα, vix ἔπρασα. præt. paſſ. πέπραμαι. aoriſt. 1. paſſ. ἐπράθην. Nam πράττω, futur. ξω, facio.
Bibo	Πίνω, imperf. ἔπινον. fut. πώσω. præt. πέπωκα a πόω. aor. 2. ἔπιον a πίω. fut. 2. med. πίομαι pro πιοῦμαι. perf. paſſ. πέπομαι, raro πέπωμαι. aor. 2. imperat. πῖθι a πῖμι; item πῶθι, & per apocop. πῶ a πῶμι.

Cado Πίπτω. fut. πτώσω. aor. 1. ἔπτωσα. præt. πέπτωκα. part. πεπτωκὼς, per Sync. πεπτεὼς, per craſin πεπτὼς, a πτόω. aor. 2. ἔπεσον a πεσέω; unde alius aor. 1. ἔπεσα; med. ἐπεσάμην. futur. 2. med. πεσοῦμαι uſitatum pro πέσομαι.

Fingo Πλάττω. futur. πλάσω. præt. πέπλακα; paſſ. πέπλασμαι.

Percutio Πλήττω. aor. 2. ἔπληγον, cum ad corpus; ἔπλαγον, cum ad animum refertur.

Interrogo Πυνθάνομαι, fut. πεύσομαι a πεύθομαι. præt. πέπυσμαι. aor. 2. med. ἐπυθόμην.

P

Facio Ῥέζω, & ἔρδω. fut. ῥέξω, & per Metath. ἔρξω, tanquam ab ἔργω. aor. 1. ἔῤῥεξα, & ἔρεξα, & ἔρξα. aor. 1. part. paſſ. ῥεχθεὶς, præt. med. ἔοργα pro ἔῤῥογα, ſeu ἔρογα. pluſqu. perf. ἐώργειν.

Fluo Ῥέω. fut. ῥεύσω, & ῥυήσω. præt. ἐῤῥύηκα. aor. 2. act. ἔῤῥυον; paſſ. ἐῤῥύην a ῥυέω.

Dico Ῥέω, vel ῥῆμι. aor. 1. paſſ. ἐῤῥήθην, & ἐῤῥέθην in indicativo; at in reliquis modis per η tantum. fut. 1. paſſ. ῥηθήσομαι.

Rumpo Ῥηγνύω, & ῥήγνυμι. fut. ῥήξω. aor. 1. ἔῤῥηξα. præt. med. ἔῤῥωγα pro ἔῤῥηγα. aor. 2. paſſ. ἐῤῥάγην.

Roboro Ῥωννύω, & ῥώννυμι. fut. ῥώσω.

Valeo Ῥωννύομαι. fut. ῥώσομαι. præt. ἔῤῥωμαι; imperat. ἔῤῥωσο.

Σ

Extinguo Σβεννύω, & σβέννυμι. fut. σβέσω, & σβήσω, & σβέσομαι, & σβήσομαι a σβέω inuſit. aor. 1. ἔσβησα. Sequentia paſſive ſignificant; aor. 2. ἔσβην a σβῆμι; inf. σβῆναι. perf. ἔσβηκα.

Concutio Σούω. aor. 1. ἔσουσα, & ἔσουα, infinit. σοῦσαι, & σοῦαι; part. σούσας, & σούας. præſ. paſſ.

σού-

σεύομαι. præter. ἔσσυμαι. per metath. pro σέσυμαι a σύω. aor. 1. ἐσύθην.

Putreſco Σήπομαι. fut. 1. med. σήψομαι. aor. 2. paſſ. ἐσάπην. præt. med. σέσηπα.

Libo Σπένδω. fut. σπείσω a σπείδω inuſitato. aor. 1. ἔσπεισα. præt. paſſ. ἔσπεισμαι.

Privo Στερίσκω. fut. στερήσω. præt. ἐστέρηκα a στερέω.

Sterno Στορεννύω, & στορέννυμι. fut. στορέσω. aor. 1. ἐστόρεσα a στορέω.

Sterno Στρωννύω, & στρώννυμι. fut. στρώσω. aor. 1. ἔστρωσα.

Cohibeo Σχέω inuſitatum: vide ἔχω.

T

Extendo Τανύω. fut. τάσω. præt. τέτακα; paſſ. τέταμαι a τείνω.

Seco Τέμνω. fut. τεμῶ, & τμήξω a τμήγω, vel τμήσω a τμέω. præt. τέτμηκα. paſſ. τέτμημαι. aor. 1. paſſ. ἐτμήθην. aor. 2. ἔταμον, & ἔτεμον, vel ἔτμηγον, & ἔτμαγον. fut. 2. ταμῶ.

Fabrico Τεύχω. fut. τεύξω. aor. 1. ἔτευξα. aor. 2. ἔτυχον. præt. Paſſ. τέτυγμαι.

Pario Τίκτω. fut. τέξομαι. aor. 2. ἔτεκον. præt. med. τέτοκα. præt. paſſ. τέτεγμαι. aor. 1. paſſ. ἐτέχθην.

Solvo Τ'νω. fut. τίσω a τίω.

Perforo Τιτραίνω, vel τιτράω. futur. τρήσω a τράω inuſitato. præt. paſſ. τέτρημαι.

Vulnero Τιτρώσκω. fut. τρώσω. aor. 1. ἔτρωσα. præt. τέτρωκα a τρόω, ῶ.

Tolero Τλάω. fut. τλήσω. aoriſt. 2. ἔτλην a τλῆμι.

Nutrio Τρέφω. fut. θρέψω. aor. 1. ἔθρεψα. pręt. τέθρεφα. med. τέτροφα. paſſ. τέθραμμαι. aor. 2. ἐτράφην.

Curro Τρέχω. fut. θρέξω. præt. δεδράμηκα a δραμέω. aor. 2. ἔδραμον. fut. 2. med. δραμοῦμαι. præt. med. δέδρομα.

Comedo Τρώγω. futur. 2. med. φάγομαι pro φαγοῦμαι. aor. 2. ἔφαγον a φάγω, vel φήγω inuſit.

Sum, Sor- Τυγχάνω. fut. τεύξομαι a τεύχω. præt. τετύχηκα
tior, Nan- a τυχέω. aor. 2. ἔτυχον. præt. paſſ. τέ-

L ciſcor

ciſcor τυγμαι, & τέτευγμαι. aor. 1. part. paſſ. τευχθείς. aor. 2. med. ἐτυχόμην.

Υ

Promitto Ὑπισχνοῦμαι. fut. ὑποσχήσομαι. præt. ὑπέσχημαι. aor. 1. paſſ. ὑπεσχέθην. aor. 2. med. ὑπεσχόμην.

Φ

Fero Φέρω. fut. οἴσω ab οἴω inuſitat. aor. 1. ἤνεγκα. aor. 2. ἤνεγκον ab ἐνέγκω. præt. med. ἤνοχα, Attic. ἐνήνοχα, tanquam ab ἐνέχω. præt. paſſ. ἤνεγμαι, & ἐνήνεγμαι. aoriſt. 1. paſſ. ἠνέχθην, & ἠνείχθην.

Fugio Φεύγω. fut. φεύξομαι, & φευξοῦμαι. præt. paſſ. πέφυγμαι. med. πέφυγα, & πέφευγα. aor. 2. ἔφυγον.

Ajo Φημί. fut. φήσω. aor. 1. ἔφησα. aoriſt. 2. ἔφην, infinit. φάναι.

Prævenio Φθάνω. fut. φθάσω a φθάω. præt. ἔφθακα. aor. 1. ἔφθασα, & aoriſt. 2. ἔφθην a φθῆμι; participium φθάς.

Tabeſco Φθίνω. fut. φθίσω a φθίω.

Horreo Φρίττω. fut. φρίξω. præt. πέφρικα.

Produco Φύω. futur. φύσω. præt. πέφυκα. aoriſt. 2. ἔφυν a φῦμι.

Χ

Gaudeo Χαίρω. fut. χαιρήσομαι a χαιρέω. aor. 2. paſſ. ἐχάρην.

Dehiſco Χάσκω. fut. χανοῦμαι. præt. med. κέχηνα. aor. 2 ἔχανον, a χαίνω.

Fundo Χέω. futur. χεύσω a χεύω. aoriſt. 1. ἔχεα, & poetice ἔχευα. infin. χέαι.

Coloro Χρωννύω, & χρώννυμι. fut. χρώσω. præt. paſſ. κέχρωσμαι.

Fundo Χυόω. fut. χύσω, a χύω.

Obruo aggere Χωννύω, & χώννυμι. fut. χώσω, a χόω inuſitato.

Ω

Ω

Pello Ὠθέω. fut. ὠθήσω, & ὤσω ab ὤθω. aor. 1. ὤθησα, & ὦσα, & ἔωσα. præt. paſſ. ὤθημαι, ὦσμαι, & ἔωσμαι.

Emo Ὠνέομαι. fut. ὠνήσομαι. præt. ὤνημαι, & Attice ἐώνημαι: unde ἐωνημένος.

Inveſtigandi Thematis Exemplum.

Conjugationum exempla ſemper inſpicienda ſunt: conſideranda item formatio Temporum in prima, penultima, & ultima ſyllaba: & eodem modo, quo aſcenditur in illis formandis, viciſſim in diſſolvendis deſcendendum. Ut κολαφθῆναι ſimile eſt τῷ τυφθῆναι. Aoriſtus 1. Indic. Paſſivus ἐκολάφθην, ut ἐτύφθην. Tertia Perſona ſingularis Perfecti Paſſ. κεκόλαπται, ut τέτυπται. Secunda, κεκόλαψαι, ut τέτυψαι. Prima κεκόλαμμαι, ut τέτυμμαι. Activum Perfectum, κεκόλαφα, ut τέτυφα. Futurum 1. κολάψω, ut τύψω. Thema igitur erit aut κολάπω, aut κολάβω, aut κολάφω, aut κολάπτω. Nam ψ naſcitur ex π, β, φ, πτ. Lexicon vero oſtendet κολάπτω, tundo.

ἠγεῖτο, ſimile eſt τῷ ἐποιεῖτο. Diſſolutum erit ἠγέετο, ſicut ἐποιέετο. Præſens ergo ἡγέομαι, ſicut ποιέομαι.

ἀνιώμενος, ſimile eſt τῷ βοώμενος. Diſſolutum erit ἀνιαόμενος: nam ω ex αω naſcitur. Thema ἀνιάομαι, mœreo.

κρατήσας, ſimile eſt τῷ ποιήσας, aut βοήσας: nam η naſcitur ex ε, vel α. Thema igitur aut κρατέω, aut κρατάω. Ex Lexico autem habebis κρατέω, impero.

De Adverbio.

Adverbio accidunt quatuor: Species, Significatio, Figura, Comparatio.

Species.

Duplex eſt: Primitiva, ut χθὲς, heri: αὔριον cras. Derivativa, ut ἑλληνιστί. Græce: σοφῶς, ſapienter.

Significatio.

1. Loci: ut ἐνταῦθα, hic, αὐτόθι, iſtic; ἐκεῖ, illic; χαμαὶ, humi, ἐγγὺς, prope; ἐπέκεινα, vel ἐπ' ἐκεῖνα, ultra; ἐπιτάδε, vel ἐπὶ τάδε, citra; μακρὰν, longe; ἑκὰς, procul; πολλαχοῦ, multis in locis; ὀλιγαχοῦ, in paucis locis; ἁπανταχοῦ τῆς γῆς, ubique terrarum; ἐνιαχοῦ, in quibuſdam locis: ἑκασταχοῦ, in ſingulis locis; αὐτοῦ, ideſt ἐπ' αὐτοῦ τοῦ τόπου, ibidem; ἀλλαχοῦ, alibi; οὐδαμῆ, nuſpiam.

Localia Adverbia triplicia:

Vel ſignificant in loco, præſertim deſinentia in θι, aut deſinentia ſimiliter Dativis pluralibus in σι: ut οὐρανόθι, in Cœlo; ἀθήνησι, Athenis; οἴκοι, domi.

Vel ad locum, præſertim in δε, σε, ζε deſinentia: ut, οἴκαδε, domum; οὐρανόσε, in Cœlum; ἀθήναζε, Athenas.

Poetæ particulam δὲ ſæpe ſubjungunt accuſativo pro εἰς, vel ἐπὶ, ut οἶκόν δε, domum, θάνατόν δε, ad mortem. Aliquando etiam ſubſtantivo ſimul & adjectivo ſubjiciunt, ut ὅνδε δόμονδε, domum ſuam.

Vel de loco, deſinentia in θεν: ut οἴκοθεν, domo; οὐρανόθεν, cœlitus; κυθηρόθεν, ex Inſula Cytheris; ἀθήνηθεν, Athenis.

2. Temporis: ut, νῦν, nunc; αὐτίκα, ſtatim; μεταύριον, perendie; πρόχθες, nudius tertius; ἦμος, cum; τῆμος, tum, Poetica pro ὅτε, & τότε; ὄφρα, dum; τόφρα, tum, pro ἕως, & τέως; μέσφα, donec; εἰσόκεν, donec.

Adverbia loci, ac temporis regunt Genitivum: ut ἔξω βελῶν, extra teli jactum: ἐγγὺς τοῦ εἶναι ἐνεοί εἰσι, prope abſunt, ut ſint muti: ἐπέκεινα τίγριδος, καὶ εὐφράτου, ultra Tigrim, & Euphratem: ἑκὰς τῆς ἀσίας, procul ab Aſia: μεταξὺ λόγων, inter verba, ideſt inter dicendum: μέχρι ζωῆς, quoad vivam; μέχρις ἐμοῦ, ad meam uſque ætatem. Sic & multa alia: ut, ἅλις δρυὸς,

ſatis

ſatis quercus; ἅπαξ τῆς ἡμέρας, ſemel in die, &c.

Genitivus nonnunquam mutatur interpoſita præpoſitione: ut ἄχρι πρὸς τὴν πόλιν, uſque ad urbem: ἄχρι πρὸς ἑσπέραν, uſque ad veſperam. Interdum adhæret verbum, ut μέχρις ἦν, donec eram.

3. Numeri; ut, δὶς, bis; πολλάκις, ſæpe; ἀπειράκις, infinities; ὀλιγάκις, raro.

4. Negandi: ut, οὐ, non, οὐδαμῶς, nequaquam; ἥκιστα, minime; οὐδήπω, haudquaquam. Dicimus οὐ ſequente conſonante; οὐκ ſequente vocali tenuis ſpiritus; οὐχ ſequente vocali aſpirata: οὐχὶ ſequente vel tenui, vel aſpirata vocali.

5. Affirmandi: ut, ναὶ, ita; ἀληθῶς, vere; ὄντως, & τῷ ὄντι, revera: πάντως, omnino; ἦ μὴν, certe.

6. Demonſtrandi: ut ἐνθάδε, hic; ἰδὲ, ἰδοὺ, Poet. ἠνὶ, & ἠνίδε, ecce; quæ conſtruuntur cum nominativo, vel accuſativo, ut ἰδοὺ ῥόδος, vel ῥόδον, ecce Rhodus, vel Rhodum, ut apud Latinos ecce.

7. Optandi: ut, εἰ, εἴθε, Poet. αἴθε, & αἲ, utinam, cum optativo, vel indicativo; ὤφελον, ὤφελες, ὤφελε, &c. vel Jon. ὄφελον, ες, ε, &c. utinam ego, utinam tu, utinam ille, &c. jungiturque infinito vel ſolum, vel cum particulis εἰ, εἴθε, αἴθε, ὡς, ut ὤφελε ζῆν Βροῦτος, utinam Brutus viveret; αἴθ' ὄφελες ἀδάκρυτος, καὶ ἀπήμων ἧσθαι, utinam ſine lacrymis, & ſine incommodo ſesſitares. Jonicum tamen ὄφελον omnibus etiam numeris perſoniſque ſervit, quaſi eſſet adverbium, ut ὄφελον καὶ ἡμεῖς, utinam & nos. Adhibetur & cum indicativo, ut ὄφελον καὶ ἀποκόψονται οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς, utinam & abſcindantur, quia vos labefactant; ἢ ὄφελον ἦν ἀξία τῆς ὑμῶν ὑπολήψεως, quæ utinam digna eſſet opinione veſtra. Ceterum utrumque eſt aor. 2. ab ὀφείλω, debeo; ac *debuit facere*, & *utinam feciſſem* cognata ſunt.

8. Hortandi: ut ἄγε, age; φέρε, age; ἔα, ἀμέλησον, mitte.

9. Ordinis: ut ἑξῆς, deinceps; εἶτα, poſtea.
10. Interrogandi: ut πόθεν, unde? πῶς, quomodo? μῶν, num? ἆρα, num? ἦ num? διὰ τί, cur? τί πτε Poet. pro τί ποτε, curnam?
11. Similitudinis, & diverſitatis: ut ὥσπερ, ſicut; καθάπερ, quemadmodum; ἄλλως, aliter. Ἠΰτε, οἷάτε ſicut, Poetica ſunt.
12. Qualitatis: ut καλῶς, pulchre; ῥωμαϊστὶ, Latine; ἀγεληδὸν, gregatim, ἀπαρασαλεύτως, immote; μεμυχανημένως, ſolerter, aut ſubdole. Talia in ως formantur a Genitivis pluralibus mutando ν in ς. Huc pertinent ea, quæ apellantur ὀνοματικὰ ἐπιῤῥήματα: κοινῇ, communiter; δημοσίᾳ, publice; ἰδίᾳ, privatim.

Adverbia qualitatis in ως ferme habent caſum ſui nominis, ut ἀξίως τῶν προγόνων, pro dignitate majorum; ὁμοίως τοῖς ἄλλοις, ſimiliter aliis, ideſt, eodem modo quo alii &c. Conſtruuntur etiam frequenter, & eleganter cum verbis ἔχω, διάκειμαι, & διατίθεμαι, addito, cum opus eſt, ipſius adverbii caſu, ut ἀφειδῶς ἔχει χρημάτων, prodigus eſt pecuniæ; τῶν ἐν ἀγορᾷ οὐκ ἀπείρως ἔχει, non ſe habet imperite in rebus forenſibus, ſeu rerum forenſium imperitus non eſt; ἀρχαίως ἔχει, homo eſt antiquæ fidei; ὁ διακείμενος, καὶ καλῶς, bene affectus: & alia plurima.

13. Quantitatis, ideſt, intendendi, remittendi, diminuendi: ut, ἄγαν, valde; μονονουχὶ, tantum non; μόλις, lente, aut vix; ὀλίγον, paululum.
14. Dubitandi, conjecturæ: ut ἴσως, fortaſſe. τάχα, forſitan. Poet. pro ταχέως, celeriter.
15. Vocandi: ut ὦ, o. Euripid. Phœniſſis: ἰὼ, ἰὼ, πότνια, μόλε πρόδρομος: Heus, heus veneranda, progredere: ὠὴ, τίς ἐν πύλαισι δωμάτων κυρεῖ; Ohe, quis ad portas domus occurrit? Ibidem.

Adverbium vocandi ὦ cum Vocativis ponitur: ut, ὦ δημόται, o populares.

16. Separandi, diſtribuendi, excludendi: ut, ἄνευ, ſine;

ſine ; ἰδίᾳ, privatim ; δημοσίᾳ, publice ; κοινῇ, communiter ; μόνον, tantum ; πλὴν, præter. Primum & ultimum genitivum poſtulant, ut ἄνευ πόνου, ſine labore ; πλὴν χρημάτων, præter pecuniam.

17. Jurandi : ut, νὴ per ; μὰ, non per. Hujuſmodi adverbia cum Accuſativo ponuntur, eique largiuntur articulum, ut νὴ τοὺς θεοὺς, per Deos, μὰ τοὺς θεοὺς, non per Deos. Excipe, ſi ſequatur accuſativus Δία, Jovem ; tunc enim μὰ articulum frequentius reſpuit, cum νὴ variet. Huc addi poteſt ὡς pro πρὸς, ut, ὡς τὸν ὅμοιον, ad ſimilem.

18. Eligendi : ut, μᾶλλον, potius ; πρότερον, citius.

19. Congregandi : ut ἅμα, & ὁμοῦ, ſimul ; συλλήβδην, comprehenſim. Hæc Dativum regunt : ut, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, prima luce : ὁμοῦ τοῖς ἄλλοις, cum ceteris.

20. Concedendi ut, εἶεν, eſto.

21. Prohibendi : ut μὴ, ne, cum imperativo, vel ſubjunctivo ; μηδαμῶς, nequaquam.

22. Eventus : ut κατὰ συγκυρίαν, forte fortuna.

23. Comparandi : ut μᾶλλον, magis ; ἧττον, minus ; πλέον, plus ; μάλιστα, maxime. Cum genitivo.

24. Declarandi : ut, δηλαδὴ, ſcilicet ; ἤγουν, videlicet ; τουτέστι, hoc eſt : ἀμέλει, exempli gratia. Lucian. Necyomantia.

25. Cauſæ : ut ἕνεκα, cauſa ; χάριν, gratia. Hæc quoque cum genitivo.

26. Celandi : ut λάθρα, clam. Pariter cum genitivo.

Adverbium veſtitum articulo fit nomen : ut, χθὲς, heri, ὁ χθὲς, heſternus ; λίαν, nimis, ὁ λίαν, nimius ; & alia quamplurima.

Adverbium aliquando adhæret adverbio : ut, μέχρι ποῦ, & μέχρι πότε ; Quouſque ? &c. Fit hoc etiam cum idem ſignificant, ut quatuor ſimul juncta apud Ariſtophan. εἶτ᾽ αὖ πάλιν αὖθις, deinde rurſum. Interdum componitur cum præpoſitione, ut ἐκ πότε, ad verbum ex tunc, ἀπὸ τηλοῦ, a longe.

Figura.

Triplex eſt: ſimplex, ut αὔριον: Compoſita, ut μεταύριον, Decompoſita, ut φιλανθρώπως.

Comparatio.

Ῥαδίως facile, ῥᾷον, ῥᾷστα, vel ῥᾷστον.
Μάλα valde, μᾶλλον, μάλιστα.
Πέρα, vel πέραν ultra, περαιτέρω, περαιτάτω.
Πόῤῥω longe, ποῤῥωτέρω, ποῤῥωτάτω.
Πολλάκις ſæpe, πλεονάκις, πλειστάκις.

Inter Adverbia numerantur Interjectiones.

1. Admirandi: ut βαβαὶ, papæ; φεῦ, papæ; quæ vel ſolæ, vel cum genitivo: παπαιὰξ, ὡς καλὴν ὀσμὴν ἔχει: Papæ quam bonum odorem habet! Euripid. Cyclope. Ἄπολλον, οἵοις φροιμίοις ἄρχῃ λόγου: Dii boni, qualibus procemiis auſpicaris orationem! Idem Hercule fur.
2. Approbandi: ut εὖγε, euge.
3. Abominandi, ut, ἄπαγε, apage: εὔφημα φώνει, bona verba quæſo: Eurip. Herc. ὢ ὤ, ἰοὺ ἰού apage: Soph. in Coloneo.
4. Comminandi: ut, οὐαὶ, væ.
5. Dolendi: ut οἴμοι, hei mihi; φεῦ, heu: ἰὼ, heu: ὦ, o. Vel ſine caſu, vel cum genitivo, aut nominativo.
6. Exclamandi: ut, ὢ, ὀ, ἰοὺ ἰού. heu. Eurip. Hippolyt. Pariter cum genitivo, aut nominativo.
7. Metus: ut, ἆ ἆ at; ἔα ἔα, ὢ ὤ, ehem. Eurip. Rheſo.
8. Indignandi: ut, φεῦ evax;
9. Lætandi: ut, εὐοῖ evax; ἰοὺ in. Eurip. Cyclope. ὦ φιλτάτου παῖ πατρὸς, o fili patris chariſſimi. Sophocl. Philoctet.
10. Ridendi: ut, ἆ ἆ, & ᾶ. ᾶ, ᾶ, ha ha ha. Ibid.

De Conjunctione.

Conjunctioni tria accidunt: Poteſtas, Figura, Ordo.

Poteſtas.

1. Copulativæ, ut, καὶ & τε que, μὲν quidem, δὲ autem, in-

interdum Copulativæ, interdum Adverſativæ.

2. Disjunctivæ, ut ἢ aut, ἠὲ aut, ἤτοι ſive.

Huc pertinent

Particulæ utramque rem tollentes, ut, οὐδὲ, οὔτε, neque: Dubitativæ; ut, εἰ, εἰ ἄρα, an, num. Poet. αἴκε, & αἴκεν, ſi forte.

3. Adverſativæ: ut, ἀλλὰ ſed; καίπερ interdum; καίτοι, etſi: εἰ καὶ, ſi etiam; ὅμως tamen; καὶ μὴν atqui; οὐ μὴν ἀλλὰ verumtamen: Poet. ἔμπης tamen.

Huc pertinent

Corrigendi particula μᾶλλον δὲ, potius, vel imo.
Diminuendi, γε, γοῦν, κἂν, ſaltem.

4. Cauſales: ut γὰρ enim; καὶ γὰρ etenim; ὅτι, quod: ἐπεὶ, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ, quandoquidem: ἵνα, ὅπως, Poet. ὄφρα, ut, affinchè; ἵνα μὴ, ut ne; quæ conſtruuntur cum optativo, vel ſubjunctivo.

5. Illativæ, ut ὥστε, ut, coſicchè; quæ cum optativo, ſubjunctivo, & ſæpiſſime infinito jungitur, precedente fere accuſativo, aliquando etiam nominativo, ut λέγεται οὕτω καταφορος πρὸς δόξαν εἶναι, ὥστε νέος ὢν ἔτι τὰς νύκτας ἀγρυπνεῖν, ita fertur ad gloriam proclivis fuiſſe, ut, cum adhuc eſſet juvenis, noctes pervigilaret. Et cum indicativo Attice.

6. Conditionales, ſeu exceptivæ: ut ᾗ, quatenus; εἰ, ſi; ἂν, ſi; ἐὰν, ſi; ἢν, ſi; εἰ μὴ, niſi; ὅτι μὴ, niſi: Poet. αἴκε, & αἴκεν, ſi modo. Advertendum eſt, conditionalem εἰ rectius indicativo, & optativo; ἢν, ἂν, ἐὰν, & eorum compoſita ſubjunctivo, & optativo jungi. Quod autem latine per Subjunctivum dicimus, *ſi verberarem*, id Græce frequenter per Indicativum effertur: ut: εἰ ἔτυπτον. Item *verberaviſſem*, εἰ ἔτυψα, vel εἰ ἐτετύφειν. Utimur & optativo, ut infra poſt Syntaxim dicemus.

7. Ratiocinativæ: ut ἄρα, vel ἆρα, ergo; οὖν, itaque; τοίνυν, igitur; διὰ τοῦτο, quapropter.

Huc pertinent

Δηλαδὴ, videlicet; δηλονότι, nimirum; quæ etiam vim affirmandi habent.

8. Or-

8. Ordinis: ut, τὸ πρῶτον, primum; μετὰ ταῦτα, deinde; πάλιν, rurſus; αὖθις, iterum; εἶτα, deinde.
9. Approbativæ: ut, γε, ἦν. Νὴ Δία ἔνδοξοί γε ἀμφότεροι. Per Jovem illuſtres equidem ambo. Lucian. εἰ δίκαιος, ὥσπερ ἦν καὶ δίκαιος, ὁ τῶν ὅλων ἔφορος: ἕτερός ἐστι βίος μετὰ τὸν παρόντα: Si juſtus eſt, ut equidem eſt juſtus, ille rerum omnium inſpector: altera reſtat vita poſt hanc. Theodoretus Sermone 1. de Providentia.
10. Completivæ: ut, δὴ, νὺ, πὲρ, ῥὰ, τοὶ, ſane, quidem; πω dum.
11. Potentiales: ut, ἂν, κὲ, κὲν, utique. De uſu ἂν valde obſervando ſtatim poſt Syntaxim explicatius.

Figura.

Duplex eſt: Simplex, ut καὶ: Compoſita, ut καίπερ.

Ordo.

Triplex. Præpoſitivus, ut καὶ ἀλλά. Sophocles tamen in Coloneo, πειράσατ' ἀλλ' ὑμεῖς γε: conamini attamen vos. Poſtpoſitivus: ut, μὲν, δέ. Communis: ut, ἄρα, ἵνα.

De Præpoſitionibus.

Præpoſitiones ſunt (Monoſyllabæ ſex: ἐν, εἰς vel ἐς, ἐκ vel ἐξ, πρὸ, πρὸς, σὺν. (Diſſyllabæ duodecim: ἀνὰ, ἀμφὶ, ἀντὶ, ἀπὸ, διὰ, ἐπὶ, κατὰ, μετὰ, παρὰ, περὶ, ὑπὸ, ὑπέρ.

Præponuntur autem vel extra Compoſitionem, vel in Compoſitione.

Extra Compoſitionem Præpoſitio partes Orationis Verbo adjungit: ut Ἰησοῦς σώζει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. *Jeſus ſervat populum ſuum a peccatis eorum.*

In

In Compoſitione
(Complet: ut, εὖ bene; ὑπέρευ,
(ſupra modum bene.
(Minuit: ut, λευκὸς albus; ὑπόλευκος ſubalbus.
(Mutat: ut, λέγω, dico; συλλέγω, colligo.
(Et alia facit, & ſæpe etiam ornat tantummodo.

Monoſyllabæ.

1. Ἐν ſoli Dativo jungitur, & ſtatum ſignificat; ut οἱ ἐν τοῖς πράγμασι, qui in reipublicæ adminiſtratione verſantur; ἐν οἴκῳ, *in domo*: ſed per Ellipſin Genitivo, ut ἐν ᾅδου, ſubaudi οἴκῳ, *in domo Plutonis*. Sæpe ponitur pro εἰς per Enallagen, ut θρασὺς ἐν ἐμοὶ, audax in me, contra me.

Compoſita *in* ſignificat, ut ἐμβάλλω, injicio.

2. Εἰς, & Attice ἐς Accuſativo, *in*, cum motus ſignificatur: ut εἰς ὕδωρ γράφω, *in aquam ſcribo*: *ad*, ut εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον, ad Agamemnonem dium: *apud*, ut διαβεβλημένος εἰς τοὺς Μακεδόνας, apud Macedonas infamatus; *circiter*, ut εἰς τριακοσίους, circiter trecentos; *contra*, εἰς τοὺς σοφιστὰς, contra ſophiſtas; *propter*, ut εἰς δικαιοσύνην ἐπαινεῖται, laudatur propter juſtitiam. Frequenter per Enallagen ponitur pro ἐν; ut τὸν θρόνον, εἰς ὃν προκαθίζων ἐδίκαζε, thronum, in quo præſidens judicabat. Interdum per Ellipſim omittitur accuſativus, ut εἰς διδασκάλου, ſubaudi οἶκον, in domum Præceptoris.

Compoſita *in*, cum motus ſignificationem habet, ut εἰσάλλομαι, *inſilio*.

3. Ἐξ ſequente vocali, & ἐκ ſequente conſonante, genitivo gaudet, ut ἐξ ἀπραξίας πρᾶγμα, *ex otio negotium*; ἐκ νηπίου, ab infantia.

Compoſita auget, ut ἐκπίνω, ebibo: & idem ſignificat, quod ἔξω, extra, ut ἐκβάλλω, ejicio: & *palam*, ut ἐξαμαρτάνω, palam pecco.

4. Πρὸ *ante*, ſoli Genitivo, ut πρὸ θυρῶν, præ foribus, τὰ πρὸ τούτων, ſuperiora tempora, πρὸ τῶν πάντων ἐπαι-

ἐπαινοῦσι, præ omnibus laudant. Et *pro*, ut πρὸ τῶν κοινῶν κινδυνεύειν, pro communi utilitate periculum ſubire.

Compoſita eadem ſignificat, ut προβάλλω, propono, προμανθάνω, prædiſco, πρόφασις, prætextus, προάστειον, ſuburbium, ſeu locus ante urbem, προὔργου ἐστὶ, cuivis alii operi prævertendum eſt; dicunt Latini operæ pretium eſt; προΐεμαι, projicio, προσεύχομαι τοῦ λαοῦ, oro pro populo.

5. Πρὸς cum Genitivo, *a*, ut πρὸς Θεοῦ, a Deo: *officium*, οὐ πρὸς φιλοσόφου, non eſt Philoſophi: *coram*, πρὸς ἐπισκόπου, coram Epiſcopo: *contra*, πρὸς ἐχθροῦ, contra inimicum. Jurandi quoque eſt nota, ut πρὸς χαρίτων, per Gratias.

Cum Dativo *prope*, ut πρὸς τῷ τέλει τοῦ βίου, ſub finem vitæ, πρὸς τοῖς ποσὶν, ad, ſeu juxta pedes; *apud*, πρὸς ἑαυτῷ, apud ſe, ſecundum: *contra*, πρὸς Ἀτρείδῃσι, contra Atridas; *præter*, πρὸς τούτοις, ad hæc, præter hæc.

Cum Accuſativo *ad*, ut πρὸς γυμνάσιον, ad ſcholam, τὰ πρὸς στρατὸν, quæ ad exercitum pertinent: & *adverſus*, tam in bonam, quam in malam partem, ut πρὸς τοὺς ξένους, erga peregrinos, πρὸς Ῥωμαίους, contra Romanos.

Compoſita ſignificat *ad*, ut προσκαλῶ, advoco, προσπορεύομαι, adeo: & *inſuper*, ut προσλέγω, inſuper dico.

6. Σὺν, & At. ξὺν cum Dativo, σὺν Θεῷ, cum Deo. Compoſita conjungit, ut συμβάλλω, conjicio.

Diſſyllabæ.

1. Ἀνὰ *per*, cum ſolo Accuſativo, ut ἀνὰ στρατὸν, per exercitum. Sed Poetice cum Dativo uſurpatur.

Compoſita *re* ſignificat, ut ἀνατρέχω, recurro, ἀναβάλλω, in aliud tempus rejicio; & *ſurſum*, ut ἀναβαίνω, aſcendo.

2. Ἀμφὶ cum Genitivo *de*, ut ἀμφὶ ἀστέρων λόγος, ſermo de aſtris: *circum*, ἀμφὶ ταύτης τῆς πόλεως; circum

cum hanc urbem : *per* , ἀμφὶ ἥρας λίσσομαι per Junonem rogo.

Cum Dativo *pro* Poetice ſignificat, ut ἀμφὶ Ὀδυσσῆι, pro Ulyſſe.

Cum Accuſativo *circa*, & *circiter*, ut ἀμφὶ τὰς πεντακισχιλίους, circiter quinque millia ; ἀμφὶ τὸ λυκαυγὲς, circa diluculum ; οἱ ἀμφ᾽ λόγους ὄντες, qui verſantur circa literas, literarum ſtudioſi ; οἱ νόμοι οἱ ἀμφὶ θυσίαν, leges circa ſacrificia, de ſacrificiis ; ἀμφὶ αὐτὸν ἑστήκασι, circa illum ſteterunt ; οἱ ἀμφὶ πρίαμον, Priami comites, familiares, miniſtri ; item ipſe Priamus ; quod uſurpatur tum a Poetis, tum ab Oratoribus, ſed cum verbo ſingulari, ut οἱ ἀμφὶ παῦλον ἦλθε, Paulus venit.

Compoſita *circum* ſignificat, ut ἀμφιβάλλω, circumjicio.

3. Ἀντὶ cum Genitivo *pro*, ut ἀντὶ ἀγαθῶν ἀποδιδόναι κακὰ, mala pro bonis reddere : ἀντὶ οἰκέτου, pro famulo, i. e. vice, ſeu loco famuli : ἀντὶ πολλῶν, pro multis, i. e. multorum inſtar : ἀντὶ κέρδους, pro lucro. i. e. lucri gratia. Et *contra*, ut ἓν ἀνθ᾽ ἑνὸς, ſi unum uni contraponatur, ſeu conferatur.

Compoſita *contra* ſignificat, ut ἀντιστρέφω, inverto, ἀντιλέγω, contradico, ἀντιδίδωμι, viciſſim do, retribuo.

4. Ἀπὸ cum Genitivo, *a*, ut ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, a capite : ἀπ᾽ ἀρχῆς, ab initio.

Compoſita auget, ut ἀποτείνω, extendo. Et ſignificat *a*, ut ἀπέχω, abſum, ἀφαιροῦμαι, aufero. *Contrarium* etiam ſignificat, ut εὔχομαι, precor, ἀπεύχομαι, imprecor. *Exemplum* quoque, ut ἀπογράφω, deſcribo. Et *privationem*, ut ἀπομανθάνω, dediſco.

5. Διὰ cum Genitivo *per*, ut διὰ βίου, per vitam, δι᾽ ἡδονῆς, per voluptatem, διὰ βραχέων, per brevia, brevibus verbis, δι᾽ ἑαυτῶν, per ſe, i. e. ſuis viribus. *Cum*, ut διὰ μαχαιρῶν, cum gladiis. Significat etiam materiam, ut δι᾽ ἀλφίτου, ex farina.

Accuſativo juncta *propter*, ut διὰ φόβον, propter timorem. *Per*, ut διὰ τ᾽ ἔντεα, καὶ αἷμα, per armaque,

que, & ſanguinem, διὰ θεὺς, per Deos, i. e. Deorum ope & favore, διὰ νύκτα, per noctem, i. e. noctis tempore.

Compoſita *dis* ſignificat, ut διαρτᾷν, dividere. *Per*, i. e. *valde*, ut διακαθαίρω, perpurgo; & *per medium*, ut διεξέρχομαι, per medium venio.

6. Επὶ cum Genitivo *in*, vel *circa*, ut βὺς ἐπ' γλώττης, bos in lingua; ἐφ' ἡσυχίας, in otio, otii tempore: *ſuper*, ut ἐφ' ἵππυ, ſuper equo; officium, ut ὁ ἐπὶ τῶν δεσμῶν, præfectus carceris, *ſopraintendente alle carceri*: *tempus*, ut ἐπ' ἐμῦ, tempore meo, mea ætate, ἐπ' Ἀλεξάνδρυ, ſub Alexandro.

Cum Dativo *propter*, ut ἐπ' τῷ κέρδει, propter lucrum: *in*, ut ἐπὶ τῷ βασιλεῖ, in Regis poteſtate; τὸ ἐπ' ἐμοὶ, quantum in me ſitum: *ſuper*, ut ἐπ' τῷ θεμελίῳ, ſuper fundamentum: *poſt*, ut ἐπὶ τούτοις, poſt hæc: *contra*, ἐπὶ τῷ δήμῳ, contra populum: *ad* cum verbis motus, ἐπὶ τούτῳ φερόμενος, huc delatus.

Cum Accuſativo *ad*, ut ἐπὶ τὺς διδασκάλυς, ad Præceptores: *propter*, ut ἐπὶ τῦτο, propter hoc: *contra*, ut ἐπ' ἐμὲ, contra me.

Compoſita *in*, ſeu *ſuper* ſignificat, ut ἐπιγράφω, inſcribo: item *ſero*, ut, ἐπιμυθέομαι, poſt factum conſulo: item *contra*, ut ἐπιτειχίζω, murum oppono.

7. Κατὰ, cum Genitivo *contra*, ut κατὰ χριστιανῶν, contra Chriſtianos: *de*, ut κατὰ σπυδαίων, de ſtudioſis: *per* in jurando, ut κατὰ Θεῶν, per Deos: *præ*, ut κατὰ χειρῶν, præ manibus: *ſupra*, ut κατὰ πετρῶν, ſupra petras.

Cum Accuſativo *ſecundum*, ut κατὰ τύπον, ad exemplar; κατὰ νόμον, ſecundum legem; κατὰ δύναμιν, pro viribus: κατ' αὐτὸ, κατ' αὐτὰ, κατὰ τὰ αὐτὰ, ad eundem modum; τὰ κατ' ἄνθρωπον, quę ſunt ſecundum hominem, quæ hominis facultatem non excedunt, item quæ hominem decent; κατ' ἀτιμίαν λέγω, ſecundum ignobilitatem dico,

i. e.

i. e. quod attinet ad ignobilitatem; εἰμὶ κατὰ σὲ, ſum qualis tu; οἱ κατ' ἐμὲ, mei ſimiles, & æquales; κατὰ τὴν ἐμὴν, vel plene κατὰ τὴν ἐμὴν δόξαν, mea quidem ſententia; κατ' ἐμὲ, item, *ſecondo me*; item pro viribus meis; καθ' ἓν, ἓν καθ' ἓν, καθ' ἓν ἕκαστον, καθ' ἕκαστον, & καθ' ἕκαστα, ſecundum ſingula, ſingillatim; κατ' ἄνδρα, viritim, ſinguli; κατὰ πλῆθος, univerſi; κατὰ δύο, bini; κατὰ τρεῖς, terni, & ſic deinceps; κατὰ πόλεις, oppidatim; κατ' ἔπος, in ſingulis verſibus; κατὰ λέξιν, ad verbum. *Per*, ut καθ' ἑαυτὸν, per ſe, i. e. diſtinctus, diſcretus; δύο καθ' αὑτὰ, duo ab aliis diſtincta: κατ' ἰδίαν, privatim, per ſe ſolus, remotis arbitris; κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, per ea tempora, i. e. illis temporibus; κατὰ γῆν, per terram, terreſtri itinere; κατὰ δαίμονα, καὶ τύχην, forte fortuna; κατ' ἐξοχὴν, per excellentiam; κατὰ ἱστία φέρεται, per vela fertur; κατὰ πάντα, per omnia, omnino; κατὰ πόδας, per veſtigia. *Cum*, ut κατὰ σπουδὴν, cum celeritate, i. e. celeriter. *In*, ut κατὰ τὴν ἀγορὰν, in foro; κατὰ τὸν ἕβδομον λόγον, oratione ſeptima; κατ' αὐτὸ τοῦτο, ὃ, eo ipſo tempore, quo, tum, cum; κατὰ πρῶτον, primo loco, κατὰ δεύτερον, ſecundo loco; κατ' ὀφθαλμοὺς, vel κατὰ πρόσωπον, in conſpectu, ob oculos. *Ob*, ut κατ' αὐτὸ τοῦτο, ob idipſum. *Circa*, ut κατὰ ὑπεροχὴν νόμοι, leges circa exceſſum. *Circiter*, ut κατὰ ἐννεακόσια ἔτη, ferme nongenti anni. *A*, ut κατὰ πρῶτα, a principio. *Ad*, ut κατὰ νῆας, ad naves; τὰ κατ' ἐμὲ, quæ ad me pertinent; κατὰ κάθετον, ad perpendiculum: & *ad*, i. e. *verſus*, ut κατὰ μεσημβρίαν πορεύεται, meridiem verſus vadit, ὁ κατὰ βορέαν ad Aquilonem poſitus, Aquiloni obnoxius. *Tempus*, & *locum*, ut καθ' ἡμᾶς, apud nos, i. e. temporibus noſtris, vel regionibus; οἱ καθ' ἡμᾶς ποιηταὶ, noſtrorum temporum, vel noſtrates poetæ.

Compoſita *deorſum* ſignificat, ut καταβαίνω, deſcendo; item *contra*, ut καταφρονέω, contra aliquem ſen-

ſentio; & *ſub*, ut κατασκάπτω, ſuffodio; & *ſubjectionem*, ut κατείδωλος, obnoxius ſimulacris; & *habitudinem*, ut καταβολή, conſtitutio; interdum majorem vim addit, ut καταμανθάνω, perdiſco.

8. Μετὰ cum Genitivo *cum*, ut μετὰ φίλων, cum amicis; Poetice pro ἐπὶ, *de*, ut μετὰ πατρὸς ἀκούειν, de patre audire: cum Dativo Poetice *inter*, ut μετὰ πρώτοισιν, inter primos.

Cum Accuſativo *poſt*, ut μετὰ τὸν πόλεμον, poſt bellum; *in*, ut μετ' ἔριδας βάλλειν, in lites conjicere, litibus implicare; μετὰ χεῖρας ἔχειν, in manibus habere: *ad*, ut ἔβη μετὰ νῆας, venit ad naves: *contra*, ut ἁμαρτάνειν μετὰ τοὺς θεοὺς, peccare in Deos: *propter*, ut ἑὸν μετὰ κάλλος, ob ſuam pulchritudinem: *per*, ut μετὰ τὸν βίον, per vitam, μεθ' ἡμέραν, interdiu.

Compoſita *mutationem* ſignificat, ut μεταφέρω, transfero; μεταβαίνω, tranſeo: & *inter*, ut μετάφημι, interloquor.

9. Παρὰ cum Genitivo *a*, ut παρὰ Κυρίου, a Domino. Significat etiam *excellentiam*, ut παρὰ πάντων τυγχάνει, eſt ſuper omnes, h. e. omnes excellit: & *contrarium*, ut παρὰ λόγου, contra rationem.

Dativo juncta *prope*, vel *juxta*, ut παρὰ τῷ Κυρίῳ ἔλεος, apud Dominum miſericordia: *in*, ut παρὰ πολέμοις, in bellis; *pro*, ut παρὰ τῇ συνηθείᾳ, pro more.

Accuſativo *motum ad rem*, ut παρὰ σὲ, ad te: *Immorationem in aliqua re*, ut παρὰ τὰ Μαθηματικὰ, in ſtudiis Mathematicis: *præter*, ut παρὰ πρέπον, præter decorum: *juxta*, ut παρὰ τὴν ὁδὸν, juxta viam: *propter*, ut παρὰ τί; quamobrem? *trans*, ut παρὰ ποταμὸν, trans fluvium: *infra*, ut παρ' ἀγγέλους, infra Angelos: *ſupra*, ut παρὰ πάντας, ſupra ceteros, i. e. pluſquam ceteri: & *intermiſſionem*, ut παρὰ μίαν ἡμέραν, tertio quoque die, alternis diebus.

Compoſita minuit, ut παράσημος ῥήτωρ, malæ monetæ, h. e. adulterinus orator: Significat & *compara-*

parationem , ut παραβάλλω , confero : *contrarium* , ut παράνομος , iniquus . Item *prope* , ut παρακολουθῶ , proxime ſequor : *trans* , ut παρέρχομαι , tranſeo : *ad* , ut παρέρχομαι , advenio , in medium prodeo .

10. Περὶ cum Genitivo *de* , ut περὶ ψυχῆς , de anima ; περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως , de Phyſica Auſcultatione ; περὶ ἀρχῆς μάχεσθαι , de imperio decertare : *præ* , ut περὶ ἁπάντων , præ omnibus : *a* , ut , εἴληφε περὶ θεῶν , a Diis accepit : *circum* , ut περὶ σπέους , circum ſpeluncam : *pro* , ut περὶ οὐδενὸς ἡγοῦντο , pro nihilo ducebant , nihili faciebant .

Cum Accuſativo *circa* , ut περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία , Fortitudo eſt circa terribilia ; οἱ περὶ τὰ γράμματα , qui verſantur circa literas , in literis ; τὰ περὶ ἐμὲ , quæ me circumſtant , mea ; οἱ περὶ παῦλον , qui ſunt circa Paulum , i. e. Pauli ſocii , vel familiares vel miniſtri ; item ipſe Paulus , eo prorſus modo , quo dictum eſt de ἀμφὶ : *circum* , ut ὁ περὶ τὸ πρόσωπον , circum os offuſus : *circiter* , ut περὶ ἀρίστου ὥραν , circiter horam prandii ; περὶ τριάκοντα , circiter triginta : *ad* , ut ἔρχομαι περὶ τοὺς φιλοσόφους , venio ad Philoſophos : *ſupra* , ut τοῦτο περὶ νοῦν ἐστὶ βροτῶν , hoc ſuperat mentes hominum : *erga* , ut χρηστὸς περὶ ἡμᾶς , benignus erga nos ; περὶ τὸν δεξάμενον κακὸς , in eum , a quo fuit exceptus , ingratus : *apud* , ut περὶ ἑαυτὸν ἀπολείπεσθαι , apud ſe reſervare .

Cum Dativo *ex* , ut περὶ κῆρι φιλῶ σε , amo te ex animo : *circa* , & *circum* , ut περὶ τῇ δέρῃ , circa collum , περὶ στήθεσι , circum pectora ; *pro* , ut περὶ σφίσιν αὐτοῖς φοβοῦνται , pro ſe ipſis , ſeu ſibi ipſis timent .

Compoſita *circum* ſignificat , ut περιπατέω , obambulo . Item *excellentiam* , ut περικαλλὴς , admodum venuſtus ; περιγίνομαι , præſto . Item *de* , ut περιαυτολογία , de ſe ipſo prædicatio .

11. Ὑπὲρ cum Genitivo , *pro* , ut πρέσβευε ὑπὲρ ὑμῶν , ora pro nobis ; ὑπὲρ αὐτοῦ δέδοικα , pro ipſo timeo ,

meo, i. e. ejus cauſa; *ὑπὲρ τοῦ τυχεῖν δόξης*, pro obtinenda gloria, gloriæ conſequendæ gratia; *ὑπὲρ τοῦ μὴ γενέσθαι τυραννίδα*, pro eo, i. e. in eum finem, ut ne tyrannis fieret; *ὑπὲρ τοῦ θεοῦ*, pro Deo, i. e. Dei vice: *de*, ut *ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς*, de umbra aſini: *ſuper*, ut *ὑπὲρ κήπων ὄρος κεῖται*, ſuper hortos mons eſt.

Cum Accuſativo *ſupra*, ut *ὑπὲρ ἄνθρωπον φρονεῖ*, ſupra hominem ſapit; *ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἔτη βιοῦν*, ſupra centum annos vivere: *præter*, ut *ὑπὲρ μοῖραν*, præter fatum: & *intermiſſionem*, ut *ὑπὲρ μίαν*, ſive *ὑπὲρ μίαν ἡμέραν*, tertio quoque die, alternis diebus.

Compoſita ſignificat *defenſionem*, ut *ὑπερασπίζω*, defendo: *augmentum*, ut *ὑπερμαίνομαι*, nimis inſanio: *trans*, ut *ὑπερβαίνω*, tranſcendo, *ὑπερφίαλος*, fœdifragus, *traſgreſſore delle confederazioni*.

12. Ὑπὸ cum Genitivo ſub, ut *ὑπὸ κόλπου*, *ſub ſinu*: *propter*, ut *ὑπὸ αἰδοῦς*, *propter verecundiam*: *a*, ut *ὑπὸ τοῦ πυρὸς καταναλίσκεται*, ab igne conſumitur: *per*, ut *ὑπὸ κήρυκος προηγόρευσε*, per præconem edixit: *apud*, ut *ὑπὸ τῶν ἑλλήνων*, apud græcos.

Cum Dativo *ſub*, ut *ὑπὸ τῇ λεοντῇ γελοῖόν τινα πίθηκον περιστέλλει*, ſub pelle leonina ridiculam ſimiam tegit; *ὑφ᾽ αὑτῷ ποιεῖν*, ſibi ſubjcere; *ὑπὸ γῇ*, ſub terram; *ὑπὸ νυκτὶ*, ſub nocte, i. e. in nocte, noctis tempore: *cum*, ut *ὑπὸ φωτὶ πολλῷ προΐει*, multo cum lumine procedebat.

Cum Accuſativo *ſubter*, ut *ὑπὸ γῆν*, ſubter terram: *infra*, ut *ὑπ᾽ αὐτὸν*, infra ipſum: *ad*, ut *ὑπὸ ἴλιον ἦλθεν*, ad Troiam venit, *venne ſotto Troja*: *ſub*, ut *ὑπὸ τὸ δέρμα*, ſub cute; *ὑφ᾽ ἡγεμόνα*, ſub duce; *ὑφ᾽ ἁμαρτίαν εἶναι*, ſub peccato, eſſe, i. e. obnoxium peccato; *ὑπὸ τὴν κατάλυσιν*, ſub finem; *ὑπὸ κύνα*, ſub canicula. i. e. tempore caniculæ, vel in ipſo ortu canis.

Compoſita notat *diminutionem*, ut *ὑποδείδω*, ſubvereor: *Improbitatem materiæ*, ut *ὑπόχρυσος*, aurum nequam: *ſubjectionem*, ut *ὑπακούω*, obedio; *ὑπέχειν τὴν δίκην*, pœnas ſubire: *ſub*, ut *ὑπάγω*, ſub-

ſubduco, ſubtraho: *dolum*, ut ὑπάγω, furtim ſurripio, item in errorem adduco, *ſeduco;* ὑπέρχομαι,, ſubrepo.

Præpoſitiones aliquando ſuis caſibus poſtponuntur, ut εἰρήνης πέρι, *de pace*; tonuſque retrahitur, diciturque εἰρήνης πέρι; præter διὰ, ne accuſativus a ζεὺς eſſe videatur.

Tranſlato accentu præpoſitiones fiunt verba, ut ἔνι (quod pro ἐνὶ Poetis pro ἐν) pro ἔνεστι *licet:* ἔπι pro ἔπεστι *ineſt*, *adeſt:* πέρι pro περίεστι, *ſupra modum ſupereſt*. Sic ἄνα *ſurge* pro ἀνάστηθι.

Poetæ ſæpe Præpoſitiones per Tmeſin diſſolvunt, ut κατὰ γαῖα ἐκάλυψε, pro κατεκάλυψε.

Omnes Præpoſitiones memoriæ cauſſa his verſiculis clauduntur.

Ἐξ, ἀπὸ, ἀντὶ, πρὸ cum patrio ſolum ſociabis.
Ἐν, σὺν cum dandi caſu: dabis εἰς, ἀνὰ quarto:
Cum patrio, & quarto καθ', ὑπὲρ, διὰ, καὶ μετὰ junges.
Cum patrio, terno, & quarto παρὰ, πρὸς, περὶ, ἀμφ',
Καὶ ἐπὶ, καὶ ὑπό. Sed vatum exemplaria verſans,
Repperies ἀνὰ cum terno, κατὰ, καὶ μετὰ juncta.

Præpoſitiones quædam inſeparabiles, quæ fere extra Compoſitionem nihil ſignificant.

Augent, ut:

- ἀρι: ἀρίδηλος, valde manifeſtus.
- ἐρι: ἐρίβρομος, graviter fremens.
- δα: δάσκιος pro δασύσκιος, ſpiſſam umbram faciens.
- ζα: ζαβάλλω, pro διαβάλλω, calumnior.
- λαι: λαικάζω, decipio, quod a λαὶ, & κάζω, orno.
- λι: λιπόνηρος, valde improbus, quaſi λίαν πονηρός.
- βου: βουλιμία, magna fames, quaſi μέγας λιμός.
- ἵππος: ἱππογνώμων, ideſt, ὁ μεγαλογνώμων, magnanimus.

Privant { α : ut ἀθάνατος, immortalis.
{ νη : ut νήκερος, ſine cornibus.

Interdum tamen α ſignificat πολὺ, multum; ut ἄξυλος, lignoſus: ſic & νη: ut νήδυμος ὕπνος, admodum ſuaviter membra pervadens ſomnus. Interdum ἅμα, ſimul; ut ἄλοχος, ideſt ὁμόλοχος uxor. Interterdum ἴσον, æquale: ut ἰσοτάλαντος, æquiparandus. Interdum ἐναντίον, contrarium; ut Φοίβῳ ἀγνώμονες, Phœbo adverſariæ. Interdum φαυλότητα, vitium; ut ἄπους pro κακόπους, qui infirmis eſt pedibus. Interdum δυς, non facile: ut ἀόρατον, quod non facile conſpicitur. Interdum nihil facit; ut ςάχυς, ἄςαχυς ſpica: βληχρὸς, ἀβληχρὸς, debilis.

δυς, cui adverſatur εὖ, difficultatem, aut vitium ſignificat; δυςυχία, adverſa fortuna: εὐτυχία, proſpera fortuna.

De Accentibus.

Græci in ſuis vocabulis legendis, & efferendis non quantitatis, quod faciunt Latini, ſed Accentus rationem habent. Quare de Accentibus regulæ aliquæ tenendæ: quanquam etiam Accentuum magiſter optimus eſt uſus.

Accentus triplex eſt, ut obiter in principio diximus, quantum ad rationem legendi requirebatur: Acutus, Gravis, Circumflexus.

Acutus afficit ultimam ſyllabam, penultimam, & antepenultimam: Gravis in ultima tantum ponitur, quamvis in omni ſyllaba intelligatur, quæ Acuto, aut Circumflexo careat: quam ob cauſam ſyllabicus dici ſolet: Circumflexus ultimam, aut penultimam occupat, & quidem nonniſi natura, vel natura ſimul, & poſitione longam. Excipe tamen compoſita ex Articulo ſubjunctivo, & infinitivo τις; nam ὅτινος, ἧςινος, ᾧτινι, ᾗτινι Circumflexum habent in antepenultima: quibus adde Dativos Poeticos τοῖσδεσι, ταῖσδεσι pro τοῖς, & ταῖς.

Vocabulum, quod Acutum habet in ultima, vocatur Oxytonum: quod in Penultima, Paroxytonum: quod in antepenultima, Proparoxytonum. Quod gravi

vi notatur in ultima, Barytonum vulgo dicitur; quamvis omnia illa, quæ neque circumflexum, neque acutum in ultima habent, Gravitona dici ſoleant.

Vocabulum, quod in ultima Circumflexum habet, Periſpomenon eſt: quod in Penultima, Properiſpomenon.

Oxytona mutant in ipſa orationis contextu Acutum ſuum in Gravem; & tunc dicuntur ἐγκλινόμενα, ideſt *inclinata*: ut θεὸς ἡμῶν, *Deus noſter*, pro θεός.

Non inclinatur tamen Acutus in ipſa orationis ſerie, ſi ſequatur dictio enclitica: ut θεός σου, *Deus tuus*: θεός ἐστι, *Deus eſt*. Idem fit in fine periodi: ut πάντα βλέπει ὁ θεός. *omnia videt Deus*.

Interrogativum τίς retinet ubique ſuum accentum Acutum: ut τίς ἦλθε; *quis venit?*

Accentus Gravis, & Acutus abjectus per Apoſtrophum ex vocali, migrat in priorem ſyllabam, ſi pars orationis ſit declinabilis; ut πολλὰ, καλὰ, χαλεπὰ, πόλλ', κάλ', χαλέπ'; & mutatur in circumflexum, cum prior ſyllaba natura eſt longa, ut εἰμὶ, εἶμ': ſi non ſit declinabilis, perit cum ipſa vocali: ut παρ' ἐμοὶ, pro παρὰ ἐμοὶ, *apud me*.

Compoſitio plerumque retrahit Accentum: ut καλὸς, *pulcher*, φιλόκαλος, *ſtudioſus munditiæ*: σοφὸς, *ſapiens*, φιλόσοφος. Hoc fere perpetuum eſt in particulis, α, εὖ, δυς: ut κινητὸς, *mobilis*; ἀκίνητος, *immobilis*; εὐκίνητος, *facile mobilis*; δυσκίνητος, *difficile mobilis*: tum etiam in monoſyllabis, quando componuntur: ut παῖς, *puer*; εὔπαις, *bonos habens liberos*: ποῦς, *pes*; τρίπους, *tripes*.

Aucta per Paragogen, & per Apocopen imminuta non mutant Accentum: ut καλοῖς, καλοῖσι, *pulchris*: τυπτέμεν, Jonice pro τυπτέμεναι Dorice, pro τύπτειν, *verberare*.

Excipiuntur Pronomina, quæ in fine adſciſcunt ι: ut οὑτοσὶ pro οὗτος, *hic*: ἐκεινοσὶ, pro ἐκεῖνος, *ille*: Item ἔγωγε, *ego quidem*: ἔμοιγε, *mihi quidem*: & cum θ præcedit ſyllabam adjectam per Paragogen: ſemper enim in his eſt Accentus in penultima: ut πόντος, ποντόθι, *e ponto*: ἐμοῦ, ἐμέθεν, *mei*.

Monoſyllaba longa relicta poſt Apocopen aliquando acuuntur: ut χρῆμι, χρὴ, *opus ſum*: aliquando circumflectuntur: κρῖ pro κριθὴ, *hordeum*.

Monoſyllaba longa poſt Aphæreſin relicta circumflectuntur: ut ἔφλω, φλῶ, *dixi*: ἔφυω, φυῶ, *natus ſum*.

De Accentu Acuto.

Si ultima ſyllaba ſit brevis, Accentus erit in antepenultima, ut φιλάνθρωπος *humanus*; ἄγγελος, *nuntius*.

Si ultima fuerit longa, Acutus erit in penultima, ut φιλανθρώπου, ἀγγέλου.

Excipiuntur.

1. Quædam ſubſtantiva, & adjectiva, ut παρθένος, virgo, ὀργίλος, iracundus, ὀλίγος, paucus, πλησίος, propinquus.
2. Genitivi Attici omnium numerorum ſecundæ Declinationis contractæ: ut πόλεως, πόλεῳν, πόλεων: δυνάμεως, δυνάμεῳν, δυνάμεων.
3. Participia Præteriti Paſſivi, ut τετυμμένος *verberatus*; λελεγμένος *dictus*.
4. Verbalia in έος, ut ἰτέον *eundum*; σπουδαστέον *curandum*.
5. Compoſita a Nomine, & Præterito Medio, ut Θεολόγος *Theologus*. Sed compoſita a κτείνω, *occido*, τρέφω *nutrio*, φθείρω *corrumpo*, cum active capiuntur, ſunt Paroxytona, ut μητροκτόνος, *matricida*; θηρητρόφος, *qui feras nutrit*; λαοφθόρος, *qui populum corrumpit*: cum paſſive uſurpantur, Proparoxytona ſunt, ut μητρόκτονος, *a matre occiſus*; θηρήτροφος, *a feris nutritus*; λαόφθορος, *a populo corruptus*.
6. Omnes caſus Quartæ Declinationis Simplicium, ut μενέλεως, μενέλεῳ, μενέλεων, &c.
7. Vocabula deſinentia in αι, & οι, quæ in ratione accentuum pro brevibus habentur, ut διδάσκαλοι, *Magiſtri*; σύνοδοι, *conventus*. Si tamen in eadem dictione ſequatur aliqua conſonans, longæ cenſebuntur, ut διδασκάλοις, συνόδοις.

Com-

Compoſita a χέω, *fundo* ; βάλλω, *jacio* ; πολῶ, *verto* ; λέγω, *vel* λόγος, *cum habent Præpoſitionem*, *Proparoxytona ſunt*, *ut* πρόχοος, *aqualis* ; σύμβολος, *omen* ; περίπολος, *qui circumit* ; κατάλογος, *catalogus* : *cum vero aliam Orationis partem præpoſitam gerunt*, *ſunt Paroxytona*, *ut* οἰνοχόος, *pincerna* ; ἑκηβόλος, *eminus jaculans* ; ὑμνοπόλος, *qui hymnos tractat* ; θεολόγος, *Theologus*.

In contractione ex gravi, & acuto fit acutus, ut ποιεέτω, ποιείτω.

De Accentu Circumflexo.

Longa natura ante finalem brevem, ſi tonum habuerit, circumflectitur, ut σῶμα, *corpus* ; μοῦσα, *muſa*. At τύπτε, τύψον Paroxytona ſunt, quia ſola poſitione producuntur.

Excipiuntur

1. Adverbium οἴκοι *domi*, ad diſtinctionem οἶκοι Nominativi Pluralis ab οἶκος, *domus*.
2. Tertia perſona Aoriſti primi Activi Optativi Modi, ut ποιήσαιμι, ποιήσαις, ποιήσαι, ad diſtinctionem infinitivi ποιῆσαι. At ποίησαι, *fac*, eſt Aoriſtus primus Imperativi Verbi Medii.
3. Item tertiæ perſonæ Optativi Activi deſinentes in οι : in his enim cenſetur hæc diphthongus longa, ut τετύφοις, τετύφοι ; φιλοῖς, φιλοῖ.

Interdum penultima circumflectitur, licet ultima ſola poſitione ſit longa, ut χοῖνιξ, *chænix* : αὖλαξ, *ſulcus*. Id tamen non obſervatur ab omnibus.

In Contractione ex Acuto, & Gravi fit circumflexus, ut βοάετε, βοᾶτε, *clamate*. Hic α, & ε coaleſcunt, quorum alterum acutum, alterum gravem accentum habebat. ſic ποιέετε, ποιεῖτε, *facite*. Sed tamen λητόα, λητώ, non λητῶ, *Latonam* : αἰδόα, αἰδῶ, *verecundiam*, quamvis hoc poſterius aliqui circumflectant. Adde τῷ νόῳ, νῷ, *a* νόος, *mens*.

De Accentibus Declinationum.

Qualis Accentus eſt in Recto, talis fere eſt in obliquis, niſi obſtet aliqua ex infraſcriptis Regulis: ut λόγος, λόγου, λόγῳ: αἰνείας, αἰνείου, αἰνείᾳ, ἱππότης, ὦ ἱππότα, γεωμέτρης, ὦ γεωμέτρα, παιδοτρίβης, ὦ παιδοτρίβα, τοξότης, ὦ τοξότα, quamvis α ſit breve. Tamen ὁ δεσπότης, *dominus*: ὁ μητιέτης, *conſiliarius*: ὁ εὐρυόπης, *late videns*, vel *ſonans*: ὁ ἀκακήτης, *non nocens*, in Vocativo accentum retrahunt, ὦ δέσποτα, ὦ μητίετα, ὦ εὐρύοπα, ὦ ἀκάκητα.

In tribus prioribus Declinationibus Simplicium, ſi Rectus ſit Oxytonus, tunc Genitivus, & Dativus circumflectitur in omnibus numeris, ut Θεὸς *Deus*, Θεοῦ, Θεῷ Θεοῖν, Θεῶν, Θεοῖς. In reliquis autem caſibus acutus manet, ut Θεόν, Θεέ, Θεώ, Θεοί, Θεούς.

Si Acutus fuerit in penultima, ubique manebit, ut ξύλον *lignum*, ξύλου, ξύλῳ.

Si Circumflexus fuerit in penultima, mutatur in Acutum, quoties ultima ſit longa, ut οἶκος, οἴκου, οἴκῳ, οἴκοιν, οἴκων, οἴκοις, οἴκους.

Si Acutus fuerit in Antepenultima, in penultimam transfertur, ſi ultima longa ſit, ut ἄνθρωπος, *homo*, ἀνθρώπου, ἀνθρώπῳ, ἀνθρώποιν, ἀνθρώπων, ἀνθρώποις, ἀνθρώπους.

Genitivus pluralis primæ, & ſecundæ Declinationis in ultima circumflectitur, niſi in Genitivis fœmininis Adjectivorum, quæ deſcendunt a maſculinis tertiæ Declinationis: hi enim Genitivi eundem habent accentum, quem Maſculini: ut ὁ ἅγιος, *ſanctus*, τῶν ἁγίων; ἡ ἁγία, *ſancta*, τῶν ἁγίων.

In Quinta Declinatione Simplicium.

Acutus in ultima Recti erit in penultima Obliquorum, ut λαμπὰς, λαμπάδος, λαμπάδι, lampas: Si vero penultima fuerit longa natura, circumflectitur, quoties ultima ſit brevis, aut anceps,

ut

ut σωτὴρ, σωτῆρος, σωτῆρι, *Salvator* : ἀγὼν, ἀγῶνος, ἀγῶνι, *certamen*.

Acutus, vel circumflexus in penultima Recti transfertur in antepenultimam obliquorum, quoties ultima ſit brevis, ut βῆμα, βήματος, βήματι : μάρτυρ, μάρτυρος, μάρτυρι.

Acutus in antepenultima Recti permanet, quoties ultima ſit brevis, vel anceps, ut ἐπίγραμμα, ἐπιγράμματος, ἐπιγράμματι : cum vero ultima longa erit, accentus occupabit penultimam, ut ἐπίγραμμα, ἐπιγραμμάτων.

Monoſyllaba Quintæ Declinationis acuuntur in Genitivo, & Dativo Singulari, ac Plurali in ultima, ut ἡ χεὶρ manus, τῆς χειρὸς, τῇ χειρὶ, ταῖς χερσί. In Genitivo Plurali, & Genitivo, ac Dativo Duali circumflectuntur in ultima, ut χειροῖν, χειρῶν. In Accuſativo ſingulari, in Nominativo, Accuſativo, Vocativo Duali, & Plurali circumflectuntur in penultima, ſi ſit natura longa, ut χεῖρα, χεῖρε, χεῖρες, χεῖρας.

Excipiuntur.

1. Participia θεὶς, θέντος, *qui poſuit* : ςὰς, ςάντος, *qui ſtetit* : δὺς δύντος, *qui dedit* : ὢν, ὄντος, *qui eſt*.
2. Τίς, τίνος interrogativum, quod tonum habet in priore per omnes caſus : ſed τὶς Indefinitnm tonum habet ſemper in poſteriori ſyllaba, præterquam ubi amittit eum ratione inclinationis.
3 Genitivi παίδων puerorum, a παῖς : Τρώων Trojanorum, a Τρὼς : δᾴδων a δᾲς, fax : δμώων a δμὼς famulus : φώτων a φὼς vir : θώων a θὼς, lupus cervarius : φώδων a φὼς, φωδὸς, uſtio : κράτων a κρὰς, caput : πάντων a πᾶς, omnis, cujus dativus pluralis eſt πᾶσι.

Diphthongi ευ, & ου finales circumflectuntur, ut ὦ βασιλεῦ, o Rex : πανταχοῦ, *ubique*. Adverbium tamen ἰδοὺ, *ecce*, excipitur, ut ab Imperativo ἰδοῦ, *vide*, diſtinguatur.

Vocativus in ευ a Nominibus Propriis in ευς eſt Proparo-

paroxytonum, ut ὁ Δημοσθένης, ὦ Δημόσθενες: Σωκράτης, ὦ Σώκρατες.

Irregularia ſunt ἡ μία una, τῆς μιᾶς, τῇ μιᾷ, τὴν μίαν: μηδεμία, μηδεμιᾶς: ἄμφω, ambo, ἀμφοῖν: δύο duo, δυοῖν: μήτηρ, mater, Δημήτηρ Ceres: θυγάτηρ filia, quæ in obliquis Paroxytona ſunt, τῆς μητέρος, τῆς θυγατέρος. Item Vocativi ὦ σῶτερ, ἄνερ, δᾶερ, πάτερ a Nominativis σωτὴρ, ἀνὴρ, δαὴρ, πατήρ.

Nullo accentu notantur ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, εἰς, ἐς, ἐν, ἐκ, ἐξ, οὐ, οὐκ, οὐχ, εἰ, ὡς. Poſſunt tamen habere accentum dictionum encliticarum, ſi illas in Oratione præcedant.

De Encliticis.

Encliticæ dictiones ſunt, quæ proprium accentum in contextu orationis vel omnino amittunt, vel ad ultimam ſyllabam præcedentis dictionis remittunt; ut, ἤκουσά τινος, *Audivi quemdam*: λόγος μου, *ſermo meus*.

Reperiuntur Encliticæ in ſequentibus partibus Orationis.

1. In articulo τοῦ, & Poetice τεῦ pro indefinito τινός, *alicujus*, & τῷ pro τινὶ, *alicui*.
2. In nomine τὶς, *quidam*, per omnes caſus: At τίς, τί, *quis*, *quid*, Interrogativum non eſt Encliticum; nuſquam enim ſuum accentum amittit.
3. In Pronomine μοῦ, μοὶ, μὲ, cum ſuis Dialectis, μεῦ, &c. non autem in ἐμοῦ, ἐμοὶ, ἐμὲ, ut nec in Dialectis inde natis: σοῦ, σοὶ, σὲ: οὗ, οἷ, ἓ pariter cum ſuis Dialectis. In Duali Pronominis tertiæ perſonæ Encliticum eſt σφὲ, & σφῷ, ſeu σφωὲ, quando accipitur pro σφὲ tertiæ perſonæ: nam σφῷ ſecundæ perſonæ non eſt Encliticum. In Plurali autem ejuſdem Perſonæ Encliticum eſt σφίσι, & σφὶν, ſeu σφὶ, pro σφίσι, ut & σφέας, pro σφᾶς; ſed non ſemper omnes. Poſt Præpoſitionem ἕνεκα, & disjunctivam conjunctionem ἢ non inclinant.

4. In

4. In Verbis εἰμὶ *ſum*, & φημὶ *dico*, in omnibus perſonis, & numeris Præſentis Temporis Indicativi Modi, exceptis ſecundis ſingularibus.
5. In Adverbiis ποτὲ *aliquando*: ποθὲν, ποθὲ *alicunde*: ποθ᾽ *alicubi*: πῶς *quodammodo*: πῶ *adhuc*, *dum*; πῆ *alicubi*: πῦ *uſpiam*, cum infinite accipiuntur: ſi enim interrogative capiantur, Enclitica non ſunt.
6. In conjunctionibus γὲ, κὲ, τὲ, κὲν, πὲρ, ῥὲ, νὺ, θὴν, & ſimilibus.

Synencliticæ vocantur, quando plures Encliticæ conjunguntur, ut κύριός μού ἐστι, *Dominus meus eſt*, τύπτουσί τινές με, *verberant me aliqui*; & in hoc caſu prior Enclitica recipit accentum poſterioris, ut videre eſt in exemplis allatis.

Inclinant, hoc eſt transferunt Encliticæ accentum ſuum in dictionis præcedentis finalem ſyllabam,

Vel quando præcedens dictio habet Acutum in antepenultima, ut ἄνθρωπός τις, *homo quidam*.

Vel Acutum in penultima, quæ cum ultima eſt Throchæus: ut οὔτέ τι; οὔτέ ποτε; ἄλλό τι: ἐστέ με. Sed εἰμὶ, & φημὶ poſt voces hujuſmodi Paroxytonas non inclinant.

Vel Circumflexum in penultima, modo ultima ſit brevis, ut σῶμά τι, *corpus quoddam*. Si tamen ultima ſit longa poſitione, Enclitica ſuum tonum retinet: ut κῆρυξ ἐστὶ, *præco eſt*.

Amittunt vero Accentum,

Si Encliticam dictionem præcedat vox Paroxytona: tunc enim enclitica, ſi ſit monoſyllaba, ſuum accentum omnino perdit, ut ξύλον μου, *lignum meum*. Secus ſi Diſſyllaba ſit enclitica: nam tunc ſervat accentum, ut Πέτρος φησὶ, *Petrus loquitur*.

Si dictio præcedens encliticam ſit Oxytona, ut πατήρ μου, *Pater meus*.

Si præcedens dictio ſit Periſpomena, ut ὁρῶ τινάς *video quoſdam*.

Exceptio.

Perſona ἐςὶ habet acutum in prima, quando eſt initium orationis, vel ſubdita poſt οὐκ, καὶ, ὡς, εἰ, ἀλλὰ, & τοῦτο: ut ἔςι πόλις, *eſt civitas*: εἰ ἔςι, *ſi eſt*. Alias vel amittit, vel in præcedentem dictionem rejicit, vel in ultima ſua retinet, juxta regulas ante præſcriptas.

Quando Encliticam præcedit vox gravem habens accentum in ultima, gravis vertitur in acutum: ut καρπός σου, non καρπὸς σου.

Plerique docti volunt, Pronomina Enclitica retinere accentum, quando ponuntur cum Præpoſitionibus, aut cum disjunctivis conjunctionibus: ut διὰ σὲ, *propter te*: περὶ σοῦ, *de te*: κατὰ μὲ, ἢ σὲ, *ſecundum me, aut te*.

Dictiones monoſyllabæ retinent accentum ſuum, cum ponuntur ἐμφατικῶς, ut ἤκουσα σοῦ, audivi te, non alium.

De Figuris dictionis.

Protheſis.

Protheſis eſt litera, vel ſyllaba principio dictionis addita: ut πεπαγών pro παγών, a πάζω, *apprehendo*, σμικρὸς, *parvus*, pro μικρός.

Aphæreſis.

Aphæreſis eſt, cum litera, vel ſyllaba principio dictionis ſubtrahitur: ut ὀρτὴ pro ἑορτὴ, *feſtum*: ἱρὸς pro ἱερὸς, *ſanctus*.

Syncope.

Syncope literam, vel ſyllabam e medio dictionis ſubtrahit: ut εὕρημαι pro εὑρησάμην, *inveni*: ἐγένατο pro ἐγενήσατο, *natus eſt*.

Epentheſis.

Epentheſis eſt, cum medio dictionis litera, aut ſyllaba interſeritur: ut ἔλλαβε pro ἔλαβε: ὁππότερος, pro ὁπότερος, *uter*.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit: ut δῶ pro δῶμα, *domus*: ποσειδῶ pro ποσειδῶνα, *Neptunus*: βρῖ pro βριαροί.

Pa-

Paragoge .

Paragoge eſt, cum extremæ ſyllabæ aliquid adjungitur: ut ἦσθα pro ἦς, *eras ;* τύπτεσκε pro ἔτυπτε, *verberabat .*

Metaplaſmus .

Metaplaſmus eſt mutatio ultimæ ſyllabæ in eodem caſu, ut κλάδι pro κλάδῳ, *ramus*. Metaplasmus vero generis eſt quævis mutatio in dictione per Poeticam licentiam.

Antitheſis .

Antitheſis (nonnulli ἀντίστοιχον vocant) eſt literæ commutatio, ut πόρσω pro πόῤῥω, *procul ;* θάλαττα pro θάλασσα, *mare*.

Metatheſis .

Metatheſis eſt literarum ordo immutatus; ἔρξω, *faciam* pro ῥέξω ; ἔπραθον pro ἔπαρθον a πέρθω, *vaſto ;* ἔδρακον pro ἔδαρκον a δέρκω *video ;* καρτερὸς pro κρατερὸς, *fortis*; κάρτος pro κράτος, *robur*.

Synalœpha .

Synalœpha eſt eliſio quædam vocalis ante alteram in diverſis dictionibus, ut τὰ μά pro τὰ ἐμά, *mea*; τοὔνομα pro τὸ ὄνομα ; θοἰμάτιον pro τὸ ἱμάτιον, *veſtimentum*, ὦ ̓ ταν pro ὦ ἔταν, ab ἔτης, *O amice*, vel *amici*.

Anadiploſis .

Anadiploſis, ideſt reduplicatio, eſt primarum, vel ſecundarum ſyllabarum repetitio, ut κεκάμωσι pro κάμωσι ; ἀπερπηρὸς pro ἀπηρὸς ; ἐτήτυμον pro ἔτυμον.

Syntaxis De Concordantiis.

Concordantiæ apud Græcos eædem ferme, quæ apud Latinos, ſed obſervanda ſunt hæc, quæ ſequuntur.

1. Adjectivum cum ſubſtantivo non ſemper concordat in caſu. Sæpe enim ſubſtantivum tranſit in Genitivum, aſſumpto Articulo : ut τὰ καλὰ ζῶα, *pulchra animalia*, τὰ καλὰ τῶν ζώων.

Hoc cum fit, tunc ipſa adjectiva dicuntur poni partitive, ut apud Latinos, Ovorum oblonga, Lanarum nigræ.

græ. *Baſilius etiam ſine partitione dixit*, τὰ σύμπαντα τῶν τῇδε καλῶν, univerſa hujus mundi bona.

2. Quando inter adjectivum, & ſubſtantivum intercedit Verbum ſubſtantivum, aut ſimile, tunc ſæpe ſubſtantivo maſculino, aut fœminino ſubjungitur adjectivum neutrum: ut ἡ ἀρετὴ λυσιτελές ἐστι, *virtus eſt utile*, ideſt, *utilis*, vel *res utilis*: ut apud Latinos, *Triſte lupus ſtabulis*.

3. Adjectivum aliquando ponitur ſolum, ſubaudito ſubſtantivo: ut τῇ προτεραίᾳ, τῇ ὑστεραίᾳ, &c. ſcilicet ἡμέρᾳ, *pridie*, *poſtridie*, &c. εἰς τὴν αὔριον, *in craſtinum*; καθ' ἑκάστην, *quotidie*.

1. Relativum poni poteſt in eodem caſu cum antecedente: ut ἐκ τούτων, ὧν ἔχω, *ex iis*, *quæ habeo*. Et ipſum antecedens haud raro omittitur: ut ἐξ ὧν ἔχω. Sic ἐξ ὧν ἐπέστειλας, *ex iis*, *quæ ſcripſiſti*, ideſt, *ex tuis literis*.

2. Quædam dictiones relativæ interdum vacant: ut μηδένα ὅντινα, *nullum*, apud Hermogenem: οἷος ἁβρότατος, *delicatiſſimus*: πάντες ὅσοι, *omnes*: μυρία ὅσα, *ſexcenta*.

3. Relativum οἷος, aliquando ponitur cum infinito: ut τοιοῦτός ἐστιν, οἷος μὴ ψεύδεσθαι, *is eſt*, *qui non mentiatur*, vel *talis*, *ut*, &c.

4. Pro relativo *qui*, ſequente Verbo finito, adhiberi poteſt articulus præpoſitivus ſequente participio: ut, *qui dicit*, vel, *is qui dicit*, ὁ λέγων, &c.

5. Dictiones relativæ multæ eleganter ponuntur, præcedente Verbo ſubſtantivo, ἐστί. Vide infra.

1. Nominativus, & verbum frequentiſſime numero diſcrepant. Partitiva enim ſingularia nonnulla admittunt verbum plurale: ut ἕκαστος λέγει, vel λέγουσι, *unuſquiſque dicit*. Sic & collectiva: ut ἡ πόλις θαυμάζει, vel θαυμάζουσι, *civitas admiratur*. Neutra pluralia gaudent verbo ſingulari: ut ταῦτα ἐπαινεῖται, *hæc laudantur*. Non raro tamen & cum plurali juncta reperias, ut ἃ τοῖς ἀκούουσιν ὀργὴν ἀξίαν ἐμποιήσουσι, *quæ juſtam in auditoribus iram excitant*, Iſocr. προνοίᾳ πλεῖστα κατορθοῦνται, *prudentia plurima bene geruntur*, Thucyd.

No-

Nomina dualia poſtulant verbum ejuſdem numeri; ſæpe tamen cum plurali conjuncta inveniuntur, ut ἄμφω ἐξέπνευσαν ἄθλιον βίον, *ambo efflarunt miſeram animam*, Eurip. Et viciſſim pluralia aliquando adhærent verbo duali, Saltem apud Poetas, ut

Ὡς ὅτε χείμαρροι ποταμοὶ κατ' ὄρεσφι ῥέοντες
Ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄμβριμον ὕδωρ.
Sicut quando torrentes fluvii de montibus fluentes
In convallem conferunt magno impetu ruentem aquam.

Homer. Ilia. δ.

2. Verbo ſubſtantivo ἐστὶ, ſequente relativo, eleganter interdum deeſt Nominativus; ut ἔστιν ὅς, ἔστιν οὗ, &c. *eſt qui*, &c. vel *aliquis*, *alicujus*. &c. Item pluraliter, ἔστιν οἵ, ἔστιν ὧν, &c. Sic addito τις: ut ἔστιν ὅστις, &c. pluraliter ἔστιν οἵτινες, quod & εἰσὶν οἵτινες, vel εἰσί τινες, οἵ, &c. vel ſic: ἔσθ' ὅς, ἔσθ' οὗ, &c. *eſt qui*, *eſt cujus*, &c.

Item in adverbiis: ἔστιν οὗ, vel ὅπου, *eſt ubi*, i. e. *alicubi*: ἔστιν ὅτε, vel, ὁπότε, *eſt quando*, i. e. *aliquando*: ἔστιν ὡς, vel ὅπως, vel ἔστιν ὃν τρόπον, *eſt quomodo*; i. e. *aliquo modo*.

De Regimine.

In regimine eundem ſervabimus ordinem partium, quem ſupra ſecuti ſumus. Primum igitur de Articulo.

De Articulo.

Articulus præpoſitivus hæc ferme habet, quæ obſervanda ſunt.

1. Præponitur omnibus orationis partibus, ut ὁ λόγος, ὁ αὐτός, τὸ λέγειν, ὁ λέγων, ὁ χθές, ὁ μέν, &c. ὁ δέ, &c. ὁ ἐν οὐρανῷ.

Nominibus propriis nunc additur, ſed rarius; nunc non additur: ut Πλάτων, & ὁ Πλάτων, *Plato*. Proprii vim habet Θεός, quando de uno, ac vero Deo loquimur. Dicimus igitur Θεός, vel ὁ Θεός.

3. Cum appellativis nominibus fere ſignificat vel rem certam, & jam cognitam, ubi adhibent Itali *il*, *la*, *lo*: ut ἀπόδος μοι τὸ βιβλίον, *redde mihi librum*: vel excellentiam: ut ὁ ποιητής, *Poeta*, pro Homero.

4.

4. Quoties nomen ſubſtantivum conjunctum habet adjectivum, libenter recipit articulum; ita tamen, ut ſi adjectivum præponatur, unicus articulus modo adjectivo, modo ſubſtantivo præfixus ſufficiat, ut τὸν ἔνουν πολίτην, *cordatum civem*, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, *ex toto corde*; quod ſi adjectivum poſtponatur, utrumque donandum eſt articulo, ut ἐν τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ, *in Spiritu Sancto*: εἰς τὰς οἰκίας ἦλθον τὰς ἡμετέρας, *in ædes venerunt noſtras*.

Idem ſervari ſolet, quoties loco adjectivi ſequitur aliquid, quod adjectivi vim habeat, ut τῆς ὁδοῦ τῆς πρὸς τὴν σωτηρίαν, *via quæ ducit ad ſalutem*, ſubauditur autem participium φερούσης, vel ἀγούσης; τῆς ἀναλγησίας, καὶ τῆς βαρύτητος ἀπαλλαγῆναι τῆς τῶν Θηβαίων, *a moleſtia & ſtupiditate liberari Thebanorum*, Demoſth. de Coron.

Atque hæc repetitio articuli vim habet diſtinguendi, ut ὁ λαγὼς ὁ θαλάσσιος, *lepus marinus*.

5. Dictioni ſuæ poſtpoſitus explicat, ac definit, ut ἡμεῖς οἱ Θρᾷκες, *nos Thraces*; ἡνίκα ἥκομεν οἱ πρέσβεις, *cum rediiſſemus nos legati*, Demoſth. de pace.

6. Dictioni ſuæ poſtpoſitus ita, ut ſequatur genitivus, idem valet, quod Latine *filius*: ut Πτολεμαῖος ὁ Λάγου, *Ptolemæus Lagi filius*: Sic & ſimpliciter ante Genitivum: ὁ Κλεινίου, *Cliniæ filius*.

7. Neutrum τὸ, vel τὰ cum genitivo ſubſtantivi, ponitur pro ipſo ſubſtantivo, ut τὸ τῆς τύχης, vel τὰ τῆς τύχης, *fortuna*. Sic apud Latinos *ratio officii*, ideſt, *officium*: *ratio itinerum*, ideſt *itinera*. Interdum alio ſenſu: ut τὰ τοῦ Πλάτωνος, *Plato*, ideſt, *opera Platonis*, & ſimilia.

Neutrum τὸ cum adjectivo neutro, ac fere ſuperlativi gradus, ponitur eleganter pro ſubjunctivo ὃ, maxime cum recenſitis levioribus, ad id, quod graviſſimum ſit, devenitur, ut καὶ τὸ πάντων αἴσχιστον, καὶ τοῖς ἐγγόνοις τὴν αὐτὴν εἰρήνην εἶναι ταύτην προσεψηφίσασθε, *quodque omnium turpiſſimum eſt, ut vel ipſos poſteros hæc eadem involveret pax, inſuper decreviſtis*, Demoſt. Demoſth. Philip. 2.

Poa-

Poetæ etiam in aliis generibus articulo præpoſitivo pro ſubjunctivo utuntur, *ut* τὴν *pro* ἣν *Iliad.* α., τὰ *pro* ἃ, *&* τῶν *pro* ὧν *Iliad.* ε. *&c.*

8. Ponitur interdum pro demonſtrativo οὗτος vel ἐκεῖνος per omnia genera, & caſus, ut οἱ δὲ ἤνεγκαν, *illi autem tulerunt*, Marc. c. 12. εἰ τὸ, καὶ τὸ ἐποίησεν ἄνθρωπος οὗτος, *ſi hoc*, *&* *hoc feciſſet homo ille*, Demoſth. de Corona.

9. Adhibetur nonnunquam pro interrogativis τίνος & τίνι in Genitivo, & Dativo ſingulari, ut ἀγνοῶ, τῷ χρὴ πιςεῦσαι, *neſcio*, *cui credere debeam*, Lucian. Et pro indefinitis τινὸς, & τινὶ, ut εἰ τῷ ποτε ἀνθρώπων γέγονε, *ſicui hominum factum eſt*, Demoſth. Olynth. 3. κἂν ὑπ' ἐχθροῦ τῷ τοῦτο συμβαίνῃ, *etſi hoc alicui ab inimico contingat*, idem de Coron.

10. Inter Articulum, & dictionem regentem eleganter aliquid interponitur, quod ab iis pendeat: ut οἱ τῶν φίλων παῖδες, *amicorum liberi*.

11. De Articulo cum pronomine, cæteriſque partibus vide ſuo loco.

12. Articulus præpoſitivus ſervit diviſioni: ut ὁ μὲν, ὁ δὲ, *hic*, *ille*. Interdum & ſubjunctivus; ſed rarius. 1. ad Cor. 11. ὃς μὲν πεινᾷ, ὃς δὲ μεθύει, *Alius quidem eſurit*, *alius autem ebrius eſt*.

1. Articulus ſubjunctivus idem valet, quod relativum apud Latinos: ut ὃς, ὅςις, ὅσπερ, *qui*.

2. Poni poteſt in eodem caſu cum antecedente. Vide ſupra de concordantiis.

3. Eleganter adhæret Verbo ſubſtantivo ἐςὶ. Vide ſupra de concordantiis.

4. Servit interdum diviſioni. Vide ſupra n. 12.

De Nomine.

1. Subſtantivis adduntur ſubſtantiva ferme in Genitivo: ut θέλημα Θεοῦ, *voluntas Dei*.

2. Cum quippiam alicui tribuimus, id eleganter effertur per Genitivum ad hunc modum: Ἀνὴρ εὖ ἔχων τῆς παιδείας, *vir magna eruditione*. Sic παιδείας ἀποχρώντως ἔχειν, *bene* vel *ſatis inſtructum eſſe literis*.

Δεξιῶς ἔχων τῆς φύσεως, *bona indole*, vel *felici ingenio*. Εὖ ἥκων σοφίας, *eximia ſapientia*. Πόῤῥω ἐλαύνων, *vel* ἐληλακὼς τῆς ἡλικίας, *magno natu*: aut ſimili aliquo modo. Item per Accuſativum interveniente nomine adjectivo: ut νεανίας δεξιὸς τὴν φύσιν, *adoleſcens bonæ indolis*. Vide Adjectiva.

3. Subſtantivum ſequitur Dativus: ut κριθὴ τῷ ὄνῳ, Lucian. *hordeum aſino*: item εἰς τὸν ὄνον.

4. Interdum additur Accuſativus, ubi Latine eſt ablativus, nullo accedente adjectivo, ut ῥήτωρ τὴν τέχνην, *profeſſione Rhetor*.

5. Subſtantivum etiam ſequitur præpoſitio cum ſuo caſu: ut ὁ ἐπὶ σοὶ πόθος, *tui deſiderium*: ἔχθρα εἰς Θεὸν, *infenſus Deo animus*: ἡ ἐμοῦ εἰς πάντας εὔνοια, *mea in omnes benevolentia*. Sic ἡ πρὸς αὐτὸν φιλία, κοινωνία, ὁμοιότης, &c.

6. Subſtantiva interdum fiunt adverbia: ut σπουδῇ, *celeriter*, &c. Interdum ponuntur adjective, ut τὴν ἑλλάδα φωνὴν ἐξέμαθον, pro τὴν ἑλληνικὴν, *didici græcam linguam*.

Adjectiva ante ſe habent quædam adverbia: ut λίαν, οὕτω, πολὺ, &c. *nimis*, *ita*, *multum*, &c.

Comparativa etiam, & ſuperlativa quaſdam habent particulas. Xen. παιδ. α. ὅτι πλείω, *plura*. Sic ὡς πλεῖστα, ὅτι πλεῖστα, ὡς ὅτι πλεῖστα, *quam plurima*. Poſt ſe quid habeant, vide in ſequentibus.

Adjectiva hæc ſequentia ponuntur cum Genitivo.

1. Copiæ, & inopiæ, ut μεστὸς, πλήρης, ἔμπλεως, ἀνάπλεως, *plenus*: κενὸς, *vacuus*: γυμνὸς, *nudus*: ἔρημος, *deſtitutus*, *nudus*, &c.

2. Communionis: κοινωνὸς, *conſors*, μέτοχος, *particeps*: ἀμέτοχος, *expers*. Item κοινωνὸς αὐτῷ τῶν πόνων, *ſocius ipſi in laboribus*. Sed hæc inter ſubſtantiva poni videntur poſſe.

3. Scientiæ, ac memoriæ: ut ἔμπειρος, *peritus*, ἄπειρος, *rudis*, *imperitus*: ἐθὰς, *aſſuetus*.

4. Partitiva: ut ἕκαστος ἡμῶν, *unuſquiſque noſtrum*: & partitive poſita: ut οἱ ἀγαθοὶ τῶν φίλων, *boni amicorum*, ideſt *boni amici*.

5. Ver-

5. Verbalia in κ☉ : ut ποριϛικὸς τῶν ἐπιτηδείων, *qui facile comparat, aut ſuppeditat vitæ neceſſaria*. Item verbalia in τ☉ privantia, active ſumpta: ut ἄγευϛ☉, *qui non guſtavit*; ἀθέατ☉, *qui nunquam vidit*, &c.

6. Multa ἐλλειπτικῶς, deficiente ἕνεκα: ut μακάριᴓ εἶ τῆς θέας, *beatus es propter viſionem*, ideſt, *qui videris*.

7. Quædam ſignificantia diverſitatem, & alienationem: ut ἄλλοι τῶν σοφῶν, *alii a ſapientibus*; διάφορ☉ τούτων, *ab his diſcrepans*; ἕτερον τοῦ ἀγαθοῦ, *diverſum a ſummo bono*.

8. Ἄξι☉, *dignus*: ἀνάξι☉, *indignus*: ἐγκρατὴς, *compos, qui coercere ſcit, ac regere*; ἀκρατὴς ideſt, ἥττων, *qui vincitur, qui ſuccumbit*. Sic multa alia.

9. Comparativa, & ſuperlativa: ut Κροίσου πλουσιώτερ☉, *Cræſo ditior*: Σοφώτατος ἁπάντων, *omnium ſapientiſſimus*.

Huc pertinent ea, quæ ſuperlativorum vim habent: ut ἐξαίρετ☉, *eximius*: ἔξοχ☉, *idem*: κορυφαῖ☉, *princeps*, & ſimilia.

Cum Dativo junguntur hæc

1. Æqualitatis, ac ſimilitudinis, & contraria: ut ἴσ☉, *æqualis*: ἄνισ☉, *inequalis*: ὅμοι☉, *ſimilis*: παρόμοι☉, *aſſimilis*: ἀνόμοι☉, *diſſimilis*.

2. Ἐπιτήδει☉, *idoneus*: ἀναγκαῖ☉, *neceſſarius*: πιϛὸς, *fidelis*: & ſimilia. Item quæ affectionem aliquam ſignificant: ut εὔνους, *benevolus*: κακόνους, *malevolus*, &c.

3. Commodi, & incommodi: ut λυσιτελὴς, σύμφορ☉, ὠφέλιμ☉, ἐπωφελὴς, χρήσιμ☉, *utilis*: ἀλυσιτελὴς, ἀσύμφορος, ἀνωφελὴς, ἄχρηϛ☉, *inutilis*.

4. Compoſita a σὺν, & ὁμοῦ: ut σύσκην☉ τῷ πατρὶ, *contubernalis patri*: ὁμόψηφ☉ ἐμοὶ, *mecum ſentiens*. Item cum genitivo, ὁμοτράπεζ☉ τοῦ βασιλέως, *eadem cum rege menſa utens*.

5. Verbalia paſſive ſumpta: ut ἄγνωϛον τοῖς πολλοῖς, *vulgo ignotum*: ζηλωτὸς τοῖς ἄλλοις, & apud Iſocr. ὑπὸ τῶν ἄλλων, *aliorum opinione beatus*.

6. Variantia quędam: γείτων τούτῳ, vel τούτου, *vicinus huic*, vel *hujus*. Sic φίλ☉, *amicus*: ἐχθρὸς, *inimicus*: ἴδι☉, *proprius*: κοινὸς, *communis*: ἐναντί☉, *contrarius*, & ſimilia.

1. Cum Accuſativo ponuntur multa per ſynecdochen, ſubaudito κατὰ: ut λευκὸς τοὺς ὀδόντας, *albus dentes*, ideſt, *albis dentibus*; ὅμοιος τἆλλα, *cetera ſimilis*, i. e. *quoad cetera*. Interdum Accuſativus tranſit in dativum: ut ἁπλοῦς τῷ τρόπῳ, *ſimplex moribus*. Accuſativus hujuſmodi etiam ſubſtantivis additur: ut Σύρος καὶ τοὔνομα, καὶ τὴν πατρίδα, *Syrus & nomine, & patria*. Vide ſubſtantiva. Aliquando Accuſativo additur præpoſitio εἰς, ut ὅμοιος εἰς φύσιν, *moribus*, ſive *natura ſimilis*.

2 Accuſativus interdum redundat: ut δέκα τὸν ἀριθμὸν, *decem numero*. τοσοῦτοι τὸ πλῆθος, *tam multi*: τηλικοῦτοι τὸ μέγεθος, *tam magni*.

3. Quædam Accuſativo gaudent interveniente præpoſitione, ut πρόθυμος εἰς ταῦτα, *promptus ad hæc*: ὀκνηρὸς εἰς, vel περὶ ἅπαντα, *piger ad omnia*, *timide accedens ad omnia*.

1. Adjectivis junguntur etiam Verba infinita, participia, præpoſitiones, particulæ.

Verba infinita ſæpiſſime. Vide Infin.

Participia minus ſæpe, ſed junguntur tamen his, & ſimilibus: δῆλος, καταφανὴς, &c. ut δῆλός ἐστι παίζων, quod & φαίνεται παίζων, *manifeſtus eſt jocans*, i.e. *manifeſtum eſt*, vel *apparet*, *eum jocari*.

Præpoſitiones etiam cum ſuis caſibus adhærent adjectivis: ut ἀνήμερος ἐπὶ τῶν ἄλλων, vel εἰς ἄλλους, *inhumanus in alios*: φρόνιμος περὶ τούτων, ideſt, σοφὸς τούτων, *peritus harum rerum*.

Particulæ adhærent comparativis: πλουσιώτερος, ἢ Κροῖσος, ditior, quam Crœſus. Reperiuntur & cum poſitivis: *ut* οὐδὲν ἄλλο, ἢ τοῦτο, *nihil aliud*, *quam hoc*.

2. Adjectiva neutro genere fiunt ſubſtantiva: ut τὸ διάφορον, ideſt, ἡ διαφορὰ, *differentia*, &c.

Item in aliis generibus, *& quidem in* ἀλλήλων *ſemper*: *ut* ἐφίλουν ἀλλήλους, amabant inter ſe; *in quibuſdam non ſemper*: *ut* πάντες, πολλοὶ, ὀλίγοι, ὁ γείτων, οἱ προσήκοντες, ὅμοιος, *&c.* *Ex hoc genere eſt* ἕκαστος, *quod &* αὐτὸς ἕκαστος, *&* ἕκαστός τις, &c.

3. Adjectiva neutra in ſingulari, & plurali fiunt ad-

adverbia : ut πότερον , & πότερα , *utrum* .

Item in aliis generibus : ut δρομαῖος ἦλθεν , *currens venit*, *i. curriculo*, vel *curſim*: ſic ταχὺς, &c. Eleganter hoc fit in iis, quæ ſignificant tempus: ut τεταρταῖος, *tertianus*, ideſt, *tertio die*, &c.

De Pronomine.

1. Poſſeſſivorum loco ſæpius utimur genitivis primitivorum: ut ὁ ἐμὸς, ὁ ἐμοῦ, vel ὁ ἐμαυτοῦ, *meus*, &c.

Poſſeſſivum σφέτερος cum genitivo relativi: ut τὰ σφέτερα αὐτῶν, *ſua*: ſic & τὰ ἴδια αὐτῶν.

2. Demonſtrativa οὗτος, & ἐκεῖνος nominibus præpoſita, vel poſtpoſita iis fere ſemper largiuntur articulum, ut κατ᾽ ἐκείνους τοὺς χρόνους, *illis temporibus*, οὗτος ὁ λόγος, *hic ſermo*, αὕτη ἡ ἀρχὴ, vel τοῦτο ἡ ἀρχὴ τῶν κακῶν, τὸ μὴ θέλειν, &c. *hoc eſt principium malorum*, *nolle*, &c. ὁ ἀγὼν οὗτοσὶ, *hoc certamen*.

3. Relativum αὐτὸς, *ipſe*: ſed præpoſito Articulo ὁ αὐτὸς, *idem*. Atque hoc dativo jungitur: ut γινώσκει τὸ αὐτὸ ἡμῖν, *Idem ſentit*, *quod nos*.

Pro Dativo interdum aliæ dictiones: ut Chryſoſt. ταὐτὸν ποιήσεις, ὥσπερ ἂν εἰ τὸν ἰχθὺν ἐκ τοῦ ὕδατος ἐξῆγες, *idem feceris*, *ac ſi piſcem ex aqua extraxeris*.

4. Dativus relativi αὐτὸς interdum ita ponitur, ut ſubaudiatur σὺν: ut εἷλε τὴν ναῦν αὐτοῖς τοῖς ἐπιβάταις, *navem cepit una cum ipſis vectoribus*.

De Verbo.

Verborum genera conſtituemus tria, Activum, Paſſivum, Neutrum. In activis ponentur ea, quæ quacunque terminatione Accuſativum habent patientem: in Paſſivis, quæ Genitivum agentem: in Neutris, quæ neutrum.

De Activis.

Activa, ut apud Latinos, ſic & apud Græcos, nunc cum ſolo ponuntur Accuſativo: ut ἀσκεῖν τὴν ἀρετὴν, *virtutem colere*; nunc præter Accuſativum habent & alium caſum, Genitivum videlicet in Poſſeſſivis, Da-

tivum in Acquiſitivis, Accuſativum in Tranſitivis.

1. Poſſeſſiva ſunt primum verba commonefaciendi: ut ἀναμιμνήσκω, vel ὑπομιμνήσκω σε τῶ ὅρκυ, *admoneo te jurisjurandi*.

Hic Genitivus aliquando tranſit in Accuſativum: ut ταῦθ' ὑμᾶς νυν ὑπέμνησα, *hæc vobis nunc in memoriam redegi*.

2. Accuſandi, damnandi, abſolvendi. Cum his enim, & ſimilibus crimen ferme ponitur in Genitivo: ut αἰτιῶμαι, ἐπαιτιῶμαι, διώκω, διωκάθω, κατηγορῶ, γράφομαι (reperitur & γράφω) τὸν ἀδελφὸν προδοσίας, *accuſo fratrem proditionis*.

Hic Genitivus criminis & manet in paſſivis: ut διώκομαι, κατηγορῦμαι προδοσίας, accuſor proditionis; & *reperitur in neutris, ut* ἐπεξέρχομαί σοι φόνυ, arceſſo te cædis.

Crimen ſæpe in Accuſativo, maxime ſi perſona in alio ponatur caſu: ut κατηγορῶ σε κλοπὴν: atque hoc rectius, quam κατηγορῶ σε κλοπῆς, *accuſo te furti*; καταψηφίζομαί σε κλοπὴν, *condemno te furti*.

Pœna eodem modo frequentiſſime in Accuſativo: ut καταγινώσκω, κατακρίνω, καταψηφίζομαί σε θάνατον, τιμῶμαί σοι θάνατον: *damno te capite*: raro in Genitivo, tum videlicet, cum perſona ponitur in Accuſativo; ut καταγινώσκω σε θανάτυ.

Verbum ζημιῶ valde variat. Dicimus enim ζημιῶ σε χρημάτων, χρήμασι, χρήματα, & εἰς χρήματα, *multo te pecunia*. Uſitatiſſimus autem hic eſt Dativus, uti & in paſſivo: ut ζημιῦμαι θανάτῳ, φυγῇ, &c. *multor morte*, *exilio*, &c.

Ad hanc regulam pertinent Verba laudandi, probandi, admirandi, & contraria: ut μακαρίζω σε τῆς ἀρετῆς, *beatum te prædico ob virtutem*: ζηλῶ, *idem*: ἐπαινῶ, *laudo*: ἀποδέχομαι, *probo*: θαυμάζω, *admiror*, &c. Item permutatis inter ſe caſibus, μακαρίζω σε τὴν ἀρετὴν, &c.

Item pro caſu rei aliud quippiam: ut θαυμάζω σε, ὅπως ὐ λέγεις, &c. *Iſocr.* miror te non dicere, *vel*, qui non dicas, &c

Æſtimandi. Hic pretium ponitur in Genitivo: ut

πολ-

πολλȣ̃ τιμῶμαι ταῦτα, *magni hæc æſtimo*: πλείονος, vel μείζονος, *pluris*: πλείςȣ, *plurimi*, vel *maximi*.

Item addita præpoſitione πρὸ, vel ἀντὶ: ut πρὸ παντὸς, vel ἀντὶ παντὸς τιμῶμαι, *maximi æſtimo*, vel, *nihil eſt*, *quod malim*, *nihil eſt*, *quod æque cupiam*, *nihil eſt omnium rerum*, *quod non minoris putem*.

Ποιȣ̃μαι ferme cum περὶ: ut περὶ πολλȣ̃ ποιȣ̃μαι τὴν εἰρήνην, *pacem magnifacio*: περὶ πλείονος, *pluris*, &c. ut ſupra: περὶ ὀλίγȣ, *parvi*: περὶ ἐλάττονος, *minoris*: περὶ ȣ̓δενὸς, *nihil*. Sic ȣ̓δὲν τίθεμαι, vel παρ' ȣ̓δὲν τίθεμαι τὰ ἐπὶ γῆς, *ea*, *quæ in terris ſunt*, *nihili facio*. Sic μηδὲν τίθεσθαι apud Baſilium reperitur, & hoc modo ἐν μεγάλῳ τίθεμαι, vel ποιȣ̃μαι, *magnifacio*.

Huc referri poteſt ἀξιῶ, *æſtimo*: ut πόσȣ ἀξιοῖς ταῦτα; *quanti hæc æſtimas?* Item *dignum puto*: ut κοινῆς τραπέζης ἀξιώσας αὐτὸν, *communi eum dignatus menſa*.

Quædam Genitivum habent pro Latinorum Ablativo. Ea ſunt hæc ſequentia.

1. Verba implendi, onerandi, & contraria: ut γεμίζω τὴν φιάλην οἴνȣ, *impleo phialam vino*: πίμπλημι, *impleo*: πληρόω, *idem*: κενόω, *evacuo*.

Apud Diodorum pro Genitivo reperitur & Dativus cum Verbo πληρόω.

Ad implendi Verba referri poteſt γεύω σε τῶν θείων, *guſtum do tibi rerum divinarum*.

2. Liberandi: ut ἀπαλλάττω σε τῶν κακῶν, *libero te malis*: λύσω σε τῶν δεσμῶν, *ſolvam te vinculis*: ἔπαυσέ με τῆς ἀνίας, *finem mœrori meo attulit*.

Item cum præpoſitione: ut ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τȣ̃ πονηρȣ̃, *libera nos a malo*. Sic ῥύεσθαι, vel σώζειν τινὰ ἐκ τῶν κινδύνων, ἐκ τȣ̃ θανάτȣ, &c. *liberare*, *eripere aliquem e periculis*, *morte*, &c.

3. Privandi: ut γυμνῶ σε πάντων τῶν ἀγαθῶν, *ſpolio te omnibus bonis*.

4. Pellendi, prohibendi, removendi, ac ſeparandi: ut διώκω, ἐλαύνω, ἐκβάλλω σε τῆς οἰκίας, *ejicio te domo*: εἴργω, κωλύω τὸν πατέρα φόνȣ, *prohibeo patrem cæde*, ideſt, *impedio*, *quominus cædem faciat*: ἐχώρισέ με τῶν ἄλλων, *ſegregavit me ab aliis*.

Item addita præpoſitione, quando Accuſativus eſt rei: ut Chryſoſt. τὸν τοῦ θεοῦ φόβον ἐκ τῆς ψυχῆς ἐξελάσαι, *Dei timorem ex animo expellere*.

5. Multis additur Genitivus ſignificans partem: ut λύκον τῶν ὤτων κρατῶ, *lupum auribus teneo*.

Quæ apud Latinos cum ſeparativis in Ablativo interveniente A, ab, abs, de, e, ex, ea apud Græcos haud raro ponuntur in Genitivo interveniente ἀπὸ, παρὰ, ἐκ, aut ſimili.

Cum hujuſmodi igitur Verbis in Genitivo pones primum id, a quo aliquid accipitur, emitur, &c. Secundo, a quo aliquid auditur, diſcitur, intelligitur. Tertio, a quo aliquid petitur: ut αἰτοῦμαι τοῦτο παρὰ Θεοῦ, *hoc a Deo peto*.

Sic & neutrum δέομαι *cum hujuſmodi Genitivo: ut* τίνος δέῃ παρ' ἐμοῦ; quid eſt, quod a me petis? *Item ſine præpoſitione, ſed cum Accuſativo rei, ut jam ſit activum. Xenoph.* ὅτι δέοιτο αὐτοῦ Κῦρος, quod ab eo peteret Cyrus.

Acquiſitiva ferme eadem, quæ apud Latinos: δέδωκεν ἑαυτὸν τῷ Θεῷ, *dedit ſe Deo*; ὁμολογῶ σοι χάριν, vel χαριστήρια τῆς φυλαχθείσης πίστεως, *ago tibi gratias de ſervata fide*, vel *quod manſeris in fide*: ἔγνων, ἔχω, μέμνημαι, οἶδα, ὀφείλω σοι χάριν, *habeo tibi gratiam*: πολλὴν ἔχω σοι χάριν, *magnam habeo tibi gratiam, multum te amo*: χάριν οἶδά σοι τούτου, *hujus rei habeo tibi gratiam*: χάριν ἴσθι, *beneficii loco pone*: χάριν σοι προσθήσουσι, Thucyd. *id gratiæ apponent tibi*.

Ἀποδίδωμι, ἀπονέμω, ἀπομνημονεύω, ἐκτίνω σοι χάριν, *refero tibi gratiam*: ἀπεμνήσατο χάριν, *gratiam retulit*. Sic χάριν, vel χάριτας ἀνταποδιδόναι, Bud. in epiſt. χάριτας ὁμοίας ἀνταποδιδόναι, Æſch. *parem gratiam referre*. Is, cui gratia refertur, dicitur χάριν ἀπολαμβάνειν.

Multa apud Græcos ſunt Acquiſitiva, quæ apud Latinos Effectiva, vel potius Affectiva. In Dativo enim ponitur Primo id, quo aliquem armamus, munimus, veſtimus. Secundo, quo alimus, ac nutrimus. Tertio, quo implicamus, impedimus, & con-

contra. Quarto, quo ornamus, corroboramus, & contra: ut ἐτείχισεν ἑαυτὸν οὐχ ὅπλοις, ἀλλ' λόγοις, *non armis, ſed orationibus ſe munivit*.

Multa ſunt Acquiſitiva virtute præpoſitionis, cum qua componuntur: ut περιβάλλειν τινὰ μεγάλαις συμφοραῖς, *conjicere aliquem in magnas calamitates*, &c.

Tranſitiva ſunt, quæ ſequuntur.

1. Αἰτῶ, *flagito, peto*: ἀπαιτῶ, *poſco, repoſco, exigo*: ἐκλέγω, πράττομαι, εἰσπράττομαι, & εἰσπράττω, *exigo*: ut πράττομαί σε μνᾶν, *minam abs te exigo*.

2. Διδάσκω, *doceo*, ἀναμιμνήσκω, & ὑπομιμνήσκω, *admoneo, commonefacio*. Duo ultima etiam inter Poſſeſſiva poſuimus.

3. Quædam Acquiſitiva apud Latinos Tranſitiva ſunt apud Græcos: ut οὐ πείθω σε ταῦτα, *non poſſum tibi hæc perſuadere*; ἐπιτρέπω σε τοῦτο, *concedo tibi hoc*; quod tamen & cum Dativo uſurpatur.

4. Quædam beneficii Verba, & contraria: ut Εὖ δρῶ, εὖ ποιῶ, εὐεργετῶ σε μεγάλα, *magnis te afficio beneficiis*. Κακὸν ἐμὲ ἐργάσεται, *dabit mihi malum*. Τί ἂν ἐργάσαιο τοῦτον, *vel* δρῴης, *vel* ποιοίης: *quid hoc homine facias?* Βλάπτω σε μεγάλα, *magna tibi affero detrimenta*. Ἀδικεῖ με πολλὰ, *multis me onerat injuriis*.

De Ἀδικῶ σε ἀδικίαν vide caſus communes.

Si Accuſativus rei detrahatur, erunt Activa ſimplicia: ut Εὐλογῶ σε, *benedico tibi*, &c.

Quædam Attice ſunt Tranſitiva, quæ alioqui poſſeſſiva: ut Ἀφαιροῦμαί σε τὰ χρήματα, *Spolio te pecunia*: pro Ἀφαιροῦμαί σε τῶν χρημάτων, vel σου τὰ χρήματα: ſic καὶ τὰ ἡμέτερα ἡμᾶς ἀποστερεῖ, *etiam ea, quæ noſtra ſunt, nobis eripit*.

Geminus Accuſativus additur etiam verbis vocandi; ut Τοῦτο καλοῦσί με, *ita me appellant*.

Item aliis multis: ut Ποιῶ, ἀποδείκνυμι, ἀποφαίνω, καθίστημι, ἀπεργάζομαι αὐτὸν εὐδαίμονα, *reddo eum felicem*: χειροτονοῦσιν αὐτὸν ὕπατον, *creant eum Conſulem*. In his, & ſimilibus uterque Accuſativus ferme ad eandem rem pertinet.

Quædam Activa etiam ad alia pertinent genera. Vide

Vide infra in fine Neutrorum .

Ab Activis in ω & μι deſcendunt Paſſiva , de quibus infra : ſed non ab omnibus : πάχω enim non facit πάχομαι , &c.

Ab Activis in μαι non formantur Paſſiva . Quædam tamen ex hujuſmodi Activis aliquando etiam Paſſive uſurpantur : ut Πολλὰ εἴργασαι κακὰ , *multa perpetrata ſunt mala* , &c.

De Paſſivis .

Paſſivis additur Genitivus agentis accedente præpoſitione ὑπὸ , παρὰ , πρὸς , & interdum ἐκ : ut Τύπτομαι ὑπὸ τοῦ διδασκάλου , *vapulo a præceptore* . Interdum Dativus abſque præpoſitione , ut apud Latinos .

Nominativus , qui Verbo præponitur , in ſimplicibus fit ex Accuſativo : ut Τύπτω τὸν μαθητὴν , Ο' μαθητὴς τύπτεται , *verbero diſcipulum , diſcipulus verberatur* .

Ante Poſſeſſiva hic Nominativus nunc eſt perſonæ , ſequente vel crimine in Genitivo : ut Κατηγοροῦμαι κλοπῆς : vel pœna in Genitivo , Dativo , Accuſativo : ut κατεψηφίσθην φυγῆς , *exilio damnatus ſum* : ἐζημιώθην χρήμασι , *mulctatus ſum pecunia* : κατεκρίθην θάνατον , *damnatus ſum capite* : nunc vero rei : ut κατεψήφισαι , κατακέκριται , κατέγνωσταί μου θάνατος , *damnatus ſum capite* .

Pro Genitivo pœnæ reperitur & verbum infinitum , in Lucian. in Aſino . Κατεκέκριτο θηρίοις ἀποθανεῖν , damnatus erat ad beſtias .

In Acquiſitivis non ſemper Accuſativus tranſit in Nominativum , manente Dativo : ut Προστάττω τοῖς ἐμοῖς πολλά : πολλὰ τοῖς ἐμοῖς προστάττεται , *impero meis multa* , &c. ſed interdum Dativus , manente Accuſativo : ut Ε'πιτρέπω αὐτοῖς τὴν δίαιταν , αὐτοὶ ἐπιτρέπονται τὴν δίαιταν , *permitto ipſis arbitrium* , &c. Ε'πίστευεν ἐμοὶ τὴν βασιλείαν : ἐγὼ ἐπιστεύθην τὴν βασιλείαν : *committebat mihi* , vel *credebat mihi regnum* , &c.

In Tranſitivis perſona ferme tranſit in Nominativum manente caſu rei : ut ἀπαιτοῦμαι ἰσχὺν , *poſtulantur a me vires* ; διδάσκομαι ὕμνους , *doceor* , vel potius *diſco hymnos* , &c.

Si

Si uterque Accuſativus ad eandem rem pertineat, ambo tranſeunt in Nominativum, ἀναγορεύω Κικέρωνα ὕπατον, Κικέρων ἀναγορεύεται ὕπατος, *renuncio Ciceronem Conſulem; Cicero renunciatur Conſul*.

Quædam Paſſiva etiam ad alia pertinent genera. Vide infra in fine Neutrorum.

Paſſiva formantur ferme ex Activis. Vide ſupra in fine Activorum; raro ex Neutris. Vide infra in fine Neutrorum.

Paſſiva nonnunquam ſupplentur per Activa: ut εὖ δρῶ, & εὖ ποιῶ, non formant Paſſivum, ſed ejus loco dicimus εὖ πάσχω ὑπὸ Φιλίππου, *beneficium accipio, beneficiis afficior a Philippo*: μεγάλα ὑπὸ τούτου εὖ ἔπαθον, *magna ab hoc beneficia accepi*: ſic κακῶς πάσχειν, *male accipi*. Atque hic præpoſitio ferme eſt ὑπό. Quando vero pro adverbio eſt nomen, ut ἀγαθὸν πάσχειν, κακὸν πάσχειν, δίκαια πάσχειν, tunc præpoſitio eſt vel πρὸς, vel ὑπὸ: ut ἀγαθὸν πάσχειν πρὸς τῶν φίλων, & κακὸν πάσχειν ὑπὸ τῶν πολεμίων.

Ab Activis ἀντευδρῶ, ἀντευποιῶ, *beneficium repono, beneficium reddo*, Paſſivum erit ἀντευπάσχω, *beneficium mihi redditur*: ſed ſine caſu agentis.

Paſſiva ſupplentur & per neutra: ut Ἀπέθανον ὑπὸ τοῦ Ἕκτορος. *interii*, ideſt, *occiſus ſum ab Hectore*. Πίπτειν ὑπό τινος, *cadere ab aliquo*, ideſt, *proſterni*. Μεγάλαις συμφοραῖς ὑπὸ τούτου περιπέπτωκε, *in magnas ab hoc conjectus eſt calamitates*, Ὑφ' ὑμῶν ἀπολέσθαι, *a vobis interire, interfici*.

De Neutris.

Neutra Similium copulativa ſunt ferme hæc.

1. Verba ſubſtantiva, & eorum vim habentia: ut εἰμὶ, τυγχάνω, ὑπάρχω, *ſum*: γίνομαι, *ſum*, vel *fio*: πέφυκα, *natura ſum*: ἀποβαίνω, *evado*: πάντες ὑπῆρχον ἕτοιμοι, *omnes erant parati*.

Poſterior Nominativus interdum eſt participium: ut τυγχάνω γράφων, *ideſt*, γράφω, ſum ſcribens, *ideſt*, ſcribo: *dicunt Itali*: mi ritrovo a ſcrivere: già io ſcrivo.

Pro εἰμὶ, *vel* τυγχάνω *eleganter dicimus* τυγχάνω ὤν.

2. Ver-

2. Verba vocandi Paſſive accepta, & eorum vim habentia: ut ὀνομάζομαι, καλοῦμαι, προσαγορεύομαι, &c. Ἐκεῖνος ἀκούει ποιητὴς, *ille audit poeta*, ideſt *vocatur*.

Obſervationes.

1. Ex duobus caſibus; qui copulantur, poſterior interdum tranſit in Genitivum aſſumpto articulo: ut Σωκράτης ἐστὶ σοφὸς, vel τῶν σοφῶν, *Socrates eſt ſapiens*, vel *ex numero ſapientum*.

2. Verbum ſubſtantivum ſæpe omittitur, maxime ſi ex Nominativis, qui copulantur, alter eſt nomen adjectivum neutrum: ut Αἰσχρὸν σιωπᾶν, *turpe eſt tacere*.

3. Infinitum hujuſmodi neutrorum non ſolum copulat Nominativos, & Accuſativos, ut apud Latinos, ſed etiam Genitivos, ac Dativos: ut τῶν δοκούντων εἶναι ἀγαθῶν, *eorum, qui videntur boni*. Ἔξεστιν ὑμῖν γενέσθαι μακαρίοις, *licet vobis eſſe beatis*.

Quæ genitivum regunt hæc ſunt.

1. Verba Subſtantiva: ut εἰμὶ τῶν φίλων, *ſum amicorum*, ideſt, *ſum in ære*, vel *numero amicorum*.

2. Ἔχομαι, *amplector*, *adhæreo*: ἀνέχομαι, *ſuſtineo* (ſed hoc ſæpius habet Accuſativum) ἀπέχομαι, *abſtineo*. Item σπλαγχνίζομαί σου, vel ἐπὶ σοὶ, vel ἐπὶ σὲ, *miſereor tui*.

3. Ἀπολαύω, *fruor*: καθικνοῦμαι, *cedo*: λαμβάνομαι, *prehendo*, *arripio*, *nanciſcor*: ἐπιλαμβάνομαι, *idem*: εἰ τῶν οἴκοι ἐδράξατο, *ſi ad ſuos rediiſſet*: πειρῶμαι, *periculum facio*, *tento* (reperitur & πειρῶμαι τ' ἀγαθά) συνίημι, *intelligo*: φείδομαι, *parco*.

4. Appetendi verba: ut ἐπιθυμῶ, *concupiſco*: γλίχομαι, ἐφίεμαι, ὀρέγομαι, *appeto*, ἐράω, ῶ, *amore tentor*: ἀντιποιοῦμαι, *mihi vindico*, *appeto*: στοχάζομαι, *tanquam propoſitum ſcopum peto*. Sed ποθῶ, *deſidero*, *cupio*, *amo*, cum Accuſativo.

5. Aſſequendi, impetrandi, & contraria: ut ἐφικέσθαι ἀρετῆς, *virtutem aſſequi*: συγγνώμης τυγχάνειν, *veniam impetrare*: ἁμαρτάνειν, διαμαρτάνειν, ἀποτυγχάνειν, *non aſſequi*. Sic ἀτυχεῖν, πταίειν, σφάλλεσθαι, ψεύδεσθαι, pro eodem. Κιχέω tamen, ſeu κιχάνω, *conſequor*, *comprendo*, cum accuſativo.

6. Co-

6. Copiæ, & inopiæ: ut *εὐπορῶ*, *abundo*: *γέμω*, *plenus ſum*: *πλουτέω*, *dives ſum*, *abundo*: *ἀπορῶ*, *χρήζω*, *δέομαι*, *egeo*. Sic *καθαρεύω*, *purus ſum*, *vaco*.

Item Genitivus manet, *cum Verborum vis explicatur periphraſi*: *ut ὧν χρείαν ἔχω*: quibus egeo. *ὧν αὐτοὶ ἐνδεεῖς εἰσί*: quarum rerum ipſi inopia laborant.

Sed *λείπομαι* cum Dativo apud Ariſtotelem 3. Ethic. cap. 8. *Ὁπόταν λείπονται τοῖς πλήθεσι, καὶ ταῖς παρασκευαῖς*, *cum deſtituuntur multitudine*, *& apparatu*. Item *βρύω*, *ſcateo*, *abundo*, cum Dativo, & cum Accuſativo.

7. Communionis: ut *μετέχω*, *μεταλαμβάνω*, *κοινωνέω*, *particeps ſum*, *ſocius ſum*: *κληρονομῶ*, *heres ſum*. Additur præterea interdum etiam Dativus perſonæ: vide infra.

8. Curæ, & negligentiæ: ut *φροντίζω*, *μέλομαι*, *ἐπιμέλομαι*, *ἐπιμελέομαι*, *κήδομαι*, *curo*: *ἀμελῶ*, *παραμελῶ*, *ἀφυλακτῶ*, *negligo*: *ὀλιγωρῶ*, *parum curo*.

Sic οὐ φροντίζω, *οὐδὲν φροντίζω*, *ποσοῦτον φροντίζω τῶν φίλων*. *Item cum Accuſativo*: *τοὺς φροντίζοντας τὰ τοιαῦτα*.

Item cum præpoſitione: *φροντίζω ὑπὲρ σωτηρίας*: *φροντίζω περὶ τῶν ἐνθάδε*, *vel περὶ τὰ ἐνθάδε*: *item cum adverbio*: *φρόντιζε*, *ὅπως ποιήσεις*: *οὐ φροντίζω*, *εἴτε χεῖρον*, *εἴτε βέλτιον βιωσόμεθα*.

9. Differentiæ, ac diſtantiæ: ut *διαφέρω*, vel *διενήνοχα*, *δίισαμαι*, vel *διέστηκα*, *differo*: *ἀπέχω*, *abſum*: *πολὺ διαμαρτάνεις τῆς ἀληθείας*, *longe a veritate aberras*.

Item cum Infinito: *ὀλίγου ἐδέησαν ἀποκτεῖναι*, *parum aberat*, *quin interficerent*.

10. Dominationis: ut *ἄρχω*, *impero*: *δεσπόζω*, *κρατέω*, *κυριεύω*, *τυραννέω*, *dominor*: *βασιλεύω*, *regnum obtineo*: *δυναστεύω*, *principatum gero*: ſic *ἐπιστατῶ*, *προστατῶ*, *προστατεύω*, *præſum*, *tueor*. Item *ἡγοῦμαι*, ſed vel cum Genitivo, vel cum Dativo: ut *ἡγοῦμαι σου*, *præſum tibi*, vel *duco te*: *ἡγοῦμαί σοι*, *dux ſum tibi*, *praeo*: ſic & *ἀνάσσω*, *impero*.

11. Excellentiæ, ac præſtantiæ: ut *προφέρω*, *προέχω*, *ὑπερέχω*, *præſto*: *διαφέρω*, *excello*. Item contraria, *ἀπολείπομαι*, *ἡττῶμαι*, *νικῶμαι*, *cedo*, *vincor*, &c. Reperitur cum duobus ultimis etiam Dativus.

Ha-

Habent & conſtructionem paſſivam.

Interdum hujus ordinis Verba habent Accuſativum virtute præpoſitionis, cum qua componuntur: ut ὑπερβάλλω σε, &c.

12. Incipiendi, ac deſinendi: ut ἄρχομαι, *incipio*: παύομαι, λήγω, ἀφίσταμαι, *deſino*, *deſiſto*. Huc pertinet, ὑπάρχειν ἀδικίας, *injuria laceſſere*; *priorem eſſe in inferenda injuria*.

13. Memoriæ, & oblivionis: ut μέμνημαι, *memini*: λανθάνομαι, & ſæpius ἐπιλανθάνομαι, *oblivifcor*, ἀμνημονῶ, *non recordor*. Reperitur & Accuſativus. Demoſth. οὐδ' ἀμνημονεῖ τοὺς λόγους. *Neque obliviſcitur ſermones*. Xenophon, ἐπελάθου τι, ὧν ἐβούλου εἰπεῖν. *Oblitus es aliquid eorum*, *quæ dicere volebas*.

Genitivus interdum habet præpoſitionem. Lucian. περὶ τοῦ ποδὸς ἀναμνησθείς, *pedis mentionem faciens*.

14. Verba ſenſuum, ut ἀκούω, *audio*; ὀσφραίνομαι, *olfacio*; γεύομαι, *guſto*; ἅπτομαι, θίγω, ψαύω, *tango*; αἰσθάνομαι, *ſentio*. At videndi verba Accuſativum habent, interdum & alia.

15. Verba quædam abſoluta fiunt poſſeſſiva virtute præpoſitionis, cum qua componuntur: ut ἐκπίπτειν τῶν φρενῶν, *a mente diſcedere*.

Quæ regunt dativum, hæc ſunt.

1. Verba Subſtantiva. ὑπάρχει μοι χρήματα, *ſunt mihi nummi*.

Auxilii nonnulla: ut βοηθῶ, *opitulor*: ἀμύνω, *idem*, συνηγορῶ, & συναγορεύω, *patrocinor*.

3. Colloquii, & conſuetudinis: ut διαλέγεσθαι, ἐντυγχάνειν, λαλεῖν, ὁμιλεῖν τῷ θεῷ, *cum Deo colloqui*. Sic ἐγγίζειν, *accedere*: θαμίζειν, *frequenter accedere*, vel *audire*. Huc refer εὔχομαι, & προσεύχομαι, *precor*.

4. Commodi, & contr. λυσιτελέω, συμφέρω, *proſum*: λυμαίνομαι, *noceo*. Sed βλάπτω, *lædo*, *noceo*: κακουργέω, *infeſto*: ἀδικέω, *injuria afficio*: ὠφελέω, *juvo*, *proſum*: ὄνημι, idem, Activa ſunt.

5. Convenientiæ: ut ἁρμόζειν, vel ἁρμόττειν, πρέπειν, προσήκειν, *convenire*. Ex his primum etiam ſequente præpoſitione: ut ἁρμόττει πρὸς ταῦτα, vel εἰς ταῦτα.

6. E-

6. Eventus: ut πολλά μοι ἐγένετο, συνέβη, &c. *multa mihi acciderunt*.

7. Favoris, aut ſtudii, & contraria, ut εὐνοέω, *bene volo*: χαρίζομαι, *gratificor*: φθονέω, *invideo*: ἐχθραίνω, *odi*; ſed μισέω, *idem*, cum accuſativo, cui aliquando additur præpoſitio ἐπί.

8. Fidei: ut πιστεύω, *credo*, *confido*: πείθομαι, *idem*: πέποιθα, *confido*, *nitor*: θαρρῶ, *idem*. Item θαρρῶ ποιεῖν, *audeo facere*.

9. Jubendi, ut παρήγγειλεν αὐτοῖς, ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, *præcepit iis*, *ab Hieroſolymis ne diſcederent*: παραινῶ σοι γράφειν. Sic παρακελεύω, ὑποτίθεμαι. Sed κελεύω σε ποιεῖν, cum Accuſativo.

10. Iræ: ut ὀργίζομαι, χαλεπαίνω, *iraſcor*. Huc referri poſſunt ἐπιτιμῶ, ἐπιπλήττω, *increpo*, *objurgo*: μέμφομαι, *reprehendo* (quod & cum Accuſativo) λοιδορῦμαι, *convicior*.

11. Obſequii: δουλεύω, λατρεύω, *ſervio*: ὑπηρετέω, *miniſtro*, *famulor*: πείθομαι, πειθαρχέω, *obtempero*: ὑπακούω, *obedio* (quod & cum Genitivo, ut ὑπακούω τῦ λόγου, *pareo rationi*) εἴκω, *cedo*: συμφέρομαι, *conſentio*: ὁμογνωμονέω, *idem*. ſed θεραπεύω, *colo*, *obſervo* cum Accuſativo.

12. Repugnantiæ: ut ἐρίζω, φιλονεικέω, *contendo*: διαφέρομαι, *diſſideo*: μάχομαι, *pugno*, ἀνθίσταμαι, *obſiſto*: ἀντιλέγω, *contradico*: παλαίω, *luctor*: ἀμφισβητέω, *diſſentio*.

13. Sequendi: ἀκολουθέω, ἕπομαι, παρομαρτέω, *ſequor*. At διώκω, *perſequor*, *conſector*, &c. cum Accuſativo; & ἐπισπάω, idem, cum Dativo, vel Accuſativo.

14. Vicinitatis, & conſuetudinis: ut γειτνιάζω, *vicinus ſum*: ἐγγίζω, πλησιάζω, *appropinquo*.

15. Utendi: ut χρῶμαι, *utor*; καταχρῶμαι, *abutor*; παραχρῶμαι, *idem*: Ἀσθενεστέρῳ ἂν ἐχρώμεθα Φιλίππῳ, *infirmiore uteremur Philippo*.

16. Mixta quædam, ut ἀρέσκειν, *placere*, ἀπαρέσκειν, *diſplicere*: ἀπεχθάνεσθαι, *in odium incurrere*: ἀρκεῖν, *ſatis eſſe*; ἐοικέναι, ὁμοιοῦσθαι, *ſimilem eſſe*: ἥδεσθαι, de-

delectari : χολᾶσθαι, *affixum eſſe*, *adhærere* : περιπίπτειν, *incidere*, χαίρειν, *gaudere*, ἄχθεσθαι, *dolere*. Huc pertinent ἀγαπῶ, ἀρέσκομαι, ἀρκῶ, στέργω, *Boni conſulo*, *contentus ſum*: ſed vel cum Dativo, vel cum Accuſativo. Item ἀγαπῶ ἔχων, *ideſt*, ἀγαπητόν ἐστί μοι ἔχειν, ſatis eſt mihi habere.

Quædam Dativum habent perſonæ; & Genitivum rei: ut συγγινώσκω, *ignoſco*: μέμφομαι, *reprehendo*: βασκαίνω, *invideo*: μετέχω, μεταλαμβάνω, κοινωνέω, *ſocius*, vel *particeps ſum*: μεταδίδωμι, *communico*: ἀμφισβητῶ σοι τούτων, *in his abs te diſſentio*: *hæc tibi non concedo*.

Neutra interdum habent conſtructionem Paſſivorum.

Ex Neutris interdum formantur Paſſiva, ſed raro: ut ἀμελῶ σου, *negligo te*: ἀμελοῦμαι σου; *negligor abs te*: πολεμῶ, *bellum gero*: πολεμοῦμαι, *bello petor*.

Nonnulla Verba ad plura pertinent genera: ut φεύγω τοὺς κακοὺς, *fugio improbos*: φεύγω τῶν κακῶν, *accuſor* (& *in exilium agor*) *ab improbis*: & φεύγω abſolute, *fugio*, *reus ſum*, *exulo*: ἐγκαλῶ σοι ἀδικίαν, ἐγκαλῶ σοι ἀδικίας, *accuſo te injuriæ*: κατηγορῶ σε, κατηγορῶ σου, vel κατὰ σοῦ, *accuſo te*, κατηγορῶ σου φόνου, vel περὶ φόνου, *accuſo te cædis*, κατηγορῶ σε κλοπῆς & κατηγορῶ σου κλοπήν, *accuſo te furti*, ut ſupra in activis: ἔχομαι ὑπὸ τῆς Λαΐδος, *habeor a Laide*: ἔχομαι τῆς ἐλευθερίας, *amplector*, vel *tueor libertatem*.

De Imperſonalibus.

Imperſonalia conſtruuntur his ferme modis.

1. Abſolute: ut συννέφει, *cælum obductum eſt nubibus*: ὕει, *pluit*: ἀστράπτει, *fulgurat*: βροντᾷ, *tonat*.

2. Cum ſolo Genitivo: ut τί χρὴ φίλων; *quid opus eſt amicis?*

3. Cum Dativo, & Genitivo: ut δεῖ, ἐνδεῖ, προσδεῖ, *opus eſt*: μέλει, *curæ eſt*; μεταμέλει, *pœnitet*: διαφέρει, *intereſt*: μέτεστί μοι κινδύνων, ideſt, μετέχω. Sic δεῖ μοι, ideſt δέομαι, &c. Item cum particula, ut Ariſt. 5. Ethic. cap. 3. ὅτε γὰρ, ἵνα ἐπαινῆται, μέλει αὐτῷ,

οὐδ' ὅπως οἱ ἄλλοι ψέγωνται. *Neque enim ut laudetur, ipſi cura eſt, neque ut alii reprehendantur.*

4. Cum Accuſativo, & Genitivo, ut οὐδέ τί σε χρὴ ταύτης ἀφροσύνης, *nihil opus eſt tibi hac dementia*, Homer. Iliad. η., & alibi.

5. Cum ſolo Infinito: ἐνδέχεται, ἔστι, *copia eſt, licet*: χρὴ, δεῖ, *oportet*: ἁρμόζει, πρέπει, προσήκει, *decet, convenit*: συμβαίνει, *contingit, accidit*: ut ἔστι νυνὶ ἐντυχεῖν τῷ διδασκάλῳ; *licet ne nunc convenire præceptorem?*

6. Cum Dativo, & Infinito; ἀρέσκει, *placet*: ἀπαρέσκει, *diſplicet*: δοκεῖ, *videtur*: ἔξεστι, *licet*: πάρεστι, *datur, contingit*: συμφέρει, *conducit*: πρέπει, προσήκει, συμβαίνει, ut ſupra: ἐπέρχεται, *in mentem venit*: ἐπῄει μοι γελᾷν, *riſus mihi oboriebatur*. Sic ἀρκεῖ, ἐξαρκεῖ, ἀπόχρη. Reperitur & ἀποχρᾷ apud Herodotum, & ἐκχρᾷ, & καταχρᾷ, *ſatis eſt, ſufficit*. Item ἀποχρέεται apud eundem Herodotum, pro eodem.

7. Cum Accuſativo, & Infinito: χρὴ, δεῖ, ἔστι: ut χρὴ ἐμὲ σιγᾷν, *oportet me tacere*, &c.

8. Cum Dativo, vel Accuſativo, & Infinito: ut διαφέρει, συμφέρει, πρέπει ἡμῖν, vel ἡμᾶς εὐσεβεῖν, *colenda nobis eſt pietas*: ſic προσήκει, ſic συμβαίνει.

Quædam ex his variis modis conſtruuntur, quæ paulatim poterunt obſervari.

Imperſonalia Paſſivæ vocis apud Græcos reperiuntur pauca, ex quorum numero ſunt hæc: ἱκανῶς εἴρηται, *ſatis dictum eſt*: ἱκανῶς ἤδη τεθρήνηται, *ſatis jam lamenti*: νενόμισται, *lege cautum*, vel *in more poſitum eſt*: πέπρακται, *dictum eſt, conclamatum eſt*.

Additur interdum caſus: ἀπείρηταί σοι μὴ ποιεῖν, *interdictum eſt tibi, ne facias*: εἵμαρταί σοι νικᾷν, *in fatis eſt tibi, ut vincas*; κινδυνεύεταί μοι διαφθαρῆναι, ideſt, κινδυνεύω: ſic ηὔκταί μοι, ἠγωνίσθη μοι, &c. Item Accuſativum: γυμνοὺς εἰσιέναι νομίζεται, *nudos ingredi mos eſt*.

De Caſibus Communibus.

In Genitivo ponuntur ferme hæc.

1. Materia: ut πεποίηται χρυσοῦ, *ex auro factum eſt*. Addi poteſt & præpoſitio ἐκ, vel ἐξ.

2. Ea res, quæ non patitur: ut πίνειν ὕδατος, quod & πίνειν ὕδωρ, *aquam bibere*. Item pars illa, quæ maxime patitur: ut κρέμαμαι τῶν ὤτων, *auribus ſuſpenſus ſum*, vel *pendeo*: τῆς ῥινὸς ἕλκειν τινὰ, *naſo aliquem trahere*.

Sic κατέαγα τοῦ κρανίου, vel τῆς κεφαλῆς, *per ſynecdochen, comminutum eſt mihi caput*. Nonnunquam additur præpoſitio: ut τοῦτον ἐκτέμωμεν ἐκ τῆς γαστρὸς, *huic ſecemus ventrem*: & κρεμάσαι ἑαυτὸν ἐκ τοῦ τραχήλου, *Suſpendere ſeipſum collo*. Sic & poſt nomen adjectivum: ut ἄχρηστον ἐκ τῆς ὁπλῆς, *incommodum ex ungula*.

3. Pretium: ut οὐκ ὠνοῦμαι τοσούτου μετάνοιαν, *non emo tanti pœnitentiam*: πέντε δραχμῶν ἐπριάμην, *quinque drachmis emi*. Genitivo additur nonnunquam præpoſitio, ſed raro. Joel. τὰ κοράσια ἐπώλουν ἀντὶ τοῦ οἴνου; *puellas vendebant pro vino*. *Sic. Epictetus Enchir. cap.* 30. μὴ προϊέμενος ταῦτα, ἀνθ' ὧν ἐκεῖνα πιπράσκεται: Non relictis, vel non neglectis iis, quibus illa venduntur.

Repetitur pretium & in Dativo, &c. ut ἰδίῳ αἵματι, privato ſanguine. Etiam hic addi poteſt præpoſitio ἐπί: ut ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάττω σε τῶν δεινῶν, *magna mercede libero te periculis*.

4. Species temporis: ut νυκτὸς ἦλθε, *nocte venit*. Vide infra.

5 Participia abſolute ſumpta. Vide Participia.

In Dativo ponuntur hæc ſequentia.

1. Inſtrumentum: ut χειρὶ αὐτὸν ἐπάταξεν, *manu eum cecidit*.

2. Cauſa: ut φθόνῳ τοῦτο ποιεῖ, *ex invidia hoc facit*. Explicatur cauſa etiam per præpoſitionem cum ſuo caſu: ut ὑπὸ φθόνου, vel διὰ φθόνον. Sic ὀγκοῦσθαι ἐπὶ γένει, ἐπαίρεσθαι ἐπὶ πλούτῳ, φυσᾶσθαι ἐπὶ δυνάμει, οὐδενὶ θέμις ἐστί, *tumere genere, ſuperbire divitiis, inflari potentia, nulli jus eſt. Xenoph.*

Item per Participium: ut πάντα ὑπομένει δόξης ὀρεγόμενος, *omnia ſuſtinet gloriæ cupiditate*.

3. Modus: ut τίνι τρόπῳ γράφεις; *quomodo ſcribis?*

τρο-

πορδύ8 ἀγαθῇ τύχῃ, *proficiſcere bonis avibus*.

Modus effertur etiam per διὰ cum Genitivo. Demoſth. διὰ καρτερίας ὐδὲν ἀνάλωτον πέφυκε. *Per patientiam nihil non expugnabile eſt*. Item per Accuſativum ſine præpoſitione: ut τῦτον τὸν τρόπον, *hoc modo*; ὃν τρόπον, *quomodo*, &c.

4. Exceſſus, ideſt illud, quo exceſſus, differentia, ac ſimilia ſignificantur: ut ἁπάντων διαφέρεις τῇ σοφίᾳ, *omnes antecellis ſapientia*.

Exceſſus effertur etiam per κατὰ cum Accuſativo: ut κατὰ σύνεσιν, ἢ ἄλλο τι προέχειν.

5. Quantitas, ſeu modus exceſſus: ut τοσύτῳ προέχει τῶν ἄλλων, *tanto præſtat cæteris*. Hoc & in Accuſativo: ut τοσῦτο, πολὺ, &c.

6. In Dativo ponitur etiam ea perſona, in cujus gratiam, commodum, aut incommodum aliquid fit: ut παιδεύω σοι τὸν υἱὸν, *inſtituo tibi filium*...

In Accuſativo ponitur ſpatium loci, & temporis, de quo infra.

Eleganter apud Græcos multa Verba admittunt Accuſativum nominis ſignificantis eundem actum: ut ἀδικῶ σε ἀδικίαν: γράφομαί σε γραφὴν. Sic διώκω σε γραφὴν: κρατῶ μάχην: βαδίζω ὁδὸν, & ſimilia.

Multis Verbis additur Accuſativus per Enallagen: ut μανικὸν βλέπειν, *torvum intueri*, &c.

Item per Synecdochen in Paſſivis: ut κείρομαι τὸ ἧπαρ, *tondeor jecur*, ideſt, *tondetur mihi jecur*: & in Neutris: ut ἀλγῶ τὴν κεφαλὴν, *doleo caput*, ideſt, *dolet mihi caput*, *laboro ex capite*.

Verbis compoſitis frequenter additur caſus virtute præpoſitionis: ut ὑπερίσταμαι ἐκείνε, *pro illo ſto*: ἐμμένειν τοῖς εἰρημένοις, *ſtare promiſſis*, *ſervare pacta*: παρέπλευσαν ταῦτα τὰ χωρία, *præternavigarunt hæc loca*.

Locus.

Status in loco: πῦ, *ubi?* ἐπὶ Βαβυλῶνος, *Babylone*: ἐν ἀγρῦ, *ruri*: ἐν ᾅδυ, *apud inferos*.

Ἐν Ῥώμῃ, *Romæ*: ἐν ἀγορᾷ, *in foro*: πρὸς τῇ πόλει, *ad urbem*: παρ' Ἡσιόδῳ, *apud Heſiodum*.

1. Materia: ut πεποίηται χρυσοῦ, *ex auro factum eſt*. Addi poteſt & præpoſitio ἐκ, vel ἐξ.

2. Ea res, quæ non patitur: ut πίνειν ὕδατος, quod & πίνειν ὕδωρ, *aquam bibere*. Item pars illa, quæ maxime patitur: ut κρέμαμαι τῶν ὤτων, *auribus ſuſpenſus ſum*, vel *pendeo*: τῆς ῥινὸς ἕλκειν τινὰ, *naſo aliquem trahere*.

Sic κατέαγε τοῦ κρανίου, vel τῆς κεφαλῆς, *per ſynecdochen, comminutum eſt mihi caput*. Nonnunquam additur præpoſitio: ut τοῦτον ἐκτέμωμεν ἐκ τῆς γαστρὸς, *huic ſecemus ventrem*: & κρεμάσαι ἑαυτὸν ἐκ τοῦ τραχήλου, *Suſpendere ſeipſum collo*. Sic & poſt nomen adjectivum: ut ἄχρηστον ἐκ τῆς ὁπλῆς, *incommodum ex ungula*.

3. Pretium: ut οὐκ ὠνοῦμαι τοσούτου μετάνοιαν, *non emo tanti pœnitentiam*: πέντε δραχμῶν ἐπριάμην, *quinque drachmis emi*. Genitivo additur nonnunquam præpoſitio, ſed raro. Joel. τὰ κοράσια ἐπώλουν ἀντὶ τοῦ οἴνου; *puellas vendebant pro vino*. Sic Epictetus Enchir. cap. 30. μὴ προϊέμενος ταῦτα, ἀνθ' ὧν ἐκεῖνα πιπράσκεται: Non relictis, vel non neglectis iis, quibus illa venduntur.

Repetitur pretium & in Dativo, &c. ut ἰδίῳ αἵματι, privato ſanguine. Etiam hic addi poteſt præpoſitio ἐπί: ut ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάττω σε τῶν δεινῶν, *magna mercede libero te periculis*.

4. Species temporis: ut νυκτὸς ἦλθε, *nocte venit*. Vide infra.

5 Participia abſolute ſumpta. Vide Participia.

In Dativo ponuntur hæc ſequentia.

1. Inſtrumentum: ut χειρὶ αὐτὸν ἐπάταξεν, *manu eum cecidit*.

2. Cauſa: ut φθόνῳ τοῦτο ποιεῖ; *ex invidia hoc facit*.

Explicatur cauſa etiam per præpoſitionem cum ſuo caſu: ut ὑπὸ φθόνου, vel διὰ φθόνον. Sic ὀγκοῦσθαι ἐπὶ γένει, ἐπαίρεσθαι ἐπὶ πλούτῳ, φυσᾶσθαι ἐπὶ δυνάμει, οὐδενὶ θέμις ἐστί, *tumere genere, ſuperbire divitiis, inflari potentia, nulli jus eſt*. *Xenoph.*

Item per Participium: ut πάντα ὑπομένει δόξης ὀρεγόμενος, *omnia ſuſtinet gloriæ cupiditate*.

3. Modus: ut τίνι τρόπῳ γράφεις; *quomodo ſcribis?*

πο-

πόρδ'ου ἀγαθῇ τύχῃ, *proficiſcere bonis avibus*.

Modus effertur etiam per διὰ cum Genitivo. Demoſth. διὰ καρτερίας οὐδὲν ἀνάλωτον πέφυκε. *Per patientiam nihil non expugnabile eſt*. Item per Accuſativum ſine præpoſitione: ut τοῦτον τὸν τρόπον, *hoc modo*; ὃν τρόπον, *quomodo*, &c.

4. Exceſſus, ideſt illud, quo exceſſus, differentia, ac ſimilia ſignificantur: ut ἁπάντων διαφέρεις τῇ σοφίᾳ, *omnes antecellis ſapientia*.

Exceſſus effertur etiam per κατὰ cum Accuſativo: ut κατὰ σώματα, ἢ ἄλλο τι προέχειν.

5. Quantitas, ſeu modus exceſſus: ut τοσούτῳ προέχει τῶν ἄλλων, *tanto præſtat cæteris*. Hoc & in Accuſativo: ut τοσοῦτο, πολὺ, &c.

6. In Dativo ponitur etiam ea perſona, in cujus gratiam, commodum, aut incommodum aliquid fit: ut παιδεύω σοι τὸν υἱὸν, *inſtituo tibi filium*...

In Accuſativo ponitur ſpatium loci, & temporis, de quo infra.

Eleganter apud Græcos multa Verba admittunt Accuſativum nominis ſignificantis eundem actum: ut ἀδικῶ σε ἀδικίαν: γράφομαί σε γραφήν. Sic διώκω σε γραφήν: κρατῶ μάχην: βαδίζω ὁδὸν, & ſimilia.

Multis Verbis additur Accuſativus per Enallagen: ut μανικὸν βλέπειν, *torvum intueri*, &c.

Item per Synecdochen in Paſſivis: ut κείρομαι τὸ ἧπαρ, *tondeor jecur*, ideſt, *tondetur mihi jecur*: & in Neutris: ut ἀλγῶ τὴν κεφαλὴν, *doleo caput*, ideſt, *dolet mihi caput*, *laboro ex capite*.

Verbis compoſitis frequenter additur caſus virtute præpoſitionis: ut ὑπερίσταμαι ἐκείνου, *pro illo ſto*: ἐμμένειν τοῖς εἰρημένοις, *ſtare promiſſis*, *ſervare pacta*: παρέπλευσαν ταῦτα τὰ χωρία, *præternavigarunt hæc loca*.

Locus.

Status in loco: ποῦ, *ubi?* ἐπὶ Βαβυλῶνος, *Babylone*: ἐπ' ἀγροῦ, *ruri*: ἐν ᾅδου, *apud inferos*.

* Ἐν Ῥώμῃ, *Romæ*: ἐν ἀγορᾷ, *in foro*: πρὸς τῇ πόλει, *ad urbem*: παρ' Ἡσιόδῳ, *apud Heſiodum*.

Ε'ς Υ'πάτω οἰκεῖν, *habitare Hypatis* : κατ' ἐρημίαν, *in ſolitudine*.

Motus de loco : πόθεν; *unde ?* ἐκ Ρ'ώμης, pro quo & ἀπὸ Ρ'ώμης, *Roma* : ἐξ ἀγροῦ, *Rure* : παρὰ Σωκράτους, *a Socrate*.

Motus ad locum : ποῖ ; *quo ?* ἐπ' οἴκου, *domum* : γενέσθαι πρὸς τῇ γῇ, *ad terram appellere* : ἐπὶ τὴν πόλιν, *ad urbem* : εἰς, vel ἐς πόλεμον, *in bellum* : πρὸς τοὺς φίλους, quod & ὡς, vel παρὰ τοὺς φίλους, *ad amicos*.

Motus per locum : πῇ ; *qua ?* διὰ τῶν ὀρῶν, *per montes* : τῇ κλίμακι, *per ſcalas* : παρὰ τὰ τείχη, *præter mœnia*.

Spatium loci ponitur in Accuſativo : ut ἀπέχει τῆς πόλεως ἑκατὸν ςάδια, vel ςαδίους, *abeſt ab urbe centum ſtadia*.

Tempus.

Species temporis : πότε ; *quando ?* νυκτὸς, *noctе*. Sic πολλοῦ, ἐκ πολλοῦ, *dudum* : τρίτον ἔτος τουτί, vel τρίτον ἤδη ἔτος, *ab hinc triennium*, vel *triennio* : quæ reſponderi poſſunt ad interrogationem factam per *quam dudum ?* vel *quam pridem ?*

Α'φίξομαι δεῦρο μεταξὺ τριῶν, ἢ τεττάρων ἡμερῶν : *revertar huc triduo, aut quatriduo, vel intra tres, aut quatuor dies*.

Spatium temporis ; πόσον χρόνον ; *quamdiu ?* πολὺν, vel συχνὸν χρόνον, *diu* : τρία ἔτη, *tres annos*. Item τρισὶν ἔτεσι, *tribus annis*.

De Verbo Infinito.

1. Infinitum ante ſe habet Accuſativum, ut apud Latinos ; ut οἶδα πολλοὺς ἐλπίζειν, *ſcio multos ſperare*, ideſt, οἶδα πολλοὺς, ὅτι ἐλπίζουσι : ſæpius, οἶδα, ὅτι πολλοὶ ἐλπίζουσι.

2. Accuſativus ante Infinitum poteſt omitti, ſi Verbum finitum, & infinitum referantur ad eandem perſonam ; ut ἐπαγγέλλομαι ἥξειν, *polliceor me venturum*.

3. Pro Accuſativo ſæpiſſime eſt Nominativus ; ut φησὶν αὐτὸς αἴτιος γεγενῆσθαι ; *dicit ſe auctorem fuiſſe*.

1. Infinitum haud raro adhæret Verbo Neutro finito

nito ſine ullo caſu, ut αἰσχύνομαι γράφειν, *pudet me ſcribere*.

Eleganter ponitur cum μέλλω: ut μέλλω ποιεῖν, vel ποιήσειν, *ſum facturus*. Reperitur & cum Aoriſto.

2. Interdum adhæret Nomini ſubſtantivo; ut καιρὸς οὐκέτι μέλλειν, *tempus eſt jam non amplius cunctandi*.

Sæpiſſime Adjectivo; ut δεινὸς λέγειν, *eloquens*: δεινὸς πράττειν, *efficax, acer rebus gerendis*: ἄξιος, ἐπιτήδειος τυχεῖν, *dignus, idoneus, qui impetret*, δίκαιος ἀπολωλέναι, *dignus qui pereat*, &c.

3. Redundat aliquando; ut τὸ νῦν εἶναι, *nunc*; ἑκὼν εἶναι, *lubens*.

4. Ponitur abſolute; ut συνελόντι φάναι, *ut ſummatim dicam*: & præpoſito ὡς, ut ὡς εἰπεῖν, *ut ita dicam, pene dixerim*: ὡς ἔπος εἰπεῖν, *ut ita dicam, ut verbo dicam, ut paucis dicam*: ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, *ut ſimpliciter, ut uno verbo dicam*: ὡς τύπῳ εἰπεῖν, *ut in univerſum dicam*: ὡς γέ μοι δοκεῖν, *ut mihi quidem videtur*: ὡς εἰκάσαι, vel ἀπεικάσαι, *ut conjicere licet*: ὡς ὑπομνῆσαι, *ut monendi gratia*, &c. item præpoſito ὥστε, *ut*, vide ſupra de Conjunctionibus; item ἐπειδὴ, *poſtquam*: ut ἐπειδὴ γενέσθαι ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ, *poſtquam venit ad ædes*; item πρὶν, *antequam*, ut πρὶν εἰπεῖν, vel πρὶν ἢ εἰπεῖν, *priuſquam dicam*, πρὶν ἢ δὶς ἀλέκτορα φωνῆσαι, *priuſquam bis gallus cantet*. Marc. 14.

5. Dependet a Verbo ſubaudito, maxime in ſalutationibus epiſtolarum; ut Βασίλειος Λιβανίῳ εὖ πράττειν, *Baſilius Libanio S.* Sic χαίρειν, & ὑγιαίνειν; ſed hoc poſterius rariſſimum. Subauditur autem Verbum προστάττει.

6. Præpoſito Articulo fit nomen; ut τὸ μετανοεῖν, vel μετανοῆσαι, ideſt, ἡ μετάνοια, *pœnitentia*.

7. Reperitur poſitum pro finito poſt dictionem relativam; ut ὅσον κἀμὲ εἰδέναι, *quod quidem ego ſciam*.

8. Supplet Gerundia, ac Supina. Vide paulo infra.

9. Infiniti loco ſæpe utimur Participio. Vide infra de Participio.

De Gerundiis, ac Supinis.

Gerundiis Græci carent: ſed commode ea ſupplent per infinita præpoſito Articulo τῦ, τῷ, τὸ: ut ἕνεκα τῦ γράφειν, *cauſa ſcribendi*: ἐν τῷ γράφειν, *in ſcribendo*: πρὸς τὸ γράφειν, *ad ſcribendum*.

Gerundia in *dum* cum Verbo Subſtantivo *eſt* exprimuntur per Verbalia in έον: ut γραπτέον ἐμοὶ (vel ἐμὲ) ἐπιςολὼ, *ſcribendum eſt mihi epiſtolam*, ideſt, *ſcribenda eſt mihi epiſtola*; quod & hoc modo, γραπτέον ἐμοὶ ἐπιςολή: ut γραπτέ☉ ἐα έον, reſpondeat Latinorum Gerundivo in *dus*, *da*, *dum*.

Item Gerundiva per Græcorum Infinita. Luc. εἶχε κῆπον λαβὼν γεωργεῖν, *erat illi hortus, quem acceperat colendum*,

Supina item exprimuntur per Infinita: ut ὐκ ἦλθον διαλύσαι, *non veni ſolvere*, ideſt, *ſolutum*: καλὸς ἰδεῖν, *pulcher viſu*.

De Participio.

1. Participium cujuſcunque caſus veſtitum Articulo præpoſitivo exponi poteſt per Verbum finitum veſtitum Articulo Subjunctivo: ut τὺς λέγοντας, ideſt, οἳ, vel ὅσοι λέγυσιν: ἐκείνυς, οἳ λέγυσι, *qui dicunt*, vel *eos, qui dicunt*.

2. Adhæret quibuſdam Adverbiis, & Conjunctionibus: ut μεταξὺ καθεύδων, *inter dormiendum*, vel *dum dormio, is, it*, &c. *dum dormiebam*, vel *dormirem*, &c. καίπερ εἰδὼς, *quamvis ſciam*, &c. ſic interdum & καίτοι.

3. Interdum pro Adverbio ponitur: ut τελευτῶν, ῶσα, ὸν, *tandem*: τελευτῶντες ἀπῆλθον, *tandem abierunt*. Non ita diſſimiliter & ἀρχόμεν☉, *incipiens*: ut ἔλεγε τῦτο ἀρχόμεν☉ τῦ λόγυ, *in initio orationis hoc dicebat*. Sic λέγε ἀνύσας, *dic cito*.

4. Nonnunquam vacat: ut ληρεῖς ἔχων, *nugaris*.

5. Reperitur pro Verbo finito: ut Iſocr. ἰδὼ σεαυτὸν ὡς ἄνθρωπ☉ ὢν ὑπομιμνήσκῃς, *ſi te hominem eſſe memineris*.

neris. Luc. οὐκ ᾔδεις, ὡς κομίζειν δέον; *neſciebas afferendum eſſe?* Hujus vim habet χρεών, *oportet* (quod & χρεών ἐστι) pro χρή.

6. Sæpe adhibetur pro Infinito, maxime cum Verbis perſeverandi, intelligendi, & contrariis: ut διατελῶ ποιῶν, *perſevero faciens*, ideſt, *perpetuo facio*: παύομαι ὀργιζόμενος, *deſino iraſci*: συνίημι προκόπτων, *intelligo me proficere*: αἰσθάνομαι ἁμαρτών, *ſentio me erraſſe*: φαίνομαι σιγήσας, *apparet, me tacuiſſe*: μέμνημαι ἀκούσας, &c. *memini me audiſſe*: σύνοιδα ἐμαυτῷ ἀσεβήσας, vel ἀσεβήσαντι, *conſcius mihi ſum impie me feciſſe*, ideſt, ἀσεβῆσαι, vel ὅτι ἠσέβησα.

7. Participia aliquando ſignificant cauſam efficientem, cauſam finalem, conditionem, conjunctionem adverſativam, modum, tempus.

Quædam Participia cum certis Verbis eleganter junguntur, etiamſi propemodum vacare videantur: ut ἀπιών, ἀποπλέων, *proficiſcens*, ἀποπλεύσας, *profectus*, & ſimilia cum οἴχομαι, *abeo*: ut ᾤχετο ἀπιών, *abiit*. Sic ὤν cum τυγχάνω: ut τυγχάνομεν ὄντες, *ſumus*, &c.

Interdum Participium ita jungitur cum Verbo Subſtantivo, ut non vacet, ſed utrunque ſimul ſumptum unius verbi habeat vim: ut ἐὰν ὁ θεράπων λέξας τύχῃ, ideſt, λέξῃ, *ſi ſervus dixerit*, vel *ſi forte dixerit*.

Genitivi Participiorum ponuntur abſolute: ut ἐμοῦ καθεύδοντος, *me dormiente*.

Raro Nominativi, raro etiam Accuſativi, niſi cum ὡς, vel ὥσπερ.

Peculiare eſt illud: ταῦτα δόξαν, *cum hæc ita placuiſſent*.

In Imperſonalibus abſolute ponitur potius Nominativus, vel Accuſativus: ut δέον, *cum oporteat*, vel *cum oporteret*: ἐξόν, *cum liceat*, vel *liceret*, &c.

Reperitur tamen & Genitivus: ut πολὺ ὕσαντος, & πολλῷ ὕοντος, *Magnis imbribus*. Niſi forte hic ſubaudiatur Genitivus Διός.

Ceterum valde frequens eſt apud Græcos Figura Enallage, qua una Orationis pars pro alia ponitur, aut accidentia permutantur. Itaque & nomina pro adverbiis, &

& adverbia cùm articulo pro nominibus , & præpoſitiones pariter cum articulo pro iiſdem , & ſine articulo pro adverbiis , & rurſus pro nominibus participia ; itemque activum pro paſſivo , & viciſſim , & modum pro modo , tempus pro tempore , genus pro genere , caſum pro caſu , numerum pro numero uſurpant . Quæ quamvis vera a Gretſero tradantur , tamen magis ad notitiam , & Scriptorum intellectum , quam ad uſum valere debent .

Conjunctionis ἂν, apud Poetas κε, & κεν, uſus frequens, & obſervandus.

1. Δυνατικῶς, *Potentialiter* ſignificat, ſeu modum Potentialem ſupplet, adjungiturque fere omnibus Modis, & Temporibus : ſive præponatur , ſive poſtponatur .

Indicativ.

Præſ. δέμας οὐκ ἂν ὀρθῶς καπνοῦται : *corpus non recte fumet , vel fumaret .*

Imperf. οὐκ ἔλεγον ἂν τοῦτο , vel οὐκ ἂν ἔλεγον τοῦτο : *non dicerem hoc .*

Pluſq. Perf. ἐξήρπαστο ἂν τοιοῦτος : *ereptus fuiſſet homo ejuſmodi .*

Aor. 1. οὐδὲν ἂν ἔπραξε : *nihil feciſſet .*

Aor. 2. ἐκεῖνον ἂν ἐξέβαλον : *illum ejeciſſent .*

Optativ.

Præſ. εὐχοίμην ἂν : *optem .*

Præt. τετύφοιμι ἂν : *verberaverim* , vel *verberaviſſem .*

Aor. 1. γράψαιμι ἂν : *ſcriberem* , vel *ſcripſiſſem .*

Aor. 2. ὄλοιτο ἂν : *periret* , vel *periiſſet .*

Aor. Æol. σὺ γὰρ ἂν τοῦτο ποιήσειας ? *tu enim* ut *id feceris ?*

Fut. 1. οὐ πιστεύσοιμι ἂν τοῦτο : *non crediderim hoc .*

Subjunctiv.

Præſ. καλὸν ἂν ᾖ : *pulchrum ſit .*

Præt. μάτην ἂν κεκτώμεθα : *fruſtra poſſideremus .*

Infin.

Præſ. οἶμαί σε γράφειν ἂν : *puto , te ſcripturum .*

Aor. 1. ἐλπίζω χρήσασθαι ἂν : *ſpero , me uſurum .*

Aor.

Aor. 2. ἡγῦμαι πάντας ἂν εἰπεῖν: *puto, omnes dicturos fuiſſe.*
Fut. ὑπολαμβάνω ὑμᾶς καταφρονήσειν ἄν: *ſuſpicor, vos contempturos.*

Particip.

Præſ. σιωπῶ, ἔχων ἂν εἰπεῖν: *taceo habens, quæ poſſem dicere,* vel *cum poſſim dicere.*

Aor. 1. τῶν ἂν ἐλεγχθέντων: *eorum, qui redarguantur.*

Aor. 2. ὡς ἔποτ' ἂν ἐλθών: *ut qui nunquam venire poſſit,* vel *potuiſſet.*

2. Ἀορισολογικῶς, *Indefinite*; cum indefinitam loci, temporis, ac cæterorum id genus ſignificationem habet: quo modo fere cum Optativo, vel Subjunctivo conjungitur. Tunc autem Verbo tantum præponitur: ut ὅ τι ἂν λέγοις, *quidquid dicas*: ἐρώτα, ὁπόσα ἂν ἐθέλῃς, *interroga quæcunque voles.*

3. Παραπληρωματικῶς, *Abundanter*, cum nimirum particula ἂν abundat: ut, ἐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα ἀντὶ τῦ βίυ λάβοιμι ἄν, *ne lac quidem avium huic vitæ prætulerim.*

4. Ἐλλειπτικῶς, *Defective*, cum ἂν ſubintelligitur: ut πῶς τις πείθηται; quomodo aliquis obtemperaret?

Si Propoſitioni, cui inſerviat εἰ, reſpondeat Redditio, cui inſerviat ἄν, utraque effertur per hos Modos.

Per Indicativum.

εἰ ἐσωφρονεῖτε, ἐδ' ἂν ὠνομάζετε: *ſi ſaperetis, neque nominaretis.*

εἰ μὲν Ἀλέξανδρος ἤμην, ἔλαβον ἂν ταῦτα: *ſi eſſem Alexander, iſta accepiſſem.*

εἰ κατηγόρησε, κἀγὼ ἂν ἀπελογέμην: *ſi accuſaret, & ego defenderem.*

εἴ τις φίλων εἶδεν, ἐκ ἂν ἀνέγνω: *ſi quis amicorum vidiſſet, non cognoviſſet.*

Per Optativ.

εἰ τὶς θεὺς ἔχοι φίλυς, ἀρίστην μαντικὴν ἂν ἔχοι: *ſi Deos quis habeat amicos, optimam divinationem habet.*

εἰ ἀναγκαῖον εἴη ἀδικεῖν, ἢ ἀδικεῖσθαι, ἑλοίμην ἂν μᾶλλον ἀδικεῖσθαι, ἢ ἀδικεῖν: *ſi alterutrum neceſſe eſſet, facere, aut pati injuriam, mallem accipere, quam facere.*

ἐν

ἦσ' ἂν ἀμυναίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη: *profecto ulciſcerer, ſi poſſem.*

Per Optativum εἰ : *per Indicativum* ἂν.

εἰ δόξειε πάληθὲς αὐτῷ, εὐθὺς ἂν ἐπείσθη: *ſi verum illi viſum eſſet, ſtatim fuiſſet perſuaſus.*

εἰ λυπουμένην γ' ᾔσθοι, νιτάριον ἂν ὑπεκορίζετο: *ſi triſtem eſſe ſenſiſſet, Nitarium per blanditias appellabat.*

εἴ τινα λάβοιεν, ἀπέκτεινον: *ſi quem nacti eſſent, interficiebant. Hic* ἂν *ſubticetur.*

Per indicativum εἰ: *per Optativum* ἂν.

ἀνόητος ἂν εἴη, εἰ κατεφρόνησε: *ſtultus eſſet, ſi contempſiſſet.*

εἰ δή σοι ὑπείξομαι, δειλὸς ἂν καλοίμην: *ſi tibi cederem, ignavus vocarer.*

μακάριόν μέ τις θεῶν ἔμελλε θήσειν, εἰ τύχοιμι σῶν γάμων: *beatum me aliquis Deorum redditurus fuerat, ſi te uxorem duxiſſem: pro* εἰ ἔτυχον, ἔμελλεν ἂν.

De ἂν plura alia dabit longa animadverſio.

De Proſodia, ſive carminum ratione.

QUid ſit pes, quid tempus, quid ſyllaba, quid ſcanſio, præterimus tanquam nota ex Proſodia Latina. Hic tantum meminerint pueri, ε, ο, breves eſſe; η, ω, cum diphthongis omnibus longas eſſe natura; & α, ι, υ, aliquando breves, aliquando longas.

Scanſioni accidunt apud Græcos Apoſtrophus, Synecphoneſis, Diæreſis, & Cæſura.

Apoſtrophus eſt cum eliduntur α, ε, ι, ο, αι, οι, ſequente dictione a vocali vel diphthongo incipiente. Sed hoc pro carminis ratione vel obſervant, vel omittunt Græci, ut Homerus.

Ω' γύναι ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες.

O mulier maxime hoc verbum dixiſti verum.

Sæpe etiam ante conſonantes abjiciuntur vocales, & diphthongi, ut

Παρ' μέν οἱ ὥρια κεῖται ὅσα δρυὸς ἄκρα φέρουσι.

Adſunt ei fructus quotquot tempeſtive ferunt arbores.

Aliquando eliditur prima vocalis ſequentis dictionis:

nis: ὦ 'γαθὲ, *O bone*, ὦ 'ναξ, *O rex*, ὦ 'νθρωπος, *O homo*, *pro* ὦ ἄνθρωπος.

Συνίζησις (Synecphoneſis eſt duarum ſyllabarum in
Σύζευξις (unam contractio, ut Homer. Iliad. α.

Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς.

Cum aureo ſceptro, & ſupplicavit omnibus Achivis.

Et Iliad. β.

Τιμήσῃ, ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Honoraret, perderet autem multos apud naves Achivos.

Ita apud Latinos Lucretius l. 4. v. 731.

Quippe etenim multo magis hæc ſunt tenuia textu.

Diæreſis eſt, ubi ex una ſyllaba diſſecta fiunt duæ, ut πάϊς pro παῖς, *puer*, ἐΰφρων pro εὔφρων *hilaris*.

Cæſura eſt, cum poſt pedem abſolutum ſyllaba brevis in fine dictionis extenditur: eaque fit apud Græcos poſt primum, ſecundum, tertium, quartum, & etiam quintum pedem.

Ancipitum vocalium quantitas decem modis cognoſcitur.

Poſitione.	Derivatione.
Vocali ante vocalem.	Compoſitione.
Accentu.	Incremento.
Contractione.	Regula.
Dialecto.	Exemplo, ſeu auctoritate.

Poſitio.

Vocalis brevis ante duas conſonantes, aut duplicem in eadem dictione, aut in diverſis, poſitione longa eſt. Excipe ſi ſequens dictio incipiat a ξ, vel a σκ; tunc enim communis eſt. Hom. Iliad. 2. & 21. Heſiodus etiam primam corripit in πζάνῳ, quamvis in eadem dictione, in Scuto Hercul. v. 141.

σ tamen aliquando eliditur nulla poſitione facta. Aratus.

Ὥρῃ ἑσπερίῃ κρώζει πολύφωνος κορώνη.

Hora veſpertina crocitat clamoſa cornix.

Ut nonnunquam apud Latinos: Cicero in Aratum.

Delphinus jacet haud nimio luſtratu' nitore.

Vocalis brevis ante mutam ſequente liquida ſive ejuſdem, ſive diverſæ dictionis, communis redditur,

ut

ut etiam ante πτ, κτ, μν, & nonnunquam ante ſolam liquidam, ut apud Homerum, Iliad. α.

αὐτοὺς δ' ἑλώρια τεῦχε κύνεσσι.

fecit ipſos eſcas canibus.

Et Iliad. 22.

Πολλὰ λισσόμενοι, οὐδ' Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθον.

Multa precantes, neque Hectori animum flectebant.

Ceterum vocalis longa, aut anceps producta nunquam in his poſitionibus communis eſt.

Vocalis ante vocalem.

Vocales longæ, & diphthongi breves eſſe poſſunt, ſi Vocalem, aut diphthongum præcedant; quod frequens eſt in diverſis dictionibus, at in eadem rarius.

Accentus.

Ultima brevis eſt, quando penultima circumflectitur, ut μοῦσα. Cum penultima natura longa accentum acutum habet, anceps, quæ eſt in ultima, producitur, ut ἡ ὥρα, *hora*. Quando maſculinum habet accentum in antepenultima, in ρος, & ος, purum, fœmininum ejus longum eſt in ultima, ut ἅγιος, ἁγία.

Si anceps habeat acutum in penultima, ultima brevis erit, ut ἡ φύσις, *natura*.

Omnis ſyllaba circumflexa longa eſt natura, ut πῦρ, *ignis*.

Contractio.

Omnis ſyllaba ex contractione facta longa eſt, ut ἐβόαε, ἐβόα.

Dialectus.

(Doricum natum ex η longum eſt, ut φάμα pro
(φήμη, *fama*.

A (Æolicum breve eſt, ut νύμφα pro νύμφη, *nympha*.

(Jonicum breve eſt in penultimis præteritorum, ut γέγαα, pro γέγηκα a γάω, *naſcor*, μέμαα pro μέμηκα a μάω, *cupio* (de obliquis tamen Præteriti Participii μεμαὼς modo brevibus, modo longis vide infra in Catalogo) βέβαα pro βέβηκα a βαίνω, *eo*; & in tertiis perſonis pluralibus paſſivis, & mediis, ut τετύφαται, pro τετυμμένοι εἰσὶ, τυψαίατο pro τύψαιντο, &c. ἕαται, pro ἧνται, *ſedent*, κέαται pro κεῖνται, *jacent*.

A Jo-

A Jonice interpoſitum verbis in αω, longa ſyllaba antecedente producitur, ut μαιμάα pro μαιμᾷ, a μαιμάω, *vehementer deſidero*; præcedente brevi, corripitur, ut βοάα pro βοᾷ, a βοάω, *clamo*, ἀντιάαν pro ἀντιᾷν, ab ἀντιάω, *occurro*. Producitur etiam in tertiis perſonis Jonicis verborum in μι, ut τιθέασι.

A natum ex η per diæreſin Atticam breve eſt, ut ἦγα, ἔαγα, *fractus ſum*; ἧλων, ἑάλων *captus ſum*.

Ancipites quoque poſt reſolutionem diphthongi propriæ, vel impropriæ plerumque corripiuntur, ut πάϊς. pro παῖς, *puer*, ἀΐδης pro ᾅδης, *Orcus*.

Derivatio.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem plerumque ſortiuntur, ut νικάω, *vinco*, νίκη, *victoria*, ὁ νικητὴς, *victor*, prima ubique longa: ἔφυγον, *fugi*, φυγὴ, *fuga*, penultima utrobique brevi. Sed producuntur ὁ καὶ ἡ ἀΐδιος, *æternus*, & ὁ καὶ ἡ ἀέναος, *perennis*, ab ἀεὶ *ſemper*, prima brevi; & corripiuntur λύσις, *diſſolutio*, φύσις, *natura*, a λέλυσαι, πέφυσαι, penultima longa, & alia quædam.

Compoſitio.

Compoſita ſimplicium quantitatem fere ſequuntur, ut ἡ τιμὴ, *honor*, ὁ καὶ ἡ ἄτιμος, *inhonorus*, penultima longa, ἡ φράσις, *locutio*, ἡ μετάφρασις, *interpretatio*, penultima brevi.

A privativa particula in compoſitione corripitur, ut ἄτιμος, *inhonorus*, ἀκλεὴς, *inglorius*. Particulæ etiam ζα, αρι, ερι, βρι, δυς, in compoſitione repertæ corripiuntur.

Incrementum Nominum.

A Incrementum Æolicum genitivorum longum eſt, ut Αἰνείαο, Μουσάων.

A in-

A incrementum quintæ declinationis breve eſt in

- Neutris α, ας, αρ, ut σῶμα, *corpus*, κρέας, *caro*, νέκταρ, *nectar*. Sed tamen κέρατα producit Anacreon Od. 2.
- Fœmininis, & maſculinis in ας, ut ἡ Παλλὰς, *Pallas*; ὁ μέλας, *niger*; in nominibus in ψ, ut Ἄραψ, βος; & plurimis in ξ, ut κόλαξ, κος, *adulator*.
- Maſculinis & fœmininis in αρ, & λς, ut ὁ μάκαρ, *beatus*; ἡ ἅλς, *mare*. Excipe ψὰρ, ψαρὸς, *ſturnus*, cujus incrementum longum, & Κὰρ, Καρὸς, *ex Caria*, cujus commune.

Genitivus in ανος longus eſt, quod patet aliquando ex accentu; ut Τιτὰν, Τιτᾶνος, Πὰν, Πανὸς, *Pan*, præter τάλανος, & μέλανος.

Genitivus in αος, a nominibus in αυς, brevis eſt, ut ναῦς, *navis*, ναὸς; & in nominibus, quæ Syncopen patiuntur, πατράσι, ἀνδράσι, μητράσι, &c. brevia ſunt: at πᾶσι longum, ut patet ex accentu, & inde compoſita ἅπασι, & σύμπασι; quibus adde Dativum γίγασι.

Incrementum.

Incrementum

breve eſt in
- Nominibus neutrius generis, ut τὸ μέλι, μέλιτος.
- Fœmininis & maſculinis Barytonis, in ιος, ιδος, & ιτος, ut ἔρις, ἔριδος.
- Fœmininis acutitonis in ιδος, ut ἡ πατρὶς πατρίδος.

longum eſt in
- Fœmininis, & maſculinis, quæ duas habent terminationes in recto, ut δελφὶς, & δελφὶν, δελφῖνος, ἀκτὶς, & ἀκτὶν, ἀκτῖνος.
- Monoſyllabis, ut ὁ vel ἡ θὶν, θινὸς, *littus*; ἡ ῥὶν, *naſus*; ἡ ἶν, vel ἶς, *fibra*; ὁ λῖς, vel λῖν, Gen. λιὸς, *leo*; λῖς, λιτὸς, *pannus*; ſed Δὶς, Διὸς, *Jupiter* corripitur, ut & τὶς τινὸς infinitum, & τίς, τίνος interrogativum cum ſuis compoſitis. Item ὄρνις, ὄρνιθος, *avis*, penultima longa, & ἐϋκνήμιδες, *bene ocreati*, paſſim apud Homerum, & nonnulla alia in ιδος, quę notantur infra in Catalogo.

I in

I incrementum nominum in ιξ, & ιψ, in quamplurimis breve eſt, ut θρὶξ, τριχὸς, *capillus*; ὁ χέρνιψ, χέρνιβος, *pollubrum*.

Υ *Incrementum*.

Υ incrementum breve eſt a
- Nominibus monoſyllabis in υς, ὁ μῦς, *mus*, μυὸς; cujus tamen Genitivus pluralis producitur ab Homer. in Batrachomyomach.
- Neutris in υ, τὸ γόνυ, γόνυος, *genu*. At commune habet τὸ δάκρυ, δάκρυος, *lacryma*, apud Nazianz. Anecd. Epigr. 82.
- Paroxytonis, oxytonis, & circumflexis in υς, & υρ, ὁ νέκυς, νέκυος, *mortuus*, ὁ μάρτυρ, μάρτυρος, *teſtis*. Producuntur pauca quædam, de quibus conſule Catalogum.

Nomina in υν, quæ etiam in υς deſinunt, producuntur, ut φόρκυς, & φόρκυν, φόρκυνος, *Phorcys*.

Nomina in ξ, ψ, fere habent breve incrementum, ut ὁ ὄνυξ, ὄνυχος, *unguis*; ὁ χάλυψ, χάλυβος, *chalybs*.

Excipiuntur γρὺψ, γρυπὸς, *gryps*; γὺψ, γυπὸς, *vultur*, κῆρυξ, κήρυκος, *præco*, & alia quædam notata in Catalogo.

Quantitas verborum.

Immutabilis vocalis eandem quantitatem habebit in imperfecto tam activo, quam paſſivo omnium modorum, etiam in participiis, quam habet in præſenti, ut κρίνω, *judico*, ἔκρινον, κρίνομαι, ἐκρινόμην, κρινόμενος, ſyllaba κρι ubique longa.

Verba in ύω, producunt penultimam in præſenti, & imperfecto, ut μολύνω, *contamino*.

Verba in άνω penultimam corripiunt: præterea quæ formantur a futuro, ut αὐξάνω, ab αὐξήσω, & pauca quædam notata in Catalogo.

Verba in ύω, & ίω quodammodo in penultima ſunt communia.

Quantitas in Futuris, & Aoriſtis.

Quantitas Futurorum, & Aoriſtorum ex Verborum for-

formatione ſatis conſtat. Nonnulli tamen obſervant, Futuri primi, & *Aoriſti* primi in quarta conjugatione penultimam *eſſe brevem* in verbis, quæ ſequuntur tertiam. Idem volunt in verbis ſextæ in άω niſi ρ, vel vocalis præcedit α, tunc enim α longum erit, ut in δράω, *facio*, θεάω, *ſpecto*.

Quantitas in Præteritis.

Si anceps ſit brevis in Futuro, vel Aoriſto primo, brevis quoque eſt in præterito perfecto activo, & paſſivo, & in Aoriſto, & in Futuro primo paſſivo omnium modorum, ut γελάω, γελάσω, γεγέλακα, *rideo*. Multo autem magis in his temporibus anceps brevis erit, ſi penultima Futuri activi ſit brevis natura, quamvis penultima Aoriſti ſit longa, ut τείνω, *tendo*, τενῶ, τέτακα.

Quoties ex Præterito vel κ, vel ſimul etiam vocalis abjicitur, anceps, quæ remanet, brevis eſt, licet antea fuerit longa, ut πέφυκα, πέφυα, δέδοικα, δέδια.

In Verborum repetitionibus ſive Atticis, ſive non, ancipites breves ſunt, ut ἀκήκοα ab ἀκούω, *audio*, τιτρώσκω, *vulnero*, τιταίνω, *intendo*, *vel punio*, ἀκάχημαι pro ἄχημαι, *doleo*, &c.

A creſcens verborum corripitur, ut τετύφατον, τετύφαμεν, ἐτύψατε, ἐτυψάμεθον, ἐτυψάμεθα: ante σι producitur, ut τετύφασι; Mimnermus:

Οὐκ ἀγαθόν· κῆρες δὲ παρεστήκασι μέλαιναι.

Non bonum: Parcæ autem nigræ nobis aſtant.

Corripitur tamen λελόγχασι ab Homer. Odyſ. 11.

Breve quoque eſt α in aor. 1. Imper. act. ut τυψάτω, τύψατον, τύψατε, & in ſingulari aor. 1. Indic. med., ut ἐτυψάμην, ἐτύψατο, & in Participio, ut τυψάμενος.

At Participium fœmininum aor. 1. act. in ασα longum eſt, ut τύψασα.

Corripitur quoque α Infinitivi in Paragoge Attica, & Dorica, ut κατακτάμεναι pro κατακτεῖναι, *occidere*.

Quantitas Verborum in μι.

Propria reduplicatio verborum in μι, niſi obſtet poſitio, brevis eſt: impropria fere longa.

A ſe-

A ſecundæ conjugationis corripitur ubique ; ſed producuntur perſonæ in *ασι*.

Υ quartæ conjugationis in ſingulari activæ vocis producitur ; at in duali, & plurali (præterquam Aoriſti 2, ut *ἐδύτην*, *ἔδυτε*, a *δῦμι*) & in toto paſſivo, & medio corripitur. De verbo *ὄμνυμι* vide in Catalogo.

In imperativo ſingulari corripitur *υ* in polyſyllabis, in diſſyllabis producitur, ut *κλῦθί μευ ἀργυρότοξε*, *Audi me Apollo*.

Regulæ de primis, & mediis ſyllabis nominum.

Anceps vocalis ante aliam, ſive brevem, ſive longam, non corripitur neceſſario, ut apud Latinos.

A in ſuperlativo ſemper corripitur, ut *σοφώτατος*.

Nomina in *ια* acutitona, quæ habent ultimam longam, penultimam corripiunt, ut *Μαρία*, *φιλία*.

Excipe *αἰκία*, *plaga*, *ἀνία*, *triſtitia* ; *κονία*, *pulvis* ; *καλιά*, *nidus* ; *ὁρμιά*, *linea piſcatoris* ; quorum hoc *ι* habet longum, cetera vero commune. Penultimam quoque in *σοφία* producit Theocritus, ſeu quis alius auctor in Syringe, & in *κακοεργία* Homer. Odyſ. 22.

I breve eſt in
- Diminutivis in *ιον*, ut *κοράσιον*, *puellulus*.
- Comparativis neutris, ut *ἥδιον*, *ſuavius*.
- Multis adjectivis in *ιος*, ut *ἄξιος*, *dignus*.
- Multis ſubſtantivis, ut *βίος*, *vita*.
- Nominibus poſſeſſivis, & materialibus in *ινος*, ut *ἀνθρώπινος*, *humanus* ; *λίθινος*, *lapideus*
- Illis item, quæ tempus ſignificant, ut *εἰαρινὸς*, *vernus*, *θερινὸς*, *æſtivus*.
- Patronymica quoque in *αδης*, & *ιδης*, brevia ſunt, præter *Ὀϊλιάδης*, *Oilei filius*.

Υ in pronominibus producitur: *ὑμεῖς*, *ὑμῶν*, *ὑμῖν*, *ὑμᾶς*.

In nominibus polyſyllabis in *ύνη*, & *ύτης*, *υ* corripitur, ut *γηθοσύνη*, *gaudium* ; *βραδύτης*, *tarditas* ; *γλυκύτης*, *dulcedo*.

Præpoſitionum penultimæ ancipites breves ſunt, ut *ἀπὸ*, *διὰ*, *ὑπὸ*.

Exemplum ſeu authoritas.

Ultima ratio cognoſcendæ quantitatis ſyllabæ eſt ex-

P em-

emplum, ſeu authoritas, eademque optima, certiſſima, & facillima, quam Poetarum lectio multo facilius, & ex Poetarum exemplis concinnatus Catalogus, quam regularum multitudo, ſuppeditabit.

De ultimis ſyllabis.

A finita corripiuntur, ut ἡ τράπεζα, *menſa*, item μαῖα, μοῖρα, τύψασα, τέτυφα, ἵνα.

Producuntur

- Nomina in εα, ut θέα, *ſpectaculum*, in δα, & θα, in εια, a verbis in εύω, ut προφητεία, & in ια, præter δῖα μία, πότνια.
- Polyſyllaba in αία, ut σελήναία, cum Adjectivis in οία, ut ὅμοιος, οία.
- Nomina in ρα non præcedente diphthongo, ut χαρά, *gaudium*. Corripitur tamen Σάῤῥα, *Sara*, a Nazianz. Anecd. Epigr. 84.
- Nomina oxytona ſecundæ ſimplicium, ut ἀνθηρά.
- Articuli fœminini numeri dualis, ut τά.
- Vocativus nominum in ας primæ declinationis, ut ὦ Αἰνεία. Sed nominum in ης corripitur.
- Dualis primæ, & ſecundæ declinationis.
- Vocativi Poetici, ut ὦ πολυδάμα.
- A Doricum in Genitivo, ut τῶ Αἰνεία pro Αἰνείου.

Αν finita corripiuntur, ut τράπεζαν, ἔτυψαν, μέλαν.

Excipiuntur

- Πᾶν; niſi in compoſitis: nomina maſculina in αν, ut Τιτὰν, & Adverbia, ut πέραν, *ultra*, λίαν, *valde*. Sed ὅταν, *quando*, corripitur.
- Αν primæ, ut Αἰνείαν, & ſecundæ declinationis, ſi habet α longum in Nominativo, ut φιλίαν, &c.

Αρ finita corripiuntur, ut νέκταρ, ὄναρ, αὐτὰρ, ἄφαρ. Monoſyllaba κὰρ, ψὰρ, producuntur.

Ας finita producuntur: ut Αἰνείας, τὰς μούσας, ὁ Αἴας, τύψας.

Æoles tamen corripiunt ας in accuſat. plur. primæ & ſecundæ declinationis, & in nominativo ſingulari participiorum.

Cor-

Corripiuntur:

- Fœminina in *ας*, ut *λαμπὰς*; maſculina, ut *ὁ μέλας*, *μέγας*; neutra, ut *τὸ σέλας*, *lumen*.
- Item Adverbia, ut *ἑκὰς*, *ἀτρέμας*.
- Item accuſativi plurales quintæ declinationis ſimplicium, ut *Τιτᾶνας*, & *ἡμέας*, *ὑμέας*, *σφέας*.
- Item ſecundæ Verborum perſonæ ſingulares in *ας*, ut *ἔτυψας*, *τέτυφας*, *τέτυπας*; exceptis iis, quæ contrahuntur, ut *βοᾷς*.

I finita brevia ſunt, ut *μέλι*, *ὄπι*, *βίηφι*.

Producuntur:

- Adverbia, & pronomina aucta per paragogen; ut *νωὶ*, *ὑποί*.
- Item *ι* ab Atticis ex *ε*, vel *ο*, vel *α* factum, ut *ὁδὶ* pro *ὅδε*, *ταυτὶ* pro *ταῦτα*, *τουτὶ* pro *τοῦτο*.
- Item *κοὶ*, & nomina litterarum, ut *ξῖ*, *πῖ*.

Iν finita corripiuntur, ut *πρὶν*, *πάλιν*, *ἔριν*, *μὶν*, *νὶν*, *σὶν*, *τεὶν*, & ſyllabæ, quibus *ν* additur: ut *τύπτουσιν*, *ἐστὶν*.

Nomina duarum terminationum, ut *ῥὶν*, *λῖν*, *δελφὶν*, *ἀκτὶν*, producuntur. Item Dativi *ἡμῖν*, & *ὑμῖν*, ut patet ex accentu; corripiuntur tamen, ſi ex periſpomenis fiant properiſpomeni, aut oxytoni, aut paroxytoni, *ἧμιν*, *ἡμὶν*, *ὑμὶν*, *ἄμμιν*, *ὔμμιν*.

Iς finita corripiuntur, ut *πόλις*, *ἔρις*, *ἔριδος*, *τυραννὶς*, *τυραννίδος*; *δὶς*, *τρὶς*, cum ejuſmodi adverbiis.

Producuntur:

- Quorum augmentum eſt longum, qualia ſunt, *ῥὶς*, *δελφὶς*, *ὄρνις*, *κνημὶς*, *σφραγὶς*, & *κληὶς*.
- Item monoſyllaba, præter *τὶς* indefinitum.

Υ finita corripiuntur, *σὺ*, *τὺ*, *δάκρυ*, *γλυκὺ*, *ἔϋ* pro *εὖ* cum ſuis ſimilibus.

Producuntur {
- Adverbia fictitia, *ὖ ὖ*, & *γρὺ*, & aliquando *ἀντικρύ*.
- Nomina literarum, ut *μῦ*, *νῦ*.
- Tertiæ perſonæ ſingulares quartæ conjugationis in *μι*, in Imperfecto, & Aoriſto ſecundo, ut *ἔδυ*, *ἔφυ*.

Υν finita corripiuntur, ut *πολλῶν*, *βραδὺν*, *ζεύγνὺν*, *σὺν*, *νὺν* & *τοίνυν* conjunctiones.

Producuntur {
- Circumflexa; *νῦν*, *nunc*, *μῦν*, &c.
- Dicatalecta, quæ duas habent terminationes in recto.
- Item quæ *υς* in nominat. habent longum, ut *ἰλὺς*, *limus*; *ἰχθὺς*, *piſcis*.
- Primæ perſonæ verborum in *μι*, ut *ἐζεύγνυν*.

Υρ finita longa ſunt, ut *ὀψίθυρ*, *ſuſurrus*; *τὸ πῦρ*, *ignis*, quod tamen in obliquis breve.

In *υς* deſinentia corripiuntur, ut *βαθὺς*, *profundus*, *βαρὺς*, *gravis*, *κόρυς*, *galea*.

Producuntur {
- *Κώμυς*, *κώμυθος*, *faſciculus*, *ἄρκυς*, *ἀχλὺς*, & monoſyllaba, ut *μῦς*.
- Secundæ perſonæ ſingulares, & participia in *υς* verborum in *μι*, ut *ζεύγνυς*, *ἐζεύγνυς*, *ὁ ζευγνύς*.
- Subſtantiva oxytona, quæ declinantur per *ος* purum, ut *ἰλὺς*: ſed in *ἰχθὺς*, *υ* eſt anceps.
- Dicatalecta, ut *φόρκυς*.

Poetica Licentia.

Hæ ſunt regulæ, obſervatione digniſſimæ de ſyllabarum quantitate: ſed quodammodo infinita eſt Poetarum licentia, qui interdum longas corripiunt, aut breves producunt, metri neceſſitate coacti, ut cum tres, vel plures breves concurrunt in aliquo vocabulo, ut in his *ἀθάνατος*, *πριαμίδης*, primam ſyllabam, quæ per ſe brevis eſt, extendant. Ad hæc, ancipitem in eadem dictione, in eodem verſu & producunt, & corripiunt: ut

Ἄρες, Ἄρες, *βροτολοιγὲ*, *μιαιφόνε*, *τειχεσιπλῆτα*.

Mars,

Mars, Mars, homicida, ſanguinarie, mœnium ſubverſor.

Et monoſyllaba brevia eo ipſo, quod monoſyllaba ſunt, ſæpe producunt, ut τὲ, μὶν, τὶς, &c.

CATALOGUS DICTIONUM, in quibus Ancipites Vocales producuntur.

A *In Antepenultimis Syllabis productum.*

1. A ante Vocalem, ἀάατος medium α producit, ἀέναος, ἄεθλος, ἀΐδιος: ἀηθαλής, ἄικες, ἀικὴ, ἀΐσσω (compoſitum tamen ὑπαΐσσω modo corripit Iliad. φ. v. 126. modo producit ibid. v. 234.) ἀκράαντος, ἄωτες, ἀχαϊκός. βιάομαι, βυγάϊος, ἐκραάνθην, ἐλάϊνος, ἰάομαι. κάαίγδην, κεράατα, κράατα. λάεσι lapidibus, Orpheus. λαΐφος, λάινος, λαΐνεος, λαοδάμεια, & reliqua a λαός. ξυνάορος. πραΰνω, ἄασε nocuit. ῥᾴϊστα, ταΰγετον, τεράατα, πετράορος.

Anceps eſt ἀέδω, ἀίω, γραΐδιον, & Genitivus ἄϊδος. Præteritum quoque Participii μεμαὼς longum habet α in obliquis, ſi inflectantur per ο, ut μεμαότες; breve, ſi inflectantur Poetice per ω, ut μεμαῶτες.

2. Αγ. ἰθαγενής. ναυαγέω, quia ναυηγέω, νεαγενὴς, quia νεηγενής. ῥαγίζω, σφραγίζομαι, τιμαγήτης. φαγῖνος, quia φηγῖνος.

3. Αδ. ἀδινκὼς, ὄτος, ῥᾴδιος.

4. Αθ. γαθυλλὶς, ῥᾴθυμος.

5. Ακ. ἀκέστος, διάκονος, διακόσιος, τριακόσιος, &c. λακέω (corripitur tamen a Theocr. Idyl. β. v. 24.) μακεδανός, συρακόσιος, φαλακία.

6. Αλ. ἀλέα calor, ἄληκτος, ἀλοσύνη, ἀναλίσκω, ἀνάλωσις, κεφαλῆνες, σταλαγμός, φαλάινη. ἀναλῶσαι corripitur in Ariſtoph. πλύτῳ, verſu 381.

Anceps μαλακός.

7. Αμ. ἄμητος, ἀμητός, ἀπαμάω, δαμίωνες, ἀδαμίττος.

Indiff. ἀμάω.

8. Αν. ἀνέφελος, ἀνεψιός, ἀνύμενος, δάναβις, καταντομαι, κρανίον, κράνεον, κρανώνειος, μανικὸς, νεανίας, πασανιδὲς,

Commune, ἀγανόφρων.

9. Απ. ἀπάλαμνος, ἄπειρος, pro ἤπειρος, ἀπεννῖνος, ἀπιδανὸς, δραπέτης, δραπετίδης, νάπεα. Anceps ἀπόλλων.

10. Αρ. ἀράομαι, ἀρητή, ἄρητος, ἀρητὴρ, ἀρήτειρα, ἀρίων urbs, ἄριστον prandium, ἀμαρακὶς, κάραβος, κακίων, καρύομαι.

11. Ασ. ἀσιάδης, ἀσωπὸς, διπλάσιος, quia διπλήσιος: ἐπαράσιμος, ἀκρασία, ἰάσιμος, κοράσιον, πασιφάη, πασιφαής. πάσασθαι pro κτήσασθαι primam producit: pro γλάσασθαι corripit.

12. Ατ. ἀπάλω, ἄτερος, ἀτηρὸς, βατήριον, διδυματόκος, θάτερον, λατομία, λατύπος.

14. Αφ. ἐπάφιος.

15. Αχ. τράχηρος.

In Penultimis.

1. A ante vocalem. αἰθεραὶς, ἀκραὴς, ἀμφιάραος, ἀχραὶς, ἄων, δαὴρ, ἀκραὴς, δαὶς, κράας, λάας, λάϊγξ. λαὸς, λαὶς, ναὶς, ναὸς, παμφαὴς, παὸς, πολυάϊξ, πραὴς, πρᾶος, πράως, πτολεμαῒς, ῥάων, φᾶος, χάων. Et compoſita ab ἄω: ἀνιαὴς, βαρυαὴς, δυσαὴς, ζαὴς. Et in αων per ονος declinata: ut ἀλημάων, ἀμυθάων, ἀρετάων, διϛυμάων, ἱκετάων, λυκάων, μαχάων, ὀπάων, προπάων, σιωπάων, τυφάων. Sic ποσειδάων, propter ambientes longas. Verba in αω purum, & ραω, producuntur: ut ἐάω, περάω. Excipe ἀμφιάω, ἐψιάω, propter ambientes. ἐπίχραον corripitur. Producitur & πεινάω, propter ambientes. Item κάω, & κλάω, pro καίω, & κλαίω.

Indifferentia ſunt ἀὴρ, ἄορ, ἴλαος.

2. Αγ. ἀαγὴς, ἀγὴς, δαγὴς, ἔαγε, ἰαγὼς, πελαγὴ, πεπραγὼς, σφαγὶς, πάγος.

3. Αδ. ἆδος, ἔαδε, ἑαδὼς, λάδας, λάδων, οἰλάδης. Alias Patronymica in αδης & ιδης corripiuntur. σπαδὸς, σπάδιξ.

4. Αθ. ἆθλον, κράθος, πεπραθεὶς, πραθεὶς.

5. Ακ. ἆκις fluvius, ἄκων invitus, δᾶκος, θρᾴκη, λέλακας ſtrepis. οἴακες, ab οἴαξ.

Commune σάκος.

6. Αλ. ἆλες, ἀμάλη. δαλὸς, κᾶλον lignum. ὀμφάλη, πε-

πεντηκονταχέφαλ☉, σαλὴμ, σαρδανάπαλ☉, σύμφαλ☉, ἄλις, τρικέφαλ☉.

Commune καλός.

7. Αμ. ἀμὸς. (corripitur 27. Idyl. Theocriti.) δᾶμις, δάμων, πέπραμαι, συγκέκραμαι, τἀμὰ mea, φραςίδαμ☉: βάλσαμον Nicander Theriac. V. 947. producit.

Verbalia in μα purum longa ſunt: ut, νᾶμα, θυμίαμα, ὅραμα, χρῖμα, θῦμα. Excipe a μι: ut, δόμα.

8. Αν. ἀγαθάνωρ, ἀγάναξ, ἀγάνωρ, βεάνωρ, ἔραν☉, ἴαν☉, ἱκάνω: ἵκανε commune invenitur. καπάνεται conſumitur. κιχάνω, μαρπνικανὸς, νεᾶνις, νικάνωρ, τεθνᾶναι, τρίχραν☉, φθάνω. Item diſſyllaba in αν☉ acuta, ut δανὸς, τρανός. Et Gentilia in αν☉, & ανις, ut βρεττανὸς, βρεττανὶς.

Indifferentia, ἄνω pro ἀνύω, ἀνὴρ, ἱκανὸς, ἰσλιανός.

6. Απ. ἄναπ☉ fluvius, ἆπις, ἰάπυξ, νᾶπυ, πρίαπ☉, σάραπις.

10. Αρ. ἆρα numquid, αἴσαρ☉ fluvius, ἄμάρας, θυμαρὴς, καρὶς piſcis, κατάρα, λαρὸς, νάρων fluvius, πάραρ☉, παρὸς, πνάρα, φᾶρις, φᾶρ☉. Communia ſunt ἀρὰ, ἄρης, μυσαρός.

11. Ασ. ἅπασι Dativus, ἆσις, ἄσον, γίγασι Dativus, ἄσ☉, ἴασον, κρᾶσις, μάσις urbs, πρᾶσις, φασὶ, φᾶσις.

Verba in αω purum & ρεω penultimam Futuri, & Aoriſti producunt: ut ἐάσω, εἶασα: ὁράσω, γηράσω, πειράσω, φυράσω. γέλασαν Epentheſis producit ut alia multa. Iliad. 10. V. 299. εἴασεν ἕκτωρ, corripitur.

Verba in αζω dant ας breve: ut, ἀντιάσω, θαύμασε, κολάσας, quia anceps ante ζ natura brevis eſt. Sic πλάττω, πλάσω. πελάσσας Epentheſi producitur.

12. Ατ. ἀθέατ☉, ἀόρατ☉, ἀπείρατ☉, ἀπροσόρατ☉, ἄρατ☉, ἆτ☉, ἄτη, ab ἄατ☉ & ἀάτη: (ἄτη tamen corripit Sappho) γεγάατε Præteritum. διμάτωρ, ἄφράτης, θέατρον, θεατὸς, ἰατρὸς, κείρατ☉ fluvius, κρατὴρ: λύσατε, aor. 1. imperat. Iliad. 1. ſed varie legitur: ὀλέσατε Aoriſtus: κέρατα, 2. ode Anacreontis: φράτηρ.

Sic Lapidum nomina, & Gentilia: ut, ἀχάτης, γαγάτης

formatione ſatis conſtat. Nonnulli tamen obſervant, Futuri primi, & Aoriſti primi in quarta conjugatione penultimam eſſe brevem in verbis, quæ ſequuntur tertiam. Idem volunt in verbis ſextæ in άω niſi ρ, vel vocalis præcedit α, tunc enim α longum erit, ut in δράω, *facio*, θεάω, *ſpecto*.

Quantitas in Præteritis.

Si anceps ſit brevis in Futuro, vel Aoriſto primo, brevis quoque eſt in præterito perfecto activo, & paſſivo, & in Aoriſto, & in Futuro primo paſſivo omnium modorum, ut γελάω, γελάσω, γεγέλακα, *rideo*. Multo autem magis in his temporibus anceps brevis erit, ſi penultima Futuri activi ſit brevis natura, quamvis penultima Aoriſti ſit longa, ut τείνω, *tendo*, τενῶ, τέτακα.

Quoties ex Præterito vel κ, vel ſimul etiam vocalis abjicitur, anceps, quæ remanet, brevis eſt, licet antea fuerit longa, ut πέφυκα, πέφυα, δέδοικα, δέδια.

In Verborum repetitionibus ſive Atticis, ſive non, ancipites breves ſunt, ut ἀκήκοα ab ἀκύω, *audio*, τιτρώσκω, *vulnero*, ἀτιτάλλω, *intendo*, *vel punio*, ἀκάχημαι pro ἄχημαι, *doleo*, &c.

A creſcens verborum corripitur, ut τετύφατον, τετύφαμεν, ἐτύψατε, ἐτυψάμεθον, ἐτυψάμεθα: ante σι producitur, ut τετύφασι; Mimnermus:

Οὐκ ἀγαθὸν· κῆρες δὲ παρεστήκασι μέλαιναι.

Non bonum: Parcæ autem nigræ nobis aſtant.

Corripitur tamen λελόγχασι ab Homer. Odyſ. 11.

Breve quoque eſt α in aor. 1. Imper. act. ut τυψάτω, τύψατον, τύψατε, & in ſingulari aor. 1. Indic. med., ut ἐτυψάμην, ἐτύψατο, & in Participio, ut τυψάμενος.

At Participium fœmininum aor. 1. act. in ασα longum eſt, ut τύψασα.

Corripitur quoque α Infinitivi in Paragoge Attica, & Dorica, ut κατακτάμεναι pro κατακτᾶναι, *occidere*.

Quantitas Verborum in μι.

Propria reduplicatio verborum in μι, niſi obſtet poſitio, brevis eſt: impropria fere longa.

A ſe-

A ſecundæ conjugationis corripitur ubique ; ſed producuntur perſonæ in ασι.

Υ quartæ conjugationis in ſingulari activæ vocis producitur ; at in duali, & plurali (præterquam Aoriſti 2, ut ἐδύτην, ἔδυτε, a δῦμι) & in toto paſſivo, & medio corripitur. De verbo ὄμνυμι vide in Catalogo.

In imperativo ſingulari corripitur υ in polyſyllabis, in diſſyllabis producitur, ut κλῦθί μευ ἀργυρότοξε, *Audi me Apollo*.

Regulæ de primis, & mediis ſyllabis nominum.

Anceps vocalis ante aliam, ſive brevem, ſive longam, non corripitur neceſſario, ut apud Latinos.

A in ſuperlativo ſemper corripitur, ut σοφώτατος.

Nomina in ια acutitona, quæ habent ultimam longam, penultimam corripiunt, ut Μαρία, φιλία.

Excipe αἰκία, *plaga*, ἀνία, *triſtitia*; κονία, *pulvis*: καλιά, *nidus*; ὁρμιά, *linea piſcatoris*; quorum hoc ι habet longum, cetera vero commune. Penultimam quoque in σοφία producit Theocritus, ſeu quis alius auctor in Syringe, & in κακοεργία Homer. Odyſſ. 22.

I breve eſt in

- Diminutivis in ιον, ut κοράσιον, *puellulus*.
- Comparativis neutris, ut ἥδιον, *ſuavius*.
- Multis adjectivis in ιος, ut ἄξιος, *dignus*.
- Multis ſubſtantivis, ut βίος, *vita*.
- Nominibus poſſeſſivis, & materialibus in ινος, ut ἀνθρώπινος, *humanus*; λίθινος, *lapideus*.
- Illis item, quæ tempus ſignificant, ut εἰαρινός, *vernus*, θερινός, *æſtivus*.
- Patronymica quoque in αδης, & ιδης, brevia ſunt, præter Ὀϊλιάδης, *Oilei filius*.

Υ in pronominibus producitur: ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

In nominibus polyſyllabis in υνη, & υτης, υ corripitur, ut γηθοσύνη, *gaudium*; βραδύτης, *tarditas*; γλυκύτης, *dulcedo*.

Præpoſitionum penultimæ ancipites breves ſunt, ut ἀπὸ, διὰ, ὑπὸ.

Exemplum ſeu authoritas.

Ultima ratio cognoſcendæ quantitatis ſyllabæ eſt ex-

emplum, ſeu authoritas, eademque optima, certiſſima, & facillima, quam Poetarum lectio multo facilius, & ex Poetarum exemplis concinnatus Catalogus, quam regularum multitudo, ſuppeditabit.

De ultimis ſyllabis.

A finita corripiuntur, ut ἡ τράπεζα, *menſa*, item μαῖα, μοῖρα, τύψασα, τέτυφα, ἵνα.

Producuntur:

- Nomina in εα, ut θέα, *ſpectaculum*, in δα, & θα, in εια, a verbis in εύω, ut προφητεία, & in ια, præter δῖα μία, πότνια.
- Polyſyllaba in αία, ut σελλωαία, cum Adjectivis in οία, ut ὅμοιος, οία.
- Nomina in ρα non præcedente diphthongo, ut χαρὰ, *gaudium*. Corripitur tamen Σάῤῥα, *Sara*, a Nazianz. Anecd. Epigr. 84.
- Nomina oxytona ſecundæ ſimplicium, ut ἀνθηρά.
- Articuli fœminini numeri dualis, ut τά.
- Vocativus nominum in ας primæ declinationis, ut ὦ Αἰνέα. Sed nominum in ης corripitur.
- Dualis primæ, & ſecundæ declinationis.
- Vocativi Poetici, ut ὦ πολύδαμα.
- A Doricum in Genitivo, ut τῶ Αἰνεία pro Αἰνέου.

Aν finita corripiuntur, ut τράπεζαν, ἔτυψαν, μέλαν.

Excipiuntur:

- Πᾶν; niſi in compoſitis: nomina maſculina in αν, ut Τιτὰν, & Adverbia, ut πέραν, *ultra*, λίαν, *valde*. Sed ὅταν, *quando*, corripitur.
- Aν primæ, ut Αἰνείαν, & ſecundæ declinationis, ſi habet α longum in Nominativo, ut φιλίαν, &c.

Aρ finita corripiuntur, ut νέκταρ, ὄναρ, αὐτὰρ, ἄφαρ. Monoſyllaba κὰρ, ψὰρ, producuntur.

As finita producuntur: ut Αἰνείας, τὰς μούσας, ὁ Αἴας, τύψας.

Æoles tamen corripiunt ας in accuſat. plur. primæ & ſecundæ declinationis, & in nominativo ſingulari participiorum.

Cor-

Corripiuntur { Fœminina in ας, ut λαμπάς; maſculina, ut ὁ μέλας, μέγας; neutra, ut τὸ σέλας, *lumen*. Item Adverbia, ut ἑκὰς, ἀτρέμας. Item accuſativi plurales quintæ declinationis ſimplicium, ut Τιτᾶνας, & ἡμέας, ὑμέας, σφέας. Item ſecundæ Verborum perſonæ ſingulares in ας, ut ἔτυψας, τέτυφας, τέτυπας; exceptis iis, quæ contrahuntur, ut βοᾷς. }

I finita brevia ſunt, ut μέλι, ὅτι, βίηφι.

Producuntur { Adverbia, & pronomina aucta per paragogen; ut νυνὶ, ὁυτοσί. Item ι ab Atticis ex ι, vel ο, vel α factum, ut ὁδὶ pro ὅδε, ταυτὶ pro ταῦτα, τουτὶ pro τοῦτο. Item κοὶ, & nomina litterarum, ut ξῖ, πῖ. }

Ιν finita corripiuntur, ut πρὶν, πάλιν, ἔριν, μὶν, νὶν, σὶν, πρὶν, & ſyllabæ, quibus ν additur: ut τύπτουσιν, ἐστὶν.

Nomina duarum terminationum, ut ῥὶν, λῖν, δελφὶν, ἀκτὶν, producuntur. Item Dativi ἡμῖν, & ὑμῖν, ut patet ex accentu; corripiuntur tamen, ſi ex periſpomenis fiant properiſpomeni, aut oxytoni, aut paroxytoni, ἧμιν, ἡμὶν, ὑμὶν, ἄμμιν, ὔμμιν.

Ις finita corripiuntur, ut πόλις, ἔρις, ἔριδος, τυραννὶς, τυραννίδος; δὶς, τρὶς, cum ejuſmodi adverbiis.

Producuntur { Quorum augmentum eſt longum, qualia ſunt, ῥὶς, δελφὶς, ὄρνις, κνημὶς, σφραγὶς, & κληὶς. Item monoſyllaba, præter τὶς indefinitum. }

Υ finita corripiuntur, σὺ, τὺ, δάκρυ, γλυκὺ, εὖ pro ἐὺ cum ſuis ſimilibus.

Producuntur { Adverbia fictitia, ῦ ῦ, & γρῦ, & aliquando ἀντικρύ. Nomina literarum, ut μῦ, νῦ. Tertiæ perſonæ ſingulares quartæ conjugationis in μι, in Imperfecto, & Aoriſto ſecundo, ut ἔδυ, ἔφυ.

Υν finita corripiuntur, ut πολλῶ, βραδὺ, ζεύγνυν, σύν, νύν & τοίνυν conjunctiones.

Producuntur { Circumflexa; νῦν, *nunc*, μῦν, &c. Dicatalecta, quæ duas habent terminationes in recto. Item quæ υς in nominat. habent longum, ut ἰλὺς, *limus*; ἰχθὺς, *piſcis*. Primæ perſonæ verborum in μι, ut ἐζεύγνυν.

Υρ finita longa ſunt, ut ψίθυρ, *ſuſurrus*; τὸ πῦρ, *ignis*, quod tamen in obliquis breve.

In υς definentia corripiuntur, ut βαθὺς, *profundus*, βαρὺς, *gravis*, κόρυς, *galea*.

Producuntur { Κῶμυς, κώμυθος, *faſciculus*, ἄρκυς, ἀχλὺς, & monoſyllaba, ut μῦς. Secundæ perſonæ ſingulares, & participia in υς verborum in μι, ut ζεύγνυς, ἐζεύγνυς, ὁ ζευγνύς. Subſtantiva oxytona, quæ declinantur per ος purum, ut ἰλὺς: ſed in ἰχθὺς, υ eſt anceps. Dicatalecta, ut φόρκυς.

Poetica Licentia.

Hæ ſunt regulæ, obſervatione digniſſimæ de ſyllabarum quantitate: ſed quodammodo infinita eſt Poetarum licentia, qui interdum longas corripiunt, aut breves producunt, metri neceſſitate coacti, ut cum tres, vel plures breves concurrunt in aliquo vocabulo, ut in his ἀθάνατοι, πριαμίδης, primam ſyllabam, quæ per ſe brevis eſt, extendant. Ad hæc, ancipitem in eadem dictione, in eodem verſu & producunt, & corripiunt: ut

Ἄρες, Ἄρες, βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιβλῆτα.

Mars,

Mars, Mars, homicida, ſanguinarie, mœnium ſubverſor.

Et monoſyllaba brevia eo ipſo, quod monoſyllaba ſunt, ſæpe producunt, ut πὲ, μὶν, πὶς, &c.

CATALOGUS DICTIONUM,
in quibus Ancipites Vocales producuntur.

A *In Antepenultimis Syllabis productum.*

1. A ante Vocalem, ἀάατος medium α producit, ἀέναος, ἀέξομος, ἀΐδιος: ἀηθαλὴς, ἄϊκες, ἀϊκή, ἀΐοσω (compoſitum tamen ὑπαΐοσω modo corripit Iliad. φ. v. 126. modo producit ibid. v. 234.) ἀκράαντος. ἄονες, ἀχαϊκός. βιάομαι, βουγάϊος, ἐκραάνθην, ἐλάϊνος, ἰάομαι. κἀαΐγδην, κεράαται, κράαται. λάασι lapidibus, Orpheus. λαέρτης, λάϊνος, λάϊνεος, λαοδάμεια, & reliqua a λαός. ξυνάορος. πραΰνω, ἄασε nocuit. ῥάϊςα, ταΰγετον, τεράαται, τετράορος.

Anceps eſt ἀείδω, ἀΐω, γραΐδιον, & Genitivus ἄϊδος. Præteritum quoque Participii μεμαὼς longum habet α in obliquis, ſi inflectantur per ο, ut μεμαότες; breve, ſi inflectantur Poetice per ω, ut μεμαῶτες.

2. Αγ. ἰθαγενής. ναυαγέω, quia ναυηγέω, νεαγενής, quia νεηγενής. ῥαγίζω, σφραγίζομαι, τιμαγήτης. φαγῖνος, quia φηγῖνος.

3. Αδ. ἀδηκὼς, ὅτος, ῥᾴδιος.

4. Αθ. γαθυλλὶς, ῥᾴθυμος.

5. Ακ. ἀκέσιος, διάκονος, διακόσιος, τριακόσιος, &c. λακέω (corripitur tamen a Theocr. Idyl. β. v. 24.) μακεδανὸς, συρακόσιος, φαιακία.

6. Αλ. ἀλέα calor, ἄληκτος, ἀλοσυνὴ, ἀναλίσκω, ἀνάλωσις, κεφαλῆνες, ςαλαγμὸς, φαλαίνη. ἀναλάσαι corripitur in Ariſtoph. πλύτῳ, verſu 381.

Anceps μαλακός.

7. Αμ. ἄμητος, ἀμητὸς, ἀπαμαία, δαμείπτες, ἀδαμίππος.

Indiff. ἀμάω.

8. Αν. ἀνέφελος, ἀνεψιὸς, ἀνύμενος, δάνουβις, κατάνεμαι, κρανίον, κράνειον, κρανώνειος, μανικὸς, νεανίας, παιανίδὶς.

Commune, ἀγανόφρων.

9. Απ. ἀπάλαμνος, ἄπειρος, pro ἤπειρος, ἀπεννῖνος, ἀπιδανὸς, δραπέτης, δραπετίδης, νάπεια. Anceps ἀπόλλων.

10. Αρ. ἀράομαι, ἀρήτη, ἄρητος, ἀρητὴρ, ἀρήτειρα, ἀρίων urbs, ἄριςον prandium, ἀμαρακὶς, κάραβος, κακίων, χαρύομαι.

11. Ασ. ἀσπάδης, ἀσωπὸς, διπλάσιος, quia διπλήσιος: ἐπαράσιμος, ἀκρασία, ἰάσιμος, κοράσιον, πασιφάη, πασιφαής. πάσασθαι pro κτήσασθαι primam producit: pro γεύσασθαι corripit.

12. Ατ. ἀπάλω, ἄπερος, ἀπηρὸς, βατήριον, διδυματόκος, θάτερον, λατομία, λατύπος.

14. Αφ. ἐπάφιος.

15. Αχ. τράχηρος.

In Penultimis.

1. A ante vocalem. ἀθεραὶς, ἀκραὴς, ἀμφιάραος, ἀχραὶς, ἄων, δαὴρ, ἀκραὴς, θαὶς, κράας, λάας, λάϊγξ. λαὸς, λαὶς, ναὶς, ναὸς, παμφαὴς, παὸς, πολυάϊξ, πραὴς, πρᾶος, πράως, πτολεμαΐς, ῥάων, φᾶος, χάων. Et compoſita ab ἄω: ἀλιαὴς, βαρυαὴς, δυσαὴς, ζαὴς. Et in αων per ονος declinata: ut ἀλημάων, ἀμυθάων, ἀρετάων, διδυμάων, ἱκετάων, λυκάων, μαχάων, ὀπάων, προπάων, σιωπάων, τυφάων. Sic ποσειδάων, propter ambientes longas. Verba in αω purum, & ραω, producuntur: ut ἐάω, πειράω. Excipe ἀμφιάω, ἱδιάω, propter ambientes. ἐπέχραον corripitur. Producitur & πεινάω, propter ambientes. Item κάω, & κλάω, pro καίω, & κλαίω. Indifferentia ſunt ἀὴρ, ἄορ, ἴλαος.

2. Αγ. ἀαγὴς, ἀγὴς, δαγὴς, ἔαγε, ἐαγὼς, πελαγὴ, πεπραγὼς, σφαγὶς, πάγος.

3. Αδ. ἄδος, ἔαδε, ἑαδὼς, λάδας, λάδων, οἰλάδης. Alias Patronymica in αδης & ιδης corripiuntur. ὀπαδὸς, σπάδιξ.

4. Αθ. ἄθλον, κράθος, πειραθεὶς, πραθεὶς.

5. Αχ. ἄκις fluvius, ἄκων invitus, δάκος, θρᾴκη, λέλακας ſtrepis. οἴακες, ab οἴαξ.

Commune σάκος.

6. Αλ. ἄλες, ἀμάλη. δαλὸς, κᾶλον lignum. ὀμφάλη, πε-

πεντηκονταϰέφαλ𐅹, σαλὴμ, σαρδανάπαλ𐅹, ςύμφαλ𐅹, ἅλις, τριϰέφαλ𐅹.

Commune ϰαλός.

7. Αμ. ἀμὸς. (corripitur 27. Idyl. Theocriti.) δᾶμις, δάμων, πέπραμαι, συγϰέϰραμαι, τᾶμὰ mea, φρασίδαμ𐅹: βάλσαμον Nicander Theriac. V. 947. producit.

Verbalia in μα purum longa ſunt: ut, νᾶμα, θυμίαμα, ὅραμα, χρῆμα, θῦμα. Excipe a μι: ut, δόμα.

8. Αν. ἀγαθάνωρ, ἀγάναξ, ἀγάνωρ, βεάνωρ, ἔραν𐅹, ἴαν𐅹, ἱϰάνω: ἵϰανε commune invenitur. ϰαπάνεται conſumitur. ϰιχάνω, μαρπνιανὸς, νεᾶνις, νιϰάνωρ, τεθνᾶναι, τρίχραν𐅹, φθάνω. Item diſſyllaba in αν𐅹 acuta, ut δανὸς, τρανός. Et Gentilia in αν𐅹, & ανις, ut βρετανὸς, βρεταν'ὶς.

Indifferentia, ἄνω pro ἀνύω, ἀνὴρ, ἱϰανὸς, ἰυλιανός.

6. Απ. ἄναπ𐅹 fluvius, ἄπις, ἰάπυξ, νᾶπυ, πρίαπ𐅹, σάραπις.

10. Αρ. ἆρα numquid, αἴσαρ𐅹 fluvius, ἀμάρας, θυμαρὴς, ϰαρὶς piſcis, ϰαπάρα, λαρὸς, νάρων fluvius, πάραρ𐅹, παρὸς, πνάρα, φαρις, φᾶρ𐅹. Communia ſunt ἀρὰ, ἄρης, μυσαρός.

11. Ασ. ἅπασι Dativus, ἄσις, ἄσσον, γίγασι Dativus, ἄσ𐅹, ἴασον, ϰρᾶσις, μάσις urbs, πρᾶσις, φασὶ, φᾶσις.

Verba in αω purum & ραω penultimam Futuri, & Aoriſti producunt: ut ἐάσω, εἴασα: ὁράσω, γηράσω, πειράσω, φυράσω. γέλασαν Epentheſis producit ut alia multa. Iliad. 10. V. 299. εἴασεν ἕϰτωρ, corripitur.

Verba in αζω dant ας breve: ut, ἀντιάσω, θαύμασε, ϰολάσας, quia anceps ante ζ natura brevis eſt. Sic πλάττω, πλάσω. πελάσσας Epentheſi producitur.

12. Ατ. ἀθέατ𐅹, ἄϰρατ𐅹, ἀπείρατ𐅹, ἀπροσόρατ𐅹, ἄρατ𐅹, ἆτ𐅹, ἄτη, ab ἄατ𐅹 & ἀάτη: (ἄτη tamen corripit Sappho) γεγάατε Præteritum. διμάτωρ, δράτης, θέατρον, θεατὸς, ἰατρὸς, ϰείρατ𐅹 fluvius, ϰρατὴρ: λύσατε, aor. 1. imperat. Iliad. 1. ſed varie legitur: ὀλέσατε Aoriſtus: ϰέρατα, 2. ode Anacreontis: φράτηρ.

Sic Lapidum nomina, & Gentilia: ut, ἀχάτης, γαγάτης

γάτης, νιφάτης, σπαρτιάτης, σπαρτιᾶτις. excipe γαλάτης, δαλμάτης, σαρμάτης, ut indicat & quantitas latina.

13. Τχ. τραχὺς cum compoſitis: ἰαχὴ anceps.

I *in Antepenultimis Syllabis productum*.

1. I ante Vocalem, διογένης, ἰάομαι, ἰαμένος, ἰάσιμος, ἰάσιος, ἴασος, ἰητὴρ, ἰαπετὸς, ἴομαι, ἰονία, ἰύζω, ἰυγὴ, ἰυγμὸς, ἰυκτὴς, ἰωχμός. Et ab ἰὸς compoſita, ἰοβόλος, ἰοχέαιρα, κιάθω, κυλιόμενος, μνιώδης, ὀφιονίδης, παλίωξις, πανδιονίδης, πιαίνω, πιόπατος, πίαρος, πιέρος, πίομαι, προΐωξις, φθιώτης, χιόνεος, χιονόεις.

Communia, ἀνιάζω, ἀνιάω, ἀνιαρὸς, ἀνιηρὸς, ἰαίνω, ἰάχω, ἰατρὸς, ἱερὸς; ἴημι & ἵεμαι eo: ἵημι mitto, ἵεμαι cupio, μεθίετε, ἴομεν eamus.

2. Ιβ. ἀλίβατος, πβέρος, τίβυρις: κριβανώτης: Ariſtoph. πλούτῳ. 765.

3. Ιγ. ὀρίγανον pro ὀρείγανον: ῥιγέω, ῥιγόω, ῥίγιον, σιγάω, σιγαλέως, σιγαλόεις.

4. Ιδ. ἀκιδάλιος, ἰδαῖος, ἰδάλιμος, ἰδάλιον, ἰδομενεὺς, πιδύτης, πιδύω, σιδόνιος, χελιδόνιον.

5. Ιθ. ἰθαίω, ἰθαίτωρ, ἰθύτερος, σιθωνία, πιθωνός.

6. Ικ. ἀρικίνη, ἴκαρος, κάρος, ἰκεσία, ἰκέσιον, ἰκέσιος, κίκαμα, νικάω, νικίας, νίκανδρος, σικανία, σικελία, φοινίκιος, φρικαλέος, φρικώδης.

Indifferentia, ἰκάνω, ἴκελος.

7. Ιλ. ἐπιλαδὸν, ἰλαδὸν, ἱλασμὸς, ἱλαστρῶ, ἱλεὸς, ἴλιγγος, ἴλιος, ἰλιωδὸς, ἰλυόεις, μελίλωτον, μίλητος, ὁμιλαδὸν, ὁμιλέω, ὁμιλητὴς, πιλέω, φιλιτεῖα, φιλήτης, φίλομαι, χίλια, χιλιὰς, χίλιοι, χιλεύω, ψίλωθρον.

Indifferentia, ἵλαμαι, ἴλαος, σιλλωός.

8. Ιμ. βριμάω, βριμηδὸν, δριμύλος, ἱμέρα urbs & fl. ἵμερος, ἱμείρω, ἱμερόεις, κεκονιμένος, μιμοῦμαι, μίμημα, μιμηλὸς, σιμαίθα, τιμήεις, τίμιος, φιμώδης

9. Ιν. ἀκροθίνια, γίνομαι, γινώσκεις, δελφίνιος, δινήεις, δίνησις, δινωτὸς, ἐρινεὸς, ἰνίον, θριναχίη, ἰναχὸς, ἰνωπὸς, κίνυμαι, κινύφιος fluvius, λακίνιος, λακινιὰς, μινώϊος, πινύσκω. πρίνινος, σίνομαι, στρεπτινηθεν, τριναχρία, χαλινόω. Et Verba in ινεω, ut βινέω, κινέω.

Communia, ἀγινέω, δινέω, δινεύω, πνόσσω apud Nazianz. Anecd. Epigr. 141.

10.

10. Ιπ. διϊπετὴς, ἀειπίδης, ἰωίπαπε, λιπαρῶ, πυριβόλος apud Orphea, ῥίπαινον mons, ῥιπίζω.

11. Ιρ. σεμίραμις, πυρίνθιος.

12. Ισ. ἀφροδίσιος, βισάλτης, βισαλτία, βρισηὶς, ἰσάζω, ἰσαῖος, ἴσανδρος, ἰσήρης, ἰσοπαλὴς, ἰσοφαρίζω, κονίσαλος, μισέω, νισυρὸς, ὀχλίσειαν, πισύεις, πισιδὴς, πισιδικὸς, σίσυμβρα, σίσυφος, σισυφίδης, τίσασθαι, τισιφόνη, φθισιλώωρ, χαρίσιος, χρίσομαι.

Indifferens ἴσασι 3. plur. apud Heſiod. & μισαρὸς vel μυσαρὸς apud Theocr. Idyl. 2.

13. Ιτ. ἰτέα ſalix, ἰτμονιδὰς, πτίζω, τίτυρος, τριτογενὴς, τριτογένεια, τριτωνὶς, φιτύω.

14. Ιφ. διφάω, διφήτωρ, ἰφιγένεια, ἰφιδάμας, ἰφίνοος, & alia ab ἶφι, ἴφιος, ἴφιτος, τριφυλὶς.

Indifferens πιφαύσκω.

15. Ιχ. κιχάνω, κίχορα, ψιχάρπαξ.

I in *Penultimis.*

1. I ante Vocalem, αἰθρίῃ apud Solonem, propter ambientes: Genitivus Διὸς apud Orph. in Hymn. Perſeph. v. 5. δῖος, δῖα, ἔνδιος meridianus. θεῖον, ἰὸς venenum, rubigo, ſagitta. ἴϋγξ, κληϊδὼν, κονίω, pulverem excito. κριὸς, μνίον, ὁρμιὰ, πανάγριας apud Phocyl. & ἀγρίας apud Homer. Iliad. χ. πῖαρ, πίηρ, vel πίειρ, pinguis. προθυμίη, στρουθίον. Orph. & ψύλλιον.

Et Gentilia: φθίη, φθῖος, χῖος.

Et propria. θρῖος, κῖος, κρῖος, πῖος, τῖος, φλίας.

Item in ιων per ο declinata: ut, ἀμφίων, βραχίων, δολίων, ἐχίων, κίων, πανδίων, πίων, πρίων, ὑπερίων. Excipe πτερικτίων. Communia, αἰκία, ἀνία, ἀΐδιος, ἤια, ἴα, ἴη, ἰὸς, ἴον, καλιὰ, κονία, χρονίων, λίαν, (μίαν Dionyſ. Alexand. producit) κακοεργία propter ambientes, πιεῖν, σοφία, ὑπαΐδιος, ὠρείων.

Comparativa quoque in ιον producta inveniuntur: ut κάκιον, τάχιον.

Verba in ιω ſæpe communia. κυμίω, μιώιεν iraſcebatur, ὀΐω, τίω.

Producuntur πρίω, φθίω, χρίω.

2. Ιβ. ἀκριβὴς, ἐρυσίβη, θλίβω, ἶβις, στίβη, τίβυρ, τιβι-

βειμάς apud Nonnum. τρίβω commune apud Nicandrum.

3. Ιγ. μάςιξ, μάςιγος, μίγω, πνῖγος, ῥῖγος, σίγα, σιγή. Commune πνίγω. Orpheus in Argonaut. ſemel γίγας producit.

4. Ιδ. γλυκυσίδη, διδῶ, εἰλιδὸν, ἴδη, κνίδη, πίδαξ, πολύϊδος, χελιδὼν, χλιδή. σίδη indifferens in Nicandro.

Producunt hæc obliquos: ἀψὶς, ἀψῖδος: βαλβὶς, βαλβῖδος: κηλὶς, κηλῖδος: κληῒς, κληῗδος, πολυκληῒς, ιδος: κνημὶς, κνημῖδος, ἄκνημις, ιδος: νησὶς, νησῖδος: βατραχὶς, βατραχῖδος: πλοκαμὶς, πλοκαμῖδος: ῥαφανὶς, ῥαφανῖδος. Ariſtoph. πλέτω, V. 544.

5. Ιθ. βρῖθος, βριθὺς, βρίθω, ἔριθος, ἐριθεὺς, ἰθὺς, κριθὴ, λῖθος proprium, σιθὼν, χθονοβριθής.

Producunt obliquos ὄρνις, ὄρνιθος: μέρμις, μέρμιθος: ὄρνισι Phocyl. corripit.

6. Ικ. ἄκικυς, γρίνικος, fl. Θρῆικι Thraci. κάϊκος, κικὺς, νίκη, φοινίκη, φρίκη. Producunt hæc obliquos: βέμβιξ, ικος: σπάδιξ, ικος: φοῖνιξ, ικος: φρὶξ, κός.

μυρίκη indifferens Homero. ἀδικεῖ quoque ab ἀδικῶ producit Sappho, cum alioquin corripiatur.

7. Ιλ. ἄργιλος, δεκάχιλοι, ἐννεάχιλοι, ἰλὺς, ἶλος, κονίλη, νεόγιλος, ὀϊλεὺς, ὅμιλος, πέδιλον, πῖλος, σμίλαξ, σμίλη, σμίλος, σπῖλος, χιλὸς, χίλων, ψιλός.

Indifferens αἴγιλος & φίλος.

8. Ιμ. βρίμη, βριμὼ Proſerpina. δριμύς. κάμιρος urbs, κλίμαξ, λιμὸς, μῖμος, σιμὸς, σίμων, φιμός. Et compoſita, ἄτιμος, βέλτιμος, ἴφθιμος: Et Verbalia a Verbis penult. producentibus: μίμημα, χρῖμα.

Indifferens ἱμάς. τιμὴ quoque corripit Bion in Fragment. cum alioquin producatur.

9. Ιν. αἰχίνης, ἀπαρίνη, ἐρινὰς, ἐρινὸς, θαμινὸς, θρίαξ, θριδακίνη, ἰνὼ, κλίνη, μίμνω, ῥινὸς clypeus: φινεὺς, χαλινός. Et hæc Barytona in ινος & ινον: δῖνος, γυρῖνος, κάμινος, κυκλάμινον, λαπῖνος, σαφυλῖνος, σέλινον, σμῖνον, παλαίρινος. Item in ινη ultra tres Syllabas: ἀδρασίνη, ἐρυκίνη, ἡρωίνη, μολυβδίνη: præter ἐλαπίνη. Producuntur & triſſyllaba: ἀξίνη, δωτίνη, ἰλξίνη, ῥητίνη, ὑρμίνη, ὑσμίνη.

σμίνη. Et diſſyllaba duo, δίνη, ῥίνη. Præterea Propria: αἴγινα, καμάρινα, κέρκινα. Et Verba in ινω: κλίνω, κρίνω, πίνω, ὠδίνω. τίνυσι Solon. corripit, & ἀπινύειν Theognis.

Producunt obliquos ῥὶς, ῥινὸς, δελφῖν, ἶνος, ποιεῖν, ἶνος. σὶνος, indifferens Nicandro. Ὀπωρινὸς Il. 4. 5. v. 5. & φ v. 346. & ὀρθρινὸς apud Aratum, & μεσημβρινὸς apud Callim. producuntur: alias corripiuntur, ſicut & alia Temporis ac Materiæ: ut, ἐαρινὸς, κέδρινος, ἰακύνθινος.

10. Ιπ. γρῖπεὺς, ἱππεὺς, ἐνίπτω, δρῖπος, ἶπος. κνιπὸς, παρθενοπίπης, ῥίπη urbs, ῥιπὴ, ῥιπεὺς, σίπων, σιπύη, σκίπων.

Indifferent. ἐνιπὴ, ἐρίπω.

11. Ιρ. ἶρις, ἱρὸς, ἶρηξ, νιρεὺς, ὄνειρος, σείριος.

12. Ισ. ἀγχίσης, ἀμνισὸς, ἀμφισὸς, βρισεὺς, θευίσω, ἶσος, ἴσως, æque, μῖσος, νῖσος, πῖσα urbs, πῖσος ubertas, πελμισός.

Indifferent. ἴσος, & pleraque compoſita, μίσος piaculum. Dativus ὄρνισι corripitur a Phocyl. cum alioquin produci debeat.

Verba in ιω penultimam Futuri, & Aoriſti ſæpe producunt: notentur tamen, ut κυλίσω, μηνίσω, τίσω, βρίσας.

In ιζω dant ις breve: ut, κομίζω, κόμισαν.

13. Ιτ. ἀκόνιτον, ἀδήριτος, ἄπιτος, ἴτων urbs, ἴφιτος, κλιτὺς, λῃῖτις prædatrix, λῖτον, λιτὸς, ὀνῖτις, παλίντιτος, πυρίτης, σῖτος, πιτὺς, τῖφυς, τρίτων, φῖτυς. Et nomina in ιτη, ιτης, ιτις: ἀφροδίτη, μελίτη, ὁπλίτης, πολίτης, πολῖτις.

14. Ιφ. γρῖφος, θεοδίφης Deum quærens, ἶφι, ἶφις, ἰφεὺς, σκίφος, σίφων, σῖφος.

τῖφος palus. indiff. νίφω.

15. Ιχ. ἰχὼρ, τρίχος: ςίχω a Nonno ſæpe producitur: cum tamen Homerus ſemper corripiat.

Υ *In Antepenultimis Syllabis productum*.

1. Υ ante Vocalem. αἰσυήτης, ἐνυάλιος, κυάνεος, κυανοχαίτης, μυελὸς, μύουρος, μυθίζω, μυοδόκος, πυελίη, πλατυάσδω apud Theocrit.

Com-

Communia, πύελος, ὑετός.

Producuntur & ἀναλυέμεν, διαλυόμενος, κωλυέτω, μαρύομαι, ῥύετο, ὑόμενος, ὠρύομαι.

Indifferens ῥύομαι.

2. Υγ. γυγαῖος, μυγαλέη, πυγίζω.

Commune, θυγάτηρ.

3. Υδ. κυδάλιμος, κύδιμος, κυδαίνω, κυδιόων, μυδαλέος, πυδάω.

4. Υθ. ἐρυθιόων, μυθεῦμαι, παραμύθιον, πυθαγόρας, πυθεδών, πύθιος, ψιμμύθιον.

5. Υκ. ἐρυκακέω, ἐρύκαμαι, ἐρυκανέω, μυκάομαι, μυκηθμός, συκοφάντης, φυκίον, φυκιόεις.

6. Υλ. θυλακὶς, θύλακος, θυλακόεις, κογχύλιον, μυλιόωντες, παμφυλία, σκυλάω, σκύλομαι, σύκινος, συλάω, συλάω, σφονδύλειον, ὑλαῖος, ὑλακίδης, ὑλακόεις, ὑλακόμωρος, φυλείδης, φύλοπις.

7. Υμ. ἀμυμώνη, εἰλυμένος, ζύμωμα, θυμεῦμαι, ἐνθυμεῦμαι, ἐνθύμημα, θυμαίνω, θυμήρης, θυμώδης, καταδύμεναι, κρυμώδης, κυμαῖος, κυμαίνω, ὑμέες, ὑμέτερος.

8. Υν. ἀρτυνόομαι, βιθυνία, γρυνίος, ξυνίημι, ξυνόω, συνεχὲς, propter liquidam.

9. Υπ. λυπέομαι, ῥύπαιον, τρυπάω, τρύπανον.

10. Υρ. γυραῖος, γυρόω, κινύρομαι, κυρίνη, κύριος, κυρῖκος, μαρτύρομαι, μύριος, μυριότης, μύραινα, μύρομαι, πλημμυρέω, πλημμυρία, πορφύριος, πύραμος, πυραμὶς, πυραύσμορος, πυρίτης, πυραίχμης, πυριναῖον ὄρος, σύρομαι.

Indifferent. πυραυγὺς, πυρίνη, συρίζω, σφύραινα, πυρόεις, φυράω.

11. Υσ. βυλύσιος, θαλύσια, λύσανδρος, λυσίζωνος, λυσίκακος, λυσιμελὴς, λυσιμέριμνος, λυσίπονος, μύσιος, ῥύσιον, φυσιάω, φυσίγναθος, φυσίζοος Iliad. 3. χρύσεος.

12. Υτ. ἀτρυτώνη, εὐτέω, πρεσβυτικὸς, σκυτοτόμος, φυταλιὰ, φυτάλμιος.

13. Υφ. βοτρύφορος apud Orph. in Hymn. Dionyſ. v. 5. εἰλυφάζω, κεκρύφαλον, κελύφανον, κωλύφιον, τύφομαι, τρυφέω Phocylides producit.

14. Υχ. βρυχανάω.

In Penultimis.

1. Υ. ante Vocalem. ἐνυὼ, θυὰς, κῦαξ, μύω, μυὼν, μύωψ,

μύω·, πύος, σύαξ, ὕω.

Verba in υω, habentia ante υ duas conſonantes, aut duplicem, aut aliter præcedentem longam, producunt υ: ut πτύω, ποιπνύω, ἱδρύω, ξύω, ἐρητύω, ἡμύω.

Indifferentia ſunt, ἀνύω, ἀρύω, βρύω, δακρύω, δύω, ἐρύω, θύω, κλύω, κωκύω, λύω, μηνύω, φύω.

Δρυὸς, a δρῦς, Heſiodus producit, cum alioqui corripiatur. κάρυον Homero in Batrachomyomachia anceps eſt. Ibidem etiam Genitivus μυῶν a μῦς, extenditur; & ἰλύος ab ἰλύς Iliad. φ. v. 314. & Dativus πληθυῖ Iliad. χ. v. 458.

2. Υβ. ὑβός.

3. Υγ. ἀμαρυγὴ, ἰύγὴ, λαισρύγων, ὀλολυγὴ, ὀλολυγὼν, πυγὴ, τρυγών. Κόκκυξ, κόκκυγος, Nicand. Theriac. v. 854. & in Homer. Batrachomyomach. bis producitur aor. 2. ἀπέφυγον.

Anceps γύγης.

4. Υδ. ἄβυδος, βοτρυδὸν, ἐρικυδὴς, κῦδος, λυδὸς, τυδὸς, φερεκύδης.

Indiff. ὕδωρ.

5. Υθ. ζύθος, μῦθος, πύθω Verbum, πυθὼ Nomen. βυθὸς commune.

Genitivi producuntur, ἀγλῦθος, κώμυθος.

6. Υκ. βρυκὸς, βρύκω, κέρκυρα, μεμυκὼς, πέφυκα, συκῆ, σῦκον, φυκὶς, φῦκος, cum Genitivis βέμβυκος, κήρυκος, κήϋκος.

Anceps ἐρύκω: βέβρυξ, βέβρυκος, δοίδυξ, δοίδυκος, Nicand. Alex. V. 622. & Ariſtoph. πλοῦτ. 711.

7. Υλ. ἄσυλον, ἀτρακτυλὶς, ἐριφύλη, κένδυλα, μυλῶς, σῦλος, τύλη, ὕλαξ, ὕλη, φύλας, φυλῶς, φυλὴ, φυλὼ, χυλός. Item σκῦλον, φῦλον, ἔμφυλος. In Theriac. V. 422. Nicander σκύλα corripit: & V. 514. ἐπιςρογγύλεται producit.

8. Υμ. Verbalia hæc producta: ἄρτυμα, ἄλυμα. θῦμα, κῦμα, ῥῦμα, χῦμα, & aliquando λῦμα. Deinde ἀμύμων, ἐγκύμων, θυμὼν, κύμη acervus, ςρυμὼν. Et diſſyllaba in υμος: κρυμὸς, ῥυμὸς, χυμὸς, πρόθυμος. Item ὑμεῖς, ὑμῶν.

Indiff. νώνυμος. ὄμνυμι corripitur a Nazianz. Anecd. Epigr. 16. & θυμὸς ab Orpheo in Hymno Jovis fulmin. v.

v. 18., cum alioquin producantur.

9. Υν. ἄμυνα, βιθυνὸς, γορτυνὶς, γρυνὸς, δίκτυνα, μαρανδυνὸς, τυνὴ pro σὺ, ὕνις, φορκυνίς. Item μύνη, φρύνη, θῦνος, φρῦνος. Item ἀνάθυνος, βόθυνος, κίνδυνος, λάγυνος, ὀρκῦνος, πάχυνος. Item ξυνὸς, ἐπίξυνος. Et φόρκυνος, a φόρκυν. Item δυνώ, & polyſyllaba in υνώ: ut δηθυνώ, μολυνώ, ὀτρυνώ. Aratus ἀμβλύνεται, corripit: Homerus ἀπαμβλυνέται, Herodot. βίῳ Ὁμήρου: & Odyſſ. 4 ἀρτυνέει, Theognis ἐντυνέει: Homerus in Batrach. τρωγλοδυνοντα.

Anceps κορύνη.

10. Υπ. γρυπὸς, γυπὸς, λύπη, ἄλυπος, πανύπτυς in Hymnis Homeri.

11. Υρ. ἄγκυρα, ἁλιμυρὴς, γέφυρα, γυρὴ, γυρὸς, κέρκυρα, κινύρη, κῦρος, λάφυρα, λέπυρον, μελίγυρις, νίσυρος, ὄλυρα, ὀνόγυρος, πάπυρος, πίτυρα, πλημμυρὶς, πυρὸς, σκῦρος inſula, σύριγξ, σφύρα malleus, πυρώ. Item oxytona habentia antepenultimam longam, ἰσχυρὸς (etſi πλούτω Ariſtoph. V. 947. corripitur) ὀΐζυρος.

Item Verba in υρω: ut σύρω, φύρω.

Homerus & Orpheus corripiunt ἁλμυρὸς: & Nicander Alex. 132. ἄθυρον.

Indifferens τυρὸς.

12. Υσ. Καμβύσης, Διόνυσος, φῦσα, χρυσὸς, πολύχρυσος. Item Dativus δάκρυσι apud Nazianz. Anecd. Epigr. 82. cum alioquin corripi debeat.

Verba in υω penultimam Futuri & Aoriſti ancipitem habent, ſed tamen notentur. ἀνύσω, θύσω, λύσω, producuntur. Item ἔδυσεν, ἔκυσα, ἐνέρυσεν, ἤυσε, δακρύσας, λύσατε. Corripiuntur ἐκτανύσεις, εἵλκυσεν, ἐρύσαντο.

In υζω, dant υς breve: ut κλύσω.

13. Υτ. ἀδάκρυτος, ἀλίτρυτος, ἄτρυτος, ἀϋτὴ, βηρυτὸς, βουλυτὸς, γωρυτὸς, κωκυτὸς, λύτωρ, μηνυτὴρ, μηνύτωρ, μηνυτὴς, πρεσβύτης, πρεσβῦτις, ῥυτὴ, ῥυτὶς, ῥυτὸς, ῥυτὴρ, σκῦτος.

14. Υφ. ἔνστυφος, κέλυφος, κυφὸς, κύφων, στῦφος, στύφω, τῦφος. Et Præterita, κέκυφα, τέτυφα.

15. Υχ. Βρυχὴ, ἐριβρύχης, σαμψῦχος, τρῦχος, ψυχή.

χή. Et Compoſita ab ὀρύττω: τοιχώρυχος, τυμβώρυχος. Et verba in υχω: ut, βρύχω, τρύχω, ψύχω. De his omnibus diligenter ſcripſerunt Renatus, Guilloneus, Franciſcus Vergaras, & Abdias Prætorius.

De Carminibus Obſervationes quædam.

1. Carmina, Pedes, Scanſio eadem fere, quæ apud Latinos. Uſitatiora, & faciliora genera Carminum apud Græcos Hexametrum, ſive Heroicum, Pentametrum, Jambicum.

2. Apud Græcos nulla fit Synalœphe, niſi Apoſtropho notetur.

3. Græci verſus ſæpenumero Cæſura carent.

4. Cæſura, vel ſaltem ſpecies Cæſuræ crebro breves ſyllabas producit.

5. Spondaici verſus apud Græcos frequentes ſunt.

6. Sæpe fit Synæreſis: ut χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ. Iliad. 1. χρυσέῳ ἀ, Dactylus eſt.

7. Verſus ἀκέφαλος, hoc eſt, cujus initium eſt indifferens: ut, ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο. Iliad. 23. ubi initio Jambus pro ſpondæo.

8. Verſus μύουρος, hoc eſt poſtremo pede claudicans, ſive circa finem anguſtus: ut τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν: ubi in fine Pyrrhichius pro Spondęo.

9. Interdum brevis Vocalis etiam ſpiritu aſpero longa fit.

10. Verſus Hypermeter, hoc eſt ſyllaba abundans.

Figuræ Proſodiæ breviter comprehenſæ.

Synæreſis, ſive Synecphoneſis vocalem brevem ante aliam, plerumque longam, in carminis dimenſione collidit.

Diæreſis Diphthongum diſtrahit in ſuas vocales, aut longam in ſuas breves diſſolvit.

Tmeſis membra vocis compoſitæ diſterminat, interventu unius, vel plurimum dictionum.

Syſtole longam corripit.

Diaſtole, ſive Ectaſis brevem producit.

Cæſura extendit ſyllabam brevem in fine dictionis, & initio pedis.

Li-

Licentia Poetica, quæ nullis legibus conſtricta eſt, & longas corripit, & breves producit, & ancipites in eadem dictione, eodem verſu & producit, & corripit, ſive propter metri neceſſitatem, ſive ad numerorum varietatem, & elegantiam.

Quia vero Poetas maxime difficiles facit Dialectus, ideo de Dialectis aliqua.

De Dialectis Præcipuis.

S. N. ὁ Αἰνέας Com. αἰνέης Jon.
G. τοῦ αἰνέου Com. αἰνέεω Jon. αἰνέαο Æolice, vel Bœotice; αἰνέα Dorice, αἰνείω Poetice.
D. τῷ αἰνείᾳ Com. αἰνείῃ Jon.
A. τὸν αἰνείαν Com. αἰνέην, & αἰνέεα Jon.
V. ὦ αἰνέα Com. αἰνέας Attice.

D. N. & A. τὼ αἰνέα.
G. & D. τοῖν αἰνέαιν.
V. ὦ αἰνέα.

P. N. οἱ αἰνέαι.
G. τῶν αἰνειῶν Com. αἰνεέων Jonice, αἰνεάων Æolice, αἰνεᾶν Dorice.
D. τοῖς αἰνέαις Com. αἰνέῃς, αἰνέαισι, αἰνέῃσι, Jonice & Dorice.
A. τὰς αἰνέας Com. αἰνέεας Jonice.
V. ὦ αἰνέαι.

Regulæ plurium partium Orationis communes.

1. A longum frequenter mutatur Jonice in η, ſed α breve rarius: ut, ἱστορία, ἱστορίη: δράω, δράσω, δρήσω: πράξας, πρήξας: ἀναίδειαν, ἀναιδείην.

2. η mutatur Dorice in α longum: ut χρύσης, χρύσας: λήθη, λάθα: σινομένη, σινομένα.

3. Ubi Dores η ſervant, ibi Bæoti id mutant in ει: ubi illi η in α mutant, ibi hi id retinent: ut ἥρως, ἥρως: ἁδύ, ἡδύ.

Secunda Declinatio.

S. N. ἡ μέλισσα.
G. τῆς μελίσσης Communiter, μελίσσας Dorice.
D. τῇ μελίσσῃ Communiter, μελίσσᾳ Dorice.

A.

A. τὼ μελίσσα, ἀπλοίω pro ἀπλοίαν, Iliad. 9. V. 362.
V. ὦ μελίσσα.

D. N. & A. τὰ μελίσσα.
G. & D. ταῖν μελίσσαιν.
V. ὦ μελίσσα.

N. αἱ μέλισσαι.
G. τῶν μελισσῶν Communiter, μελισσέων Jonice, μελισσάων Æolice, μελισσᾶν, Dorice.
D. ταῖς μελίσσαις, Communiter. μελίσσῃς, μελίσσαισι, μελίσσῃσι, Jonice, & Dorice.
A. τὰς μελίσσας.
V. ὦ μέλισσαι.

Tertia Declinatio.

S. N. ὁ λόγος.
G. τοῦ λόγου Communiter, λόγοιο Jonice, & Dorice. λόγω Dorice, ſine Jota ſubſcripto.
D. τῷ λόγῳ.
A. τὸν λόγον.
V. ὦ λόγε Communiter, λόγος Attice.

D. N. A. τὼ λόγω.
G. & D. τοῖν λόγοιν Communiter, λόγοιϊν Poetice.
V. ὦ λόγω.

P. N οἱ λόγοι.
G. τῶν λόγων.
D. τοῖς λόγοις Com., λόγοισι Jonice, & Dorice.
A. τοὺς λόγους Com., λόγως, & λόγος Dorice.
V. ὦ λόγοι.

Quarta Declinatio.

Genitivus ſingularis Poetice aſſumit ο, ut ὁ πετεὼς τοῦ πετεὼ, πετεῶο.

Quinta Declinatio.

Poetæ formant Pluralem Dativum a Nominativo Plurali, addendo σι, & α Neutrorum in εσ mutando: ut ἀνὴρ, ἄνδρες, ἄνδρεσσι: τρὼς, τρῶες, τρώεσσι: ἔπος, ἔπεα, ἐπέεσσι.

Regula plurium Declinationum, & caſuum Communis.

Poetice Caſib. additur ſyllaba φι, aut φιν: ut,

ἡ ἑσπέρα, ἑσπέρηφιν, vel ἑσπέρηφιν.
τῆς εὐνῆς, εὐνῆφι, ab εὐνή.
τῇ ὠρείῃ, ὠρείηφι, ab ὠρεία.
τὴν εὐνὴν, εὐνῆφι.
ὦ οὐρανία, οὐρανίαφι.
τοῦ πόντου, ποντόφι, a πόντος.
ταῖς κοτυληδόσι, κοτυληδονόφι, a κοτυληδών.
τοῖς ὄχεσι, ὄχεσφι, ab ὄχος, εος.
τὰ στήθεα, στήθεσφι, a στῆθος.
τοῦ αὐτοῦ, αὐτόφι, ab αὐτός.

Contra in multis fit ἀποκοπή: ut, τὸ κρῖ, pro κρίμνον: τὸ σκέπα pro σκέπασμα; τὸν ποσειδῶ, pro ποσειδῶνα.

Pronomina. ΕΓΩ.

S. N. ἐγὼ Communiter, ἔγωγε Att. ἐγὼν Æolice, & Dorice, ἐγώνη Dorice.
G. ἐμοῦ & μοῦ Communiter, ἐμέο & ἐμεῖο Jonice; ἐμέθεν & ἐμέθεν Att. ἐμεῦ & μεῦ Æolice, & Dorice.
D. ἐμοὶ & μοὶ Com. ἐμὶν, & μὶν, & ἐμοίνη Dorice.
A. ἐμὲ, & μέ.

D. N. & A. νῶϊ, & νῶ Communiter, ἄμμε Æolice.
G. & D. νῶϊν, νῶν.

P. N. ἡμεῖς Communiter, ἡμέες Jonice, ἄμες Dorice, ἄμμες Æolice.
G. ἡμῶν Communiter, ἡμέων & ἡμείων Jonice, ἁμῶν Dorice, ἀμμέων & ἀμμέων Æolice.
D. ἡμῖν Communiter, ἧμιν Att. ἡμὶν, ἀμὶν, & ἀμῖν Dorice, ἄμμι, & ἄμμιν Æolice.
A. ἡμᾶς Com. ἡμέας Jonice, ἁμᾶς Dorice, ἄμμε, & ἄμμας Æolice.

Σ Υ.

S. N. σὺ Com. τὺ & τύνη Dorice.
G. σοῦ Communiter, σέο & σεῖο Jonice, σέθεν, & σέθεν Attice, σεῦ Æolice, & Dorice, τεῦ Dor.
D. σοὶ Communiter, τοὶ & τεὶν Dorice.
A. σὲ, Communiter, τὺ Dorice.
V. σύ.

D. N. & A. σφῶϊ & σφῶ Communiter, ὔμμε Æolice.

G. &

G. & D. σφῶιν, σφῶν.
P. N. ὑμεῖς Communiter, ὑμέες Jonice, ὕμες Dorice, ὕμμες Æolice.
G. ὑμῶν Communiter, ὑμέων & ὑμείων Jonice, ὑμμέων Æolice.
D. ὑμῖν Communiter, ὑμὶν Poetice; ὕμμι, & ὕμμιν Æolice.
A. ὑμᾶς Communiter, ὑμέας Jonice, ὕμμας Æolice.

Οὗ.

S. G. οὗ Communiter, ἕο & εἷο Jonice, ἕοθεν & ἕθεν Attice, ἕο Dorice.
D. οἷ Apud Soph. σφίν, ei.
A. ἓ Apud Eurip. σφὲ, eum, eam.
D. N. & A. σφῶε, σφέ.
G. & D. σφῶιν, σφίν.
P. N. σφεῖς Communiter, σφέες Jonice, σφὲς Dorice.
G. σφῶν Communiter, σφέων & σφείων Jonice.
D. σφίσι Communiter, σφὶ & σφὶν Poetice.
A. σφᾶς Communiter, σφέας Jonice, σφὲ Æolice.

Μὶν, vel νὶν, ſe, ipſum, ipſam, ipſum, ipſos, ipſas, ipſa, Dorica ſunt.

Ἐκεῖνος Communiter, κεῖνος poetice, τῆνος Dorice.

Verba. Indicat. Præſens.

S. τύπτω,	τύπτεις,	τύπτει.
Dor. τετύχω,	τύπτες,	τύπτε.
Æolice	τύπτης,	τύπτῃ,

ſine Jota ſubſcripto, & τύπτεισθα.

D.	τύπτετον,	τύπτετον.
P. τύπτομεν,	τύπτετε,	τύπτουσι.
Dor. τύπτομες,		τύπτοντι.

Jonica ſunt ab ὁρῶ ὁράας, pro ὁρᾶς: ab ἐῶ, ἐάα, pro ἐᾷ, ſinit: priore α brevi, poſteriore longo.

Imperf.

S. ἔτυπτον,	ἔτυπτες,	ἔτυπτε.
Poet. τύπτεσκον,	τύπτεσκες,	Jon. τύπτεσκε.
D.	ἐτύπτετον,	ἐτυπτέτην.
P. ἐτύπτομεν,	ἐτύπτετε,	ἔτυπτον.
Dor. ἐτύπτομες,		Bœot. ἐτύπτοσαν.
		Poet. τύπτεσκον.

REGULA GENERALIS.

Jones, & Poetæ quodlibet Augmentum abjiciunt: ut, Τύπτε pro ἔτυπτε: ἄκουσε pro ἤκουσε.

Interdum Aoriſtos ἀναδιπλασιασμῷ plus æquo augent: ut, ἐχάροντο, κεχάροντο: λαβέσθαι, λελαβέσθαι.

Τύπτεσκε a Communi ἔτυπτες, abjiciendo Augmento, & κε addendo. Sic Aoriſti, ἔπαιξας, παίξασκε: ἔπαιζες, παίζεσκε. Penultimæ vero Vocales longæ, aut Diphthongi corripiuntur: ut,

Ἐποίεις, ποίεσκε: ἐχρύσους, χρύσοσκε: ἐτίθης, τίθεσκε: ἵστης, ἵστασκε: ἐδίδως, δίδοσκε: ἔθης, θέσκε: ἔστης, στάσκε: ἔδως, δόσκε.

Præt. Perfect.

S. πέπαιχα,	πέπαιχας,	πέπαιχε.
D.	πεπαίχατον,	πεπαίχατον,
P. πεπαίχαμεν,	πεπαίχατε,	πεπαίχασι.
Dor. πεπαίχαμες,		πεπαίχαντι.
		πέπαιχαν Chalcidice.

Pluſq. perf.

S. ἐπεπαίχειν,	ἐπεπαίχεις,	ἐπεπαίχει.
Jon. ἐπεπαίχεα,		ἐπεπαίχεε.
Att. ἐπεπαίχη,		ἐπεπαίχη.

REGULA GENERALIS.

Jonum ſunt diſſolutiones, contractiones Atticorum: ut Ποιέω, ποιῶ, ἐβόαον, ἐβόων: ἐπετύφεα, vel ἐπετύφεε, ἐπετύφη.

D.	ἐπεπαίχειτον,	ἐπεπαιχείτην.
P. ἐπεπαίχειμεν,	ἐπεπαίχειτε,	ἐπεπαίχεισαν.
Dor. ἐπεπαίχειμες,		Att. ἐπεπαίχεσαν.

Abjicitur nonnunquam Attice ε a principio tertiarum Perſonarum Singularis, & Pluralis numeri: ut Συγγεγόνει, τεθρύλληντο, πεποιήκεσαν: a συγγίνομαι, θρυλλέομαι, ποιέω,

Aoriſt. 1.

S. ἔπαιξα,	ἔπαιξας,	ἔπαιξε.
Poet. παίξασκον,	παίξασκες,	Jon. παίξασκε.
D.	ἐπαίξατον,	ἐπαιξάτην.

P.

P.	ἐπάξαμεν,	ἐπάξατε,	ἔπαξαν.
Dor.	ἐπάξαμες,		Bœot. ἐπάξασαν.

Aoriſtus 2.

S.	ἔπαγον,	ἔπαγες,	ἔπαγε.
Poet.	πάγεσκον,	πάγεσκες,	Jon. πάγεσκε.
D.		ἐπάγετον,	ἐπαγέτην.
P.	ἐπάγομεν,	ἐπάγετε,	ἔπαγον.
Dor.	ἐπάγομες.		Bœot. ἐπάγοσαν.

Futur. 1.

S.	πάξω,	πάξεις,	πάξει.
Dor.	παξῶ,	παξεῖς,	παξεῖ.
		Æol. πάξης,	πάξη.
D.		πάξετον,	πάξετον.
		Dor. παξεῖτον,	παξεῖτον.
P.	πάξομεν,	πάξετε,	πάξουσι.
Dor.	παξοῦμες,	παξεῖτε,	παξοῦντι.

Æoles pro ψαλῶ, σπερῶ, faciunt ψάλσω, & σπέρσω.

Futur. 2.

S.	παγῶ,	παγεῖς,	παγεῖ.
D.		παγεῖτον,	παγεῖτον.
P.	παγοῦμεν,	παγεῖτε,	παγοῦσι.
Dor.	παγοῦμες,		παγοῦντι.

Imperat. Præſens.

S.	πάττε,	παττέτω.
D.	πάττετον,	παττέτων.
P.	πάττετε,	παττέτωσαν.
		Att. παττόντων.

Præteritum perfectum.

S.	πέπαχε,	πεπαχέτω.
D.	πεπάχετον,	πεπαχέτων.
P.	πεπάχετε,	πεπαχέτωσαν.

Aoriſtus 1.

S.	πάξον,	παξάτω.
D.	πάξατον,	παξάτων.
P.	πάξατε,	παξάτωσαν.
		Att. παξάντων.

Aoriſtus 2.

S.	πάγε,	παγέτω.
	πάγον, more Syracuſanorum.	

D. πάγετον, παγέτων,
P. πάγετε, παγέτωσαν.
Att. παγόντων.

Optativ. Præſens.

S. πάττοιμι, πάττοις, πάττοι.
D. πάττοιτον, παττοίτην,
P. πάττοιμεν, πάττοιτε, πάττοιεν.
Dor. πάττοιμες,

τρέφοιν pro τρέφοιμι, Eurip. ἄφρων ἂν εἴην, εἰ τρέφοιν τὰ τῶν πέλας. Varinus in Lexico, quod ἐν ἀμαλθείας κέρᾳ continetur.

Præt. perf.

S. πεπάχοιμι, πεπάχοις, πεπάχοι.
D. πεπάχοιτον, πεπαχοίτην,
P. πεπάχοιμεν, πεπάχοιτε, πεπάχοιεν.
Dor. πεπάχοιμες.

Aoriſt. 1.

S. πάξαιμι, πάξαις, πάξαι.
D. πάξαιτον, παξαίτην.
P. πάξαιμεν, πάξαιτε, πάξαιεν.
Dor. πάξαιμες. Job, 18. θηρεύσαισαν, ὀλέσαισαν, ἔλθοισαν: pro θηρεύσαιεν, ὀλέσαιεν, ἔλθοιεν.

Aoriſtus 2.

S. πάγοιμι, πάγοις, πάγοι.
D. πάγοιτον, παγοίτην.
P. πάγοιμεν, πάγοιτε, πάγοιεν.
Dor. πάγοιμες.

εἴποιεν pro εἴποι. Ariſtot. 8, Polit, 5. λόγοις, οὓς ἂν τις εἴποιεν,

Fut. 1.

S. πάξοιμι, πάξοις, πάξοι.
D. πάξοιτον, παξοίτην.
P. πάξοιμεν, πάξοιτε, πάξοιεν.
Dor. πάξοιμες.

Futur. 2,

S. παγοῖμι, παγοῖς, παγοῖ.
D. παγοῖτον, παγοίτην.
P. παγοῖμεν, παγοῖτε, παγοῖεν.
Dor. παγοῖμες.

Subj.

Subjunct. Præſens.

S. ἐὰν πάττω,	πάττῃς,	πάττῃ.
	Æol. πάττῃσθα	πάττῃσι Jonice.
D.	πάττητον,	πάττητον.
P. πάττωμεν,	πάττητε,	πάττωσι.

Dor. πάττωμες.

Præterit. perf.

S. ἐὰν πεπάχω,	πεπάχῃς,	πεπάχῃ.
D.	πεπάχητον,	πεπάχητον.
P. πεπάχωμεν,	πεπάχητε,	πεπάχωσι.

Dor. πεπάχωμες.

Aoriſt. 1.

S. ἐὰν πάξω,	πάξῃς,	πάξῃ.
D.	πάξητον,	πάξητον.
P. πάξωμεν,	πάξητε,	πάξωσι.

Dor. πάξωμες.

Aoriſt. 2.

S. ἐὰν πάγω,	πάγῃς,	πάγῃ.
		Jon. πάγῳσι.
D.	πάγητον,	πάγητον.
P. πάγωμεν,	πάγητε,	πάγωσι.

Dor. πάγωμες.

Infinit. Præſens.

πάττειν Cmmuniter.
πάττεν Dorice.
πάττην Æolice, & Dorice.
παττέμεναι, Attice, & Dorice.
παττέμεν Jonice.
βοᾷν Communiter, βοαῖς Æolice, χρυσοῦν Communiter, χρυσοῖς Æolice.
Apud Homerum ἀχαλάαν Jonice, ultima longa, pro ἀχαλᾷν.

Præterit. perf.

πεπαχέναι.
πεπαχέμεναι. Dor. & Att.
πεπαχέμεν. Jon.

Aoriſt. 1.

πάξαι. τάξαιμεν Jon. ταξάμεναι Att.

Aoriſt. 2.

παγεῖν.

παγέν. Dor.

παγέμεναι. Att. Dor.

παγέμεν. Jon.

παγέειν, diſſolutione τοῦ παγεῖν Jonica.

Futur. 1.

πάξειν, variatur ut præſens.

Futur. 2.

παγεῖν, variatur ut Aoriſt. 2.

Diſſolutio Jonica fit etiam in aliis modis Activæ διαθέσεως, itemque in quibuſdam reliquarum διαθέσεων: ut

λειανῶ, λειανέω. Iliad. 15. V. 261.

μενεῖ, μενέει. Nonnus cap. 14. παραφράσεως Ἰωαν.

ἀγγελοῦσι, ἀγγελέουσι. Iliad. 9.

ἀρτυνοῦσι, ἀρτυνέουσι. Odyſſ. 1.

φάγοις, φαγέοις. Phocylides.

διακρίνωσι, διακρινέωσι. Iliad. 2.

μιγῶσι, μιγέωσι Ibidem.

πλωιοῦσα, πλωιέουσα. Odyſſ. 6.

ἀφράνω, ἀφρανέω. Iliad. 7.

Paſſivum. Indicat. Præſens.

S. πάττομαι, πάττῃ, πάττεται.
Jon. πάττεαι, Attice πάττει.
D. παττόμεθον, πάττεσθον, πάττεσθον.
P. παττόμεθα, πάττεσθε, πάττονται.
Dor. & Jon. παττόμεσθα.

Imperf.

S. ἐπαττόμην, ἐπάττου, ἐπάττετο.
Poet. παττεσκόμην, παττέσκου, παττέσκετο.
Jon. ἐπάττεο.
Dor. ἐπάττω.
D. ἐπαττόμεθον, ἐπάττεσθον, ἐπαττέσθην.
P. ἐπαττόμεθα, ἐπάττεσθε, ἐπάττοντο.
Dorice, & Jonice, ἐπαττόμεσθα.

Ου

Ου mutatur Dorice in
- 1. ω, extra Craſin: ut μοῦσα, μῶσα; βουκόλος, βωκόλος.
- 2. ευ, in Craſi: ut Δημοσθένεος, ους, Δημοσθένευς: ποιέονται, οῦνται, ποιεῦνται, ποιουσα, οῦσα, ποιεῦσα. Sic κείσομαι, Dorice κεισοῦμαι, & κεισεῦμαι.
- 3. οι, in Participiis fœmininis Barytonorum Præſentis Temporis: ut, τύπτουσα, τύπτοισα.

Præter. perf.

S.	πέπαγμαι,	πέπαξαι,	πέπακται.
D.	πεπάγμεθον,	πέπαχθον,	πέπαχθον.
P.	πεπάγμεθα,	πέπαχθε,	πεπαγμένοι εἰσί.

Dor. πεπάγμεσθα. Jon. πεπάχαται.

φράζομαι, πέφρασμαι Communiter, πέφραδμαι Attice. μνάομαι, μέμνημαι, μέμνησαι Communiter, Jonice μέμνηαι, & μέμνεαι, tum Attice μέμνῃ.

Pluſq. perf.

S.	ἐπεπάγμην,	ἐπέπαξο,	ἐπέπακτο.
D.	ἐπεπάγμεθον,	ἐπέπαχθον,	ἐπεπάχθην,
P.	ἐπεπάγμεθα,	ἐπέπαχθε,	πεπαγμένοι ἦσαν.

Dor. ἐπεπάγμεσθα. Jon. ἐπεπάχατο.

Aoriſt. 1.

S.	ἐπάχθην,	ἐπάχθης,	ἐπάχθη.
D.		ἐπάχθητον,	ἐπαχθήτην.
P.	ἐπάχθημεν,	ἐπάχθητε,	ἐπάχθησαν.

Dor. ἐπάχθημες. Bœot. ἐπάχθεν.

ἐκρίνθην, & ἐκλίνθην Poetica ſunt, pro ἐκρίθην, & ἐκλίθην: a κρίνομαι, & κλίνομαι.

Aoriſt. 2.

S.	ἐπάγην,	ἐπάγης,	ἐπάγη.
D.		ἐπάγητον,	ἐπαγήτην.
P.	ἐπάγημεν,	ἐπάγητε,	ἐπάγησαν.

Dor. ἐπάγημες. Bœot. ἔπαγεν.

Futur. 1.

S.	παχθήσομαι,	παχθήσῃ,	παχθήσεται.

Jon. παχθήσεαι.
Att. παχθήσει.

D. παχθησόμεθον, παχθήσεσθον, παχθήσεσθον.
P. παχθησόμεθα, παχθήσεσθε, παχθήσονται.
Dor. παχθησόμεσθα.

Futur. 2.

S. παγήσομαι, παγήσῃ, παγήσεται.
Jon. παγήσεαι.
Att. παγήσει.
D. παγησόμεθον, παγήσεσθον, παγήσεσθον.
P. παγησόμεθα, παγήσεσθε, παγήσονται.
Dor. παγησόμεσθα.

Paulo poſt Futur.

S. πεπάξομαι, πεπάξῃ, πεπάξεται.
Jon. πεπάξεαι.
Att. πεπάξει.
D. πεπαξόμεθον, πεπάξεσθον, πεπάξεσθον.
P. πεπαξόμεθα, πεπάξεσθε, πεπάξονται.
Dor. πεπαξόμεσθα.

Imperat.

Præſens.

S. πάττε, παττέσθω.
Jon πάττεο.
Dor. πάττου.
D. πάττεσθον, παττέσθων.
P. πάττεσθε, παττέσθωσαν.
Att. παττέσθων.

στεφανέσθων, coronentur: Syneſ. περὶ δώρου.

Præterit. perf.

S. πέπαξο, πεπάχθω.
D. πέπαχθον, πεπάχθων.
P. πέπαχθε, πεπάχθωσαν.

Aoriſt. 1.

S. πάχθητι, παχθήτω.
D. πάχθητον, παχθήτων.
P. πάχθητε, παχθήτωσαν.

Aoriſt. 2.

S. πάγηθι, παγήτω.
D. πάγητον, παγήτων.
P. πάγητε, παγήτωσαν.

Opta-

Optativ.

Præſens.

S. παττοίμην, πάττοιο, πάττοιτο.
D. παττοίμεθον, πάττοισθον, παττοίσθην,
P. παττοίμεθα, πάττοισθε, πάττοιντο.
Dor. παττοίμεσθα, Jon. & Poet. παττοίατο.

Præter. perf.

S. πεπαγμένος, εἴην, εἴης, εἴη.
D. πεπαγμένω, εἴητον, εἰήτην.
P. πεπαγμένοι, εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Aoriſt. 1.

S. παχθείην, παχθείης, παχθείη.
D. παχθείητον, παχθειήτην.
P. παχθείημεν, παχθείητε, παχθείησαν.
Dor. παχθείημες,
Syncope, παχθεῖμεν, παχθεῖτε, παχθεῖεν.

Aoriſt. 2.

S. παγείην, παγείης, παγείη.
D. παγείητον, παγειήτην.
P. παγείημεν, παγείητε, παγείησαν.
Dor. παγείημες.
Syncope, παγεῖμεν, παγεῖτε, παγεῖεν.

Futur. 1.

S. παχθησοίμην, παχθήσοιο, παχθήσοιτο.
D. παχθησοίμεθον, παχθήσοισθον, παχθησοίσθην,
P. παχθησοίμεθα, παχθήσοισθε, παχθήσοιντο.
Dor. παχθησοίμεσθα. Jon. & Poet. παχθησοίατο.

Futur. 2.

S. παγησοίμην, παγήσοιο, παγήσοιτο.
D. παγησοίμεθον, παγήσοισθον, παγησοίσθην,
P. παγησοίμεθα, παγήσοισθε, παγήσοιντο.
Dor. παγησοίμεσθα, Poet. παγησοίατο.

Paulo poſt Futur.

S. πεπαξοίμην, πεπάξοιο, πεπάξοιτο.
D. πεταξοίμεθον, πεπάξοισθον, πεπαξοίσθην,
P. πεπαξοίμεθα, πεπάξοισθε, πεπάξοιντο.
Dor. πεπαξοίμεσθα. Jon. & Poet. πεταξοίατο.

Sub-

Subjunct.

Præſens.

S. ἐὰν τάττωμαι, τάττῃ, τάττηται.

Jon. τάττηαι.

D. ταττώμεθον, τάττησθον, τάττησθον.

P. ταττώμεθα, τάττησθε, τάττωνται.

Dor. ταττώμεσθα.

Præter. perf.

S. ἐὰν τεταγμένος, ὦ, ἦς, ᾖ.

D. τεταγμένω ἦτον, ἦτον.

P. τεταγμένοι, ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoriſt. 1.

S. ἐὰν ταχθῶ, ταχθῇς, ταχθῇ.

D. ταχθῆτον, ταχθῆτον.

P. ταχθῶμεν, ταχθῆτε, ταχθῶσι.

Dor. ταχθῶμες.

Aoriſt. 2.

S. ἐὰν ταγῶ, ταγῇς, ταγῇ.

D. ταγῆτον, ταγεῖτον.

P. ταγῶμεν, ταγῆτε, ταγῶσι.

Dor. ταγῶμες.

Infinit.

Præſens.

τάττεσθαι.

Præterit. τετάχθαι.

Aor. 1. ταχθῆναι Communiter, ταχθήμεναι Att. & Dor. ταχθῆμεν Jon.

Aor. 2. ταγῆναι Communiter, ταγήμεναι Att. & Dor. ταγῆμεν Jon.

Fut. 1. ταχθήσεσθαι.

Fut. 2. ταγήσεσθαι.

Paul. poſt Fut. τετάξεσθαι.

Medium.

Indicat.

Præter.

S. τέταγα, τέταγας, τέταγε.

D. τετάγατον, τετάγατον.

P.

P. πετάγαμεν, πετάγατε, πετάγασι.
Dor. πετάγαμες. πετάγαντι.

Pluſq. perf.

S. ἐπετάγειν, ἐπετάγεις, ἐπετάγει.
Jon. ἐπετάγεα, ἐπετάγοι.
Att. ἐπετάγη, ἐπετάγη.
Sic εἴδω, εἴδειν, ᾔδειν, ᾔδεα, ᾔδεις, ᾔδη.
D. ἐπετάγειτον, ἐπεταγείτην.
P. ἐπετάγειμεν, ἐπετάγειτε, ἐπετάγεισαν.
Dor. ἐπετάγειμες.

Aoriſt. 1.

S. ἐταξάμην, ἐτάξω, ἐτάξατο.
Jon. ἐτάξαο, μνησάσκετο
pro ἐμνήσατο. Iliad. 11. V. 565.
D. ἐταξάμεθον, ἐτάξασθον, ἐταξάσθην.
P. ἐταξάμεθα, ἐτάξασθε, ἐτάξαντο.
Dor. ἐταξάμεσθα,

Aoriſt. 2.

S. ἐταγόμην, ἐτάγου, ἐτάγετο.
Jon. ἐτάγες.
Dor. ἐτάγω.
D. ἐταγόμεθον, ἐτάγεσθον, ἐταγέσθην.
P. ἐταγόμεθα, ἐτάγεσθε, ἐτάγοντο.
Dor. ἐταγόμεσθα.

Futur. 1.

S. τάξομαι, τάξῃ, τάξεται.
Dor. ταξοῦμαι, &c. Jon. τάξεαι.
Att. τάξει.
D. ταξόμεθον, τάξεσθον, τάξεσθον.
P. ταξόμεθα, τάξεσθε, τάξονται.
Dor. ταξόμεσθα.

Futur. 2.

S. ταγοῦμαι, ταγῇ, ταγεῖται.
Jon. ταγέαι.
At. ταγεῖ.
D. ταγούμεθον, ταγεῖσθον, ταγεῖσθον.
P. ταγούμεθα, ταγεῖσθε, ταγοῦνται.
Dor. ταγούμεσθα,

Im-

Imperat.

Præterit.

S. τέταγε, τεταγέτω.
D. τετάγετον, τεταγέτων.
P. τετάγετε, τεταγέτωσαν.

Aoriſt. 1.

S. τάξαι, ταξάσθω.
D. τάξασθον, ταξάσθων.
P. τάξασθε, ταξάσθωσαν.
Att. ταξάσθων.

Aoriſt. 2.

S. ταγοῦ, ταγέσθω.
D. τάγεσθον, ταγέσθων.
P. τάγεσθε, ταγέσθωσαν.
Att. ταγέσθων.

Optativ.

Præterit.

S. τετάγοιμι, τετάγοις, τετάγοι.
D. τετάγοιτον, τεταγοίτην.
P. τετάγοιμεν, τετάγοιτε, τετάγοιεν.

Aoriſt. 1.

S. ταξαίμην, τάξαιο, τάξαιτο.
D. ταξαίμεθον, τάξαισθον, ταξαίσθην.
P. ταξαίμεθα, τάξαισθε, τάξαιντο.
Dor. ταξαίμεσθα, Jon. & Poet. ταξαίατο.

Aoriſt. 2.

S. ταγοίμην, τάγοιο, τάγοιτο.
D. ταγοίμεθον, τάγοισθον, ταγοίσθην.
P. ταγοίμεθα, τάγοισθε, τάγοιντο.
Dor. ταγοίμεσθα. Jon. & Poet. ταγοίατο.

Futur. 1.

S. ταξοίμην, τάξοιο, τάξοιτο,
D. ταξοίμεθον, τάξοισθον, ταξοίσθην.
P. ταξοίμεθα, τάξοισθε, τάξοιντο.
Dor. ταξοίμεσθα, Poet. ταξοίατο.

Futur. 2.

S. ταγοίμην, ταγοῖο, ταγοῖτο.
D. ταγοίμεθον, ταγοῖσθον, ταγοίσθην.

P.

P. ταγοίμεθα, ταγοῖσθε, ταγοῖντο.
Dor. ταγοίμεσθα. Jon. & Poet. ταγοίατο.

Subjunct.

Præterit.

S. ἐὰν τετάγω, τετάγῃς, τετάγῃ.
D. τετάγητον, τετάγητον.
P. τετάγωμεν, τετάγητε, τετάγωσι.
Dor. τετάγωμες.

Aoriſt. 1.

S. ἐὰν τάξωμαι, τάξῃ, τάξηται.
Jon. τάξηαι.
D. ταξάμεθον, τάξησθον, τάξησθον.
P. ταξώμεθα, τάξησθε, τάξωνται.
Dor. ταξώμεσθα,

Aoriſt. 2.

S. ἐὰν τάγωμαι, τάγῃ, τάγηται.
Jon. τάγηαι.
D. ταγώμεθον, τάγησθον, τάγησθον.
P. ταγώμεθα, τάγησθε, τάγωνται.
Dor. ἐὰν ταγώμεσθα.

Infinit.

Præterit.

τεταγέναι Commun. τεταγέμεναι Att. & Dor. τεταγέμεν Jonice.

Aor. 1. τάξασθαι.
Aor. 2. ταγέσθαι.
Fut. 1. τάξεσθαι.
Fut. 2. ταγεῖσθαι.

Subſtantivum εἰμί

Indicat.

Præſens.

S. εἰμί, εἷς, καὶ εἶ. ἐστί.
Dor. ἐμμί. Com. ἔῃ, ab ἔομαι. Dor. ἐντί.
Att. εἶ.
ἐσσί. Poet.
D. ἐστὸν, ἐστόν.
P. ἐσμὲν ἐστὲ, εἰσί.

Dor.

Dor. εἱμὲν,		Jon. ἔασι.
& εἶμες,		Dor. ἐντί.

Imperf.

S. ἦν,	ἦς,	ἦ.
Jon ἔα,	Æol. ἦσθα,	ἦν.
ἦα,		Dor. ἦς.
		Poet. ἔην.
Att. ἦ,		ἤην.
Poet. ἔην, &		ἦε.
ἔον, &		
ἔσκον,		ἔσκε.
D.	ἦτον,	ἤτην.
	ἦστον,	ἤστην.
	ἦστον,	ἔστην.
P. ἦμεν.	ἦτε,	ἦσαν.
Dor. ἦμες,		ἔσαν.
		ἦν ἦν ἄρα.

κἀκεῖνοι ταλακάρδιοι. In Epigrammate apud Æſchin. κατὰ κτησιφῶντος.

Futur. I.

S. ἔσομαι,	ἔσῃ,	ἔσεται.
	Jon. ἔσεαι,	Sync. ἔσται.
	Poet. ἔσσεαι,	
Dor. ἐσοῦμαι,	ἐσῇ.	ἐσσεῖται, &c.

Imperat.

Præſens.

S.	ἔσο.	ἔστω.
	ἴσθι,	ἤτω.
D.	ἔστον,	ἔστων.
P.	ἔστε,	ἔστωσαν:
		Att. ἔστων.

Optat.

Præſens.

S. εἴην.	εἴης,	εἴη.
		Poet. ἔοι.
D.	εἴητον,	εἰήτην.
P. εἴημεν,	εἴητε,	εἴησαν.
Sync. εἶμεν,	εἶτε.	εἶεν.

Fu-

Futur. 1.

S. ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο, &c.

Subjunct.

Præſens.

S. ἐὰν ὦ, ᾖς, ᾖ.
Jon. ἔω, ἔῃς, ἔῃ.
Æol. ᾖσθα.
D. ἦτον, ἦτον.
P. ὦμεν, ἦτε, ὦσι.
Jon. ἔωσι.

Infinit.

Præſens.

εἶναι Communiter, ἔμεναι Attice & Dorice,
ἔμμεναι Æolice, ἔμεν Jonice, ἦμεν Dorice.

Futur. 1. ἔσεσθαι.

Participium.

ὤν, & ἐών.
ἔσα, & ἐῦσα. } Poet. vel Jon.
ὄν, & ἐόν.

Obſervationes quædam.

1. Attice fit παραγωγὴ; ut, αἰτῶ, αἰτίζω: σιλαγῶ, σιλαγίζω.

2. Attice σ omittitur, ſicut Jonice additur, ut, παγήλωτος, pro παγήλαυστος: ἄκαπμένος, pro ἀκαπσμένος: Θεόσδωρος, & Θεόσδοτος, pro Θεόδωρος, & Θεόδοτος.

3. ο in ω Attice: ut, δόσις, δῶσις: πόσις, πῶσις: δύο, δύω.

4. Duplex σσ, Attice per duplex ττ effertur: θάλασσα, θάλαττα: πράσσω, πράττω.

5. Z Dorice in σδ ſolvitur: ut
συρίζω, συρίσδω.

6. Futura in σω a Verbis in ζω, per ξω Dorice efferuntur: ut λογίζω, λογίσω, λογιξῶ.

7. Dores ω ſæpe in α mutant: ut
πρῶτος, πρᾶτος: ἐποιήσω, ἐποιήσα, ab ἐποιησάμην. Hinc credo ω pronuntiatum fuiſſe per α obſcurum, ſicut Hebræorum Cametz.

8. Dorica ſunt, *δνόφος*, pro *γνόφος*; *Σωκράτη*, pro *Σωκράτους*; *μῆον* pro *μεῖον*.

9. Tenues Jonice pro aſpiratis ponuntur: ut, *χιτὼν*, *κιθὼν*: *ἀφίκοντο*, *ἀπίκοντο*: *ἐφ' ἧς*, *ἐπ' ἧς*, At. *ἐνθεῦτα*, pro *ἐνταῦθα*.

10. Æoles quoque fugiunt Aſpirationem: ut *ὗτος*, pro *οὗτος*: *ἀπῆκε*, pro *ἀφῆκε*. Ideo olim utebantur litera F, quod Digamma Æolicum dicitur: ut *ἑλένην*, F*ελένην*.

11 Æoles præponunt, aut poſtponunt, aut geminant Conſonantes: ut *ῥαδινὸς*, *βραδινὸς*: *χαλυβικὸς*, *χαλυβδικὸς*: *ὄχος*, *ὄγχος*, *ἄμαθος*, *συγκοπῇ ἄμος*, Æolice *ἄμμος*; Sic *ἀχιλεὺς*, quia *ἄχος τοῖς Ἰλιεῦσιν ἐνεποίησε*, dolorem Trojanis dedit; Æolice *Ἀχιλλεὺς*. Aliter etiam Joannes Tzetzes in Lycophrone derivat.

12. Pro *τάλας*, & *τύψας*, dicitur Æolice *τάλαις*, & *τύψαις*;

13. Æolice *Πειλεὺς*, pro *Πηλεὺς*.

14. Elei *σ* in *ρ* mutabant: ut, *ἵππος*, *ἵππορ*; *ὗτος*, *ὗτορ*: *μάρτυς*, *μάρτυρ*. Plura de Dialectis Joan. Grammaticus, Plutarchus de Dialectis Homericis, & Corinthus; qui libelli in calce Lexicorum additi conſpiciuntur; Item in toto Euſtathio.

Καὶ τόδε μὲν βαρέαις ὀδυνῄσι πεπαρμένος ἦτορ
Ἐξ ἀλόχοιο μόρου, ξυνέγραψα πολυπλανὲς ἔργον.
Σοὶ δὲ, βροτῶν σῶτερ, μεγάλου φίλος υἱὲ θεοῖο,
Δόξα, κλέος τ' εἰς αἰῶνας περιχυδὲς ἅπαντας.

GRÆ-

GRÆCORUM MENSIUM DISTRIBUTIO

Secundum Gazam.	Secundum Scaligerum.	Secundum Petavium.
	1. ἑκατομβαιών.	
	2. μεταγειτνιών.	
	3. βοηδρομιών.	
μαιμακτηριών.	4. πυανέψιών.	μαιμακτηριών.
πυανεψιών.	5. μαιμακτηριών.	πυανεψιών.
ἀνθεστηριών.	6. ποσειδεών.	
ποσειδιών.	7. γαμηλιών.	
γαμηλιών.	8. ἀνθεστηριών.	
	9. ἐλαφηβολιών.	
	10. μουνυχιών.	
	11. θαργηλιών.	
	12. σκιρροφοριών.	

His Græcis Menſibus Latini reſpondent.

1. Junius.
2. Julius.
3. Auguſtus.
4. September.
5. October.
6. November.
7. December.
8. Januarius.
9. Februarius.
10. Martius.
11. Aprilis.
12. Majus.

Diſtributio Scaligeri omnium probatiſſima eſt, quippe confirmata duabus marmoreis Inſcriptionibus ex Græcia recens erutis; & a Jacobo Sponio in ſuo Itiner. Græciæ relatis.

Athenienſes enim a Solſtitio æſtivo, quod apud nos in medium fere Junium incidit, annum inchoabant, obſervato præcipue curſu Lunæ.

R 2 αν-

ἀνθεστηριὼν magis videtur fuiſſe Martius : ut doctiſſimus, & diligentiſſimus Xylander in fine Annotationum in Vitas Plutarch. docet.

Menſis Diviſio.

Menſis dividitur in tres Decadas . Prima dicitur ἱσταμένου, ſive ἀρχομένου μηνὸς, inſtantis, vel ineuntis Menſis: altera μεσοῦντος, vel ἐπὶ δέκα, vel ἐπὶ δεκάδι, ſeu δεκάτῃ, medii, vel ſupra decem : tertia φθίνοντος, λήγοντος, vel ἀπιόντος, præcipitantis, deſinentis, exeuntis.

Primus dies Menſis dicitur Νουμηνία, Novilunium : quia Luna menſem & incipiebat, & finiebat.

Ultimus dicitur ἕνη, καὶ νέα, Vetus & novus : quia inter elapſum, & proxime ſequentem menſem intercederet,

Exemplum dierum Menſis.

1	Dies Calendæ	Νουμηνία)	
2	IIII	δευτέρα)	
3	III	τρίτη)	
4	Prid. Non.	τετάρτη)	
5	Nonæ.	πέμπτη)	
6	VII	ἕκτη)	ἱσταμένου, vel
7	VIII	ἑβδόμη)	ἀρχομένου
8	VI	ὀγδόη)	
9	V	ἐννάτη)	
10	IIII	δεκάτη)	
11	III	πρώτη)	
12	Pridie id.	δευτέρα)	
13	Idus.	τρίτη)	
14	XVIII	τετάρτη)	
15	XVII	πέμπτη)	
16	XVI	ἕκτη)	ἐπὶ δέκα,
17	XV	ἑβδόμη)	
18	XIIII	ὀγδόη)	
19	XIII	ἐννάτη)	
20	XII	εἰκὰς)	
21	XI	δεκάτη φθίνοντος.	

vel πρώτη ἐπὶ εἰκάδι, ſeu μετὰ εἰκάδα, & ſic deinceps.

22	X	ἐννάτῃ	)
23	IX	ὀγδόῃ	)
24	VIII	ἑβδόμῃ	)
25	VII	ἕκτῃ	)
26	VI	πέμπτῃ	) φθίνοντος.
27	V	τετάρτῃ	)
28	IIII	τρίτῃ	)
29	III	δευτέρᾳ	)
30	Pridie Cal.	ἕνη καὶ νέα, ſeu τριακάς.	

Quando menſis erit 29. dierum, pro δεκάτῃ φθίνοντος dicebatur ἐννάτῃ φθίνοντος, quando plus quam triginta, poſt δεκάδα ἐνδεκάτῃ addebatur.

Uſus apud Auctores.

ἑβδόμῃ ἱσταμένου, ſeptimo Idus. Lucianus.

ἐπὶ χαιρώνδου ἄρχοντος, ἐλαφηβολιῶνος ἕκτῃ ἱσταμένου. Prætore Chæronda, 8. Idus Februarii. Demoſth. περὶ στεφ.

ἐπὶ ἄρχοντος μνησιφίλου, ἑκατομβαιῶνος ἕνη καὶ νέα: Mneſiphilo Prætore, pridie Calend. Julii. Ibidem.

De Notis Numerorum.

Græci in deſignandis numeris utuntur literis Alphabeticis modis tribus.

1. Quotum locum quæque litera tenet in Alphabeto, ejuſdem loci numerum repræſentat. Itaque α, 1. β, 2. γ, 3. uſque ad ω, 24. Hoc modo numerantur libri Iliados, & Odyſſeæ Homeri: nec ultra 24. progreſſio fit.

2. Totum Alphabetum in tres claſſes dividitur. Prima eſt unitatum, ab α uſque ad ι denarium numerum: hac nota ϛ (quæ τὸ ἐπίσημον vocatur) pro ſenario uſurpata.

Secunda eſt denariorum, ab ι uſque ad ρ centenarium, interjecta pro nonagenario hac nota ϟ, quæ ἡ σκόππα dicitur.

Tertia centuriarum, a ρ uſque ad finem, pro nongenario addita hac nota σαμ, quæ χαρακτὴρ nominatur. Singulis his literis, & notis cum virgula toni acuti ſubſcribitur, vel, ut quidam volunt, ſupra in-

 ſcri-

ſcribitur: prima claſſis millenariorum Monadas, ſecunda Decadas, tertia Centurias ſignificat.

3. Sex duntaxat Literæ adhibentur.

I unitatem ſignificat.

Π πέντε.
Δ δέκα.
Η ἑκατόν.
Χ χίλια.
Μ μύρια.

Hæ omnes, præter Π uſque ad numerum quaternarium, ſive per ſe, ſive aliis adjunctæ multiplicantur.

Decadum, Centuriarum, Chiliadum, & Myriadum quinarios, hæc elementa, Δ, Η, Χ, Μ, Literæ Π incluſa ſignificant.

Major numerus in Compoſitione minorem præcedit, & in ſecundo, & in tertio modo.

1	α	I.
2	β	II.
3	γ	III.
4	δ	IIII.
5	ε	Π.
6	ς	ΠI.
7	ζ	ΠII.
8	η	ΠIII.
9	θ	ΠIIII.
10	ι	Δ.
11	ια	ΔI.
12	ιβ	ΔII.
13	ιγ	ΔIII.
14	ιδ	ΔIIII.
15	ιε	ΔΠ.
16	ις	ΔΠI.
17	ιζ	ΔΠII.
18	ιη	ΔΠIII.
19	ιθ	ΔΠIIII.
20	κ	ΔΔ.
21	κα	ΔΔI.
22	κβ	ΔΔII.
30	λ	ΔΔΔ.

31	λα	ΔΔΔI.
32	λβ	ΔΔΔII.
40	μ	ΔΔΔΔ.
41	μα	ΔΔΔΔI.
42	μβ	ΔΔΔΔII.
50	ν	|Δ̄|.
51	να	|Δ̄|I.
52	νβ	|Δ̄|II.
60	ξ	|Δ̄|Δ
70	ο	|Δ̄|ΔΔ.
80	π	|Δ̄|ΔΔΔ.
90	ϙ	|Δ̄|ΔΔΔΔ.
100	ρ	H.
200	σ	HH.
300	τ	HHH.
400	υ	HHHH.
500	φ	|H|.
600	χ	|H̄|H.
700	ψ	|H|HH.
800	ω	|H̄|HHH.
900	ϡ	|H̄|HHHH.
1000	͵α vel ά	X.
2000	͵β	XX.
3000	͵γ	XXX.
4000	͵δ	XXXX.
5000	͵ε	|X|.
6000	͵ς	|X̄|X.
7000	͵ζ	|X̄|XX.
8000	͵η	|X|XXX.
9000	͵θ	|X̄|XXXX.
10000	͵ι	M. &c.

Poſtremo notandum , δ̄ quatuor ſignificat , ͵δ quatuor millia, δʹ quartam partem . Sicut Coſ. ſignificat Conſulem , Coſſ. Conſules, Imppp. tres Imperatores: ita ξξ , ſexageſimas . Ea geminatio affert pluralem numerum . ξξ ς̄, ſexageſimæ ſex .

Ut autem Caſus exprimatur , ultima ſyllaba ſuperimponitur .

KA-

ΚΑΤΗ'ΧΗΣΙΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ'.

ΕΥΧΗ' ΚΥΡΙΑΚΗ'.

ΠΑ'τερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Α'γιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ε'λθέτω ἡ Βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, ϗ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· ϗ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς ϗ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. ϗ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ῥῦσαι ὑμᾶς τοῦ πονηροῦ. Α'μίω.

Α'σπασμὸς τοῦ Α'γγέλου πρὸς τὴν Α'γιωτάτην

ΠΑΡΘΕ'ΝΟΝ.

ΧΑῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, ϗ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ι'ησοῦς. Α'γία Μαρία Μῆτερ Θεοῦ, προσεύχου ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, νῦν, ϗ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου ἡμῶν. Α'μήν.

Σύμβολον τῶν Α'γίων Α'ποστόλων.

ΠΙστεύω εἰς τὸν Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν Οὐρανοῦ, ϗ Γῆς.

Καὶ εἰς Ι'ησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ ἕνα μόνον, Κύριον ἡμῶν.

Συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος Α'γίου, γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου.

Παθόντα ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, σταυρωθέντα, θανόντα, καὶ ταφέντα.

Κατελθόντα εἰς Α'δην, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν.

Α'νελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, καθεζόμενον ἐν δεξιᾷ Θεοῦ Πατρὸς τοῦ παντοκράτορος.

Ο'θεν μέλλει ἔρχεσθαι κρῖναι ζῶντας, ϗ νεκρούς.

Πιστεύω εἰς Πνεῦμα Α'γιον.

A. A   Α'γίαν

Ἁγίαν Ἐκκλησίαν Καθολικὴν, Ἁγίων κοινωνίαν.
Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Σαρκὸς ἀνάστασιν.
Καὶ ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ὕμνος πρὸς τὴν Ἁγιωτάτην Παρθένον

Μ Α Ρ Ι΄ Α Ν.

ΧΑῖρε Δέσποινα, Μῆτερ ἐλέους, ζωὴ, γλυκύτης, καὶ ἐλπὶς ἡμῶν, χαῖρε. Πρὸς σὲ βοῶμεν οἱ τῆς Εὔας ἐξόριστοι παῖδες, Πρὸς σὲ ἀτενίζομεν στενάζοντες, καὶ θρηνοῦντες ἐν τῇδε τῇ τοῦ κλαυθμῶνος κοιλάδι. Ἄγε δὴ, Συνήγορε ἡμῶν, τοὺς εὐσπλάγχνους σου ὀφθαλμοὺς ἐφ' ἡμᾶς ἐπίστρεψον· καὶ Ἰησοῦν τὸν εὐλογημένον καρπὸν τῆς κοιλίας σου, μετὰ τὴν ὑπερορίαν ταύτην, ἡμῖν ἀνάδειξον. ὦ ἐπιεικὴς, ὦ εὔσπλαγχνε, ὦ ἡδεῖα Παρθένε Μαρία.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Ἐπίγραμμα.

GREGORII THEOLOGI

Epigramma.

Εἰς Προαιρέσιον Σοφιστήν.

Μηκέτι Κεκροπίη μεγάλ' εὔχεο: οὐ θέμις ἐστὶν
Ἠελίῳ τυτθὴν ἄντα φέρειν δαΐδα,
Οὐδὲ Προαιρεσίῳ ῥητῆρι βροτὸν ἄλλον ἐρίζειν,
Ὅς ποτε ἀρτιτόκοις κόσμον ἔσεισε λόγοις.
Βροντὴν Ἀτθὶς ἔνικε νεόκτυπον: ἀλλὰ Σοφιστῶν
Πᾶν γένος ὑψιλόγων εἶκε Προαιρεσίῳ.
Εἶξε μὲν: ἀλλά μιν ἔσχε μόρῳ φθόνος. οὐκέτ' Ἀθῆναι
Κύδιμοι. ὦ νεότης, φεύγετε Κεκροπίην.

MAG 2009697

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google